

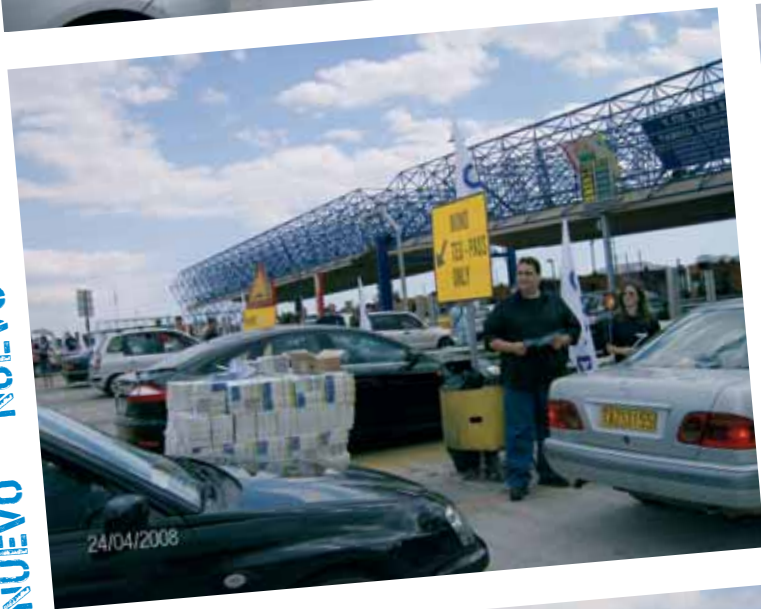
NUEVO Ιούνιος 2008 ΤΕΥΧΟΣ 4 FREE PRESS

NUEVO

Σημαίνει **ΝΕΟΣ** και είναι το μεγαλύτερο **νεανικό** πολιτικό **περιοδικό** στην Ελλάδα

ανάσα δροσιάς

στα δρόμα της Ελευσίνας

NUEVO

NUEVO

NUEVO

NUEVO

NUEVO

NUEVO

NUEVO

NUEVO

NUEVO

Ο Μάης του '08

«Μετά από λίξη ώρα τους αφήσαμε να πάνε στην τουαλέτα».

Αμερικανός φρουρός στο Γκουαντάναμο για κρατούμενους ως υπόπτους για τρομοκρατία; Όχι. Αξιωματικός του στρατού της Μιανμάρ για συλληφθέντες αντιφρονούντες; Ούτε. Κυρίες και κύριοι, καλωσήρθατε στον ελληνικό Μάη του '08. Τη φράση αυτή εκφώνησε διά του τηλεοπτικού βήματος, που του παραχωρήθηκε, ένας φοιτητής της «ριζοσπαστικής Αριστεράς» και αναφερόταν στους καθηγητές-μέλη της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, τους οποίους ο ίδιος και καμιά τριανταριά άτομα ακόμα κρατούσαν σε ομηρία επί ώρες, υπό την απειλή της βίας. Δείχνοντας, με τα λεγόμενα αυτά, έστω και άθελά του, το σημείο όπου έχει φτάσει η ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση: Στον πάτο της λεκάνης. Εκεί, όπου ανάμεσα στα θολά νερά, η σύλληψη των βιοιοπραγού-ντων, που θα ήταν αυτονόητη (σε παρόμοιο συμβάν) από τη φιλελεύθερη Αμερική μέχρι την κομμουνιστική Κίνα, στην Ελλάδα θεωρείται αδιανόητη.

Μισό λεπτό, όμως. Μήπως κάνω κάποιο λάθος; Μήπως βρισκόμαστε στην πραγματικότητα στο Μάη του '68, ένα χρόνο μετά την επιβολή της χούντας στη χώρα μας; Αλλιώς πώς εξηγούνται όλες αυτές οι δηλώσεις που διαβάζω στις εφημερίδες;

- ✗ «Αυτοί που κατέστρεψαν το Πανεπιστήμιο και απείλησαν τη σωματική ακεραιότητα και τη ζωή [...] είναι φασισοειδή» (Σωτήρης Καρβούνης, πρύτανης Πανεπιστημίου Πειραιά).
- ✗ «Το κλείσιμο του πανεπιστημίου (για οποιονδήποτε λόγο), όταν μάλιστα γίνεται με τη βία, είναι μια πράξη φασιστική» (Αριστείδης Χατζής, επίκουρος καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών).
- ✗ «Ευθέως παρομοιάζω τις ομάδες κρούσης της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς -και όχι μόνο- με τους αυτόκλητους σωτήρες, που στις 21 Απριλίου 1967 θέλησαν να σώσουν, δήθεν, τη Δημοκρατία» (Ιωακείμ Γρυσπολάκης, πρύτανης Πολυτεχνείου Κρήτης)

Κι όμως, βλέπουν καλά τα μάτια μου. Ο Μάης που ζήσαμε ήταν αυτός του 2008. Και ο φασισμός επέστρεψε στα πανεπιστήμια. Για να πολεμήσει και πάλι τη δημοκρατία, στην κορυφαία μάλιστα έκφασή της: την καθολική ψηφοφορία των φοιτητών για την ανάδειξη των οργάνων συνδιοίκησης του πανεπιστημίου. Αυτή τη φορά, όμως, κανείς δεν αντιστέκεται στην ταρατσα της Νομικής ή στο προαύλιο του Πολυτεχνείου. Γιατί αυτή τη φορά ο φασισμός κατέρχεται πάνοπλος, φορώντας την αρματωσιά της Αριστεράς, το κράνος της αντίστασης και το μανδύα του φοιτητή, ενώ κρατάει την ασπίδα του πανεπιστημιακού ασύλου. Είναι σχεδόν ανίκητος, δηλαδή, για τα ελληνικά πάντα δεδομένα.

Δεν θέλω να απογοητεύσω τον Υπουργό Παιδείας, κ. Στυλιανίδη, αλλά ενδεχόμενη ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα μας μόνο «σοκ» δεν θα προκαλέσει στα δημόσια. Κάποιος που είναι κλινικά νεκρός δεν ανασταίνεται ξαφνικά υπό την επίδραση του ηλεκτροσόκ. Αν η ελληνική δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση διατηρούσε έστω και τις βασικές αισθήσεις της, ίσως να μπορούσε να ακούσει (και να καταλάβει), μια φράση από ομιλία του Ελευθέριου Βενιζέλου εν έτει 1929 και να μην αντιμετωπίζει με στείρο και φοβικό αρνητισμό το ενδεχόμενο ίδρυσης μη κρατικών ΑΕΙ: «Εis τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια γίνεται δυνατόν όπως πραγματοποιούνται αι μεγαλύτεραι και επιτυχέστεραι καινοτομίαι, διότι τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, τελούντα απλώς υπό την εποπτεία του Κράτους και συμμορφούμενα μόνο προς τας γενικάς κατευθύνσεις του, έχουν την ελευθερίαν, της οποίας στερούνται τα δημόσια, και διά τούτο δύνανται να πραγματοποιήσουν μεγαλύτερας προόδους».

του Κώστα Παπαχλιμίντζου

Είσαι νέος/α 16-32 ετών; Θες να καταγράψεις τη δική σου εμπειρία ή την προσωπική σου άποψη πάνω σε οποιοδήποτε από τα θέματα που πραγματεύεται το «NUEVO»; Στείλε απλά ένα email στο nuevo@onned.gr και η θέση σου θα δημοσιοποιηθεί.

Οι απόψεις που κατατίθενται στο παρόν έντυπο είναι καθαρά προσωπικές και δεν εκφράζουν την οργάνωση της ΟΝΝΕΔ συλλογικά.

Η Πνευματική Ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Επισημαίνεται πάντως ότι κατά το Ν.2121/1993 (όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με το Ν.100/1975) απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, η αποθήκευσή του σε βάση δεδομένων, η αναμετάδοση του σε ηλεκτρονική ή μηχανική ή οποιαδήποτε άλλη μορφή, η φωτοαντίγραψή του και η ηχογράφησή του με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό ή ηλεκτρονικό, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

✎ Ιδιοκτησία-Έκδοση: Ο.Ν.ΝΕ.Δ.

✎ Διευθυντής: Κώστας Παπαχλιμίντζος ✎ Ομάδα σύνταξης: Χρίστος Δήμος, Δημήτρης Κουνιάς, Νίκος Σωτηρόπουλος ✎ Διόρθωση κειμένων:

Βασίλης Μπτσέας, Ζωή Μπέν

✎ Εκτύπωση: Πάλλης ΑΒΕΕ, Λ. Ηλυσίου 4, Υμηττός, 112 37, Τηλ.: 210 9730340, Fax: 210 9756542,

ΥΠ. ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ, Ευάγγελος Στεργίου

✎ Creative Art Director: Σοφία Στεργίου ✎ Διαχωρισμοί - Ηλ. Σελιδοποίηση: BREAK IT Α.Ε.Ε.Β.Ε. ✎ Τιράζ: 30.000 τεύχη. ✎ Διανέμεται δωρεάν

Επίκειται ανακαίνιση...

Στα πρώτα μου βήματα στην ΟΝΝΕΔ και στη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Νομικής, κάποια φορά προσκλήθηκα κι εγώ στα «κεντρικά», δηλαδή στην έδρα της Κεντρικής Διοίκησης της Οργάνωσης. Στην αρχή δεν ήθελα να πάω. Δεν μου άρεσε να κλείνομαι σε «τέσσερεις τοίχους». Από ένα σημείο και μετά, όμως, επειδή η οργανωτική δουλειά εν όψει των φοιτητικών εκλογών γινόταν εκτός της σχολής, βρέθηκα κι εγώ στη Νικηταρά 2-4. Η πρώτη εικόνα, μου έχει μείνει αξέχαστη. Βρώμικοι τοίχοι και πατώματα, έπιπλα σε πολύ άσχημη κατάσταση. Χώροι λίαν επιεικώς αποκρουστικοί για νέα παιδιά με όνειρα. Το μεγάλο δε πλεονέκτημα των «κεντρικών» ήταν ότι υπήρχε τηλέφωνο, απ' όπου μπορούσαμε να επικοινωνούμε με συναδέλφους μας χωρίς να πληρώνουμε.

Όταν σχολιάζαμε αυτήν την κατάσταση, η απάντηση από τους παλαιότερους ήταν αφοπλιστική: «Παιδιά, μην παρεξηγείτε την εικόνα μας. Επίκειται ανακαίνιση αμέσως μετά τις εκλογές...». Και κάπως έτσι, προσαρμοζόμασταν στο χώρο. Οι εκλογές πέρασαν, συνεχίσαμε τη ζωή μας, κάποιοι μάλιστα καταλάβαμε και θέσεις ευθύνης στην οργάνωση. Τα «κεντρικά», όμως, παρέμειναν τα ίδια. Κατά καιρούς κάναμε σημαντικές προσπάθειες για την ανακαίνιση και το συμμάζεμα όλων των χώρων της Νικηταρά. Μετά από λίγο, όμως, ξανά τα ίδια. Η αλήθεια ήταν μία: οι χώροι δεν επαρκούσαν για να μας φιλοξενήσουν. Και είναι δεδομένο ότι, αν δωμάτια 10-15 τετραγωνικών επισκέπτονται καθημερινά εκατοντάδες άνθρωποι, όσο προσεκτικός και να είναι κανείς, είναι αδύνατο στο τέλος να μην «ισοπεδωθούν» τα πάντα. Και κάπως έτσι φτάσαμε στο αδιαχώρητο, καθώς η μεγάλη αύξηση του αριθμού των μελών μας, κατέστησε αναγκαία την υιοθέτηση λύσης που θα έλυνε ριζικά το πρόβλημα. Μέχρι την εξεύρεση λύσης, βέβαια, η απάντηση στα νέα στελέχη μας ήταν απ' όλους μας η ίδια και διαχρονική: «μην ανησυχείτε παιδιά, επίκειται ανακαίνιση».

Και, τελικά, το «θαύμα» έγινε. Βρέθηκε νέο κτίριο, καλύφθηκε η αναγκαία υποδομή με όρους σύγχρονους, τρέξαμε, ιδρώσαμε... και η ώρα έφτασε.

Τα νέα μας γραφεία ετοιμάστηκαν –και μέσω της στήλης αυτής θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους εργάστηκαν για αυτό το αποτέλεσμα- και ήταν έτοιμα για να μας υποδεχθούν. Μετά το Πάσχα έπρεπε να μετακομίσουμε. Τις μέρες εκείνες, συνέβη κάτι μοναδικό: ενώ η διαβίωσή μας στη Νικηταρά για χρόνια ήταν πολύ δύσκολη, η αποχώρηση από εκεί προκάλεσε θλίψη σε όλους μας. Η λογική μας επέβαλλε τη μετακόμιση, η ψυχή μας όμως παρέμενε στη Νικηταρά. Αποφασίσαμε να αποχαιρετήσουμε τη Νικηταρά με μια τελευταία σεμνή και απλή συνάντηση. Και προσπαθήσαμε στη συνάντηση αυτή να καλέσουμε όλους όσους στελέχωσαν την Οργάνωση από το 1974 μέχρι σήμερα. Η ανταπόκριση μεγάλη και συγκινητική. Κάποιοι βούρκωναν με το άκουσμα της πρόσκλησης. Όλοι είχαν κάτι να θυμούνται. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, μόλις παρέλαβε την πρόσκληση - παλιός

ΟΝΝΕΔίτης κι εκείνος - ενημέρωσε ότι δε θα μπορούσε να λείπει. Και η μέρα του αποχαιρετισμού έφτασε. Στο χώρο μπροστά στην είσοδο, παλαιοί και νέοι επικοινωνούσαν με τα μάτια. Ήταν, είναι, όλοι τους φορείς των ίδιων ιδανικών, του ίδιου τρόπου ζωής. Όλοι τους μάλιστα κάποια στιγμή της πορείας τους μάθαιναν ότι «επίκειται ανακαίνιση». Και, τελικά, έγινε μετακόμιση σε νέα, σύγχρονα γραφεία. Αυτοί, όμως, είναι συγκινημένοι, θλιμμένοι. Γιατί στη Νικηταρά έζησαν στιγμές μοναδικές. Το πάθος και την έμπνευση, τη νίκη και την ένταση, την αναζήτηση και τις διαφωνίες. Έπλησαν οι ίδιοι τους εαυτούς τους αλλιά και τους συνοδοιπόρους τους. Ήταν όλοι εκεί. Ο Πρωθυπουργός, οι παλαιοί Πρόεδροι της ΟΝΝΕΔ, Υπουργοί, Βουλευτές και στελέχη που πέρασαν από την ΟΝΝΕΔ. Μια κυρία υπέγραψε για τον εαυτό της, αλλιά και «αντ' αυτού» στο βιβλίο επισκεπτών, εννοώντας το σύζυγό της που τον γνώρισε μέσα σε αυτά τα γραφεία. Άλλος παλαιός ΟΝΝΕΔίτης ήρθε μαζί με το γιό του, φοιτητή σήμερα και μέλος της οργάνωσης, και ο ένας περιέγραφε τις εμπειρίες του στον άλλον. Πολλοί κυκλοφορούσαν στους άδειους πλέον χώρους και τους έβλεπες να μεταφέροντουν κάπου αλλού, σε άλλη εποχή, ενθυμούμενος ο καθένας τα κατορθώματά του.

Όλη αυτή η ένταση δεν προκλήθηκε από τη μετακόμιση καθ' εαυτή. Η αιτία είναι άλλη.

Σε μια εποχή που η διαπροσωπική επαφή γίνεται όλο και πιο δύσκολη, ενίοτε δε υποκαθίσταται από το διαδίκτυο και τα σύγχρονα ηλεκτρονικά μέσα, η δική μας απάντηση είναι μία: ΟΝΝΕΔ και ΔΑΠ-ΝΔΦΚ.

Η μετακόμιση από τη Νικηταρά αποτέλεσε μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία για την κατάθεση της σύγχρονης ταυτότητας της Οργάνωσης. Μιας Οργάνωσης που τη χαρακτηρίζει η διαχρονική αλληλεγγύη, η αμετάβλητη πίστη ότι οι αγώνες της δικαιώνονται. Ότι ο ψυχισμός που δημιουργείται στα στελέχη της μετουσιώνεται σε τρόπο ζωής. Ότι οι αναμνήσεις μας είναι και ο οδηγός μας. Αυτό συνέβη εκείνο το βράδυ. Όλοι μαζί, όλες οι γενιές, δηλώσαμε «Παρών», δηλώσαμε προς κάθε κατεύθυνση ότι το μεγαλύτερο συγκριτικό πλεονέκτημα αυτής της παράταξης είναι οι άνθρωποί της. Όλοι εκείνοι που στους χώρους της Νικηταρά αφιέρωσαν πολύτιμο χρόνο από τα καλύτερα και ομορφότερα χρόνια της ζωής τους. Όλοι εκείνοι που δήλωναν ότι «επίκειται ανακαίνιση», εξαγώντας όλοι μαζί το συμπέρασμα ότι η ΟΝΝΕΔ είναι πάντα και πέρα από την υλικοτεχνική της υποδομή.

Πλέον, όπως στη Νικηταρά, έτσι και στη νέα μας έδρα, στη Λυκούργου 14-16, όλοι μαζί συνεχίζουμε να παλεύουμε για μια καλύτερη ζωή. Δεν δηλώνουμε ότι είμαστε οι μόνοι με αυτές τις αγωνίες. Μια τέτοια τοποθέτηση θα ήταν τουλάχιστον αλαζονική. Δηλώνουμε, όμως, με βεβαιότητα, και αυτό δε μπορεί να μας το αφαιρέσει κανένας, ότι δεν πρόκειται να σταματήσουμε. Ούτε εμείς. Ούτε οι συνεχιστές μας.

του Γιώργου Παπανικολάου

NUEVO

ΤΣΑΡΛΙ
ΜΑΚΡΙΒΥ

ΤΣΑΡΛΙ ΜΑΚΡΙΒΥ

Επίτροπος ΕΕ για την εσωτερική αγορά

100% παραπομπή στο Ευρωδικαστήριο για το 20%

Τι λέει για Deutsche-Telecom και ΟΤΕ, τι έκανε στις Ιρλανδικές τηλεπικοινωνίες και πως έλυσε το ασφαλιστικό

Το **NUENO** ταξίδεψε στις Βρυξέλλες, όπου συνάντησε τον Ιρλανδό επίτροπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αρμόδιο για θέματα εσωτερικής αγοράς, κ. Τσάρλι Μακρίβυ. Όσο σ κ η η ρ ό ς παρουσιάζεται από τα ελληνικά ΜΜΕ ο κ. Μακρίβυ, τόσο ευγενικός και ήρεμος είναι σε προσωπικό επίπεδο. Παράλληλα, όμως, είναι ένας άνθρωπος που εκπέμπει δυναμισμό

και σιγουριά για την ορθότητα των απόψεων του, τις οποίες και είναι έτοιμος να υπερασπιστεί με πάθος. Αυτό που μας εντυπωσίασε περισσότερο από τα λεγόμενά του είναι πως στην Ιρλανδία ορισμένα πράγματα, όπως ο ευρύς κοινωνικός διάλογος και η επίτευξη ουσιαστικής συμφωνίας που τηρείται απαρέγκλιτα από όλες τις πλευρές αλλά και η πολιτική συναίνεση κομμάτων εντός και εκτός κυβερνήσεως, είναι απλώς αδιαμφισβήτητα.

Τι έχετε να δηλώσετε σε περίπτωση που η Ελληνική κυβέρνηση αποφασίσει να περάσει νομοθετική ρύθμιση που υποχρεώνει τους ιδιώτες να πληρούν κριτήρια φερεγγυότητας για την καταχή μετοχικού κεφαλαίου πάνω από το 20% του ΟΤΕ;

Είμαι απόλυτα ενημερωμένος για αυτό το ζήτημα μιας και είναι μέρος των αρμοδιοτήτων μου, ως επιτρόπου της εσωτερικής αγοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μάλιστα, είμαι υποχρεωμένος από τον νόμο και την αρχή της ελευθερίας της διακίνησης του κεφαλαίου να λάβω μέτρα κατά της Ελληνικής κυβέρνησης σε περίπτωση που θεσπίσει τέτοιο νόμο. Τον περασμένο Δεκέμβριο, όταν για πρώτη φορά μάθαμε πως η Ελληνική κυβέρνηση είχε την πρόθεση να περάσει κάποιες αλλαγές στο νομοθετικό πλαίσιο στο συγκεκριμένο ζήτημα, την προειδοποιήσαμε για τις δυσκολίες που θα δημιουργούσε και για τυχόν προβλήματα με το κοινοτικό δίκαιο. Μερικούς μήνες αργότερα, η Ελληνική κυβέρνηση συνέχισε να κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση και είχαμε περαιτέρω προβλήματα. Προειδοποιήσαμε και πάλι τις Ελληνικές αρχές για τις ανησυχίες μας και την παρούσα χρονική στιγμή εξετάζουμε το ζήτημα χωρίς να αποκλείουμε το ενδεχόμενο να υπάρχει παράβαση του κοινοτικού κεκτημένου. Είχα κάποιες προσωπικές επαφές με τον υπουργό των οικονομικών, αλλά εμείς έχουμε την υποχρέωση, ανάλογα με τις κινήσεις της Ελληνικής κυβέρνησης, να λάβουμε όλα τα απαραίτητα μέτρα. Εάν χρειαστεί αυτό θα είναι η παραπομπή στο Ευρωδικαστήριο, αλλά έχουμε την ελπίδα πως δε θα φτάσουμε σε αυτό το σημείο και θα βρούμε μία κοινά αποδεκτή λύση στο θέμα.

Υπάρχει περιθώριο να επικαλεστεί μία κυβέρνηση ζήτημα πολιτικού ή εθνικού συμφέροντος ώστε να επιτύχει μία ρύθμιση που να περιορίζει την συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο;

Όποιο κράτος μέλος και αν είναι είτε είναι η Ελλάδα, είτε η Μεγάλη Βρετανία, είτε η δική μου χώρα, η Ιρλανδία, πρέπει να είναι σύννομες οι ρυθμίσεις με την αρχή της ελεύθερης διακίνησης του κεφαλαίου. Αυτό και μόνο θα είναι το κριτήριο με το οποίο θα λάβουμε τις αποφάσεις μας. Υπάρχει συγκεκριμένο και αυστηρό νομοθετικό πλαίσιο που οφείλουμε να τηρούμε και αν μία χώρα δεν συμμορφωθεί

με αυτό, τότε εμείς ως Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχουμε την υποχρέωση να την παραπέμψουμε στο Ευρωπαϊκό δικαστήριο.

Ως υπουργός των οικονομικών στην Ιρλανδία χειριστήκατε την ιδιωτικοποίηση των τηλεπικοινωνιών. Θεωρείται πως η στρατηγική συμμαχία του ΟΤΕ με την Deutsche Telecom θα βοηθήσει τις τηλεπικοινωνίες στην Ελλάδα;

Δεν ξέρω αν είναι ή όχι η καλύτερη λύση και ούτε είμαι αρμόδιος να απαντήσω. Αυτό όμως που μπορώ να σας πω με βεβαιότητα είναι πως στην Ιρλανδία με τα δεδομένα που είχαμε εκείνη την εποχή, θεωρήσαμε πως αυτή η εξέλιξη ήταν η πλέον ενδεδειγμένη, ώστε να βελτιώσει τις τηλεπικοινωνίες της χώρας. Και στην χώρα μου, όταν ανακοινώσαμε την απόφαση να προχωρήσουμε σε ιδιωτικοποίηση των τηλεπικοινωνιών υπήρχαν ερωτηματικά από μερίδα της κοινωνίας και αμφισβητήθηκε η ορθότητα αυτής της απόφασης. Αυτό όμως είναι κάτι που τελικά θα κριθεί στο μέλλον. Πάντως αυτοί οι οποίοι εν τέλει ωφελήθηκαν περισσότερο από την ιδιωτικοποίηση ήταν τα εργατικά συνδικάτα στις τηλεπικοινωνίες τα οποία τώρα κατέχουν το μεγαλύτερο μερίδιο μετοχικού κεφαλαίου στον οργανισμό και η επένδυση τους στις μετοχές που αγόρασαν έχει αποδώσει τα μέγιστα με αποτέλεσμα να έχουν πολλαπλασιάσει τα κέρδη τους.

Πως αξιοποίησε η Ιρλανδική κυβέρνηση τα έσοδα της ιδιωτικοποίησης των Ιρλανδικών τηλεπικοινωνιών;

Το μεγαλύτερο τμήμα των εσόδων από την ιδιωτικοποίηση της Telecom Eire Ann το χρησιμοποίησα, ώστε να λύσουμε το ασφαλιστικό που τότε ήταν ένα από τα σημαντικότερα μας προβλήματα. Για την ακρίβεια, όταν διαχωρίσαμε τις τηλεπικοινωνίες με τα ταχυδρομεία το 1983, δημιουργήθηκε μία οικονομική εκκρεμότητα στα ασφαλιστικά τους ταμεία. Συνεπώς, κατέθεσα ένα σημαντικό ποσό από την ιδιωτικοποίηση της Telecom Eire Ann σε αυτά τα ταμεία, ώστε να λυθεί η εκκρεμότητα αυτή. Εν συνεχεία, δημιούργησα ένα ξεχωριστό ταμείο εθνικής ασφάλισης στο οποίο κατέθεσα το μεγαλύτερο τμήμα των εσόδων. Όμως, με δική μου απόφαση εισηγήθηκα εκείνη την περίοδο (1998) κάθε χρόνο να καταχωρείται το 1% του ΑΕΠ στο ταμείο αυτό, ώστε να μπορέσουμε και στο μέλλον να ανταποκριθούμε επαρκώς στις ανάγκες όλων των Ιρλανδών πολιτών για κοινωνική ασφάλιση και σύνταξη. Μάλιστα, έκτοτε τα χρήματα του συγκεκριμένου ταμείου έχουν πολλαπλασιαστεί και σήμερα είναι πάνω από 20 δισεκατομμύρια ευρώ και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν από κανέναν μέχρι το 2025. Έτσι, αξιοποίησα τα χρήματα της ιδιωτικοποίησης των τηλεπικοινωνιών, τα οποία σημειωτέον δεν πήγαν για την μείωση του εθνικού χρέους, αλλάωστε εκείνη την περίοδο εμείς είχαμε και πλεονασματικούς προϋπολογισμούς.

Ποιος ήταν ο βασικός λόγος για τον οποίον αποφασίσατε ως Ιρλανδική κυβέρνηση να προχωρήσετε στην ιδιωτικοποίηση των εθνικών σας τηλεπικοινωνιών;

Υπήρχε ευρύτατη κοινωνική αλλά και πολιτική συναίνεση ότι ο ιδιωτικός τομέας θα μπορούσε να διαχειριστεί τις τηλεπικοινωνίες πολύ πιο αποδοτικά από ότι ο δημόσιος. Τα παραδείγματα ανά τον κόσμο είχαν αποδείξει του λόγου το αληθές.

των Χρίστου Δήμα και Γιώργου Κράτσα

Αντίο Νικηταρά...

Με μια συγκινητική εκδήλωση, παρουσία του Οννεδίτη πρωθυπουργού, Κώστα Καραμανλή, αποχαιρέτησαν όλες οι γενιές της ΟΝΝΕΔ τα ιστορικά γραφεία της γαλάζιας νεολαίας στην οδό Νικηταρά. Ο χώρος που στέγασε τις ιδέες, τους αγώνες και τα όνειρα χιλιάδων φιλελεύθερων και προοδευτικών νέων για περισσότερο από 30 χρόνια, δεν επαρκούσε για τις σύγχρονες ανάγκες της νεολαίας της Νέας Δημοκρατίας, η οποία μετακόμισε σε ένα ανακαινισμένο και μεγαλύτερο κτίριο, επί των οδών Λυκούργου και Αθηνάς.

Με κύρια χαρακτηριστικά τη συγκίνηση και την ανάμνηση ωραίων και δύσκολων στιγμών, απλοί ΟΝΝΕΔίτες, αλλά και εκπρόσωποι από όλες τις γενιές της «γαλάζιας» νεολαίας, βρέθηκαν για τελευταία φορά στους χώρους που φιλοξένησαν το ομορφότερο κομμάτι μιας ολόκληρης ζωής, και θυμήθηκαν μαζί στιγμές από το ένδοξο παρελθόν. Στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, βουλευτές, υπουργοί και πρόσωπα που ξεκίνησαν την πολιτική τους σταδιοδρομία στα γραφεία της οδού Νικηταρά ήταν εκεί. Μεταξύ άλλων ο π. υπουργός Βύρωνας Πολύδωρας, ο Δήμαρχος Λεωνιδίου Δημήτρης Τσιγκούνης, ο υπουργός Ναυτιλίας Γιώργος Βουλγαράκης, ο υπουργός Μεταφορών Κωστής Χατζηδάκης, ο γραμματέας της ΚΕ της ΝΔ Λευτέρης Ζογορίτης, η υπουργός Εξωτερικών Ντόρα Μπακογιάννη, ο αντιδήμαρχος Αθηναίων Άγγελος Μπρατάκος, οι βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας Δόννης Τζαμτζής, Αντώνης Σαμαράς, Μιλητιάδης Βαρβιτσιώτης, οι πρώην πρόεδροι της ΟΝΝΕΔ, Γιάννης Οικονόμου, Σταμάτης Μαύρος, Χρήστος Κουρούσης αλλά και πολλά άλλα στελέχη όπως ο τραγουδιστής Ρόμπερτ Ουίλιαμς, συνθέτης των ύμνων της ΟΝΝΕΔ.

Ωστόσο, η πιο συγκινητική παρουσία, ήταν αυτή της π. υπουργού Παιδείας κ. Μαριέττας Γιαννάκου, η οποία δέχθηκε ένα ζεστό και παρατεταμένο χειροκρότημα από τους εκατοντάδες Οννεδίτες που είχαν αποκλείσει τις οδούς Ερμ. Μπενάκη και Νικηταρά. Παρά την πρόσφατη περιπέτεια με την υγεία της, η κ. Γιαννάκου δεν το έβαλε κάτω και διδάσκοντας σε όλους τι σημαίνει δύναμη ψυχής βρέθηκε στα «κεντρικά» της ΟΝΝΕΔ για να τιμήσει τους αγώνες των παλιών και νέων μελών της νεολαίας. Εξάλλου, η ίδια ήταν από τα στελέχη της ΟΝΝΕΔ με έντονη παρουσία τη δεκαετία του '80. Ήταν η πρώτη εκπρόσωπος της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ στην Ιατρική Σχολή Αθηνών και η πρώτη γυναίκα μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου της ΟΝΝΕΔ.

NUEVO

Ένα μεγάλο κεφάλαιο στο «βιβλίο» της ΟΝΝΕΔ έκλεισε

Το δικό του «αποχαιρετισμό» έδωσε και ο πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής, ο οποίος έφθασε στα γραφεία προκαλώντας έντονο ενθουσιασμό και υπό τους ήχους των θρυλικών τραγουδιών της ΟΝΝΕΔ και της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Τον πρωθυπουργό υποδέχθηκε στην είσοδο των γραφείων ο πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ Γιώργος Παπανικολάου, με τον οποίο ανέβηκαν μαζί στο ιστορικό κτίριο. Ο κ. Καραμανλής, μάλιστα, φάνηκε ιδιαίτερα συγκινημένος βλέποντας ξανά τα γραφεία, που ανδρώθηκε πολιτικά. Σε αυτούς τους χώρους εξάλλου τη δεκαετία του '80, ως υπεύθυνος Διαφώτισης της ΟΝΝΕΔ είχε γράψει τη δική του ιστορία, διοργανώνοντας τα καινοτόμα -τότε- σεμινάρια ιδεολογικής ζύμωσης, με τη συμπαράσταση του τότε προέδρου της νεολαίας, Δημήτρη Τσιγκούνη.

Σε αυτά τα ιστορικά γραφεία, που «διαδέχθηκαν» την πρώτη έδρα της ΟΝΝΕΔ στην οδό Μαυροκορδάτου, διαμορφώθηκαν και στεγάστηκαν οι φιλελεύθερες ιδέες της ΟΝΝΕΔ και της Νέας Δημοκρατίας, ενώ ήταν το επίκεντρο των αγώνων της φιλελεύθερης νεολαίας για περισσότερο από 30 χρόνια. Εκεί χιλιάδες νέοι, μαθητές, φοιτητές και σπουδαστές έβαλαν τις βάσεις για την επικράτηση των φιλελεύθερων ιδεών στην ελληνική κοινωνία, τις οποίες -πολλοί από αυτούς- στη συνέχεια τις υπηρέτησαν εντός του εθνικού και του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τον σημερινό πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή.

«ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗ

Ο Υπουργός Παιδείας Ευριπίδης Στυλιανίδης
μιλά στο ΝUΕVΟ

Στιγμές από τα νεανικά του χρόνια στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο της Θράκης, τους αγώνες τους για τις ιδέες της ΟΝΝΕΔ, της οποίας υπήρξε πρόεδρος, θυμάται σε συνέντευξή του στο ΝUΕVΟ ο Ευριπίδης Στυλιανίδης, ενώ περιγράφει την πολιτική που θα ακολουθήσει στο θέμα ίδρυσης μη κρατικών Πανεπιστημίων στην Ελλάδα και μιλάει για την αποδέσμευση του σχολείου από τη διαδικασία εισαγωγής στα ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Ποιες είναι οι πιο ισχυρές αναμνήσεις σας που έχετε από τη θητεία σας στην ΟΝΝΕΔ;

- Η πρώτη στιγμή, είναι η στιγμή που ως νεοεκλεγείς υπεύθυνος της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ κέρδισα για πρώτη φορά τις φοιτητικές εκλογές της Νομικής Σχολής στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, βλέποντας τις προτάσεις μας για ένα σύγχρονο δημόσιο Πανεπιστήμιο να αγκαλιάζονται από τη συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών.

Η δεύτερη στιγμή είναι η πρώτη νίκη στη Γενική Συνέλευση Φοιτητών, η οποία έχει δυστυχώς ακόμα επίκαιρο χαρακτήρα. Είχαμε καταθέσει τρεις προτάσεις - η πρώτη πρόταση αφορούσε την κατάργηση του κρατικού μονοπωλίου ενημέρωσης και τη δημιουργία των ιδιωτικών ΜΜΕ, η δεύτερη την προώθηση της ιδέας για το σκληρό πυρήνα της Ευρώπης (η ζώνη «ΕCΥ» που αργότερα μετονομάστηκε ΟΝΕ) και η τρίτη την πρόταση για τη δημιουργία των Μη Κρατικών Μη Κερδοσκοπικών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, η οποία υπερβλήθη τότε στη Γ.Σ. και ψηφίστηκε από την πλειοψηφία των φοιτητών. Ήταν πρώτη φορά που Γ.Σ. φοιτητών δημοσίου Πανεπιστημίου υποστήριζε κατά πλειοψηφία την άποψη ότι η συνύπαρξη του δημοσίου με το μη κρατικό θα δημιουργήσει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για τη βελτίωση του δημοσίου Πανεπιστημίου.

Η τρίτη κορυφαία στιγμή ήταν η εκλογή μου στην ηγεσία της ΟΝΝΕΔ, η οποία ήταν μία ιδιότυπη εκλογή, διότι συντελέστηκε καταρχήν σε μία εποχή που δεν ήταν και η καλύτερη για την παράταξη, αλλά είχε και ορισμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Ήμουν ο πρώτος ουσιαστικά επαρχιώτης υποψήφιος Πρόεδρος και ο πρώτος που προερχόταν από το χώρο της Βορείου Ελλάδας. Η εκλογή υπήρξε καταρχήν οριακή με 52 από τις 100 ψήφους της Κεντρικής Επιτροπής της ΟΝΝΕΔ και αντιμετωπίστηκε με προκατάληψη από κύκλους συμμαχικών, οι οποίοι προέρχονταν από τις κεντρικές οργανώσεις της Αθήνας. Θυμάμαι χαρακτηριστικά ότι υπήρξε ομάδα ανθρώπων που φώναζαν «έξω ο χωριάτης από την Αθήνα», ως σύνθημα μετά την εκλογή. Αυτό ήταν και η αιτία που ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, όταν επιδίωξα κάποια στιγμή να επικοινωνήσω μαζί του, αφότου είχε φύγει από την Προεδρία της Ελληνικής Δημοκρατίας, μου έστειλε το μήνυμα, ότι δεν πρέπει να απογοητεύομαι, πρέπει να αγωνίζομαι για να δικαιώσω αυτούς που με εμπιστεύτηκαν και πρέπει να θυμάμαι πάντα ότι «συχνά στην πολιτική διπλά κάζεται ο εχθρός και απέναντι ο αντίπαλος».

Αυτή την προκατάληψη που υπήρχε τότε στην περίπτωση μου, νομίζω ότι κατάφερα με τους συνεργάτες μου μαζί να τη νικήσουμε, γιατί όταν φτάσαμε στο Συνέδριο της ΟΝΝΕΔ που ακολούθησε, η συντριπτική πλειοψηφία των οργανώσεων βάσης και του κέντρου αλλά και της περιφέρειας, ζητούσαν να παραμείνω στην ηγεσία της Νεολαίας.

Ωστόσο εγώ αποφάσισα να φύγω, λέγοντάς τους ότι με τιμά η πρότα-

σή τους, αλλά θεωρώ ότι στην πολιτική όσο μεγάλη σημασία έχει η πρεμιέρα, ακόμα μεγαλύτερη σημασία έχει το φινάλε. Πρέπει να ξέρεις πότε ολοκληρώνεις έναν κύκλο και πότε πρέπει να παραδόσεις στους επόμενους.

Όταν σας ανέθεσε το Υπουργείο Παιδείας ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής, σας έδωσε κάποια συμβουλή;

- Τα πράγματα εξελίχθηκαν πάρα πολύ γρήγορα. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων εκλογών εγώ έζησα πολύ έντονες στιγμές, διότι έξω από τη σημαντική μάχη που έδωσα όχι μόνο για την εκλογή μου, αλλά και για τη νίκη της παράταξης σε μία ευαίσθητη περιοχή και ιδιόρρυθμη όσον αφορά τη σύνθεσή της και τις δυσκολίες της μέσα στην προεκλογική περίοδο και λίγες μέρες πριν από τις εκλογές απέκτησα και το τρίτο μου παιδί. Επιστρέφοντας στην Αθήνα, την ώρα που το αεροπλάνο προσγειώθηκε και ταξίδευα με το αυτοκίνητό μου από το αεροδρόμιο στο σπίτι, έχοντας μαζί και τα τρία παιδιά μου, δέχθηκα το τηλεφώνημα του Πρωθυπουργού, ο οποίος μου ευχήθηκε για την απόκτηση του τρίτου παιδιού και μου λέει, «τώρα τα έχεις κάνει τα παιδιά σου τρία. Λοιπόν, Υπουργείο Παιδείας». Καταρχάς υπήρξε μία αμήχανη σιωπή από πλευράς μου. Ρώτησα, «δεν άκουσα, τι είπες Πρόεδρε;», μου επανέλαβε ότι «θα σου αναθέσω το Υπουργείο Παιδείας». Του είπα «ευχαριστώ πολύ». Και μου απάντησε, «δεν ξέρω αν πρέπει να με ευχαριστείς εσύ ή εγώ εκ των προτέρων». Είναι πολλοί που επειδή θεωρούν ηλεκτρική αυτή την καρέκλα θα δίσταζαν να την αναλάβουν. Προσωπικά πιστεύω, πάντως, ότι για μένα είναι μεγάλη τιμή και πρόκληση η εμπιστοσύνη που μου έδειξε ο Πρωθυπουργός.

Τελικά θα γίνουν ποτέ στην Ελλάδα μη κρατικό Πανεπιστήμιο;

- Πιστεύω ότι με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο του άρθρου 16, δίνεται η δυνατότητα να δημιουργηθούν μη κρατικά Πανεπιστήμια με τη μορφή όμως ΝΠΔΔ. Δεν ξέρω αυτό αν θα ήταν το σωστότερο. Ωστόσο είναι μία υπαρκτή δυνατότητα την οποία οφείλουμε να τη γνωρίζουμε. Επίσης, μπορεί να ανοίξει μια προοπτική για την ίδρυση μη κρατικών μη κερδοσκοπικών ΑΕΙ, εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση σε κορυφαίο επίπεδο αποφασίσει ότι το κοινοτικό δίκαιο κατισχύει του εθνικού Συντάγματος. Και τότε αυτή η εξέλιξη θα είναι εξαιρετικά προσβλητική και αναπάντεχη για την ελληνική πραγματικότητα, γιατί η ελληνική πολι-

NUEVO

Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΩΝ»

τεία θα έχει ξεπεραστεί από τα πράγματα, όπως και το ελληνικό Σύνταγμα και θα βρεθεί ενώπιον μίας νέας κατάστασης, την οποία δεν θα είναι έτοιμη να διαχειριστεί με ορθολογικό τρόπο, προστατεύοντας την ποιότητα του ελληνικού δημοσίου Πανεπιστημίου, αλλά και την ποιότητα του οποιουδήποτε άλλου εγχειρήματος επιδιωχθεί στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Κατά τη γνώμη μου, ορθολογική τοποθέτηση επί του θέματος είναι η αναθεώρηση του άρθρου 16 με τρόπο που να κατοχυρώνει την ελευθερία επιλογής του Έλληνα φοιτητή αν θα πάει σε δημόσιο ή σε μη κρατικό Πανεπιστήμιο και η θεσμοθέτηση ενός αυστηρού νόμου που θα βάζει τους κανόνες για την ύπαρξη και λειτουργία του μη κρατικού Πανεπιστημίου.

Ποια περιμένετε να είναι η επόμενη ημέρα μετά την άρση απαγόρευσης της λειτουργίας των ιδιωτικών Πανεπιστημίων;

- ✖ Όλο το πλαίσιο για τη λειτουργία των μη κρατικών Πανεπιστημίων εξαρτάται τόσο από τις ευρωπαϊκές εξελίξεις, όσο και από την πορεία της ίδιας της αναθεώρησης. Εκτίμησή μου είναι ότι ο ρεαλιστικός και διορατικός τρόπος αντιμετώπισης του ζητήματος θα ήταν να θεσμοθετήσουμε εμείς την απελευθέρωση κατοχυρώνοντας την ελευθερία επιλογής του Έλληνα φοιτητή και να βάλουμε την ίδια στιγμή αυστηρούς κανόνες ποιότητας. Είναι βέβαιο ότι η ελληνική πολιτεία έχει κάθε λόγο να εμπιστευτεί και να επενδύσει στο δημόσιο Πανεπιστήμιο, αλλά την ίδια ώρα δεν πρέπει να στερεί και τη δυνατότητα δημιουργίας μη κρατικού Πανεπιστημίου. Τα επιχειρήματα γι' αυτό έχουν παρουσιαστεί εξαντλητικά από πλευράς μας. Πρώτον, το μη κρατικό Πανεπιστήμιο θα κινητοποιήσει τις δημιουργικές δυνάμεις του δημοσίου Πανεπιστημίου απελευθερώνοντας τις από μια δικτατορία των μετριοτήτων, που σε πολλές περιπτώσεις έχει εγκαθιδρυθεί και δίνοντάς τους την ευκαιρία να πάρουν στην πλάτη τους το δημόσιο Πανεπιστήμιο, επιτυγχάνοντας και την ποιότητα που πρέπει, αλλά και την ανάπτυξη που χρειάζεται. Δεύτερον. Η συνύπαρξη των δύο Πανεπιστημίων εκτός από την άμιλλα θα ανοίξει πάρα πολλές ευκαιρίες επιστροφής και στους χιλιάδες Έλληνες ομογενείς που είναι διακεκριμένοι καθηγητές σε Πανεπιστήμια των ΗΠΑ, της Ενωμένης Ευρώπης και αλλού. 3.000 περίπου στις ΗΠΑ, 15.000 περίπου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αλλού. Αυτοί οι άνθρωποι, όσοι επιστρέψουν ή έστω να συνεργαστούν ερευνητικά ή διδακτικά ad hoc με τα διάφορα μη κρατικά ή δημόσια Πανεπιστήμια, θα μεταφέρουν τεχνογνωσία στη

χώρο μας που είναι απαραίτητη για να μπορέσει να στηριχθεί η οικονομία και να ενισχυθεί και η διεθνής θέση της Ελλάδας. Τρίτον, Έλληνες χορηγοί επιχειρηματίες ή ιδρύματα που θα ήθελαν να επενδύσουν στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, θα είχαν περισσότερες δυνατότητες να το κάνουν αυτό απ' τη συνύπαρξη των δύο τύπων ιδρυμάτων, χωρίς να χρειάζεται να γίνουν υπάλληλοι ή υπεργολάβοι ξένων επενδυτών.

Νέο εξεταστικό σύστημα για εισαγωγή στα Πανεπιστήμια.

- ✖ Έχουμε δεσμευτεί ότι θα ανοίξει ο διάλογος εντός αυτής της περιόδου για την αποδέσμευση του Λυκείου από την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Νομίζω ότι είναι κάτι που το ζητά το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας. Εμείς θα το κάνουμε πράξη. Ο διάλογος αυτός θα διαρκέσει μέχρι την επόμενη κυβερνητική περίοδο, οπότε και θα μορφοποιηθεί μία νομοθετική πρωτοβουλία επί τη βάση των συμπερασμάτων του διαλόγου. Έχουμε χρέος να μην προκαταλάβουμε το διάλογο. Θα καλέσουμε όλες τις πλευρές της εκπαιδευτικής κοινότητας να συμμετέχουν, είτε ως οργανωμένα σύνολα, είτε ως άτομα και αναφέρομαι βεβαίως και στους εκπαιδευτικούς και στους μαθητές και στους καθηγητές και στους φοιτητές και στις συνδικαλιστικές παρατάξεις και στα άτομα και στους ειδικούς επιστήμονες. Σε άλλες χώρες αυτό διήρκεσε πάνω από δεκαετία. Εμείς έχουμε χάσει πάρα πολύ χρόνο, άρα θα πρέπει να εξαντληθεί συζήτηση επί κάθε προτάσεως εντός της ερχόμενης τετραετίας, ώστε στην επόμενη κυβερνητική περίοδο να αναληφθεί μία συνθετική νομοθετική πρωτοβουλία.

Συμφωνείτε με τη στράτευση των νέων μετά την αποφοίτησή τους από το Λύκειο;

- ✖ Είναι ένα ζήτημα το οποίο εμείς το συζητούμε, διότι και ως νεολογία κάποτε το είχαμε υποστηρίξει. Ωστόσο δεν μπορείς με ευκολία να τοποθετηθείς στο ζήτημα αυτό πριν ακούσεις τις απόψεις των ειδικών επιστημόνων. Αυτό που προέχει πριν από την όποια απόφαση είναι να λάβουμε υπόψη μας κατά πόσο διακόπτεται η εκπαιδευτική δυναμική που αναπτύσσει ο ίδιος ο μαθητής. Δύο πράγματα, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να είναι τα ζητούμενα και να είναι και τα κριτήρια μαζί. Το πρώτο είναι, ποια είναι η κατάλληλη στιγμή για να μπορέσει ο μαθητής ή ο φοιτητής να διακόψει την εκπαιδευτική διαδικασία, χωρίς συνέπειες για την εξέλιξή του και το δεύτερο είναι, πως μπορεί ο στρατός να γίνει μια πιο χρήσιμη διαδικασία για τον μαθητή ή τον φοιτητή και πιο ωφέλιμη για το μέλλον την υπόλοιπη ζωή του.

ΤΟ + :

Το πρώτο βήμα έγινε...

Στις 22, 23, 29 και 30 Μαρτίου διεξήχθησαν σε όλη τη χώρα οι πρώτες εκλογές για την ανάδειξη των Τοπικών Συμβουλίων Νέων. Συνολικά 91.000 νέοι εγγεγράφησαν στα μητρώα συμμετοχής και 870 δήμοι πανελλαδικά προχώρησαν στη συγκρότηση του νέου αυτού θεσμού. Η ΟΝΝΕΔ σε αυτή την προσπάθεια είχε πρωταγωνιστικό ρόλο. Πρώτον, διότι συνέλαβε την ιδέα, και δεύτερον, διότι κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια για την πραγματοποίηση του θεσμού. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το εγχείρημα στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία, αφού κανείς δεν ανέμενε τόσο μεγάλο ενδιαφέρον των νέων απ' όλη τη χώρα.

Το γεγονός ότι τα ΤΟΣΥΝ συγκροτήθηκαν από την Ορεστιάδα μέχρι τα Χανιά και από την Κέρκυρα μέχρι τα Δωδεκάνησα αποδεικνύει περίτρανα ότι οι νέοι σήμερα όχι μόνο δεν στρέφουν την πλάτη τους προς τα κοινά, αλλά αντιθέτως, προτάσσουν την ατομική τους συμμετοχή στην προσπάθεια επίλυσης καθημερινών προβλημάτων που απασχολούν τον τόπο τους. Αποδείχθηκε ότι, όταν οι νέοι θέλουν κάτι, το πετυχαίνουν. Τα παραπάνω νούμερα απαντούν αποστομωτικά σε όλους εκείνους που κατέκριναν το θεσμό. Επιπλέον, αναδεικνύουν το γεγονός ότι η σημερινή κυβέρνηση δεν φοβήθηκε να δώσει ένα επιπλέον βήμα στους νέους και μάλιστα μέσα από μία μη κομματικά ασφυκτική διαδικασία. Στο θεσμό συμμετείχαν παρέες, φίλοι και συμμαθητές, που συνεργάστηκαν ανεξαρτήτως κομματικών καταβολών, δείχνοντας το δρόμο σε εκείνους τους πολιτικούς ηγέτες που φοβούνται το δρόμο της συναίνεσης.

Τώρα, όμως, οι απαιτήσεις πολλαπλασιάζονται. Οι εκπρόσωποι των νέων που αναδείχθηκαν μέσα από αυτή τη διαδικασία μαζί με όλους τους νέους του τόπου τους οφείλουν να αναλάβουν πρωτοβουλίες. Και το πεδίο δράσης είναι λαμπρό. Ξεκινώντας με εκδηλώσεις για το περιβάλλον, τον αθλητισμό, τις σχέσεις, την ανεργία και όλα τα ζητήματα που τους απασχολούν μπορούν να φτάσουν στη συμμετοχή τους σε εθνικά και ευρωπαϊκά προγράμματα για τη νεολαία. Η συζήτηση που γίνεται για τον νέο Καποδίστρια δεν πρέπει να αφήσει αμέτοχα τα Τοπικά Συμβούλια, αφού και αυτά πλέον αποτελούν κομμάτι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η ΟΝΝΕΔ, η μεγαλύτερη πολιτική νεολαία της χώρας, θα είναι εκεί στηρίζοντας και βοηθώντας όλους εκείνους τους νέους που αισθάνονται ότι θέλουν να πάρουν το μέλλον στα χέρια τους μέσα από την πολιτική δράση. Σας προσκαλούμε, λοιπόν, να οραματιστούμε μαζί. Και η πρόσκληση αυτή απευθύνεται σ' όλους εσάς ανεξαρτήτως κομματικών τοποθετήσεων.

του Δημήτρη Βολουδάκη

Οι νέοι στην πρώτη γραμμή

Τα Τοπικά Συμβούλια Νέων είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα πρωτοβουλία, γιατί βοηθούν τους νέους να συμμετέχουν ενεργά στα κοινά του τόπου τους. Αυτό, τόσο εμένα όσο και τα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου Νέων Δήμου Υδρούσας, μας χαροποιεί ιδιαίτερα, γιατί αποκτήσαμε ένα οργανωμένο βήμα εκπροσώπησης της νεολαίας.

Ζούμε στις Κυκλάδες, στην Άνδρο, και ανήκουμε στον Δήμο Υδρούσας. Έχουμε θέσει κάποιους στόχους. Πρώτος και κύριος είναι να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε τα θεμέλια για την επαγγελματική σταδιοδρομία των νέων. Να γίνουν κινήσεις με τις οποίες θα επιθυμούν να μείνουν στην Άνδρο και να δραστηριοποιηθούν στον Δήμο Υδρούσας. Για το λόγο αυτό θα μπορούσαν να γίνουν στις τάξεις λυκείου εξειδικευμένα σεμινάρια επαγγελματικού προσανατολισμού. Επίσης, να δημιουργηθούν Ιδρύματα Επαγγελματικής Αποκατάστασης. Μετά την απο-

φοίτηση απ' αυτά οι νέοι θα είναι εύκολο να βγουν στην αγορά εργασίας του Δήμου Υδρούσας. Αυτός, ίσως, είναι και ο καλύτερος τρόπος να κρατήσουμε τους νέους στο νησί. Υπάρχουν ακόμα πολλές προτάσεις τις οποίες θεωρούμε εξίσου σημαντικές. Αναφέρω ορισμένες από αυτές: Συμμετοχή των νέων Δήμου Υδρούσας και άλλων φορέων του τόπου μας σε επιδοτούμενα προγράμματα νέων από την Ευρωπαϊκή Ένωση με άμεσο και ουσιαστικό αποτέλεσμα. Κίνητρα σε νέους επιχειρηματίες για δραστηριοποίηση στην αγορά του δήμου μας. Ενίσχυση της κάλυψης εξόδων φοίτησης των νέων του δήμου μας. Συνεργασία και αποτελεσματική υλοποίηση στόχων με φορείς και συλλόγους νέων του δήμου μας. Ενίσχυση και προώθηση παιδιών που ασχολούνται με τον πρωταθλητισμό. Πραγματοποίηση εκδηλώσεων με σκοπό την προσέγγιση της νέας γενιάς (πολιτιστικές, αθλητικές κτλ). Σας παρέθεσα κάποια από τα ζητήματα που απασχολούν τους νέους του Δήμου Υδρούσας και είναι και η αιτία που εγώ και τα μέλη του Δ.Σ. Νέων αποφασίσαμε να ασχοληθούμε ενεργά με αυτό το θεσμό. Άμεσος στόχος μας είναι να στηρίξουμε την νεολαία του τόπου και να συμβάλουμε στην αύξηση των μονίμων κατοίκων του τόπου μας και στη βελτίωση των συνθηκών ζωής.

του Αθανάσιου Μπαλάσκα

NUEVO

Τοπικό συμβούλιο νέων Δήμου Αθηναίων

Σε μία εποχή απαξίωσης της πολιτικής από τη νεολαία, ο νέος αυτός θεσμός έρχεται να φέρει πιο κοντά τους νέους στη διαχείριση των τοπικών υποθέσεων σε κάθε Δήμο ή Κοινότητα, δίνοντάς τους έτσι τη δυνατότητα να ακουστούν, να υποδείξουν τα προβλήματα της καθημερινότητάς τους και να προτείνουν λύσεις οι οποίες θα γίνουν πράξη, διορθώνοντας έτσι τα «κακώς κείμενα» των τοπικών κοινωνιών.

Τα Τοπικά Συμβούλια Νέων είναι λοιπόν όργανα συμμετοχής των νέων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση για θέματα που τους αφορούν και η παρέμβασή τους είναι συμβουλευτική. Στόχος αυτών των συμβουλίων είναι να δώσουν τη δυνατότητα στους νέους από 15 έως 28 χρονών, να έχουν συμβουλευτικό ρόλο στα όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, να συμμετάσχουν επίσης στις δημοκρατικές διαδικασίες στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και κυρίως να κατευθυνθούν μέσα απ' τη λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στη ενεργό συμμετοχή στα κοινά. Οι πρώτες εκλογές για την ανάδειξη των Τοπικών Συμβουλίων Νέων στους Δήμους και τις Κοινότητες της Χώρας ολοκληρώθηκαν. Έτσι το καινούριο, οργανωμένο βήμα εκπροσώπησης της νεολαίας στο Δήμο της Αθήνας είναι πλέον μια πραγματικότητα. Η προσέλευση των νέων την ημέρα των εκλογών ήταν ενθουσιώδης και μαζική δημιουργώντας τις καλύτερες προσδοκίες για αυτό το νέο εγχείρημα. Πλέον, είναι στα χέρια κάθε νέου και νέας του Δήμου Αθηναίων η παρέμβαση με στόχο τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης, η ανάδειξη και παρακολούθηση των αναγκών και των προβλημάτων της νεολαίας, η ανάληψη πρωτοβουλιών και δραστηριοτήτων για τη πλήρη και ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας της νέας γενιάς. Καλούμαστε όλοι λοιπόν να διαμορφώσουμε την καθημερινότητά μας, όπως την ονειρευόμαστε. Ελπίζουμε με κατάλληλες παρεμβάσεις να συμβάλουμε, ώστε να γίνει η Αθήνα μια όμορφη πόλη με ανθρώπινο πρόσωπο!

του Μανώλη Καλαμπόκα

Ένας θεσμός-σταθμός για τα Γιάννινα και όλη την Ελλάδα

Από μικρά παιδιά, όλοι είχαμε όνειρα και ιδέες για το πώς θα κάνουμε την πόλη μας πιο όμορφη, πιο ανθρώπινη. Πάντα ψάχναμε κάτι που θα έκανε ξεχωριστή την καθημερινότητά μας, αλλά ποτέ δεν είχαμε τη δυνατότητα να πούμε αυτό που θέλαμε. Τώρα έφτασε η ώρα η φωνή μας να ακουστεί δυνατά και ξεκάθαρα.

Στα Ιωάννινα, την «Πόλη των Γραμμάτων και των Τεχνών», το Τοπικό Συμβούλιο Νέων ετοιμάζεται να αφήσει τη δική του σφραγίδα στην ζωή της πόλης. Νέοι άνθρωποι με φαντασία, φρέσκιες ιδέες και όρεξη για δουλειά θα βάλουν το δικό τους λιθαράκι στην πρόοδο του τόπου μας.

Βασική προτεραιότητα του Τοπικού Συμβουλίου Νέων του Δήμου Ιωαννιτών είναι να δώσουμε την ευκαιρία σε όλους τους νέους (μαθητές, φοιτητές κι εργαζόμενους) να εκφράσουν, χωρίς δισταγμό, οτιδήποτε τους προβληματίζει. Στόχος μας είναι

- ♦ η δημιουργία δικτύου ενημέρωσης για τις κενές θέσεις εργασίας στην πόλη μας,
- ♦ η «γνωριμία» με τις σύγχρονες τεχνολογίες,
- ♦ η προβολή της ιστορικής και πολιτισμικής κληρονομιάς του τόπου μας,
- ♦ οι ενημερωτικές εκστρατείες για την προστασία του περιβάλλοντος και την καταπολέμηση ζημιογόνων ουσιών για τον ανθρώπινο οργανισμό,
- ♦ η συναναστροφή με νέους από άλλες πόλεις ελληνικές κι ευρωπαϊκές,
- ♦ η αφομοίωση του ακαδημαϊκού πλούτου που προσφέρει το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
- ♦ η αξιοποίηση των ελεύθερων χώρων σε κάθε γειτονιά

Στοιχείο για εμάς, οι νέοι της πόλης μας να αγκαλιάσουν και να αγαπήσουν το θεσμό αυτό. Να τον κάνουν αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητάς τους. Τα Τοπικά Συμβούλια Νέων είναι μια μοναδική ευκαιρία που δεν πρέπει να χαθεί. Η επιτυχία και η καθιέρωση του θεσμού αυτού, είναι υπόθεση όλων. Όλοι μαζί, θα δημιουργήσουμε το μέλλον που μας αξίζει!

του Απόστολου Καλαφάτη

Στη γειτονιά των Βριθησίων

«Οι νέοι είναι το μέλλον...» Ακούς παντού αυτή τη φράση, χαμογελάς με την κοινοτοπία της και συνεχίζεις σαν να μην ακούστηκε τίποτα... Όμως, η φράση αυτή μπορεί να γίνει πραγματικότητα με ένα νέο θεσμό που με την υλοποίησή του ενισχύει την δραστηριοποίηση των νέων σε κάθε τόπο. Αυτός ο θεσμός είναι τα ΤΟπικά ΣΥμβούλια Νέων!

Έτσι, με πολύ μεγάλη χαρά συνειδητοποιήσα το ενδιαφέρον που έχουν οι νέοι των Βριθησίων να συμμετέχουν και να προσφέρουν στα κοινά και την τοπική αυτοδιοίκηση! Με αυτούς τους νέους ζούμε στους ίδιους δρόμους, στις ίδιες πλατείες με τις ίδιες ανησυχίες και τα ίδια όνειρα για τον τόπο μας... Όνειρα που συζητούσαμε για καιρό στο μεσημεριανό καφέ, δάκι μας στην πλατεία, μπροστά από το ρολόι...

Κάθε τόπος έχει ένα αναγνωριστικό σημείο. Για τα Βριθησσία αυτό είναι η πλατεία με την εκκλησία και το ρολόι της και γύρω οι καφετέριες που μας φιλοξένησαν στα σχολικά και φοιτητικά χρόνια... Ένας φίλος λέει χαριτολογώντας «χωριό»... Εγώ λέω γειτονιά! Γειτονιά γεμάτη από ανθρώπους και μέρη που αγαπάς!

Η γειτονιά αυτή, λοιπόν, τα Βριθησσία έχει ένα μητρώο περίπου 300 μελών που η πλειοψηφία του ανέδειξε το πρώτο ΤΟ.ΣΥ.Ν. Βριθησίων και αν αυτή είναι η αρχή τότε η συνέχεια προσδοκούμε να είναι η τριπλάσια και θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να το επιτύχουμε. Επιτέλους, δημιουργήθηκε ένα όργανο με θεσμικό ρόλο να συγκεντρώνει τα ζητήματα που απασχολούν τους νέους και να τα προωθήσει σε ανώτερο επίπεδο. Η πολύ εποικοδομητική συζήτηση που ήδη πραγματοποιήθηκε με το δήμαρχό μας κινήθηκε στο πλαίσιο αυτό!

Ο οργανισμός δόμησης που έχει παρατηρηθεί έντονα τα τελευταία χρόνια στο δήμο μας, μας υποδεικνύει την ανάγκη για αύξηση του πρασίνου όπου αυτό

είναι εφικτό. Το ΤΟ.ΣΥ.Ν. Βριθησίων έχοντας ιδιαίτερη ευαισθησία σε θέματα περιβάλλοντος θα πρωταγωνιστεί σε δράσεις τέτοιου χαρακτήρα: δενδροφύτευση, διατήρηση-ανάπλαση πάρκων και πλατειών, ενίσχυση πρασίνου και ανακύκλωση. Όμως, οι πραγματικές ανάγκες των νέων συνδημοτών μας είναι αυτές που μας απασχολούν περισσότερο. Επισκευή σχολικών κτιρίων, στελέχωσή τους με σύγχρονες βιβλιοθήκες και σύγχρονα κέντρα πληροφορικής, διαμόρφωση και ανάπλαση αθλητικών εγκαταστάσεων αθλά και ουσιαστική στήριξη στους μαθητές που αντιμετωπίζουν την τόσο δύσκολη περίοδο των πανελληνίων εξετάσεων αθλά και την περίοδο μετά από αυτή. Το μέλλον μας γεμάτο ιδέες.. Ιδέες πολλές... Καλή αρχή σε όλους μας!!

ΤΟ + :

Οι ενέργειες μας διαχωρίζονται σε τρεις βασικούς άξονες:

- ✕ Τis παρεμβάσεις μας για τη δημιουργία διαβάσεων και πεζοδρομίων σε δρόμους που βρίσκονται πλησίον σχολείων και πάρκων, καθώς και την ανάπλαση και διαμόρφωση χώρων αθλοπαιδιών και αναψυχής. Τη σύσταση σωματίου ομάδας εθελοντών Δήμου Ακρωτηρίου που σκοπό έχει καταρχήν την ευαισθητοποίηση και δραστηριοποίηση των νέων αθλά και την πρόληψη σε θέματα φυσικών καταστροφών (πυρκαγιές, πλημμύρες, σεισμοί).
- ✕ Συνεργασία με το Πολυτεχνείο Κρήτης ώστε να αποσαφηνιστούν τα προβλήματα των κατοίκων με τη μέθοδο των δημοσκοπήσεων-γκάλοπ. Ενημέρωση των πολιτών περί του Ψηφιακού Δήμου ώστε να εισάγουμε την ψηφιακή τεχνολογία στην καθημερινή μας ζωή. Στο πλαίσιο αυτό προωθούμε την καταγραφή κτηματολογίου με τη χρήση των δορυφορικών συστημάτων (GIS), συνεργαζόμενοι με τους καθηγητές, αξιοποιώντας την επιστημονική τους γνώση και προσφέροντας θέσεις πρακτικής εργα-

Τα ΤΟΣΥΝ στην Κρήτη έπιασαν ήδη δουλειά!

Προσωπικά θεωρώ τη θεσμοθέτηση από τα αρμόδια Υπουργεία για τη σύσταση των ΤΟ.ΣΥ.Ν, ως μία από τις πιο ολοκληρωμένες κυβερνητικές παρεμβάσεις που έχουν κατατεθεί έως τώρα και επιχειρεί μεθοδικά και ακομμάτιστα να δώσει στους νέους τη δυνατότητα να συμμετάσχουν στη δημόσια ζωή. Αποτελεί το έναυσμα μιας νέας πολιτικής που φέρνει τους ίδιους τους νέους στο προσκήνιο της κοινωνίας και δίνει σίγουρα τη δυνατότητα σε όλους εμάς, να εκπροσωπήσουμε τη γενιά μας μέσα από μια νέα δομή συμμετοχής.

Μετά τις δημοτικές εκλογές νέων που πραγματοποιήθηκαν στις 29/03/08 στο Δήμο Ακρωτηρίου με συμμετοχή 132 νέων εξελέγησαν οι: Γούλας Γεώργιος (πρόεδρος), Κοκογιαννάκης Δημήτριος (αντιπρόεδρος), Βεργανελάκη Νικολέτα (γραμματέας), Κουκαδάκης Ιωάννης (ταμίας) Παινεσάκης Κυριάκος (υπεύθυνος ενημέρωσης). Πρωταρχικός μας στόχος είναι η ανάδειξη των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι νέοι στο Δήμο μας καθώς και η επίλυση αυτών, κάνοντας έτσι πράξη τη διάθεση που έχουμε ώστε να συμβάλουμε στην ανάπτυξη και την πρόοδο του τόπου μας.

σίας σε φοιτητές. Ήδη λειτουργεί η ιστοσελίδα του δήμου, προσφέροντας πληροφορίες στους νέους που κατοικούν ή κατάγονται από τον Δήμο (www.tosyn.akrotiriou.gr).

- ✕ Ανάδειξη παραδοσιακών, πολιτιστικών και ιστορικών στοιχείων μέσα από εκδηλώσεις, στρέφοντας έτσι τη νέα γενιά στη γνώση των ρθών, εθίμων και της ιστορίας του τόπου και στη διατήρηση αυτών.

Αυτό που ζητάμε από όλους τους αρμόδιους φορείς είναι να σταθούν δίπλα μας αρωγοί στις προσπάθειες μας αυτές, σε κάποιες να μας δείξουν το δρόμο, σε κάποιες άλλες να μας τον ανοίξουν και σε άλλες να μας αφήσουν ανεπηρέαστους και ελεύθερους να χαράξουμε τη δική μας πορεία.

NUEVO

της Κορίνας Τσούτσου

του Γιώργου Γούλα

εκδηλώ- σεις

Η ανεργία αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι νέοι και οι νέες στη σύγχρονη Ελλάδα. Η χώρα μας κατέχει την θλιβερή πρωτιά στα ποσοστά ανεργίας των νέων στην Ευρώπη των 25 (Eurostat 2005-06). Μέσα σε ένα ιδιαίτερο κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον, στο οποίο είναι βαθύτατα ριζωμένη η πεποίθηση και η βεβαιότητα ότι η επαγγελματική αποκατάσταση ταυτίζεται με μια θέση στο δημόσιο, η νεανική επιχειρηματικότητα περνάει σε δεύτερη και τρίτη μοίρα ως τρόπος επαγγελματικής αποκατάστασης. Η ΟΝΝΕΔ θέλοντας να αναδείξει το θέμα και τις προοπτικές της νεανικής επιχειρηματικότητας διοργάνωσε συζήτηση με θέμα «Νεανική επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα του 21ου αιώνα», με καλεσμένους τον Γιάννη Παπαθανασίου, υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, Μίχαλο Κωνσταντίνο, Πρόεδρο του Ε.Β.Ε.Α., Κότιο Άγγελο, Πρόεδρο του Δ.Σ. του Παρατηρητηρίου Νεανικής Επιχειρηματικότητας και Παπανικολάου Γιώργο, Πρόεδρο της ΟΝΝΕΔ. Τη συζήτηση άνοιξαν ο Πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ και ο υπεύθυνος της ΟΝΝΕΔ για θέματα νεανικής επιχειρηματικότητας, Βασίλειος Χασούρας. Ο κ. Παπανικολάου μίλησε για την ανάγκη να εκφραστούν οι προβληματισμοί των νέων ανθρώπων σχετικά με το θέμα της επαγγελματικής τους αποκατάστασης, τονίζοντας ότι πρέπει να ξεριζωθεί από την ελληνική κοινωνία η αντίληψη ότι η επαγγελματική αποκατάσταση ταυτίζεται με μια θέση στο δημόσιο, λέγοντας χαρακτηριστικά: «ναι, είμαι νέος και δεν θέλω να μπω στο δημόσιο».

**«Ναι, είμαι νέος
και δεν θέλω
να μπω
στο Δημόσιο»**

Ο κ. Μίχαλος τόνισε την ανάγκη να υπάρξει μια συγκροτημένη πολιτική που να βοηθά την επιχειρηματικότητα, ενώ αναφέρθηκε στην ανάγκη των νέων να μην ταυτίζουν την εύρεση εργασίας με την εύρεση εργοδότη: «Πολλοί νέοι άνθρωποι, αν και έχουν ιδέες, δεν προχωρούν στην επιχειρηματική υλοποίησή τους λόγω του ότι φοβούνται να αναλάβουν τον επιχειρηματικό κίνδυνο», υπογράμμισε.

Ο κ. Κότιος ανέφερε τους προσδιοριστικούς παράγοντες της επιχειρηματικότητας (θεσμικό πλαίσιο, γραφειοκρατία, χρηματοοικονομικές συνθήκες κ.α.). Στη συνέχεια αναφέρθηκε στον ρόλο του παρατηρητηρίου, στην ίδρυση σε κάθε ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας ενός κόμβου νεανικής επιχειρηματικότητας που θα καταγράφει τις τάσεις και τις ανάγκες για την νεανική επιχειρηματικότητα και τις οποίες θα μεταφέρει στο παρατηρητήριο. Ο κ. Παπαθανασίου, μίλησε για τις μεγαλύτερες δυνατότητες που παρέχει ο ιδιωτικός τομέας, σε αποδοχές και προοπτικές καριέρας, στους νέους με ταλέντο και όρεξη για δουλειά. Η γενεσιουργός αιτία του συνωστισμού που παρατηρείται μεταξύ των νέων, προκειμένου να καταλάβουν μία θέση στο δημόσιο, στις περισσότερες τουλάχιστον των περιπτώσεων, δεν είναι τα δικά τους «θέλω» αλλά των γονέων τους, υποστήριξε.

του Νίκου Πέτα

γεννάτε γιατί χανόμαστε!

Η Ελλάδα είναι η πρώτη χώρα στην ΕΕ των 27 και δεύτερη παγκοσμίως στο δείκτη υπογεννητικότητας. Ένα φαινόμενο το οποίο βρίσκεται σε έξαρση και αφορά όχι μόνο την χώρα μας, αλλά και ολόκληρο το δυτικό κόσμο. Ενδεικτικά μόνο το 2010 υπολογίζεται ότι στους 100 πολίτες οι 25 θα είναι ηλικιωμένοι (άνω των 65), σε αντίθεση με όλη την υπόλοιπη βαλκανική γειτονιά μας, που σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία, οι γεννήσεις αυξάνονται με ρυθμούς γεωμετρικής προόδου.

Η μείωση των γεννήσεων σε συνδυασμό με την γήρανση του πληθυσμού εκτός των άλλων, απειλούν και την βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και είναι μια βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της κοινωνικής συνοχής της χώρας. Η ΟΝΝΕΔ θέλοντας να αναδείξει τις αιτίες και τις συνέπειες του δημογραφικού προβλήματος στην Ελλάδα, αναδεικνύοντας παράλληλα τις κατάλληλες πολιτικές και μέτρα που απαιτούνται, διοργάνωσε μια σχετική εκδήλωση-συζήτηση. Συμτείχαν οι πολύτεκνοι υπουργοί Φάνη Πάλλη-Πετραλιά, Γεώργιος Βουλγαράκης, η πολιτευτής της ΝΔ, Έλενα Κουντουρά, καθώς και ο πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Πολύτεκνων Ελλάδος, Βασίλειος Θεοτοκάτος.

Τη συζήτηση άνοιξε ο Πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ Γιώργος Παπανικολάου, αναγνωρίζοντας πως το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας ήδη αγγίζει τη δική μας γενιά και αναμφισβήτητα θα επηρεάσει το μέλλον μας. Κατέγραψε τους προβληματισμούς των νέων ανθρώπων σχετικά με τη δυσκολία επίλυσης του συγκεκριμένου προβλήματος, καθώς και τις συνέπειές του, που επηρεάζουν τόσο την κοινωνική συνοχή της χώρας όσο και εθνικά ζητήματα.

Στη συνέχεια το λόγο έλαβε η κ. Πετραλιά, η οποία τόνισε ότι η Ν.Δ. διαχρονικά είναι η μόνη παράταξη η οποία έλαβε ουσιαστικά μέτρα για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Ήδη από το 1979 με το χαρακτηρισμό των οικογενειών με 4 παιδιά ως πολύτεκνων, το 1990-93 με την καθιέρωση επι-

δόματος για το τρίτο παιδί και τη σύνταξη στην πολύτεκνη μητέρα και σήμερα με την αναγνώριση ως πολύτεκνων των οικογενειών με τρία παιδιά. Επίσης αναφέρθηκε στη σημερινή ασφαλιστική μεταρρύθμιση, λέγοντας ότι προωθεί μέτρα που προστατεύουν ακόμη περισσότερο το θεσμό της μητρότητας.

Ο κ. Βουλγαράκης υπογράμμισε ότι οι φιλοδοξίες των σημερινών γυναικών είναι πολύ διαφορετικές από εκείνες των προηγούμενων εποχών: Η σημερινή γυναίκα έχει ως προτεραιότητά την επαγγελματική της καταξίωση και έπειτα τη δημιουργία οικογένειας.

Η κ. Κουντουρά τόνισε τρεις κυρίως πτυχές του δημογραφικού προβλήματος: για τους σημερινούς νέους η οικογένεια δεν αποτελεί πρώτη προτεραιότητα, οι εκπτώσεις στη χώρα μας φθάνουν τις 300.000 ετησίως, ενώ ο αριθμός διαζυγίων αυξάνεται με ταχύτατους ρυθμούς.

Στο τέλος έλαβε το λόγο ο κ. Θεοτοκάτος, που σημείωσε την εξαιρετικής σημασίας στήριξη που πρέπει να έχει ο θεσμός της οικογένειας από τη κοινωνία και το κράτος. Τόνισε δε, πως αν θέλουμε να ανατρέψουμε τη σημερινή κατάσταση δεν αρκεί να ονομαστούν πολύτεκνες οι τρίτεκνες οικογένειες αλλά να ληφθούν ουσιαστικά μέτρα που θα φέρουν γεννήσεις.

της Έφης Γιολτσάση

Μαριέττα Γιαννάκου *de profundis*

Συνέντευξη στο **NUEVO** της πρώην Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

«Δεν μπορεί το κράτος να παρακολληθεί με ύψος ανόητο τις μειοψηφίες να μην αφήνουν τίποτα όρθιο»

- ✖ Οι αριστερές οργανώσεις είναι εκτός εποχής και εκτός πραγματικότητας
- ✖ Είναι λάθος που έχει μειωθεί η απορρόφηση στελεχών της νεολαίας από το κόμμα
- ✖ Παραβίαση του ασύλου δεν συνιστούν μόνο οι ενέργειες της δημόσιας δύναμης, αλλά και των φοιτητών
- ✖ Η ίδρυση μη κρατικών ΑΕΙ δεν θα λύσει κανένα πρόβλημα
- ✖ Αν το βιβλίο ιστορίας με άφησε έξω από τη Βουλή, τότε δεν κάνω για βουλευτής

Ποιες είναι οι πιο έντονες αναμνήσεις που έχετε από τα χρόνια σας στην ΟΝΝΕΑ;

Τα πιο ενδιαφέροντα χρόνια ήταν αυτά στα οποία το κόμμα της ΝΔ είχε πάρει το 53% της ψήφου του ελληνικού λαού και μέσα στα πανεπιστήμια έβρισκες Νεοδημοκράτη με το φανάρι. Για να σχηματιστούν ψηφοδέλτια στις φοιτητικές εκλογές από το '74 μέχρι το '79 ήταν πολύ δύσκολο.

Τότε μπήκαν τα κόμματα στα πανεπιστήμια, που δεν ήταν ό,τι καλύτερο μπορούσε να συμβεί. Από την άλλη πλευρά, όμως, η ιδεολογία κρατιόταν ψηλά. Οι συζητήσεις, οι διακομματικές συναντήσεις, είχαν πάρα πολύ έντονο το στοιχείο της ιδεολογικής προσέγγισης. Βέβαια, τότε ήταν άλλη εποχή. Δεν είχε καταρρεύσει ο κομμουνισμός. Υπήρχε η αίσθηση στην Αριστερά ότι όλοι οι ορίζοντες είναι ανοικτοί για αυτούς.

Το στοιχείο που ξεχώριζε ήταν ότι οι προσπάθειες που κάναμε ήταν στην ουσία με δική μας οικονομική συμβολή. Δηλαδή, το κόμμα μας έδινε τότε όσα χρήματα χρειαζόνταν για το ενοίκιο της Νικητάρα και ελάχιστα παραπάνω. Τη δεκαετία του '80, όταν έγινε πρόεδρος ο κ. Μητσοτάκης, δόθηκε οικονομική άνεση στη νεολαία.

Γιατί η Αριστερά, που τότε θριάμβευε στις φοιτητικές εκλογές, σήμερα αποτελεί μειοψηφία;

Γιατί είναι εκτός εποχής και εκτός πραγματικότητας. Είναι απλώς ομάδες διαμαρτυρίες, δεν έχουν πρόταση. Και τότε ήταν εκτός εποχής, αλλά υπήρχε η κεκτημένη ταχύτητα και η αντίδραση στη δικτατορία. Αν δεν είχε υπάρξει δικτατορία, η Αριστερά θα είχε καταρρεύσει πολύ νωρίτερα στα πανεπιστήμια.

Ποιες ήταν οι σημαντικότερες κατακτήσεις της δικιάς σας γενιάς στην ΟΝΝΕΑ;

Καταρχήν ότι διατηρήθηκε η παρουσία του κόμματος σε πολλά σημεία της Ελλάδας από τη νεολαία και ότι πολλά από τα στελέχη της νεολαίας της εποχής που ήταν ικανά και άξια σήμερα κατέχουν υψηλές θέσεις στην κυβέρνηση, κάτι που δεν συνέβαινε στο παρελθόν. Τώρα έχει μειωθεί η απορρόφηση στελεχών της νεολαίας στο κόμμα, κάτι που θεωρώ λάθος. Κάποιος που είναι έντιμος, ικανός και διαθέτει μέρος από το χρόνο του για να βοηθήσει το κόμμα πρέπει να είναι στις πρώτες επιλογές για θέσεις που στελεχώνονται κατ' ανάγκη με πολιτικό προσωπικό.

Η πολιτική σήμερα προσελκύει άξιους και ικανούς ανθρώπους;

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής εξέλεξε 226 βουλευτές το 1974, οι περισσότεροι εκ των οποίων ήταν νέοι και οι οικογένειές τους δεν είχαν καμία σχέση με την πολιτική. Πολύ μεγάλη υπόθεση. Έδωσε μεγάλη ευκαιρία σε πολλούς. Αυτή τη στιγμή έχει επανέλθει η οικογενειοκρατία. Να λέμε την αλήθεια. Και σε άλλες χώρες συμβαίνει, αλλά όχι στο βαθμό που συμβαίνει στη χώρα μας. Δεν μπορεί βέβαια να αποκλείσει κανείς το παιδί ενός πολιτικού από το να πολιτευτεί, αλλά από την άλλη πλευρά δεν είναι και ευχάριστο το φαινόμενο, στην έκταση που το βλέπουμε.

Επίσης, ενώ ο νόμος για τα προεκλογικά έξοδα βελτιώνεται συνεχώς, ωστόσο φαίνεται πως η οικονομική επιφάνεια παίζει ρόλο. Συν τοις άλλοις, επιτρέπει στον πολιτικό διαρκώς να προσεγγίζει τον κόσμο ξοδεύοντας χρήματα. Τώρα, ο υπόλοιπος κόσμος δεν ενδιαφέρεται τόσο πολύ για την πολιτική. Έπειτα, πολύ άνθρωποι που είναι ικανοί και έξυπνοι ασχολούνται με την επιστήμη, τις επιχειρήσεις ή φεύγουν από την Ελλάδα, κυρίως λόγω της αναξιοκρατίας που υπάρχει. Κατηγορούμε συνεχώς τις ΗΠΑ, αλλά όλοι ξέρουμε ότι όπου βρεθεί άνθρωπος με αξία τρέχουν να τον αρπάξουν.

Αν γυρνούσατε το χρόνο πίσω στο Μάρτιο του 2004, τι θα κάνατε διαφορετικά;

Τίποτα. Αυτό που είχα υποχρέωση να κάνω ήταν να εφαρμόσω το πρόγραμμα της ΝΔ. Το πρόγραμμα είχε τύχει επεξεργασίας λεπτομερέστατης από ομάδα ανθρώπων με επικεφαλής τον κ. Σουφλή και δεν διανοούμαι πως κάποιος μπορεί να συμμετέχει σε μια κυβέρνηση και να κάνει τα δικά του. Τώρα, αν στελέχη του κόμματος θεωρούν ότι οι υπουργοί είναι για να παίρνουν τις καρέκλες και να μην κάνουν τίποτα, έπρεπε να απευθυνθούν στον πρωθυπουργό ή στο κόμμα και να πουν τι δεν τους άρεσε. Εγώ, όμως, είχα υποχρέωση να εφαρμόσω το πρόγραμμα.

NUEVO

του

Δημήτρη Αναστασόπουλου και του Κώστα Παπαχλιδάκη

Μαριέττα
Γιαννάκου

Πώς μπορούν να διεξαχθούν προεδρικές και πρωτανικές εκλογές στα πανεπιστήμια με το κλίμα έντασης που υπάρχει;

Ακούω την αστεία θεωρία ότι δεν δεχόμαστε κανένα σημείο του νόμου, ώστε να μην τον νομιμοποιήσουμε. Ο νόμος είναι νομιμοποιημένος από τις πλειοψηφίες και εφαρμόζεται πλήρως. Οι μειοψηφίες δεν νομιμοποιούν τίποτα. Ως προς τις προεδρικές και πρωτανικές εκλογές, σας παραπέμπω στην επανίδρυση του κράτους. Δεν μπορεί το κράτος να παρακολουθεί με ύφος ανόητο τις μειοψηφίες να μην αφήνουν τίποτα όρθιο. Αυτούς που κάνουν φασαρίες τους έχει απορρίψει ήδη η κοινωνία. Αυτός που μένει να τους απορρίψει είναι τα ΜΜΕ. Αν αυτά τους έκοβαν τελείως από τη δημοσιότητα για μία εβδομάδα, θα τους είχαν τελειώσει.

Το πανεπιστημιακό άσυλο ποιος προστατεύει τελικά;

Το πλαίσιο για το άσυλο έχει αλλιάξει, νομίζω σωστά. Πρώτον, η άρση του ανατίθεται στο πρωτανικό συμβούλιο. Δεύτερον, γίνεται με απλή πλειοψηφία, με απόλυτα δηλαδή δημοκρατική μέθοδο. Τρίτον, παραβίαση του ασύλου δεν συνιστούν μόνο οι ενέργειες της δημόσιας δύναμης, αλλά και οι ενέργειες των φοιτητών. Τέταρτον, έτσι κι αλλιώς με τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου Αθηνών μπορεί ένας οποιοσδήποτε πολίτης, όταν βλέπει φθορά ή κίνδυνο ανθρώπινης ζωής σε πανεπιστημιακό χώρο, να φωνάξει τη δημόσια δύναμη.

Πώς κρίνετε το διάδοχό σας στην ηγεσία του ΥΠΕΠΘ, κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη;

Πιστεύω ότι προσπαθεί να εφαρμόσει την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, η οποία δεν είναι μόνο ο νόμος-πλαίσιο για τα ΑΕΙ, αλλά 19 νόμοι. Ίσως θεώρησε στην αρχή ότι λίγο περισσότερες δημόσιες σχέσεις θα βοηθούσαν να μην υπάρχει σύγκρουση. Τώρα πιστεύω ότι έχει καταλάβει ότι αυτό δεν ωφελεί. Ότι υπάρχουν ομάδες ανθρώπων που λειτουργούν με συγκεκριμένο τρόπο. Νομίζω ότι θα τους αντιμετωπίσει και δεν θα έχει κανένα πρόβλημα.

Έχουμε καλά πανεπιστήμια στην Ελλάδα;

Έχουμε καλούς καθηγητές και καλούς φοιτητές. Ως προς τα καλά πανεπιστήμια, συνολικά, υπάρχουν ερωτηματικά. Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι ο έφηβος κάνει τη μεγαλύτερη και πρώτη στοχευμένη προσπάθεια της ζωής του. Κατόπιν μπαίνει στο πανεπιστήμιο και βουλιάζει σε ένα πηγάδι. Και βλέπετε φοιτητές που μπήκαν με βαθμούς 19 και 19,5 να μην πηγαίνουν καλά. Γενικότερα, όμως, να ξέρετε ότι οι φοιτητές που είναι έξυπνοι, φιλόδοξοι και αποφασισμένοι, και χάλια να είναι το πανεπιστήμιο, θα πάνε καλά. Και μετά θα φύγουν από την Ελλάδα. Οι υπόλοιποι θα πάθουν μεγάλη ζημιά από τη μη καλή και μη συλλογική δράση του πανεπιστημίου. Υπάρχουν καλές προσπάθειες, αλλά λείπει η συλλογική δράση.

Ποιο πρόβλημα θα λύσει η ίδρυση μη κρατικών ΑΕΙ;

Κανένα. Εγώ είμαι υπέρ της αλλαγής του άρθρου 16, για έναν και βα-

σικό λόγο. Δεν μπορεί σε ένα χώρο ελεύθερης διακίνησης, με ανοιχτά σύνορα, όπως είναι ο ευρωπαϊκός, να υπάρχει μία από τις χώρες που σε κάτι είναι κλειστή. Δεν ξέρω αν κανείς θα ενδιαφερθεί να φτιάξει ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Έτσι απλά γίνονται τα πανεπιστήμια; Το Πανεπιστήμιο της Μπολόνια έγινε τον 11ο αιώνα και ακόμα προσπαθεί για αναβάθμιση. Σε ορισμένους τομείς, όπως η διοίκηση επιχειρήσεων μπορεί να γίνουν ιδιωτικά πανεπιστήμια. Τώρα, να μου πείτε ότι κάποιος θα δημιουργήσει Ιατρική Σχολή, είναι πολύ δύσκολο. Το να φτιάχνεις ένα πανεπιστήμιο δεν είναι να φτιάχνεις ένα σχολείο.

Πώς αποτιμάτε τα πρώτα 4 χρόνια της ΝΔ στην κυβέρνηση;

Η ΝΔ πέτυχε στο να είναι σαφής και ξεκάθαρη προς πάσα κατεύθυνση σε ζητήματα οικονομίας. Δεύτερον, πέτυχε να μη διαρραγεί η ενότητα του κόμματος και αυτό χρεώνεται στα υπέρ του πρωθυπουργού. Τρίτον, πέτυχε στην Παιδεία και αυτό όχι επειδή σας μιλάω εγώ, αλλά επειδή κατάφερε να πείσει τον κόσμο ότι η αλλαγή ήταν αναγκαία, κάτι που είναι σαφές από όλες τις έρευνες. Στα ζητήματα των αποκρατικοποιήσεων, επίσης, έχουν γίνει σημαντικά βήματα.

Βέβαια, δεν έχουν γίνει όλα όσα θα θέλαμε. Αλλά υπάρχουν διεθνείς καταστάσεις που επηρεάζουν τα πράγματα, όπως η πετρελαιοκή κρίση που έχει ανατρέψει τα πάντα. Κι έτσι αυτό που είναι σήμερα το μεγάλο πρόβλημα για την κυβέρνηση είναι η ακρίβεια, που αγγίζει τον πολίτη. Οι χώρες, βέβαια, που έχουν λάβει εδώ και χρόνια τα μέτρα τους και όπου ο μεγάλος όγκος της παραγωγής είναι στο κράτος, είναι σε πολύ καλύτερη κατάσταση κάτω από αυτές τις συνθήκες.

Πιστεύετε ότι το ζήτημα με το βιβλίο ιστορίας σας έκλεισε το δρόμο για τη Βουλή το 2007;

Ένας σοβαρός Υπουργός Παιδείας δεν αποσύρει βιβλία. Αν αυτό έκλεισε το δρόμο, τότε σημαίνει ότι εγώ δεν κάνω για την ελληνική Βουλή, γιατί εκεί μέσα βρίσκονται πρόσωπα που πιστεύουν στην απόσυρση των βιβλίων. Η δουλειά που έγινε ήταν στημένη. Από ανθρώπους που δεν έχουν γνώση, καλύπτουν τις ανεπάρκειες και τις ανασφάλειές τους πίσω από αυτά και από ανθρώπους που είχαν σκοπιμότητες. Και από αφελείς, μέσα στην παράταξη της Νέας Δημοκρατίας.

Ποιο θα είναι το επόμενο βήμα σας στην πολιτική σκηνή;

Είμαι από το 1974 στην πολιτική. Στη διάρκεια των 34 αυτών ετών ουδέποτε πήγα στο γραφείο κάποιου ισχυρού να ζητήσω οτιδήποτε και ουδέποτε έβαλα κάποιον τρίτο υποβοηθημαία να πει ότι πρέπει να μου δοθεί κάτι. Ό,τι μου δόθηκε ήταν επειδή πίστευαν ότι έχω κάποιες ικανότητες και μπορώ να το φέρω καλά εις πέρας. Έχω μια συσσωρευμένη εμπειρία, είμαι αρκετά νέα ακόμα και μπορώ να κάνω πράγματα που ίσως άλλοι δεν μπορούν. Θα είμαι υποψήφια στις επόμενες βουλευτικές εκλογές.

Ποια συμβουλή θα θέλατε να δώσετε στους νέους της ΟΝΝΕΔ;

Να αγωνίζονται για αυτά που πιστεύουν. Να μη συμβιβάζονται. Να μη συμφωνούν με τη λογική του ακροατηρίου και των χειροκροτητών. Να λένε την άποψή τους, ακόμα και αν όλοι οι άλλοι λένε το αντίθετο.

Φοιτητικές εκλογές 2008

ΑΘΗΝΑ

Ακόμη μία συνδικαλιστική χρονιά φτάνει στο τέλος της και αναδεικνύει πάλι κυρίαρχη δύναμη των Ελληνικών Πανεπιστημίων, τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Δεν πρόκειται μόνο για τη σπουδαία νίκη στις φοιτητικές εκλογές και την αδιαμφισβήτητη πρωτοκαθεδρία της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ στα ελληνικά πανεπιστήμια. Δεν είναι μόνο το 40% που κατέκτησε πανελλαδικά, ούτε μόνο οι πολύ σημαντικές νίκες σε Αθήνα, σε Θεσσαλονίκη και σε όλες τις υπόλοιπες πόλεις. Πρόκειται για τη συνεχή κυριαρχία της παράταξης μας, σε όλα τα επίπεδα και καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς, που συνεχίζει έτσι μία παράδοση δεκαετιών.

Η χρονιά που διανύσαμε ήταν αναμφίβολα δύσκολη, καθώς μετά από χρόνια στασιμότητας, άρχισαν να εφαρμόζονται οι νέες ρυθμίσεις και ο νέος νόμος-πλαίσιο για τα ΑΕΙ. Όπως ήταν αναμενόμενο, οι δυνάμεις της συντήρησης (νεολαία ΠΑΣΟΚ και αριστερές παρατάξεις) επιδίωξαν να αποτρέψουν με κάθε τρόπο την επικείμενη εφαρμογή. Μην έχοντας βέβαια τίποτα να αντιπροτείνουν. Παραμένοντας προσκολλημένοι στις συντεχνιακές και μικροπολιτικές λογικές. Απορρίπτοντας κάθε νέα πρόταση, κάθε τι καινούργιο και επιδεικνύοντας ένα ανεξήγητο για φοιτητική παράταξη φόβο σε κάθε τι νέο.

Ο ρόλος, λοιπόν, που διαδραμάτισε η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ στη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας των Ελληνικών Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων κατέστη φέτος καίριος, καθώς κλήθηκε να αντιμετωπίσει όλους όσους επιδίωξαν να εμποδίσουν την εφαρμογή της αξιολόγησης και του νόμου πλαισίου, προτάσεις που με αγώνες της η ΔΑΠ κατοχύρωσε. Σε όλους αυτούς που αδιαφόρησαν για το μέλλον των ιδρυμάτων μας, σε όλους αυτούς που πρόταξαν αυτή τη λογική έναντι του φοιτητικού συμφέροντος και επιδόθηκαν συστηματικά στην υιοθέτηση πλαϊκίστικων και προπαγανδιστικών πρακτικών, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ απάντησε ισχυρά.

Κυριαρχία της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ

Κρατήσαμε τις σχολές ανοιχτές, παρά τις συντονισμένες προσπάθειες του αντί-ΔΑΠ μετώπου. Εγγυηθήκαμε την ομαλή λειτουργία των ιδρυμάτων μας. Περιφρουρήσαμε και διασφαλίσαμε τις διαδικασίες. Οδηγήσαμε τα πανεπιστήμια μας σε μία νέα λογική. Και αποτελέσαμε τους στυλοβάτες για την εγκαθίδρυσή της.

Γι' αυτούς τους λόγους η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ θριάμβευσε στις εκλογές! Γι' αυτούς τους λόγους διαψεύστηκαν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, όσοι για ακόμη μία χρονιά προέβλεπαν την πτώση των ποσοστών μας. Αλλά αυτός είναι και ο λόγος που θα συνεχίσουμε να αποτελούμε τη μόνη αξιόπιστη δύναμη στα Ελληνικά πανεπιστήμια και θα καταλαμβάνουμε την υψηλότερη θέση στη συνείδηση των Ελλήνων φοιτητών. Ακόμη και τώρα, σε αυτήν την εξίσου δύσκολη περίοδο, που ο νόμος πλαίσιο υλοποιείται, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ συνεχίζει να αποτελεί την εγγυήτρια δύναμη των διαδικασιών.

Καταφέραμε να διαψεύσουμε όλους όσους μιλούσαν για επικείμενες καταλήψεις και για δήθεν «αναβρασμό» στην παιδεία και αποκαλύψαμε πως δεν πρόκειται παρά για μία μερίδα ακραίων, που έχουν κάνει την αντίδραση αυτοσκοπό τους και δεν έχουν πλέον καμία απήχηση στη φοιτητική κοινότητα. Διασφαλίζουν βέβαια, ακόμη, την απήχηση στα μέσα ενημέρωσης... Με συνελεύσεις κερδισμένες και σχολές ανοιχτές, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ θα συνεχίσει, όμως, να πρωτοπορεί και να αποτελεί την υπεύθυνη δύναμη των Ελληνικών Πανεπιστημίων.

Περιμένουμε βέβαια, από όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας να αναλάβουν τις ευθύνες που τους αντιστοιχούν, να παραμερίσουν τις συντεχνιακές αντιλήψεις και να διαδραματίσουν το ρόλο που οφείλουν, καθώς μόνον έτσι θα μπορέσουμε να μιλήσουμε ουσιαστικά για ένα ισχυρό και σύγχρονο δημόσιο πανεπιστήμιο.

του Μάνου Κασσελάκη

ΤΟΥ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ ΟΙ ΜΑΙ-ΚΕΣ...

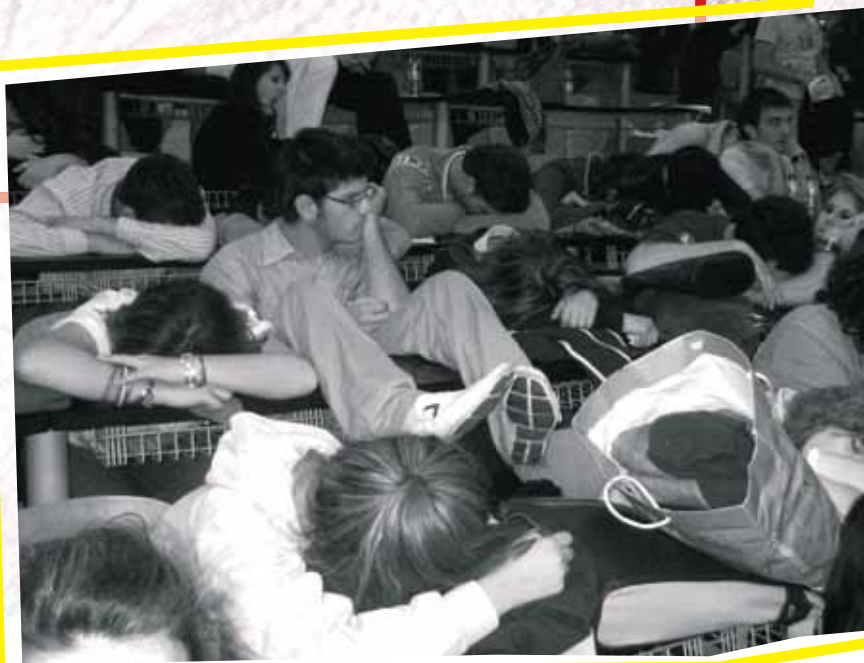
Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, όσο βαρύγδουπο ακούγεται το όνομα του Πανεπιστημίου της Ιεράς Οδού τόσο είναι και η ιστορία του. Σ' αυτή βέβαια δε θα μπορούσε να παραλείψει κανείς τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Γεωπονικού που χρόνια τώρα πορεύεται στο πλάι των φοιτητών αλλά και στη γεωπονική σχολή του αύριο. Και όταν κάνουμε λόγο για τις σπουδές του αύριο, αναφερόμαστε σε εκείνες των ανοιχτών οριζώντων, πλούσιες, από σύγχρονες ιδέες και πρωτοποριακές ενέργειες.

Με τα παιδιά της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Γεωπονικού πετύχαμε να προσφέρουμε στο φοιτητή το πιο πολύτιμο δώρο... τη μόρφωση. Υπερασπιστήκαμε το δικαίωμά μας για μάθηση. Αποδείξαμε, και θα συνεχίσουμε να αποδεικνύουμε, ότι η ΔΑΠ πρωτοπορεί παρά τις δυσκολίες. Έτσι λοιπόν κι εμείς πήραμε την πρωτοβουλία να προτείνουμε τον επαναπροσδιορισμό της ονομασίας δύο τμημάτων της σχολής μας, πράγμα το οποίο επετεύχθη μετά από τρία χρόνια πιέσεων. Στόχος της αλλαγής αυτής είναι η ύπαρξη μεγαλύτερου ανταγωνισμού στην επαγγελματική αποκατάσταση του Γεωπόνου.

του Θανάση Αμπλά

Επειδή όμως ο χειρότερος εχθρός του καλού είναι το καλύτερο, όσο και να βελτιώνεται το Πανεπιστήμιό μας εμείς θα παλεύουμε για το άριστο. Ήδη έχει ξεκινήσει ο διάλογος με τα μέλη της ακαδημαϊκής μας κοινότητας προκειμένου να γίνει ριζική αναμόρφωση του προγράμματος σπουδών το οποίο σε σύγκριση με τα νέα επιστημονικά δεδομένα θα το χαρακτήριζε κανείς απαρχαιωμένο.

Μία από τις ιδέες που το σύνολο των φοιτητών δέχτηκε με μεγάλο ενδιαφέρον ήταν οι εκδηλώσεις συνεδριακού τύπου και οι ημερίδες που αφορούσαν ζητήματα του επαγγελματία Γεωπόνου. Κι αν μας ρωτάτε, όλοι οι Δοκίμους του Γεωπονικού είμαστε υπερήφανοι που οι προτάσεις μας βρίσκουν ανταπόκριση. Ο φοιτητής το δείχνει επιβραβεύοντας μας στις φοιτητικές εκλογές. Η πρωτιά δε μας καθησυχάζει, μας δίνει δύναμη για πιο σκληρές μάχες. Κι έτσι συνεχίζουμε δυναμικά...

NUEVO

φοιτητικές
εκλογές

2008

ΔΑΠ-ΝΔΦΚ
Πολιτικού
Νομικής

Έργα και ημέρες της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Πολιτικού Νομικής

6τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Πολιτικού, το ταξίδι της στην ιστορία της πανεπιστημιακής δημιουργίας ξεκίνησε, με την πρώτη της αυτοδυναμία... Απ' την κατάκτησή της και μετά, σειρά δικαιωμάτων προς όφελος του φοιτητή, προτάθηκαν και φυσικά κατοχυρώθηκαν! Κάνοντας μια γρήγορη αναδρομή στο παρελθόν αναφέρουμε επιγραμματικά μερικά απ' αυτά, και αρχίζουμε από την εισαγωγή μας στο νέο κτίριο της ΝΟΠΕ, στη Μασσαλία. Μία πρόταση που πρώτη η ΔΑΠ έκανε και με αγώνες το απέκτησε. Συνεχίζουμε την αναδρομή στις κατακτήσεις μας, με την αλλαγή του προγράμματος σπουδών, την εισαγωγή μαθημάτων διδακτικής επάρκειας και ηλεκτρονικών υπολογιστών, το θεσμό του σύμβουλου καθηγητή, την προαιρετική πτυχιακή εργασία, αλλά και το μεγάλο «όχι» για τα προαπαιτούμενα μαθήματα. Φτάνοντας στο πρόσφατο παρελθόν, οι πολιτκάριοι ήμασταν από τους μοναδικούς ίσως που κρατήσαμε τη σχολή μας ανοιχτή, διασφαλίσαμε την εξεταστική μας, εναντιωθήκαμε στις μειοψηφίες και όλοι μαζί στο πολιτικό, αλλάξαμε την εικόνα. Το ευχαριστώ των φοιτητών απέναντί μας; Οι έντεκα μονάδες που ανέβασαν το τμήμα μας και ανύψωσαν τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Πολιτικού στο 54%, κάνοντας πάρα πολλούς δημοσιογράφους να γράφουν στις εφημερίδες για πρωτοφανές

πανελλαδικό ρεκόρ! Γαλουχημένοι από τους προκατόχους μας με τόσες υψηλές αξίες και ιδέες, τα υψηλά ποσοστά δεν μας καθυσχάζουν και με άφθονο ζήλο και ενδιαφέρον σταθήκαμε δίπλα στα προβλήματα του φοιτητή και τη φετινή χρονιά. Με έγγραφα μας προς τις διοικητικές αρχές του τμήματος και τους καθηγητές δεν διστάσαμε να εναντιωθούμε και να ζητήσουμε την ενεργοποίηση της επιτροπής εσωτερικής αξιολόγησης στο τμήμα μας, μια απαίτηση που θα συνεχιστεί μέχρι να κατακτηθεί! Διεκδικούμε την ίδρυση συλλόγου αποφοίτων του Πολιτικού, τη στέγαση ιατρείου εντός του νέου κτιρίου, την δυνατότητα δανεισμού βιβλίων από την βιβλιοθήκη της σχολής μας και για τους προπτυχιακούς φοιτητές του τμήματός μας, την αύξηση των μαθημάτων από ν+3 σε 2ν καθώς και την δυνατότητα συγγραφής πτυχιακής εργασίας και στο έκτο έτος. Και επειδή τα έργα και οι προτάσεις μας δεν σταματούν εδώ και αναντίθετα αναφέρθηκαν μερικά από αυτά, με δεύτερη συνεχόμενη χρονιά αυτοδυναμίας, συνεχίζουμε την ιστορία μας και το 2008... Με γνώμονα πάντα την ενότητα μεταξύ μας και το συμφέρον του φοιτητή μπορούμε ακόμα περισσότερα, κάνουμε κάθε μας στόχο πράξη! Γιατί, στη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Πολιτικού, προτείνουμε, βλέπουμε μπροστά, διεκδικούμε...

του Κωνσταντίνου Γιαννελάκη και της Κατερίνας Τσέλιου

ΝΟΜΙΚΗ 2008 τα 2 πρόσωπα της κάλπης

Οχι ότι τις υπόλοιπες ημέρες του χρόνου η κατάσταση θυμίζει σύγχρονο Πανεπιστήμιο. Αν προσπαθείς όμως να συλλάβεις την έννοια του χάους και η σκέψη σου δεν μετατρέπεται εύκολα σε εικόνα, οι εκλογές στη Νομική είναι

μια εξαιρετική ευκαιρία, και μάλιστα διπλή. Γιατί το χάος των εκλογών μειδιάζει σκωπτικά με δύο προσώπια. Την ημέρα και τη νύχτα. Τις εκδηλώσεις της πρωινής ατζέντας και την «κατανομή». Την ψηφοφορία και την καταμέτρηση. Ας αποτυπώσουμε την εικόνα. Ένα οκταόροφο κτίριο με χάρτινη επένδυση που μάλιστα ξεπερνά το επιφανειακό εμβαδό του ιδίου. Η κατανομή των χώρων που έχει προηγηθεί έχει δώσει έναν καλό ορισμό για την μάχη της ανθρωπίνης μάζας. Οι κάλπες στήνονται με την επισημότητα που αρμόζει στην νομενκλατούρα της φοιτητικής δημοκρατίας. Οι φοιτητές επαναπροσδιορίζουν την ποσοστιαία βάση της διαμάχης των παρατάξεων για έναν ολόκληρο χρόνο. Ψηφίζουν. Απερίφραστα. Η καταμέτρηση ωρών –ή ημερών– που ακολουθεί αποτελεί την κορύφωση των διαδικασιών. Και όταν δεν τηρείται η εκλογική βουληγιά του κινήματος –κάτι μάλιστα συχνότερο από την κανονική ροή– πολλοί είναι αυτοί που σπεύδουν να αποκαταστήσουν το πλήγμα που δέχθηκε η δημοκρατία. Όλα αυτά σε 60 κινηματογραφικές ώρες, η κάθε μια συνιστώσα του εκλογικού αποτελέσματος. Μπορεί με αυτήν την περιγραφή να γίνωμαι γραφικός κήνσος της εκλογικής διαδικασίας. Ο πραγματικός καρπός αυτής της εικόνας όμως είναι άλλος. Το ερώτημα που προ-

κύπτει είναι κατά πόσο συμφέρει δεοντολογικά και εκλογικά τη ΔΑΠ ως σύγχρονη αντιπροσωπευτική παράταξη της πλειοψηφίας να ακολουθεί την ειμαρμένη που έχει επιβάλει η αριστερή μίζερια. Όταν μια φιλελεύθερη παράταξη αναγκάζεται να τυπώσει προεκλογική αφίσα με το προκλητικό ειρωνικό μήνυμα «ΜΗΝ ΨΗΦΙΣΕΙΣ» για να ξεχωρίσει μέσα στη δίνη της πιο αδιάφορης συνθηματολογίας, αυτό σημαίνει ότι τα βλέμματα πλέον δεν στρέφονται ούτε κατά λάθος στην ουσία της φοιτητικής κάλπης.

Η ΔΑΠ έχει μόνο να χάσει από αυτήν την νοοτροπία. Είναι παράταξη που στη νόρμα της καθημερινότητας δεν έχει αντίπαλο. Καλύπτει έναν χώρο που εκφράζει και εκφράζεται μόνο από την ανανέωση. Μπορεί να πρόκειται για τύπους φοιτητών που δεν θέλουν να «διαμορφώσουν την εξέλιξη», σίγουρα όμως την ακολουθούν χωρίς καθυστέρηση. Είναι φοιτητές που ενδιαφέρονται πάνω από όλα για την προσωπική τους εξέλιξη. Και σε αυτήν την νοοτροπία, όπως θα παρατηρούσε και ο Νίτσε, δεν ταιριάζει το αγελαίο ένστικτο της μάζας αλλά η κουλούρα της ελίτ.

Η ΔΑΠ πρέπει να κερδίσει αυτό ακριβώς το στοίχημα. Το στοίχημα μιας ελίτ ανοιχτής στον κόσμο αλλά κλειστής σε οποιαδήποτε άλλη απόχρωση με συστατικά παρακμής. Θα πρέπει να απομακρύνει την λογική του «είμαι αυτό που θέλεις να είμαι» και να δημιουργήσει ένα ξεκάθαρο, μοντέρνο και συστημικά ανανεώσιμο προφίλ. Τα δύο προσώπια των εκλογών, όπου και αν κατευθύνουν το βλέμμα τους, προσπαθούν να καλύψουν –χωρίς μεγάλη επιτυχία– το χάος. Δυστυχώς ή ευτυχώς, στο πρόσωπο της ΔΑΠ δεν εφάπτεται κανένα από τα δύο. Ας ξεπεράσει λοιπόν η παράταξη την ερκάνη του «κινηματικού» ήθους και της «επαναστατικής» μάζας και ας ξεχωρίσει. Όπως της δίδαξε η ιστορία της. Ή μάλιστα, όπως της το επέβαλε.

του Κωνσταντίνου Κυρανάκη

«Αξίζει να ζεις για ένα όνειρο»

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ

είναι η μεγαλύτερη φοιτητική παράταξη των Ελληνικών Πανεπιστημίων. Είναι η παράταξη των φιλελεύθερων φοιτητών που με τα έργα της έχει αλλάξει το πρόσωπο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, γι' αυτό και απολαμβάνει τη στήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας των φοιτητών (αλλά δεν επαναπαύεται σε αυτή) που την αναδεικνύουν εδώ και πάνω από 20 χρόνια πρώτη δύναμη.

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ από την ίδρυσή της μέχρι σήμερα βρίσκεται στην πρωτοπορία ιδεών και στόχων. Δεν αρκούμαστε στη στείρα καταγραφή των προβλημάτων, γι' αυτό κάθε χρόνο καταθέτουμε την ΠΡΟΤΑΣΗ ΠΑΙΔΕΙΑΣ. Μια Πρόταση Παιδείας μέσω της οποίας καταθέτουμε τις απόψεις μας, αντιπαραθέτουμε το «τώρα» με το αύριο, έτσι όπως το ονειρευόμαστε, και χρησιμοποιώντας επιχειρήματα και όχι σκευωρίες προτείνουμε λύσεις για την Παιδεία συνολικά και για όλα τα προβλήματα που μας απασχολούν. Σταθεροί στις απόψεις μας, προτείνουμε λύσεις έπειτα από συζητήσεις και όχι ανεύθυνα, ανάλογα με το «που φυσάει ο άνεμος». Διαβάστε, ενημερωθείτε, σχηματίστε την δική σας άποψη!

Τη χρονιά που πέρασε, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Νοσηλευτικής, εκπροσωπώντας τους φοιτητές στα όργανα Συνδιοίκησης, προσπάθησε να σταθεί δίπλα τους σε ότι τους απασχολεί και να τους ενημερώνει για ότι τους αφορά. Και επειδή η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Νοσηλευτικής δεν αρέσκεται στα λόγια, απαντάει με πράξεις και έργα...Ιδού η απόδειξη:

1. Παγκόσμια Ημέρα κατά του AIDS. Διανομή εκπαιδευτικών φυλλαδίων και αναμνηστικού υλικού σε συνεργασία με το Κ.Ε.Ε.Λ.Π.ΝΟ.
2. Την ημέρα των εγγραφών. Διανομή οδηγού πρωτοετών, που περιέχει χρήσιμες οδηγίες για τους πρωτοετείς φοιτητές μας. Επίσης, ενημέρωση των φοιτητών για τις ακριβείς ημέρες εγγραφών ανά εξάμηνο.
3. Πρόταση αναθεώρησης του μισθολογίου για Π.Ε. (Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης) Νοσηλευτές και ενσωμάτωση του κλάδου μας στα Βαρέα και Ανθυγιεινά ένησημα.
4. Πρωτοβουλία τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων του Τμήματός μας στα αρμόδια όργανα, ώστε να κατοχυρωθούν και νομικά με Προεδρικό Διάταγμα.

Στο Διοικητικό Συμβούλιο Τμήματος:

- + Απαιτήσαμε την πρόσληψη μελών Ε.Ε.Δ.Ι.Π. για το Τμήμα μας, δηλαδή πρόσληψη Κλινικών Εκπαιδευτών.
- + Προτείνουμε, και σύντομα θα το δούμε να υλοποιείται, η δήλωση των μαθημάτων να γίνεται ηλεκτρονικά με μοναδικό προσωπικό κωδικό για τον καθένα φοιτητή.
- + Προτείνουμε να δοθούν τα στηθοσκόπια δωρεάν στους φοιτητές και επιτύχαμε τη χορήγησή τους από το Πανεπιστήμιό μας.
- + Προτείνουμε αναμόρφωσης του εξωτερικού χώρου του κτιρίου της Σχολής μας, επί της οδού Δήλου, με graffiti με θεματική ενότητα την ανακύκλωση.

Στην Επιτροπή Προπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών σκοπός μας ήταν να γνωστοποιήσουμε στους καθηγητές τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε οι φοιτητές στην καθημερινότητά μας και να προτείνουμε λύσεις πάνω σε αυτά.

Η 9η του Απριλίου σήμανε για όλους μας την ημέρα εκείνη που θα αποδεικνύαμε την αξία μας και πως όλα τα παραπάνω θα έβρισκαν αντίκρισμα στους συμφοιτητές μας. Μετά την εκλογική αναμέτρηση οι πανηγυρισμοί ήταν αναπόφευκτοι μια και σημειώσαμε άνοδο 5% και εκτοξευτήκαμε στο 38%, διατηρώντας για ακόμη μια δύσκολη χρονιά την πρωτιά και αυξάνοντας τη διαφορά μας από τους υπόλοιπους.

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Νοσηλευτικής βάλλεται συνεχώς από τον αντι-ΔΑΠ συνασπισμό, αλλά εμείς σας υποσχόμαστε ότι θα συνεχίσουμε να παλεύουμε με όραμα ένα καλύτερο μέλλον για την Νοσηλευτική, γιατί «αξίζει να ζεις για ένα όνειρο και ας είναι η φωτιά του να σε κάψει»...

του Αντώνη Λιάσκου και της Χριστιάνας Μάργιου

NUEVO

φοιτητικές
εκλογές2008

Λίγες στιγμές χαλάρωσης σε μια χρονιά δύσκολη για όλους

Παρά τα όσα περίμεναν οι κομματικοί μας αντίπαλοι, μετά την περσινή δύσκολη χρονιά των τεχνητών εντάσεων και των αναίτιων παρατεταμένων καταλήψεων, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ όχι μόνο δε γνώρισε την πολυαναμενόμενη για πολλούς ήττα στις φετινές εκλογές, αλλά αντιθέτως ήρθε πρώτη για άλλη μια χρονιά και μάλιστα με σαφή διαφορά!

Μετά τον περσινό αναβρασμό, τα φετινά αποτελέσματα αποτέλεσαν την απόλυτη επιβεβαίωση για μας. Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους και δηλώνουν την υπεροχή της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ για άλλη μια χρονιά στην Οδοντιατρική, κερδίζοντας 5 από τις 11 έδρες με ποσοστό 42,1% και σημειώνοντας άνοδο 7 μονάδων σε σχέση με πέρυσι!

Η φετινή χρονιά ήταν σχετικά ήρεμη, αλλά απαιτούσε από όλους σκληρή δουλειά. Παρ' όλα αυτά δεν έλειψαν οι στιγμές χαλάρωσης και διασκέδασης. Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Οδοντιατρικής ακόμα μια φορά διοργάνωσε τις πιο πετυχημένες και ποιοτικές εκδηλώσεις. Ξεκινήσαμε με τη χειμερινή εκδρομή μας στην Αράχωβα. Ακολούθησε μια εκδρομή-πρόκληση στη Νέα Υόρκη πριν από το Πάσχα και φυσικά λίγο πριν την εξεταστική πραγματοποιήθηκε με μεγάλη συμμετοχή και επιτυχία η καθιερωμένη πια εκδρομή μας στη Μύκονο. Ασφαλώς, εκτός από τις εκδρομές, στη διάρκεια του έτους είχαμε την ευκαιρία να συγκεντρωθούμε και να διασκεδάσουμε όλοι μαζί στις διάφορες εκδηλώσεις που διοργανώθηκαν. Κορύφωση των εκδηλώσεων αυτών αποτέλεσε το μεγάλο πάρτυ που διοργανώθηκε λίγες μέρες πριν τον εκλογικό θρίαμβο της 9ης Απριλίου 2008 από τις ΔΑΠ Οδοντιατρικής, Ιατρικής και Νοσηλευτικής στο αναγνωστήριο της Ιατρικής και το οποίο έμεινε αξέχαστο σε όλους.

της Μαρίας Πέτρου

- μια μεγάλη παρέα

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Βιολογικού στις 9 Απριλίου 2008 αναδείχθηκε για άλλη μια φορά πρώτη δύναμη. Οι φοιτητές του Βιολογικού στήριξαν την παράταξη που είναι καθημερινά κοντά στις ανάγκες τους και παλεύει διαρκώς για το συμφέρον τους. Εμείς στη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Βιολογικού έχουμε κερδίσει την εμπιστοσύνη των συμφοιτητών μας, οι οποίοι καθημερινά μοιράζονται μαζί μας ιδέες, προτάσεις, διεκδικήσεις και προβληματισμούς. Όλοι οι φοιτητές του Βιολογικού γνωρίζουν ότι είμαστε οι μόνοι που έχουμε θέσεις και προτάσεις για τη βελτίωση του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου και για την αναβάθμιση των σπουδών μας. Γνωρίζουν ότι όλα τα μέλη της παράταξής μας μέσα από τα όργανα του πανεπιστημίου διεκδικούν μια καλύτερη πανεπιστημιακή ζωή και πτυχία με αξία. Διεκδικούμε το πανεπιστήμιο που μας αξίζει...

Σε μια δύσκολη χρονιά όπως η περσινή, παλέψαμε για να παραμείνει ανοιχτή η σχολή, παλέψαμε ενάντια στο μηδενισμό, την μιζέρια και την απαξίωση του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου και βγήκαμε νικητές. Σύμμαχός μας όλοι οι φοιτητές του Βιολογικού που στηρίζουν την εξέλιξη και την πρόοδο.

Είμαστε μια μεγάλη παρέα, είμαστε η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Βιολογικού. Η παράταξη της καρδιάς μας. Η ΔΑΠ Βιολογικού είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας, αφού μας έχει γεμίσει εμπειρίες και συναισθήματα. Συνέδρια, εκδρομές, εκδηλώσεις, γέλιο, χαρά, λύπη, ενθουσιασμός, αγάπη, μα πάνω από όλα φιλία...Εικόνες που θα μείνουν για πάντα χαραγμένες στη μνήμη μας...

της Άννης Κοντούρη

Φοιτητικές εκλογές 2008

ΑΘΗΝΑ

Νέες προκλήσεις, νέες προοπτικές...

Το τέλος μιας πορείας πάντοτε προκαλεί μια διάθεση κριτικής των πράξεων, ταξινόμησης των ενεργειών και εξαγωγής συμπερασμάτων που θα αποτελέσουν την πυξίδα για το μέλλον.

Φτάνοντας, λοιπόν, στη λήξη ενός ακόμη ακαδημαϊκού-συνδικαλιστικού έτους, αισθάνομαι κι εγώ την ανάγκη για έναν ευρύτερο απολογισμό των τεκταινόμενων, αλλά και για έναν πιο προσωπικό, αναφορικά με την προσπάθεια που καταβάλαμε στη Γραμματεία Νέων ΑΕΙ.

Από το Σεπτέμβριο μέχρι το βράδυ της 9ης Απριλίου και τον 22ο εκλογικό θρίαμβο της ΔΑΠ, περάσαμε από πολλές διακυμάνσεις. Σε μια χρονιά που η μεταρρύθμιση για την Παιδεία φάνταζε μετέωρη και παραλαμβάνοντας το χάος που άφησαν οι καταλήψεις του προηγούμενου έτους, το στοίχημα ήταν μεγάλο. Στόχος μας ήταν να αποτρέψουμε ένα κύμα εσωστρέφειας και αποστροφής από τις συλλογικές διαδικασίες (συνελεύσεις, εκλογές) που είχε τις ρίζες του στη βαθιά απέχθεια που ένιωσε μεγάλη μερίδα των συμφοιτητών μας βλέποντας αντιδημοκρατικές ενέργειες (συνελεύσεις-καταλήψεις βίας και νοθείας) και κομματικές συγκρουσιακές γραμμές (άγνος διάλογος-στείρα άρνηση) να καταλαμβάνουν το Πανεπιστήμιο όλη την περασμένη χρονιά.

Επειδή όμως δεν μιλάμε για μια απλή συλλογική δομή, αλλά για το φαινόμενο ΔΑΠ-ΝΔΦΚ με εκσυγχρονιστικές ιδέες και ουσιαστικές προτάσεις, με θετική δράση και τεκμηριωμένη αισιοδοξία, καταφέραμε να τρέξουμε την απόσταση που χωρίζει την απάθεια από το πάθος και να στείλουμε ένα ακόμη μήνυμα στην κοινωνία. Το μήνυμά μας είχε και έχει ουσιαστικό περιεχόμενο: βαθιά στον πυρήνα του βρίσκεται η βεβαιότητα ότι η πραγματική επανάσταση σήμερα είναι να είσαι ρεαλιστής και αποτελεσματικός (κατά συνέπεια χρήσιμος). Ότι η δύναμη των νέων είναι πραγματική όταν ακούγεται στα θεσμοθετημένα όργανα λήψης αποφάσεων (γιατί μόνο τό-

τε έχει αντίκρισμα και αποτελέσματα) κι όχι όταν αντηχεί στο δρόμο ή στο Λαζόπουλο (γιατί τότε γίνεται λαϊκίστικη και αναποτελεσματική). Η εμπειρία μου στη Γραμματεία Νέων ΑΕΙ μου δίδαξε και κάτι παραπάνω: ότι για μια ακόμη φορά «είμαστε στο εμείς». Η επιτυχία μας στηρίζεται στο πόσο καλά επικοινωνούμε μεταξύ μας, στους διαύλους που έχουμε ανοίξει μεταξύ μας και στο κατά πόσο τους τροφοδοτούμε με νέες ιδέες. Όλοι είμαστε μια ψυχή μπροστά στον κοινό αγώνα, οι πράξεις μας έχουν τη συγκολλητική ουσία που λέγεται πρόοδος και πρωτοπορία. Από την Αθήνα και το κέντρο λήψης των αποφάσεων, ως τις μεγάλες πόλεις αλλά και τα νέα Τμήματα που στέλνουν το μήνυμά μας σε όλη τη χώρα και στους νέους των τοπικών κοινωνιών, η απόσταση είναι πολύ μικρότερη απ' ό,τι φανταζόμαστε. Με αποκορύφωμα της δράσης μας στη Γραμματεία Νέων ΑΕΙ, τη διοργάνωση της 1ης Συνδιάσκεψης Νέων ΑΕΙ δείξαμε στην πράξη, ότι η ανταλλαγή ιδεών και η κοινή συστράτευση μπορεί να είναι μια δυναμική και ενδιαφέρουσα διαδικασία.

Μέσα από το παραπάνω, θα τολμούσα να διατυπώσω ένα νέο αξιακό τρίπτυχο: πρωτοπορία και καινοτομία ιδεών, συνεχής διάλογος και χτίσιμο γεφυρών (μεταξύ μας αλλά και με τους άλλους) και τέλος υπέρβαση του μικρού, του προσωπικού και συστράτευση για τις επόμενες μάχες της παράταξης και τα επόμενα στοίχημα της Παιδείας στη χώρα μας. Στο συλλογικό μας DNA άλλωστε φαίνεται να είναι βαθιά χαραγμένη η ρήση του Τζον Κένεντι: **«Η αλλαγή είναι ο μόνος νόμος της ζωής. Κι αυτοί που κοιτούν στο παρελθόν ή στο παρόν, είναι βέβαιο ότι θα χάσουν το μέλλον».** Με πυξίδα τις αρχές, τις ιδέες και τα οράματα που έχουν περάσει από γενιές οννεδιδιών και δαπιτών στη δική μας γενιά, ένα είναι βέβαιο: το μέλλον μας ανήκει!

του Γιάννη Δελακουρίδη

Γιατρέ μου, βλεπω τα ποσοστά να ανεβαίνουν ΚΑΤΑ 11 μονάδες!

Το 2007-08 αποτέλεσε τη χρονιά-ορόσημο για όλους εμάς, τα μέλη της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Ιατρικής. Σ' αυτή τη χρονιά κυριάρχησαν τρία συνθήματα.

Σύνθημα 1ο: «Αφύπνιση συνειδήσεων και ώρα ευθυνών»

Ήταν αρχές της ακαδημαϊκής χρονιάς όταν ως μέλη της μεγαλύτερης φοιτητικής παράταξης της χώρας, συναισθανόμενοι το χρέος μας απέναντι στην ιστορία της, βρεθήκαμε μπροστά σ' ένα νέο ξεκίνημα. Με αίσθημα αυτοκριτικής, διαμηνύσαμε προς όλες τις κατευθύνσεις ότι αφήσαμε πίσω διχαστικές τακτικές του παρελθόντος και επαναφέραμε την πολιτική ουσία στο προσκήνιο. Αναγνωρίσαμε λάθη που μας πόνεσαν και μέσα απ' αυτά γίναμε σοφότεροι και δυνατότεροι. Η προσήλωση στα ιδεώδη της μεγάλης μας παράταξης και η ανανέωση της πίστης μας στις φιλελεύθερες και δημοκρατικές αρχές αποτέλεσαν το εφαλτήριο μας. Μένουμε μακριά από λογικές εσωστρέφειας που μας οδήγησαν στη στείρα ομφαλοσκοπηση και απεμπολούμε υπέρμετρες προσωπικές ματαιοδοξίες που διέσπασαν τις δυνάμεις μας.

Σύνθημα 2ο: «Αξιοκρατία-Ενότητα-Μαχητικότητα».

Το τρίπτυχο της νίκης. Η αξιοκρατία και η εντιμότητα ήταν, είναι και θα είναι σε κυρίαρχη θέση στο πνεύμα και τη λειτουργία της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Ιατρικής. Η καθολική απαίτηση να φύγει το πανεπι-

στήμιο από αδιέξοδες τακτικές και η επιτακτική ανάγκη να αντιμετωπίσει η ιατρική σχολή εκπαιδευτικές αδυναμίες και γραφειοκρατικές αγκυλώσεις αποτέλεσαν τη δύναμη αφύπνισής μας. Με την ενότητα και τη μαχητικότητα φτάσαμε μέσα από μία καθαρά μεταβατική χρονιά στις εκλογές τις 9 Απριλίου. Η νίκη και η επάνοδος στην πρώτη θέση ήρθε μέσα από πολλές δυσκολίες, με ιδρώτα και πολλή δουλειά. Η άνοδος 11 ποσοστιαίων μονάδων δεν είναι όμως αρκετή. Ο διπλασιασμός των εδρών μας είναι λίγος. Ο στόχος είναι πολύ πιο ψηλά και δεν είναι μόνο αριθμητικός. Είναι το να μπορούμε να σηκώνουμε το κεφάλι ψηλά, να κοιτάμε τους φοιτητές ιατρικής στα μάτια και να ξέρουν ότι πάντα είμαστε δίπλα τους στο σήμερα, μαζί τους για το αύριο.

Σύνθημα 3ο: «Απλώνουμε βροντερό παρών στις προκλήσεις της νέας εποχής»

Υπογράφουμε νέο συμβόλαιο ευθύνης με όλους τους συμφοιτητές μας ότι θα πολεμάμε τα καθημερινά τους προβλήματα, θα διατυπώνουμε σοφές και δημιουργικές προτάσεις και θα διεκδικούμε με σθένος και δυναμισμό τα δικαιώματα του νέου γιατρού. Η αναβάθμιση του πανεπιστημίου είναι το στοίχημά μας για τη συνέχεια. Λέμε ΝΑΙ στις προκλήσεις. Πιστεύουμε στα όνειρά μας. Κερδίζουμε ξανά την εμπιστοσύνη των συναδέλφων μας.

του Περικλή Νικολακά

ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

NUOVO

φοιτητικές
εκλογές

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

2008

Με σύμμαχο την «τρέλα»!

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ΑΕΙ Ηρακλείου την περσινή χρονιά (2006-2007), μετά από πολλά χρόνια, μετά από μεγάλες προσπάθειες, μετά από πολύ κόπο πολλών γενεών συνδικαλιστών, αναδείχθηκε πρώτη φοιτητική παράταξη στην πόλη. Το νικηφόρο αποτέλεσμα πανηγυρίστηκε δεόντως, καθώς ήρθε να επιβραβεύσει μία μεγάλη προσπάθεια, ύστερα από μία πολύ έντονη και ανατρεπτική χρονιά για το ελληνικό πανεπιστήμιο.

Το πανηγύρι κράτησε πολύ παραπάνω καθώς δικαιώνονταν οι κόποι, οι προσπάθειες και η επιμονή, όχι μόνο των παιδιών που πανηγύριζαν αλλά και παλαιότερων γενεών συνδικαλιστών (ανάμεσα τους και ο νυν γραμματέας ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ΑΕΙ, Κασσελάκης Μανώλης). Πριν καν κοπάσουν οι πανηγυρισμοί, ήδη κάποιοι είχαν βγει μιλώντας για πυροτεχνήματα και συγκυριακά αποτελέσματα, προσπαθώντας με θεμιτά και αθέμιτα μέσα να μειώσουν όχι μόνο το αποτέλεσμα αλλά και την καθαρή και υπεύθυνη στάση των φοιτητών για μεταρρυθμίσεις και αλλαγές στο ελληνικό πανεπιστήμιο, πράγμα που μόνο η παράταξη της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ μπορεί να εγγυηθεί και να διασφαλίσει.

Ο τοπικός Τύπος, εκτός ελάχιστων περιπτώσεων, δεν έκανε καμία αναφορά στην πρωτιά της ΔΑΠ στο πανεπιστήμιο. Μετά τη νίκη μας, όμως, η όρεξη για δουλειά και ο ενθουσιασμός περίσσευαν, βοηθώντας μας να ξεπεράσουμε και να αντιμετωπίσουμε τα καθημερινά προβλήματα.

Φέτος όλη τη χρονιά προσπαθήσαμε να εκπροσωπήσουμε την πλειοψηφία των φοιτητών και να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας, με σημαία μας τον υγιή και τίμιο συνδικαλισμό, με όπλα μας τα επιχειρήματα και την πορεία μας στα αμφιθέατρα, όπως μας έμαθαν οι

προηγούμενοι, όπως θα μάθουμε στους επόμενους κουβαλώντας πάντα τη βαριά φανέλα της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ΑΕΙ αλλά και την τρέλα μας που μας βοηθάει να γελάμε ακόμα και στα πιο δύσκολα.

9 Απριλίου. Οι εκλογές είχαν έρθει. Ήμερώνει Τετάρτη. Όλοι και όλα ήταν εναντίον μας, έπρεπε να δείξουμε ότι είμαστε η πρώτη, η μεγαλύτερη, η πιο υπεύθυνη παράταξη στην πόλη, είμαστε η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Το βραδάκι κάθε κατεργόρης είχε κάτσει στον πάγκο του. Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ήταν και πάλι πρώτη στην πόλη του Ηρακλείου. Τα συναισθήματα που νιώθει κανείς εκείνες τις στιγμές δεν περιγράφονται, γι' αυτό δεν μπαίνω στον κόπο (πιστεύω ότι οι περισσότεροι καταλαβαίνουν).

Τελειώνοντας, θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους μας πολέμησαν και όσους μας αμφισβήτησαν. Γιατί πολύ απλά μας έκαναν πιο δυνατούς, μας έκαναν καλύτερους. Επίσης θέλω να ευχαριστήσω όλα τα παιδιά της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Ηρακλείου που έδειξαν δύναμη και θέληση, που συνέχισαν και συνεχίζουν να γίνονται καλύτεροι, τους ευχαριστώ γι' αυτό που είναι, γι' αυτά που κάνουν, μα πάνω από όλα που είχα την τιμή να είμαι δίπλα τους στα καλά και στα άσχημα, στα δύσκολα και στα εύκολα, που μαζί γελάσαμε, κλάψαμε, νευριάσαμε, κουρασθήκαμε, νικήσαμε, που μαζί ζήσαμε την ανεπανάληπτη εμπειρία του να είσαι δαίτης...

Υ.Γ. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στο φίλο Μανώλη Κασσελάκη γιατί είναι αυτός που με έβαλε στη μεγάλη οικογένεια της Δ.Α.Π. Ν.Δ.Φ.Κ.

του Γιάννη Κουριδάκη

Η Αρχαία Ολυμπία, το άρθρο 16 και η (μικρο)πολιτική

Για άλλη μια φορά στα ελληνικά πανεπιστήμια λαμβάνει χώρα μια απόπειρα δημιουργίας ενός κλίματος τεχνητής έντασης, από τις γνώριμες πια στους περισσότερους νχηρές μειοψηφίες των Πανεπιστημίων. Λόγω όμως της τηλεοπτικής υπερπροβολής κάποιων επεισοδίων και των νωπών αναμνήσεων από το περσινό τρίμηνο λουκέτο της Ανώτατης Δημοσίας Εκπαίδευσης, είναι εύκολο να δημιουργούνται λάθος εντυπώσεις. Και μέσα από αποφάσεις φοιτητικών Συλλόγων που ψηφίζονται σε σώμα 200-300 ατόμων σε σύνολο φοιτητών που ανέρχεται σε μερικές χιλιάδες, αλλά και πανελλαδικές πορείες και διαδηλώσεις όπου μόλις και μετά βίας συμμετέχουν οι κατά τόπους φοιτητοπατέρες, γίνεται απόπειρα να ανασυρθούν από τη μνήμη οι περσινές εικόνες έντασης.

Οι αιτίες, ωστόσο, αυτής της απόπειρας είναι που πρέπει να μας προβληματίζουν. Γιατί πρόκειται για τη μεταρρύθμιση στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης που η πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών γενικά, αλλά και των Ελλήνων φοιτητών, ειδικότερα, επικροτεί μέσα από την ψήφο της στις εθνικές και φοιτητικές εκλογές, αντίστοιχα. Για μια μεταρρύθμιση που η ελληνική κοινωνία είχε δεχτεί ως αναγκαία προτού κατατεθεί σε σχέδιο νόμου από τη σημερινή κυβέρνηση, όταν παρατηρούσε την ανάπτυξη της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης στην υπόλοιπη Ευρώπη, ενώ ταυτόχρονα η παθογένεια στα ελληνικά Πανεπιστήμια φάνταζε δίχως τέλος.

Η κατάσταση σήμερα στην Παιδεία αποτελεί δείγμα της γενικότερης νοοτροπίας των φορέων που παράγουν πολιτική στη χώρα μας. Ζητήματα στα οποία -όσο τίθενται σε θεωρητική βάση- η πλειοψηφία των πολιτικών κομμάτων συμφωνεί ότι είναι παθογενή, όταν έρχεται η ώρα των αποφάσεων οι περισσότεροι επιλέγουν τη στείρα μικροπολιτική αντιπαράθεση.

Στο ζήτημα της αναθεώρησης του άρθρου 16 και της δυνατότητας ίδρυσης και λειτουργίας μη κρατικών Πανεπιστημίων, για παράδειγμα, το ΠΑΣΟΚ έδειξε τη χαμηλού επιπέδου πολιτική που ασκείται. Τα ίδια πρόσωπα που το 1996 ως Υπουργοί της τότε κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, ο σημερινός αρχηγός του ΠΑΣΟΚ και ο Ευάγγελος Βενιζέλος, προσυπέγραψαν νομοσχέδιο που επέτρεπε την ίδρυση Μη Κρατικού Πανεπιστημίου στην Αρχαία Ολυμπία, σήμερα πια ως αντιπολίτευση καταψηφίζουν την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Η αδυναμία διατύπωσης θέσης του ΠΑΣΟΚ, στο κρίσιμο για την ελληνική ανώτατη εκπαίδευση θέμα αυτό, ελπίζω ότι δε θα επιτρέψει στην ελληνική παιδεία να μείνει ακόμα πιο πίσω σε σχέση με τη παιδεία των ευρωπαϊκών εταιρών μας. Και βασίζω την προσδοκία μου αυτή στη διασταλτική ερμηνεία του άρθρου 16 για την οποία έχουν υπερθεματίσει τόσο βουλευτές και Υπουργοί της σημερινής κυβέρνησης, όσο και γνωμοδοτικές επιτροπές επιφανών νομικών, ακόμα και ο βουλευτής της αξιωματικής αντιπολίτευσης και συνταγματολόγος κ. Βενιζέλος. Η ανάγκη για τη δυνατότητα ίδρυσης Μη Κρατικών Πανεπιστημίων και η ενίσχυση του Δημοσίου Πανεπιστημίου είναι πολύ σοβαρά ζητήματα για να γίνονται πεδία μικροπολιτικών διαξιφισμών.

Ο μικρόκοσμος του Πανεπιστημίου δυστυχώς αντιγράφει πιστά τα όσα περιγράφονταν παραπάνω. Έτσι όταν ήρθε στο προσκήνιο η διάταξη του νέου Νόμου-Πλαίσιο, που άπτεται των εκλογών ανάδειξης Πρυτανικών Αρχών των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων και καθιερώνει την καθολική ψηφοφορία των φοιτητών, ορισμένοι μόνιμοι αρνητές των πάντων εξεγέρθηκαν χωρίς καν να κρατήσουν τα προσχήματα. Καταλήψεις, σπάσιμο και κάψιμο καληνών, προπηλακισμός του πανεπιστημιακού προσωπικού για μία νομοθετική ρύθμιση στην οποία κανείς δεν μπορεί να προσάψει το σιδήποτε αρνητικό. Πρόκειται για ένα διαγωνισμό αντιδραστικότητας που ακόμα καλά κρατεί ανάμεσα στις αριστερές φοιτητικές παρατάξεις. Ένα διαγωνισμό συντηρητισμού, όπου κερδίζει όποιος υποστηρίζει πιο θερμά την άποψη ότι τίποτα δεν πρέπει να αλλάξει και ότι κανένα βολεμένο συμφέρον δεν πρέπει να θυγεί. Οι θέσεις των παρατάξεων αυτών για συντεταγμένη αποχή από τη καθολική ψηφοφορία των φοιτητών για την ανάδειξη των ανώτατων διοικητικών αρχών των Πανεπιστημίων και οι καταλήψεις στα ΑΕΙ ή ΤΕΙ την ημέρα διεξαγωγής των εκλογών είναι θέσεις και πράξεις βαθιά αντιδημοκρατικές που προσβάλλουν το ακαδημαϊκό άσυλο το οποίο οι ίδιοι τόσο φέρονται να «προστατεύουν». Η αποχή από τις κάλπες δεν αποτελεί πράξη πολιτική, αλλά εύκολη λύση για όσους αδυνατούν να κατανοήσουν βασικές δημοκρατικές αρχές.

του Γιώργου Καρταλτζή

Φοιτητικές εκλογές 2008

Στο Αιγαίο κάτι κινείται ...ανοδικά

Για άλλη μία φορά οι φοιτητικές εκλογές ανέδειξαν την ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ΑΙΓΑΙΟΥ πρώτη και καλύτερη με ποσοστό 46.9% και 1.483 ψήφους σε κόληπη 3.162 ψηφοφόρων, ενώ πέρυσι είχε 41.2% και 1.260 ψήφους στους 3.057 ψηφίσαντες.

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Ρόδου πιστή στο ραντεβού της με την αυτοδυναμία ήταν αυτοδύναμη στα τρία τμήματα με ποσοστό 63%, το οποίο αποτελεί για άλλη μία φορά το μεγαλύτερο για πόλη σε όλη την Ελλάδα. Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Χίου συνέχισε την ανοδική της πορεία. Μέσα σε τρία χρόνια αναρριχήθηκε 41 μονάδες φτάνοντας στο 48% και απέδειξε ότι κάθε άλλο παρά μία φωτοβολίδα ήταν η άνοδός της τα τελευταία δύο χρόνια. Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Μυτιλήνης κατάφερε για πρώτη φορά στην νεοσύστατη ιστορία της να αναδειχθεί πρώτη και στα έξι τμήματα της Πανεπιστημιακής μονάδας της Μυτιλήνης καταλαμβάνοντας μάλιστα το «κάστρο» της ΠΑΣΠ Αιγαίου, δηλαδή το Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας μετά από 3 χρόνια συνεχών νικών της ΠΑΣΠ. Το ποσοστό της έφθασε το 44%

από 37 % που ήταν πέρυσι, ενώ σε δύο χρόνια έχει ανέβει συνολικά 15 μονάδες αφήνοντας την ΠΑΣΠ Μυτιλήνης στο 25%. Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Σάμου κέρδισε τις εκλογές στο νησί του Πυθαγόρα με ποσοστό 25%, ενώ πέρυσι ήταν στο 20%.

Η υπευθυνότητα των μελών της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Αιγαίου, οι προτάσεις της για την βελτίωση του κύρους και τον Ευρωπαϊκό Προσανατολισμό του Πανεπιστημίου Αιγαίου, η καθημερινή παρουσία σε όλα τα δρώμενα του Ιδρύματος και των φοιτητών απέδειξαν ότι η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Αιγαίου ήταν η μόνη φοιτητική παράταξη, η οποία για άλλη μία φορά στάθηκε δίπλα στους φοιτητές.

Πολλοί, ίσως, περίμεναν πτώση λόγω των περσινών καταλήψεων. Αποδείξαμε όμως ότι η περσινή άνοδος στις φοιτητικές εκλογές δεν ήταν απλή αντίδραση στις καταλήψεις, αλλά η απάντηση μίας νέας γενιάς φιλελεύθερης και δημοκρατικής που αναζητά την πρόοδο, θέλει την γνώση και την έρευνα, κοιτάει μπροστά σε οποιαδήποτε δυσκολία, ξέρει να διεκδικεί με διάλογο τα δικαιώματά της και πάνω από όλα είναι ΥΠΕΥΘΥΝΗ απέναντι στους νόμους, στο Σύνταγμα, τον Ελληνικό Λαό, μα πάνω από όλα απέναντι στον ΕΑΥΤΟ της.

Πιστεύω ότι αυτή η γενιά, που δεν αποτελείται από άκρως κομματικά πρόσωπα προσκείμενα στην Κυβέρνηση, που δεν επαιτεί για μία θέση στο Δημόσιο, που σिकाίνεται τον λαοδερφισμό, τις καταλήψεις και την εύκολη λύση, θα αποτελέσει την ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ, στην οποία μελλοντικά θα στηριχθεί το Ελληνικό Κράτος.

του Ανδρέα Καρασαρίνη

ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΜΕΤΑ ΤΗ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ»

...Χώρος Μυτιλήνης... Έτος 2008... Ποσοστό 44,1%...

Μετά τη χρονιά των καταλήψεων, της «Επανάστασης», της ψήφισης του νόμου-πλαίσιο για την παιδεία, τα φερέφωνα σιωπούν. Οι επαναστάτες των All Star «ξεκουράζονται» δια της αποχής.

Στην Μυτιλήνη είναι καιρός για την Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. να αφοσιωθεί στο έργο. Η πρώτη κίνηση είναι επιτυχημένη! Το Δίκτυο Ενημέρωσης Φοιτητών είναι εδώ για να ενημερώνει καθημερινά για ότι χρήσιμο επιλέξει ο ίδιος ο φοιτητής να ενημερωθεί. Το υλικό για τους πρωτοετείς όπως και κάθε άλλο χρόνο είναι έτοιμο. Ήδη από την πρώτη κιόλας μέρα καθιστά σαφή την διάθεση και το μεράκι μίας και μόνο παράταξης να σταθεί υπεύθυνα δίπλα στον φοιτητή στην καθημερινότητα του. Η συνεχής προσφορά στους Συλλόγους είναι πρωταρχικός σκοπός. Έτσι, όλα τα εκλεγμένα στελέχη της Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. λειτουργούν με όλη τις προτάσεις τους προς το κοινό συμφέρον. Η διοργάνωση της ημερίδας με ομιλήτη την πρώην υπουργό Παιδείας, κα Μαριέττα Γιαννάκου έβγαλε τις γκριζες σελίδες του

νόμου-πλαίσιο από το μυαλό της φοιτητικής κοινότητας, η οποία συνειδητοποίησε σε μεγάλο βαθμό τα θετικά στοιχεία, αλλά και την αναγκαιότητα των μεταρρυθμίσεων. Το 6ο Εβδομαδιαίο Φεστιβάλ της οργάνωσής μας στην Μυτιλήνη, που έλαβε χώρα μετά την εξεταστική του Φεβρουαρίου, με σειρά από ψυχαγωγικές, αλλά και κοινωνικές εκδηλώσεις έδωσε μια νότα ζωής στην τοπική κοινωνία, αλλά και την φοιτητική κοινότητα. Επίσης οφείλω να αναφερθώ στην άσπρη συνεργασία που έχει αναπτυχθεί με τις υπόλοιπες Σχολές του Αιγαίου. Θεωρώ ότι είχε καθοριστική σημασία στην εξέλιξη του φαινομένου «Γαλάζια Επέλαση στο Αιγαίο» (τίτλος τοπικής εφημερίδας την επομένη των εκλογών).

Όλα αυτά αναφέρονται, διότι αποδεικνύεται ότι όταν υπάρχει εύρυθμη λειτουργία μιας φοιτητικής παράταξης υπάρχουν και αποτελέσματα. Επιτυχίες δεν είναι μόνο το 6 στα 6 των σχολών ή το 44,1%. Επιτυχίες είναι η κάρτα μεταφορών, τα αναβαθμισμένα σε πολλές σχολές προγράμματα σπουδών, η ρεαλιστική και συστηματική στόχευση προς ένα ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Τελικά ο λόγος για τον οποίο κρινόμαστε είναι η προσφορά μας στον χώρο του Πανεπιστημίου.

Ανακεφαλαιώνοντας, χωρίς ιδεολογία δεν υπάρχει στόχευση και προσανατολισμός, χωρίς έργο δεν υπάρχει ουσία. Με σκόπερ τον ρεαλισμό η ιδεολογία κάνει το 0-1!

του Πάνου Γιαννόπουλου

NUEVO

Φοιτητικές εκλογές Πρόσωπο με πρόσωπο

η εκλογική περίοδος είναι η εποχή που το Πανεπιστήμιο ζωντανεύει. Σε όλες τις μεγάλες σχολές, όλες οι παρατάξεις και όλοι οι φοιτητές κινητοποιούνται με κάθε τρόπο, ώστε να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους, αλλά και για να προσεγγίσουν όσο το δυνατόν περισσότερους ψηφοφόρους.

Τα τραπεζάκια σε κάθε γωνιά της σχολής γεμίζουν με φυλλάδια, προτάσεις παιδείας (που μόνο η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ καταθέτει ολοκληρωμένες εδώ και χρόνια) και κάθε λογής υλικό που μοιράζεται στους φοιτητές. Μουσικές ακούγονται παντού και τα τηλέφωνα παίρνουν φωτιά! Τέλος, ένα σημαντικό μέρος των

προεκλογικών εκδηλώσεων κατέχουν και τα προεκλογικά party, στα οποία οι φοιτητές μαζί με το ξεφάντωμα κάνουν έναν ιδιότυπο, αλλά πολύ αποτελεσματικό προεκλογικό αγώνα...

Βέβαια, δε λείπουν και οι ιδεολογικές αντιπαράθεσεις, οι οποίες πολλές φορές καταλήγουν σε μεγάλες εντάσεις και συχνά χάνεται ο έλεγχος. Όλα αυτά τα στοιχεία ενδυναμώνουν τη συσπείρωση της κάθε παράταξης, ώστε ο αγώνας όλης της χρονιάς να έχει το τέλος που όλοι ξέρουμε...Τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ πρώτη και καλύτερη!

Αυτή η πλευρά των εκλογών είναι η συνηθέστερη σε κάθε μεγάλη σχολή. Σ' ένα μικρό Πανεπιστήμιο, όπως αυτό της Λάρισας (με δύο μικρές σχολές, την Ιατρική και τη Βιοχημεία) από το οποίο προέρχομαι, η κατάσταση είναι κάπως διαφορετική...

Εδώ οι εκλογές παίζονται πρόσωπο με πρόσωπο, ψήφο με ψήφο! Η ατμόσφαιρα που επικρατεί είναι «παρεϊστική», καθώς κάθε φοιτητής ανεξαρτήτως σε ποια παράταξη ανήκει, γνωρίζει τον άλλον πρώτα φιλικά και ύστερα ιδεολογικά. Άρα η προσέγγιση που γίνεται συνολικά στους φοιτητές διαφέρει από μία μεγάλη σχολή.

Φυσικά και υπάρχουν τα προεκλογικά τραπεζάκια, τα φυλλάδια, οι μουσικές και τα τηλέφωνα, όμως πρωτεύων παράγοντας για τη νίκη δεν είναι οι θέσεις της κάθε παράταξης για θέματα παιδείας, αλλά οι θέσεις της για θέματα τοπικά. Σε ένα νέο και μικρό Πανεπιστήμιο, υπάρχουν σοβαρά τοπικά προβλήματα λειτουργίας και εγκαταστάσεων, και έτσι όποια παράταξη προσεγγίσει καλύτερα και αποτελεσματικότερα τα θέματα αυτά, κερδίζει ένα μεγάλο κομμάτι των φοιτητών.

Επειδή, λοιπόν, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ είναι και η μεγαλύτερη φοιτητική παράταξη με τις ωριμότερες απόψεις για την Παιδεία και η μεγαλύτερη παρέα, το παρελθόν, το παρόν, αλλά και το μέλλον στα μικρά Πανεπιστήμια...ήταν, είναι και θα είναι μπλε!

των Χρήστου Μάλφα

Η ζωή σε ένα νησιωτικό πανεπιστήμιο... Οι προβληματικές εγκαταστάσεις, τα διαδαλῶδη κτίρια και η δύσκολη

καθημερινότητα του φοιτητή

Από την πρώτη κιόλας στιγμή που βρισκόμαστε εδώ, στο Καρλόβασι της Σάμου, μία επαρχιακή κωμόπολη 9.000 κατοίκων, είναι πολλά και ανάμεικτα τα συναισθήματα για τον καθένα από εμάς. Οι περισσότεροι νέοι, που μόλις έχουν ενηλικιωθεί, καλούνται κάτω από δύσκολες και αδόκιμες πολλές φορές συνθήκες να ανταποκριθούν στα ακαδημαϊκά τους καθήκοντα και να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους.

Είναι ευκοινοτόμο, όμως, ότι σε μια ακριτική πόλη υπάρχουν αρκετές δυσκολίες, ακόμα και αν υπάρχει καλή θέληση από την πλευρά των τοπικών αρχών, αλλά και από την πλευρά του έμψυχου δυναμικού του Πανεπιστημίου. Προβληματικές εγκαταστάσεις, έλλειψη σύγχρονης υλικοτεχνικής υποδομής και άλλα πολλά καθιστούν τους φοιτητές δέσμιους παιδιών μικροπολιτικών συμφερόντων, που οδήγησαν στη δημιουργία πανεπιστημιακών μονάδων σε κάθε μεριά της Ελλάδας, δίχως κανείς να εξασφαλίσει τις απαραίτητες προϋποθέσεις. Αναλύοντας τις σκέψεις μας, ως φοιτητές που προβληματίζονται για το μέλλον του ελληνικού Πανεπιστημίου, αλλά και της ελληνικής περιφέρειας θα ήταν απαραίτητες αρκετές σελίδες.

Ας εστιάσουμε, λοιπόν, σε ένα από τα πιο φλέγοντα ζητήματα, τις κτιριακές εγκαταστάσεις στην Πανεπιστημιακή μονάδα της Σάμου. Παρότι βρισκόμαστε σε μια επαρχιακή πόλη, με μία Σχολή που διαθέτει 3 μόνο τμήματα, έχουμε την πρωτοτυπία να δραστηριοποιούμαστε σε 8 διαφορετικά κτίρια. Είναι εύκολο να αντιληφθεί κανείς πόσα προβλήματα και δυσλειτουργίες δημιουργούνται στην καθημερινότητα των φοιτητών και του προσωπικού του πανεπιστημίου. Το κτιριακό ζήτημα είναι ζωτικής σημασίας για το μέλλον της σχολής και απαιτεί λύση, εάν θέλουμε να οραματιζόμαστε ένα ποιοτικό

και σύγχρονο επίπεδο σπουδών. Πιο συγκεκριμένα, η κατάσταση έχει ως εξής. Τρία διαφορετικά κτίρια για τις 3 γραμματείες, κτίρια «πολυμήξερ» που συνδυάζουν γραμματείες, γραφεία καθηγητών, εργαστήρια και αίθουσες διδασκαλίας. Ενοικιαζόμενο σχολικό κτίριο, το οποίο συστεγάζει δημοτικό σχολείο και πανεπιστημιακές αίθουσες και νεοκλασικά κτίρια που πέρα από την αρχοντική τους εμφάνιση δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες της Σχολής μας. Και όλα αυτά διασκορπισμένα σε μια μεγάλη έκταση.

Είναι σαφές, λοιπόν, ότι η καθημερινότητα ενός φοιτητή που έχει επιλέξει να παρακολουθεί ολοκληρωτικά το πρόγραμμα του τμήματός του είναι πολύ δύσκολη. Όποιος θέλει να είναι ενεργός στις υποχρεώσεις του και να σιτίζεται, θα πρέπει καθημερινά να διανύει μεγάλες αποστάσεις. Ακόμα και έτσι, όμως, θα είναι δύσκολο να είναι παρόν σε όλα τα μαθήματα λόγω προγράμματος. Χαρακτηριστικές είναι οι περιπτώσεις στο τμήμα Μηχανικών Πληροφοριακών και Επικοινωνιακών συστημάτων, όπου τα μαθήματα του πρώτου έτους διεξάγονται σε κτίριο στο λιμάνι, ενώ των υπολοίπων ετών στο Σχολικό κτίριο και τα εργαστήρια στο κτίριο της γραμματείας... Αποστάσεις οι οποίες δεν διανύονται με τα πόδια. Ουσιαστικά μιλάμε για ένα τμήμα διασκορπισμένο σε 4 κτίρια! Άλλο εξωφρενικό παράδειγμα είναι ότι το Πανεπιστήμιο διαθέτει ακόμα και κτίριο στο Βαθύ, άλλη πόλη του νησιού, που αν κάποιος ανατρέξει στους οδηγούς σπουδών των τμημάτων θα δει ότι αναφέρεται σαν «γραφεία καθηγητών»...

Η κατάσταση θα μπορούσε να χαρακτηριστεί τραγελαφική. Δεν είμαστε αυτοί όμως που θα μείνουμε δέσμιοι της σημερινής παρακμιακής πραγματικότητας. Είμαστε νέοι με όραμα για το ελληνικό πανεπιστήμιο και πίστη στις δυνάμεις μας. Ανήκουμε σε έναν χώρο που όσοι τον απαρτίζουν δεν έχουν διστάσει ποτέ να διεκδικήσουν. Έτσι κι εμείς θα διεκδικήσουμε το καλύτερο!

του Μιχάλη Σιγάλα

ΣΑΜΟΣ

ΣΑΜΟΣ

Φοιτητικές εκλογές 2008

Στη Χίο, στις αρχές Απρίλη...

Μια όλη έχει ξημερώσει 10 του Απρίλη. Η χαρά είναι μεγάλη και κανείς δεν έχει συνειδητοποιήσει αυτό που έχει γίνει. Η οργάνωσή μας, που άρχισε να δραστηριοποιείται πριν από τρία χρόνια, κατάφερε το ακατόρθωτο. Κερδίσαμε σε όλα τα τμήματα του νησιού, υπήρξαν πολλές και δύσκολες στιγμές. Η Χίος ήταν το άντρο των ανεξάρτητων και των θέσει αριστερών. Πριν από τρία χρόνια βρισκόμασταν στο 7% και αριθμούσαμε κάτι λιγότερο από 10 μέλη. Είχε γίνει όμως η αρχή! Είχαμε αποφασίσει να αγωνιστούμε και να μην επιτρέψουμε σε ξένους να παίξει με το μέλλον μας. Ο λόγος που αναφερόμαστε στο που βρισκόμασταν και στο που φτάσαμε είναι για να αποδείξω σε όλους ότι με σκληρή δουλειά και αφοσίωση στο στόχο πάντα πετυχαίνουμε. Κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω τους πραγματικούς πρωταγωνιστές, όλους τους απλούς Δαπίτες, που αφιέρωσαν και αφιέρωνουν την καθημερινότητά τους και την προσωπική τους ζωή στο μεγαλείο αυτής της παράταξης.

του Νίκου Πρωτοπαπά

Μια μικρή πόλη – μια μεγάλη παράταξη!

Στην ακριτική πόλη της Φλώρινας δουλεύει καθημερινά η παράταξη της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Η παράταξη μας είναι σχετικά νέα, ίσα που συμπληρώνουμε 8 χρόνια δράσης και οργάνωσης. Ποτέ όμως δεν δεχτήκαμε να μείνουμε στάσιμοι, παρά τις συνεχείς μας επιτυχίες. Ακόμα και πριν 4 χρόνια, όταν αυτή η παράταξη αριθμούσε περίπου 30 μέλη, και τώρα, ύστερα από αδιάκοπη και συνεχή δουλειά, η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ΑΕΙ Φλώρινας είναι περήφανη για τα 130 άτομα που απαρτίζουν τα ψηφοδέλτια της. Συνεχώς ζητάμε από νέες και νέους που έχουν όρεξη για δουλειά, να ασχοληθούν με τα κοινά του πανεπιστημίου στο πλευρό μας και η ανταπόκριση που βρίσκουμε αυξάνεται όλο και περισσότερο.

Η δουλειά μας είναι διακριτική αλλά ουσιαστική. Προσπαθούμε να πετύχουμε για το πανεπιστήμιό μας, αυτά που άλλα πανεπιστήμια θεωρούν δεδομένα. Ποτέ μας δεν αναλωθήκαμε σε ανούσιες προτάσεις, αλλά κάνουμε προτάσεις ουσίας, όπως αρμόζει άλλωστε σε μία σοβαρή παράταξη όπως η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Συνέχεια πιέζουμε και αγωνιζόμαστε γιατί μοναδικό μας αίτημα είναι ένα καλύτερο πανεπιστήμιο. Λειτουργώντας σε σύνολο καταφέρνουμε το καλύτερο δυνατό. Ποτέ δεν κινήθηκαν με ψηφοθηρικούς σκοπούς γιατί οι φοιτητές μας ψηφίζουν για το έργο που προσφέρουμε και γιατί ξέρουν ότι έχουμε πολλές δυνάμεις και όρεξη για δουλειά. Ο στόχος που θέτουμε κάθε χρόνο είναι να είμαστε στο πλευρό του φοιτητή και να βοηθάμε σε οτιδήποτε μας χρειαστεί.

Το γεγονός ότι βρισκόμαστε σε μία μικρή πόλη κάνει σχεδόν αδύνατη τη βοήθεια από τους τοπικούς φορείς. Φυσικά όση βοήθεια έχουμε είναι πολύτιμη, αλλά ποτέ δεν αρκεί. Προσπαθούμε όσο γίνεται να βασιζόμαστε στις δικές μας δυνάμεις. Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ ΑΕΙ Φλώρινας ποτέ δεν θα εγκαταλείψει το έργο και την προσπάθειά της. Δεν θα σταματήσουμε να αγωνιζόμαστε. Η δύναμή μας πηγάζει από όλους τους φοιτητές και δεν πρόκειται να τους απογοητεύσουμε ποτέ.

του Στέφανου Βαρδάκα

Έπεται και συνέχεια!

Επτά μήνες πέρασαν από την έναρξη λειτουργίας του νέου τμήματος Πολιτικής Επιστήμης & Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Από την πρώτη στιγμή η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Κορίνθου έκανε αισθητή την παρουσία της. Παρά τις αντιδράσεις που έφερε τον πρώτο καιρό η δημιουργία της παράταξης στο τμήμα, η επιβράβευση για την αξιοπρεπή παρουσία μας δεν άργησε να έρθει! Στις 9 Απριλίου, το 43% ήρθε να κατοχυρώσει τη δική μας και την αποτελεσματικότητα της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Και αυτή είναι η επόμενη μέρα μας βρίσκει ακόμα πιο δυναμικούς και έτοιμους να υλοποιήσουμε τα καθημερινά ζητήματα που απασχολούν τους συμφοιτητές μας. Με μία ολοκληρωμένη 10σέλιδη πρόταση σχετικά με τα προβλήματα στίσις, στέγασης, προγράμματος σπουδών κ.α. που απαιτούν άμεσα λύση, δώσαμε το στίγμα μας. Καταστήσαμε για άλλη μια φορά τις υπόλοιπες παρατάξεις, θεατές της δράσης μας και των αποτελεσμάτων της. Δεσμευόμαστε ότι θα βρισκόμαστε πάντα δίπλα στους φοιτητές, μαζί με τους οποίους θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε τα όνειρα όλων μας. Ξεκινήσαμε δυναμικά, συνεχίζουμε αποτελεσματικά!

του Γεράσιμου Ιλινίου-Τσουρούφλη

Όποιος ξεχνά το παρελθόν, είναι επικίνδυνος για το μέλλον

Ός φοιτητές, μα πάνω απ' όλα ως ενεργοί πολίτες, παρακολουθούμε τις τελευταίες εβδομάδες το ΠΑΣΟΚ να προσπαθεί να αρθρώσει πολιτικό λόγο και να δώσει (;) λύσεις για τα προβλήματα του τόπου. Δυστυχώς, όμως, για τη «μεγάλη δημοκρατική παράταξη» του Γ. Παπανδρέου, όλοι εμείς έχουμε αρκετά ισχυρή μνήμη για να θυμόμαστε το -όχι και τόσο μακρινό- παρελθόν. Αρχικά, σχετικά με τις μεταρρυθμίσεις στην Παιδεία, το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης δηλώνει σε όλους τους τόνους ότι οι αλλαγές που θέλει να προωθήσει η κυβέρνηση θίγουν άμεσα τα συμφέροντα των φοιτητών, αλλά και το δημόσιο χαρακτήρα της παιδείας. Όλα αυτά θα τα ακούγαμε με προσοχή, αν δεν θυμόμασταν τον ίδιο τον αρχηγό του ΠΑΣΟΚ, το 1996, ως Υπουργό Παιδείας και το αντίπαλο εσωκομματικό του δέος, τον Ευ. Βενιζέλο, τότε Υπουργό Δικαιοσύνης, να ψηφίζουν νόμο για την αναγνώριση του πρώτου ιδιωτικού πανεπιστημίου. Τι μπορεί να έχει αλλάξει από τότε;

Φεύγοντας, όμως, από το χώρο της Παιδείας και πηγαίνοντας στο φλέγον θέμα του ΟΤΕ, πάλι το «αριστερό» ΠΑΣΟΚ μιλάει για ξεπούλημα. Και πάλι, θα τους λέγαμε συγχαρητήρια, αν δεν είχαμε ξεχάσει ποιος είχε πουλήσει το μεγαλύτερο μέρος των μετοχών του στο παρελθόν. Όποιος, όμως, ξεχνά το παρελθόν, θα τον ξεχάσει ευκολότερα το ίδιο το μέλλον και οι εξελίξεις.

του Παύλου Μαρινάκη

NUEVO

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

Τους μαθητές, τους τρώει το στρες (των εξετάσεων)

Ο θεσμός των πανελληνίων εξετάσεων υπάρχει στην χώρα μας εδώ και πολλά χρόνια. Αποτελεί το μεταβατικό στάδιο από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και έχει υποβληθεί σε διάφορες μεταρρυθμίσεις, που αποσκοπούν στη βελτίωση του τρόπου εισαγωγής των μαθητών σε ανώτατες σχολές. Οι μεταρρυθμίσεις αφορούν τα εξεταζόμενα μαθήματα, τα οποία έχουν χωριστεί σε κατευθύνσεις για να διευκολύνουν τους υποψηφίους των εξετάσεων να διαλέξουν επιστημονικό πεδίο. Οι αλλαγές στο σύστημα των εξετάσεων φέτος αποδείχθηκαν αρκετά αποτελεσματικές σε ότι αφορά στη γνωστική κατάρτιση των μαθητών. Το Υπουργείο Παιδείας προέβη σε κάποιες μεταρρυθμίσεις, με σημαντικότερη αυτήν της υποβολής του βαθμού 10/20 ως ελάχιστη βάση για την εισαγωγή στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Η απόφαση αυτή εφαρμόστηκε με μεγάλη επιτυχία. Είναι γεγονός ότι με αυτό τον τρόπο θα ανέβει το επίπεδο στα πανεπιστήμια, όπου παλαιότερα υπήρχαν εισακτέοι με βαθμό ακόμα και κάτω από 5!

Αξίεποινη είναι και η ενέργεια του υπουργείου Παιδείας για να διασφαλίσει το αδιόβλητο των πανελληνίων εξετάσεων με παρεμβάσεις σε δύο επίπεδα:

1 Στο θεσμικό επίπεδο, η αλλαγή του τρόπου αναβαθμολόγησης των γραπτών να είναι σαφώς προς όφελος των υποψηφίων. Σε αντίθεση με το παλαιό σύστημα όπου στον υπολογισμό είχαν ρόλο και οι τρεις βαθμοί, από φέτος σε περίπτωση αναβαθμολόγησης ο τελικός βαθμός θα προκύπτει από τον μέσο όρο του βαθμού του αναβαθμολογητή και του μεγαλύτερου βαθμού από αυτούς που έχουν δώσει οι δύο βαθμολογητές

2 Σε οργανωτικό επίπεδο, οι αλλαγές στις φετινές πανελλαδικές εξετάσεις ήταν οι ακόλουθες: Θα γίνει προσπάθεια να τηρηθεί απαρέγκλιτα ο όρος κάθε βαθμολογητή να διορθώνει έως 600 γραπτά αποσκοπώντας στην αποφυγή μιας βιαστικής διόρθωσης χωρίς την δέουσα προσοχή εκ μέρους του βαθμολογητή.

Τέλος, έχει θεσπιστεί το ασυμβίβαστο της συγγένειας έως και τρίτου βαθμού (δηλαδή, έως και ανίψια) ανάμεσα σε προέδρους βαθμολογικών κέντρων και νομαρχιακών επιτροπών και οποιουδήποτε υποψηφίου δίνει εξετάσεις σε όλη την Ελλάδα. Ωστόσο, η πλέον χαρακτηριστική αλλαγή της φετινής χρονιάς είναι η αναδιανομή των θέσεων εισακτέων. Μειώθηκαν οι θέσεις των κεντρικών πανεπιστημίων και των ΤΕΙ και αυξήθηκαν των περιφερειακών ιδρυμάτων. Εκεί, ο αριθμός των εισακτέων αυξάνεται κατά περίπου 25% στα πανεπιστήμια και κατά 6% στα ΤΕΙ. Μπορεί οι πανελλήνιες εξετάσεις να θεωρούνται ως η πιο σημαντική στιγμή στη ζωή του κάθε μαθητή, δυστυχώς όμως φαίνεται να είναι μια από τις πιο ακατάλληλες στιγμές για να μπορέσει ο κάθε μαθητής να κρίνει το μέλλον του και να καθοδηγήσει την πορεία όλης της ζωής του. Πως όμως μπορεί ένας ανήλικος να αποφασίσει για τη σταδιοδρομία που θα ακολουθήσει; Το παρόν λοιπόν σύστημα δίνει τη δυνατότητα σε κάθε μαθητή να διαλέξει ανάμεσα σε μια πανεπιστημιακή εκπαίδευση ή σε μια εντελώς διαφορετική επαγγελματική πορεία εκτός πανεπιστημίου.

Η επιτυχία γοντεύει και συναρπάζει, θέλγει και συγκινεί τους πάντες, μα ιδιαίτερα τους νέους. Τους νέους που είναι απ' την φύση προικισμένοι με ρομαντισμό, αισιοδοξία, φιλοδοξία, αληθιά και ανυπομονησία. Κι αυτό γιατί ο νέος άνθρωπος αδημονεί να ικανοποιήσει το ταχύτερο δυνατό, τα όνειρα και τους στόχους του. Διψάει να γευτεί την επιτυχία όλων αυτών που οραματίζεται και δεν συμβιβάζεται μέχρι να κόψει πρώτος το νήμα στον στίβο της προσωπικής του ζωής.

Το πλήρωμα του χρόνου έφτασε για χιλιάδες νέους που έδωσαν και πάλι φέτος τις Πανελλήνιες εξετάσεις, αναζητώντας μια θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μελέτη, κόποι και θυσιές τόσων χρόνων ήρθε ο καιρός να αποδώσουν καρπούς. Ήγγικεν λοιπόν η ώρα της φοιτητικής ζωής για πάρα πολλούς μαθητές που θα δουν τα όνειρα τους να γίνονται πραγματικότητα και θα γυρίσουν μια καινούργια και πολύ ενδιαφέρουσα σελίδα στη ζωή τους. Όσον αφορά όμως στα παιδιά εκείνα που δεν κατάφεραν να φτάσουν τον στόχο τους και δεν πέρασαν στη σχολή της αρεσκείας τους η γενικότερα σε μια σχολή, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να απογοητευτούν ή να νιώσουν μειονεκτικά. Υπάρχει πάντα το ενδεχόμενο της ατυχίας αλλήλ και της ελλιπούς προετοιμασίας. Το γεγονός αυτό θα πρέπει να τους πεισμώνει για μεγαλύτερη προσπάθεια και όχι να τους οδηγήσει να εγκαταλείψουν τα όνειρα και τους στόχους τους. Άλλωστε όπως έλεγε και ο Νίτσε: «Καμία ελπίδα και καμία επιθυμία δεν δίνεται στον άνθρωπο, εάν δεν έχει δημιουργηθεί η πραγματικότητα μέσα στην οποία θα εκπληρωθεί»!

ΜΕΤΑ ΤΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ

του Βαγγέλη Λιάπη

των Άγγελου Ψύλλα και Άγγελου Αθανασόπουλου

(όποιος
τρομάζει από τις
δύο αυτές λέξεις,
να μη διαβάσει τη συνέχεια του
άρθρου...)

Στις μέρες μας γίνονται πολύ έντονα συζητήσεις και αναλύσεις, από ειδικούς και μη, για την έρευνα και την αξιολόγηση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μάλιστα, πολλοί σοβαροί αναλυτές υποστηρίζουν ότι τα ζητήματα αυτά είναι η πραγματική αιτία που κρύβεται πίσω από τις διάφορες μορφές κινητοποιήσεων (αποχές, απεργίες, καταλήψεις) στην Ανώτατη Εκπαίδευση.

ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Γιατί όμως αυτές οι αντιδράσεις; Τη στιγμή που σε κάθε χώρα με υψηλό ακαδημαϊκό επίπεδο (ΗΠΑ, Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία) η αξιολόγηση είναι όχι απλά υποχρέωση ή ελεγκτικός μηχανισμός για τα Πανεπιστήμια των χωρών αυτών (πολλά από τα οποία λειτουργούν εδώ και αιώνες) αλλά τελικά, μέσο βελτίωσης και παραγωγής εγκυρότερων ερευνητικών αποτελεσμάτων, στη χώρα μας εξακολουθεί να αποτελεί casus belli όχι μόνο για καθηγητές αλλά τελικά (περιέργως!) και για φοιτητικούς συλλόγους ανά την επικράτεια.

Έτσι, ο Έλληνας φορολογούμενος δε γνωρίζει τίποτα για το πόσο καλά κάνουν τη δουλειά τους τα μέλη ΔΕΠ, τα οποία απολαμβάνουν αρκετά προνόμια από το -όπως ορίζει και το Σύμβαμα- λειτούργημά τους. Μάλιστα, το φαινόμενο γίνεται ακόμη πιο σύνθετο αν αναλογιστεί κανείς ότι άλλοι φορείς έρευνας (όπως τα Ερευνητικά Κέντρα του Υπουργείου Ανάπτυξης)

υφίστανται αξιολογικές κρίσεις, πάνω από μια δεκαετία.

Οι κρίσεις αυτές γίνονται από έμπειρους ξένους ειδικούς, οι οποίοι δεν έχουν καμία σχέση με τα ινστιτούτα που έκριναν. Μάλιστα πολλές φορές η αξιολόγηση συνοδεύεται και από αριστεία (βάσει του νέου νόμου για την έρευνα στη χώρα μας, ο οποίος ισχύει από το 2006).

Έτσι συμβαίνει το παράδοξο, οι 1000 περίπου μόνιμοι ερευνητές αυτών των φορέων να υφίστανται κρίση (που τελικά οδηγεί σε επιβράβευση και όχι σε «τιμωρία», όπως υποστηρίζουν οι πολέμιοι της αξιολόγησης) και οι 10000 καθηγητές-μέλη ΔΕΠ να επιδιώκουν την επ' αόριστον διατήρηση του ιδιότυπου ακαδημαϊκού τους αλάθτου. Η στάση αυτή θα μπορούσε να δικαιολογηθεί μόνο αν δε συνοδευόταν και από τα αντίστοιχα αιτήματα για αύξηση της χρηματοδότησης ανά ίδρυμα ή άλλα ζητήματα που θυμίζουν περισσότερο συντεχνία και όχι την ακαδημαϊκή «ελίτ» της χώρας.

Οι επιχειρηματολογούντες κατά της αξιολόγησης προβάλλουν κυρίως το επιχείρημα ότι θα αποτελέσει αφενός την αφορμή για μείωση της χρηματοδότησης των δημόσιων πανεπιστημίων και αφετέρου την «κερκόπορτα» για την είσοδο μη κρατικών πανεπιστημίων στη χώρα. Σήμερα πρέπει να ξεπερασθούν τα συνταγματικά κολλητήρια για να ισχύσει η δεύτερη σκέψη. Έχει σημασία, με τη θεώρηση όλων των οικονομικών δεδομένων, να μην γίνεται κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος. Αντίθετα, να γίνει μία ορθολογική αναδιανομή των πόρων με μόνο κριτήριο τη βελτίωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Έτσι θα γίνει πιο εύκολη και η εξασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων των αποφοίτων των πανεπιστημίων καθώς και η διασύνδεση αυτών με την αγορά εργασίας.

του **Θοδωρή Καλαμπόκα**

Σε μας που ονειρευόμαστε...

Σε μας που περπατάμε με την καρδιά νυξίδα...

Σε μας που ξαγρυπνάμε κι αφουγκραζόμαστε ένα μακρινό τρένο με αρώματα παλιού μαγιάτικου μεσημεριού...

Καθισμένη σ' ένα απόμακρο παγκάκι στην άκρη κάποιου δειλινού σκόρπιας σκέψεις χοροπηδούν στο ατίθασο μυαλό των νεανικών μου χρόνων. Ερεθίσματα πλούσια σε μια χρονική περίοδο ιδιαίτερου προβληματισμού, καθώς πλησιάζει η ώρα της κορυφαίας εκδήλωσης της αυτονομίας της ατομικής βούλησης και του δημοκρατικού πολιτεύματος στα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Τέχνη και Πολιτική. Ηθική και Πολιτική. Ουμανισμός και Πολιτική. Φιλία και Πολιτική. Έννοιες αντιτιθέμενες, αλληλοσυγκρουόμενες ή αντιφατικά συνδυαζόμενες; Πώς μπορεί η έντονα πραγματιστική θεώρηση της κοινωνίας συλλήβδην να συνδυαστεί με την αμετροέπεια και τον ασύμμετρο χαρακτήρα της τέχνης; Πώς μπορεί να ικανοποιηθεί το καντιανό αίτημα για κατοχύρωση της ηθικότητας μέσα από την εμβάθυνση της ίδιας της ορθολογικότητας; Και ακόμα, πώς ο «Ωφελιμιστής» μπορεί να κρυφτεί «πίσω από το Πένιλο» ή «τας πόλεις συνέχειν η φιλία» (Αριστοτέλης, Ηθ. Νικ. 1155 Α) και «φιλότητα μετ' αμφοροισι βάλλωμεν» (Ομηρος, Ιλιάδα); Ερωτήματα που ψάχνουν απάντηση στην πολιτική πρακτική και επικοινωνία. Μια πολιτική πρακτική που να μην οδηγεί στην απογύμνωση της πολιτικής από το αξιακό και ηθικό υπόβαθρό της, ούτε να επιτρέπει την κατάχρηση ηθι-

κολογικών επικλήσεων και προσχημάτων στην άσκηση πολιτικής εξουσίας χάριν δημοσίου συμφέροντος. Μια πολιτική που θέλει να αντλήει από την Τέχνη για να μην χάνει την έμπνευσή της και κυρίως, τον ουμανιστικό της χαρακτήρα.

Νέοι άνθρωποι παραπαίοντες ανάμεσα στην ευαισθησία και τη σκληρότητα, φυλακισμένοι στο ψυχός του ενικού αριθμού, την ώρα που ο πληθυντικός αριθμός των οραμάτων αποτελεί παρελθόν, «επενδύουν στην επιτυχία και χάνουν κερδίζοντας». Σήμερα, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, υπάρχει έντονη η ικεσία για ελευθερία, μετριοπάθεια και σοφία. Και η Πολιτική; Δύναται να δώσει διέξοδο στους δαιδαλώδεις διαδρόμους του μυαλού και να αποτελέσει αντίδωρο σε όσους επενδύουν στην αθανασία της ψυχής και στα πάσης φύσεως θαύματα; Την απάντηση τη βρίσκω σ' ένα ποίημα :

**«Ω παιδική ηλικία ευτυχισμένη. Ενθύμια γειτονιά
πλανόδια...Πριν από τη βροχή είχε το τέλος ενός βάλς
νυχτώσει. Η επανάσταση είχε τελειώσει. Κάθε επανάσταση
είχε κλειδωθεί»...**

Επανάσταση πνευματική και ηθική, επανάσταση που μόνο εμείς οι νέοι γνωρίζουμε. Επανάσταση που σημαίνει ότι περιφρονούμε αυτούς που δε στοχεύουν στην αναθεώρηση και στην πνευματική νεότητα, τους εύκοιλα «επώνυμους» πολιτικούς, τους εφησυχασμένους συνολομυθικούς και εκείνους που δεν μπορούν την «ώρα του ύπνου να ζωγραφίζουν ελεύθερα, όπως εμείς, τους ανέμους με χρώματα και αθανάτες και ερωτικές μορφές...»

Η ομορφότερη και προσφορότερη για μας τους νέους εποχή να δημιουργήσουμε το δικό μας μύθο, την δική μας ιστορία... Μαζί να οδηγήσουμε το μέλλον μας σε ήλιους φωτεινούς, σε μονοπάτια της ψυχής ανεύρετα...!

της **Μαρίας Τζιρίτα**

NUEVO

Το καλοκαίρι τα «κινήματα» είναι πιο επί..καιρα!

Τον τελευταίο καιρό αρχίζει και γίνεται αισθητή μια νέα αναστάτωση στα ελληνικά πανεπιστήμια. Μια αναστάτωση που φυσικά αφορά την εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο και συγκεκριμένα την εκλογή πανεπιστημιακών αρχών με καθολική ψηφοφορία των φοιτητών.

Ο λόγος όμως, που με ωθεί να εκφραστώ μέσα από αυτό το κείμενο είναι το σχόλιο που έκανε ένας φοιτητής τοπογράφος του ΕΜΠ στο site της ΔΑΠ – ΝΔΦΚ ΤΟΠΟΓΡΑΦΩΝ. Πιο συγκεκριμένα σε συζήτηση σχετικά με τις καταλήψεις έγραψε:

«...κατά κάποιο τρόπο συγχάι-

ρω τη ΔΑΠ, παρόλο που δεν την υποστηρίζω, γιατί έπραξε το αυτονόητο, να κρατήσει τη σχολή ανοιχτή, ανεξάρτητα με το τι συμβαίνει γύρω μας στην κοινωνία. Κάθε φορά που θα γράφω, ειλικρινά, αυτά που βιώνω καθημερινά στη ζωή μου, μου φαίνονται αδιανόητα. Και περισσότερο ακόμη νευριάζω όταν βλέπω όλους, να είναι απαθείς...!!!! Βασικά, απαθείς είναι αυτοί που είναι πλέον βολεμένοι, και ξέρουν ότι τίποτα δεν πρόκειται να τους κουνήσει από τη θέση τους.. Ίσως, εγώ να είμαι ο βλάκας, ίσως εγώ να ζω σε μια ψευδαίσθηση ότι θα πετύχω χωρίς να λαδώσω, να φιλήσω κατατρυημένες ποδιές...!!!!

Πραγματικά, αρχίζω να σας λυπάμαι όλους, απ' όλες τις παρατάξεις από όλα τα κόμματα, που τρέχετε για ένα κομμάτι της πίτας πίσω από ανίκανους και ψεύτες...Κάποιοι το αξίζουν, κάποιοι άλλοι όχι... Το θέμα όμως είναι να μπορείς να κοιμηθείς ήσυχος το βράδυ... Προσωπικά μπορώ...

«Αυτός που βρίσκεται στην εξουσία, δεν μπορεί να κοιμηθεί ήσυχος μια ολόκληρη νύχτα» - ΟΜΗΡΟΣ

Αυτό που κέντρισε τόσο πολύ την προσοχή μου, στα λεγόμενα του συναδέλφου μου δεν ήταν η απόγνωση που δείχνει να τον διακατέχει για την κοινωνία μας. Αλλά η εντύπωση που είχε σχηματίσει, πως η αποχή του από την πολιτική σκηνή της σχολής μας τον προστατεύει από τον ξεπεσμό. Αυτοί, όμως, που σκέπτονται με αυτό τον τρόπο είναι αρκετοί. Και μάλιστα πιστεύω ότι αυτή η λογική συντέλεσε σε μεγάλο βαθμό στις περσινές καταλήψεις. Ας μου επιτραπεί, λοιπόν, να καταθέσω μία διαφορετική άποψη και αν τύχει και διαβάσει αυτό το κείμενο ο συμφοιτητής μου ας του απαντήσω κάπως έτσι:

«Έχεις σε πολλά πράγματα δίκιο, αλλά πιστεύω ότι κι εσύ έχεις παγιδευτεί στην μόδα της αντίδρασης. Και δεν εννοώ ότι αντιδράς χωρίς λόγο, αλλά από τα λεγόμενα σου διαφαίνεται ότι έχεις μέσα σου πολύ φιλότιμο, αρχές και ευαισθησία. Για αυτό και σε πληγώνουν τόσο πολύ όλα αυτά τα φαινόμενα διαφθοράς που εμφανίζονται συχνά στη ζωή μας.

Αυτός που βρίσκεται στην εξουσία (σύμφωνα με τον Όμηρο) δεν μπορεί να κοιμηθεί, όχι από τύψεις γιατί έκανε κάτι παρά-

νομο, αλλά γιατί η εξουσία ή αν θες καλύτερα η διαχείριση της πολιτικής κρύβει πολλές ευθύνες και τρομερό άγχος. Και αυτό είναι πολύ φυσικό, όταν από ένα άτομο ή μια ομάδα εξαρτώνται πράγματα που αφορούν τους πολλούς. Αυτός είναι και ο λόγος που όσοι ασχολούνται με τα πολιτικά ή κομματικά δρώμενα και είναι έντιμοι και ηθικοί έχουν πολύ άγχος. Να είσαι βέβαιος πως οι διεφθαρμένοι κοιμούνται πολύ ήσυχα. Γιατί είναι άνθρωποι σκληροί και χωρίς φιλότιμο.

Επίσης πιστεύω ότι έχεις σχηματίσει λάθος εικόνα για τους φοιτητές που ασχολούνται με τις παρατάξεις. Δεν είναι σε καμιά περίπτωση για να τους θυπάζεις. Άλλωστε ο Πλάτωνας είχε πει πως όλοι οι άνθρωποι πρέπει έστω και για μια φορά στη ζωή τους να κατέχουν μια θέση εξουσίας. Γιατί μό-

νο τότε θα καταλάβουν πως έξω από το χορό όλα φαίνονται εύκολα. Και κατηγορούν όσους πολιτικούς δεν τα κατάφεραν όλα. Στην πράξη όμως τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Ας μη γελοιάσουμε!

Τα προβλήματα προκύπτουν από τη σύγκρουση συμφερόντων και νοοτροπιών. Και εκεί ανάγεται όλος ο ρόλος του πολιτικού. Στο πώς θα διαχειριστεί τέτοιες καταστάσεις κρατώντας ισορροπίες. Εκεί κρίνονται όλοι! Για παράδειγμα πέρυσιν η ΔΑΠ επέλεξε μια πολιτική ήρεμη και βασισμένη όχι στην αριθμητική μας υπεροχή, αλλά στον πολιτικό μας λόγο. Και ήταν αυτή η στάση ωριμότητας που μας ανέδειξε πρώτη δύναμη στους Τοπογράφους. Έπρεπε να κρατήσουμε τη σχολή ανοιχτή. Και το κάναμε. Για να γίνει όμως αυτό, κάποιοι έχασαν τον ύπνο τους. Και χωρίς να νιώθουν τύψεις για τίποτα. Αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να τους ευχαριστούμε και όχι να τους θυπόμαστε.

Η γνώση είναι πάντα πολύ χρήσιμη. Αυτά όμως, που έμαθα μέσα από την δραστηριοποίηση μου με τα πολιτικά δρώμενα δεν μπόρεσε να μου τα μάθει κανένας δάσκαλος και κανένα σχολείο. Και αυτού του είδους η μόρφωση πιστεύω ότι είναι η πιο σημαντική για ένα σύγχρονο νέο. Διότι διδάσκει κοινωνική και πολιτική σκέψη. Δηλαδή, να βλέπει την πολιτική πίσω από αυτό που φαίνεται. Τότε και μόνο τότε είσαι πράγματι ελεύθερος και δεν μπορεί να σε εξουσιάσει κανείς.

Άλλωστε η πολιτική είναι ο φυσικός χώρος των ανθρώπων. Ο άνθρωπος είναι ον πολιτικό έλεγε ο Αριστοτέλης. Και στο φυσικό μας χώρο πρέπει να πολεμάμε για το δίκαιο. Όχι απλά να εντοπίζουμε τις αδικίες και να κατηγορούμε τους πάντες στη θεωρία. Σκέψου τα αυτά. Ίσως να κρύβουν ένα δίκαιο!»

Αυτά, λοιπόν, θα απαντούσα στον συμφοιτητή μου και σε όσους συμμερίζονται τις ιδέες του. Γιατί είναι βέβαιο πως ξανά θα ζητήσουν από τη ΔΑΠ να κρατήσει τη σχολή ανοιχτές. Ας βρίσκονται όμως και αυτοί στο αμφιθέατρο, να αγωνιστούν ενάντια σε αυτούς που θέλουν και πάλι τα πανεπιστήμια κλειστά. Και μη ξεχνάμε ότι το καλοκαίρι προσφέρει ιδανικές συνθήκες για να γίνουν τα «επαναστατικά» κινήματα λίγο πιο επί..καιρα! Είναι όμως βέβαιο, ότι και πάλι θα αποτύχουν παταγωδώς!

In Memoriam

Κωνσταντίνου Γ. Καραμανλή

Συμπληρώθηκαν 10 χρόνια από τον θάνατο του αείμνηστου Εθνάρχη Κωνσταντίνου Καραμανλή, ενός εκ των μεγαλύτερων πολιτικών που έχει αναδείξει ποτέ η χώρα μας, του θεμελιωτή της δημοκρατίας, του οραματιστή και του ρεαλιστή. Ότι και να γράψουμε και να πούμε είναι λίγο μπροστά στην προσφορά αυτού του μεγάλου Έλληνα. Ακριβώς, όμως, επειδή η ιστορία αποτελεί την μεγαλύτερη μας κληρονομιά, αποφασίσαμε ως περιοδικό και ως νέοι άνθρωποι που σέβονται τον παρελθόν τους και τις καταβολές τους, να κάνουμε ένα αφιέρωμα προκειμένου να θυμηθούν οι πιο παλιοί και να μάθουν οι νεότεροι.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής γεννήθηκε στις 8 Μαρτίου 1908 στην Πρώτη Σερρών. Μεγάλωσε μέσα σε μια πολυμελή οικογένεια, τα νιάτα της οποίας γρήγορα αναγκάστηκε να πάρει, καθώς ο μακεδονομάχος πατέρας του, Γεώργιος, έφυγε από τη ζωή νωρίς. Μόλις τέλειωσε το σχολείο, κατέβηκε στην Αθήνα για να σπουδάσει στην Νομική Σχολή. Άσκησε την δικηγορία στις Σέρρες, άλλα γρήγορα την εγκατέλειψε για χάρη της πολιτικής. Εισήλθε στην πολιτική σε ηλικία μόλις 28 ετών και εκλέχθηκε για πρώτη φορά βουλευτής Σερρών, το 1935. Από το σημείο αυτό ξεκινάει η τεράστια πολιτική του σταδιοδρομία.

Μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο ο Κων/νος Καραμανλής συμμετείχε στην κυβέρνηση του Ελληνικού Συναγερμού με πρωθυπουργό τον Αλέξανδρο Παπάγο, αναλαμβάνοντας το Υπουργείο Δημοσίων Έργων. Το μεγάλο έργο που επέδειξε οδήγησε τον βασιλιά Παύλο, βάσει της ευχέρειας που του έδινε το Σύνταγμα του 1952, μετά τον θάνατο του Παπάγου να προτείνει για πρωθυπουργό τον νεαρό Μακεδόνα πολιτικό, παρακάμπτοντας τους έμπειρους πολιτικούς Στέφανο Στεφανόπουλο και Παναγιώτη Κανελλόπουλο που είχαν θεωρηθεί οι πιθανότεροι αντικαταστάτες. Ο Καραμανλής έγινε για πρώτη φορά πρωθυπουργός το 1955. Στις εκλογές του 1956 το κόμμα του, η νεοσύστατη Εθνική Ριζοσπαστική Ένωση (Ε.Ρ.Ε), η οποία αποτελούσε την συνέχεια του Συναγερμού κερδίζει την κοινοβουλευτική πλειοψηφία, με την εφαρμογή του τριφασικού συστήματος. Ο Καραμανλής εξασφαλίζει την πλειοψηφία και στις εκλογές του 1958 και 1961. Οι τελευταίες διεξήχθησαν κάτω από πρωτοφανή ένταση και ο τότε αρχηγός της Ενώσεως Κέντρου και βασικός αντίπαλος του Καραμανλή Γεώργιος Παπανδρέου κήρυξε με αφορμή αυτές τις εκλογές τον «ανένδοτο αγώνα». Η πρώτη αυτή πρωθυπουργία χαρακτηρίστηκε από το τεράστιο έργο που έγινε στην οικονομία της χώρας. Το πενταετές πλάνο που εξήγγειλε ο Καραμανλής με κύριο μοχλό τις μεταρρυθμίσεις απέδωσε καρπούς και κατά το 1955-1963 η Ελλάδα γνώρισε πολύ μεγάλη άνοδο της οικονομίας. Το κατά κεφαλήν εισόδημα, ανέβηκε σε σταθερές τιμές κατά 62%, η ανεργία έπεσε περίπου στο 4,5% και ο πληθωρισμός σταθεροποιήθηκε στο 2%. Παράλληλα, προχώρησε και σε μια πρώτη φιλελευθεροποίηση με την κατάργηση στρατοπέδων εξορίας και τον εκτεταμένο περιορισμό του αριθμού των πολιτικών κρατουμένων. Η πρώτη αυτή περίοδος συνοδεύτηκε και από την υπογραφή το 1959 της Συμφωνίας Ζυρίχης-Λονδίνου, με την οποία τερματίστηκε η βρετανική κυριαρχία στην Κύπρο.

Το 1963, παραιτήθηκε από την πρωθυπουργία μετά από μια διαφωνία με το βασιλιά Παύλο, καθώς οι σχέσεις του με το παλάτι και ειδικά με την βασίλισσα Φρειδερίκη ήταν κάκιες, πέραν των άλλων, λόγω της αντίθεσης των τελευταίων τόσο στην υιοθέτηση ενός πιο φιλελεύθερου συντάγματος, αλλά και στην αποκλειστικότητα χάραξης εξωτερικής πολιτικής από την κυβέρνηση (βλ. ταξίδι βασιλέων στο Λονδίνο). Ο Καραμανλής πέρασε τέσσερις μήνες στο εξωτερικό και ήταν η αρχή της αυτοεξορίας του. Στις εκλογές του ίδιου έτους, η Ε.Ρ.Ε. έχασε από την Ένωση Κέντρου του Γεωργίου Παπανδρέου. Ο Καραμανλής αποχώρησε εκ νέου από την Ελλάδα και πέρασε τα επόμενα 11 έτη της ζωής του αυτοεξόριστος στο Παρίσι με μοναδική σκέψη την επιστροφή στην πατρίδα ως πολίτης. Από εκεί, έκανε σημαντικές αντιδικτατορικές δηλώσεις, που κατέστησαν σαφές στη διεθνή κοινή γνώμη ότι η χούντα δε διέθετε ούτε την ανοχή κάποιας πλευράς του ελληνικού πολιτικού κόσμου.

Μετά την πτώση του δικτατορικού καθεστώτος, ο Καραμανλής επέστρεψε στην Αθήνα τον Ιούλιο του 1974 με το αεροπλάνο της γαλλικής προεδρίας το οποίο έθεσε στη διάθεση του ο πρόεδρος Βαλερί Ζισκάρ ντ' Εσταίν, στενός προσωπικός του φίλος. Ο Καραμανλής ήταν η μόνη λύση και σχημάτισε αμέσως κυβέρνηση εθνικής ενότητας με κύριο μέλημα του την αποκατάσταση και θεμελίωση της δημοκρατίας. Πέρα από τα εσωτερικά προβλήματα κλήθηκε να αντιμετωπίσει και την κρίση της Κύπρου. Από τις πρώτες του κινήσεις ήταν η νομιμοποίηση του Κ.Κ.Ε και ο εκδημοκρατισμός του κρατικού μηχανισμού. Το 1974, ο Καραμανλής ίδρυσε το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας με το οποίο κέρδισε το 1974 και το 1977 τις εθνικές εκλογές και υπηρέτησε ως πρωθυπουργός μέχρι το 1980, όταν παραιτήθηκε και τον διαδέχθηκε ο Γεώργιος Ράλλης. Στην δεύτερη του πρωθυπουργία, του αποδίδονται φυσικά, η δίκη των πραξικοπηματιών χωρίς εκτελέσεις («η δημοκρατία δεν θεμελιώνεται πάνω σε αίμα»), η οργάνωση των ελεύθερων κοινοβουλευτικών εκλογών, το δημοψήφισμα του 1974 για την κατάργηση της μοναρχίας και την καθιέρωση της Προεδρευόμενης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, η σύνταξη και ψήφιση του συντάγματος του 1975 και φυσικά η είσοδος της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (Ε.Ο.Κ.) το 1981, που αποτελούσε το μεγαλύτερο όραμα του.

Στα μέσα του 1980 ο Καραμανλής, έφτασε στο υψηλότερο αξίωμα της χώρας, καθώς το ελληνικό κοινοβούλιο τον εξέλεξε Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Από την θέση αυτή, στην οποία έμεινε έως το 1985, επιτήρησε και επεδίωξε την ομαλή είσοδο της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Οικονομία (1981). Το 1990 ο Καραμανλής εξελέγη για δεύτερη φορά Πρόεδρος της Δημοκρατίας, όπου υπηρέτησε μέχρι το 1995.

Το έτος αυτό αποτελεί ορόσημο για την πολιτική ιστορία της χώρας, καθώς ο Κων/νος Καραμανλής αποσύρθηκε από την ενεργό πολιτική σε ηλικία 88 ετών, έχοντας αφήσει πίσω του 60 έτη προσφοράς στην εγχώρια και διεθνή πολιτική σκηνή. Ο Κων/νος Καραμανλής πέρασε το 1998 στην Ιστορία. Και αυτή είναι που θα τον κρίνει πιο δίκαια από όλους μας.

του

Γιώργου Καραχάλιου

NUEVO

in
memori-
am

Ο δρυτής και ο εμπνευστής της ΟΝΝΕΔ

Μπορεί να έχουν περάσει 10 χρόνια από το θάνατο του εθνάρχη Κωνσταντίνου Καραμανλή, ωστόσο η προσφορά του στην Ελλάδα παραμένει αξέχαστη και το πνεύμα του διδάσκει ακόμα σύγχρονους πολιτικούς και κυρίως τη νεολαία. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ήταν, εξάλλου, αυτός ο οποίος παράλληλα με την ίδρυση της Νέας Δημοκρατίας, έβαλε τις βάσεις για την ισχυρότερη και μεγαλύτερη πολιτική οργάνωση νεολαίας, την ΟΝΝΕΔ.

Την 17η Οκτωβρίου 1974, δεκατρείς ημέρες μετά τη «γέννηση» της Νέας Δημοκρατίας, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έδωσε το σήμα για τη «γέννηση» της ΟΝΝΕΔ, που στη συνέχεια εξελίχθηκε στο πιο ζωντανό κομμάτι της φιλελεύθερης πολιτικής παράταξης, έχοντας στους κόλπους της νέους με διάθεση για προσφορά και το σθένος να υπερασπίσουν και να διαδώσουν τις φιλελεύθερες προοδευτικές ιδέες. Ο Κ. Καραμανλής συγκέντρωσε γύρω του όλους όσοι μοιράστηκαν το ίδιο όραμα, την Ελλάδα της Ευρώπης, και μέσα από τη σύνθεση των αντιθέτων πολιτικών ρευμάτων της ψυχοπολεμικής εκείνης εποχής, πέτυχε την ομαλή Μεταπολίτευση, οδήγησε τη χώρα μακριά από τα πάθη και τις συγκρούσεις του παρελθόντος, και έθεσε τα θεμέλια της σύγχρονης Ελλάδας, βαθιά και στιβαρά, ώστε στέκουν ακόμη ακλόνητα, ανεπηρέαστα από όλες τις προσπάθειες υπονόμευσης, που κατά καιρούς έχουν δεχθεί.

Οι νέοι του 1974, ιδεαλιστές και πρωτοπόροι, απάντησαν άμεσα και δυναμικά στο κάλεσμα δημιουργίας, της φιλελεύθερης και δημοκρατικής Ελλάδας. Η ΟΝΝΕΔ, ορμητικά προχώρησε στην πρωτοπορία, εκφράζοντας το πνεύμα των νέων της εποχής, με δύναμη και με αγώνες, λαμβάνοντας πολύ σοβαρά το ρόλο της ως νεολαία του Φιλελεύθερου Κόμματος. Ανάμεσα σε όλες τις πολιτικές νεολαίες η ΟΝΝΕΔ αποτελούσε τότε όπως και τώρα, το φάρο που έδειχνε στους νέους το δρόμο προς την Πρόοδο και την Ανάπτυξη, προς την Παιδεία και την Ευρώπη, έστω κι αν στην αρχή της πορείας της δέχθηκε επιθέσεις από τους πολιτικούς της αντιπάλους.

Όπως, περιγράφουν ιδρυτικά στελέχη της ΟΝΝΕΔ, το κάλεσμα αυτό του Κ. Καραμανλή, βρήκε ανταπόκριση σε χιλιάδες νέους, που συγκινούνταν από τη φιλελεύθερη ιδεολογία.

Και η μορφή του, αλητά και το πνεύμα του ακόμα εμπνέει τους νέους ανθρώπους. «Τις ημέρες του Σεπτεμβρίου του 1974 ο Κ. Καραμανλής έδωσε εντολή στον Γιώρ-

γο Ράλλη να αρχίσουν οι διεργασίες για την ίδρυση πολιτικής νεολαίας στο κόμμα» θυμάται ο Δήμαρχος Λεωνιδίου Δημήτρης Τσιγκούνης, που τότε πρωτοστάτησε στις εξελίξεις.

«Η Ελλάδα της μεταπολίτευσης με τον Εθνάρχη Κ. Καραμανλή, είναι η εποχή της πτώσης της χούντας, του Μάη του 68, του σοσιαλισμού. Είναι η εποχή των έντονων αντιπαραθέσεων στα Πανεπιστήμια», υπογραμμίζει ο υφυπουργός Παιδείας Ανδρέας Λυκουρέντζος. «Πιστεύαμε ότι αφού είμαστε πλειοψηφία στην κοινωνία θα είμαστε και στα Πανεπιστήμια. Αυτό, όμως δεν ίσχυε γιατί οι αριστερές παρατάξεις στα Πανεπιστήμια είχαν οργάνωση, που δεν είχαμε εμείς», προσθέτει. Ωστόσο, όπως περιγράφει στέλεχος της ιδρυτικής γενιάς της ΟΝΝΕΔ «αν και επικρατούσε αυτό το αρνητικό κλίμα για τις ιδέες της ΟΝΝΕΔ και της ΔΑΠ στα Πανεπιστήμια, η παρουσία του Κ. Καραμανλή μας δημιουργούσε ασφάλεια και μας έδινε δύναμη να συνεχίσουμε τους αγώνες μας». Ο Εθνάρχης, ήταν από την πρώτη στιγμή κοντά στους νέους του κόμματος και σε κάθε ευκαιρία βρισκόταν μαζί τους, δηλώνοντας έτσι το ενδιαφέρον και τη συμπαράστασή του για τους αγώνες τους. «Κατά τη διοργάνωση της 'Ιης Γιορτής της Δημοκρατίας', που είχαμε καθιερώσει συγκεντρώθηκαν στη Νέα Σμύρνη 15.000 άτομα. Και ξαφνικά εμφανίστηκε ο πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής. Προκλήθηκε έντονος ενθουσιασμός. Δεν τον περιμέναμε. Η επίσκεψη αυτή καθιέρωσε τις 'Γιορτές Δημοκρατίας' και εξασφάλισε την επιτυχία τους», αφηγείται ο κ. Τσιγκούνης.

Αντίστοιχο θαυμασμό για την προσωπικότητα του Κ. Καραμανλή εκφράζει και ο βουλευτής της ΝΔ και π. υπουργός κ. Βασίλης Μιχαηλολιάκος, ο οποίος πέρασε απ' όλα τα επίπεδα της ΟΝΝΕΔ (μέλος εκτελεστικού, πρόεδρος). «Η σημαντικότερη πολιτική μου στιγμή ήταν η ίδρυση της ΟΝΝΕΔ», δηλώνει ο κ. Μιχαηλολιάκος και θυμάται ένα περιστατικό με τον Εθνάρχη, όταν τον επισκέφθηκε μαζί με άλλους φοιτητές της ΔΑΠ, μετά από φοιτητικές εκλογές και τους συμβούλεψε να αντλούν επιχειρηματολογία για τη μάχη της ΔΑΠ στα πανεπιστήμια από τα δικά του λόγια. «Θυμάμαι και τη συνάντηση με τον πρόεδρο στην Πολιτεία μετά την ανάδειξη της ΔΑΠ σαν πρώτη δύναμη στα Πανεπιστήμια. Ήταν ιδιαίτερα ικανοποιημένος», προσθέτει.

Ο Κ. Καραμανλής, ωστόσο, έπαιρνε θέση όταν έβλεπε ότι η νεολαία του κόμματος δεν δρούσε σωστά. Όπως ήταν η συμμετοχή ορισμένων στελεχών της ΟΝΝΕΔ σε αντιαμερικανική εκδήλωση στη Ρόδο το καλοκαίρι του 1976, που τον ενόχλησε. Έτσι, ως πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κατάργησε τη διοίκηση της νεολαίας και όρισε τον κ. Αναστάσιο Παπαληγόυρα πρώτο πρόεδρο της ΟΝΝΕΔ, στις 18 Ιουνίου 1976, θέση στην οποία παρέμεινε ως το 1978.

του Δημήτρη Κουνιά και του Θανάση Φουσκίδη

Οι γραμμές αυτές γράφονται λίγες μέρες πριν την έναρξη του EURO. Όταν εσείς θα τις διαβάσετε, το τουρνουά θα βρίσκεται κοντά στην ολοκλήρωσή του. Εμείς, θα επιχειρήσουμε να ακτινογραφήσουμε τη φετινή διοργάνωση και να επεξεργαστούμε κάποια δεδομένα τα οποία οπωσδήποτε θα παίξουν το ρόλο τους όσο προχωρούν οι αγώνες.

Τα φαβορί είναι λίγο πολύ γνωστά. Η παγκόσμια πρωταθλήτρια Ιταλία θέλει αναμφισβήτητα να επαναλάβει το θρίαμβο του προτέρσινου καλοκαιριού και να κατακτήσει και τον ευρωπαϊκό τίτλο. Από την άλλη όμως υπάρχουν τρία ερωτήματα που μόνο κατά τη διάρκεια των αγώνων μπορούν να απαντηθούν. Αρχικά, αν μετά την επιτυχία τους στο Μουντιάλ οι Ιταλοί διεθνείς διαθέτουν τα ψυχολογικά κίνητρα να παλέψουν και γι' αυτό το στόχο. Επίσης, το κατά πόσο ο νέος κόουτς Ρομπέρτο Μτοναντόνι θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις ανάγκες μιας τέτοιας διοργάνωσης, αφού το EURO της Αυστρίας και της Ελβετίας θα σηματοδοτήσει το προπονητικό ντεμπούτο του άλλοτε άσου της Μίλαν σε μεγάλο ποδοσφαιρικό ραντεβού. Τέλος, σε ποιο βαθμό θα επηρεάσει την ομάδα η απουσία του Τότι. Οι υπόλοιποι ποδοσφαιριστές της squadra azzura βέβαια, διαθέτουν και την πείρα και την προσωπικότητα ώστε να καλύψουν το κενό του αρχηγού της Ρόμα, αλλά οπωσδήποτε η απώλεια είναι σημαντική. Δύναμή της θα είναι και πάλι η σιτιβαρή της άμυνα με τους Νέστα και Ματεράτσι και το αξιόπιστο κέντρο της όπου ξεχωρίζουν οι Πίρλο, Γκατούζο και Ντε Ρόσι, ενώ στην επίθεση δεσπόζει ο φορμαρισμένος Λούκα Τόνι. Η Γαλλία, στη μετά Ζιντάν εποχή, καλείται να συνεχίσει να βαδίζει στο δρόμο των επιτυχιών που χάραξε το 1998 και το 2000. Οι φετινοί τρικοβόροι είναι ένα μείγμα της παλιάς χρυσής φουρνιάς του γαλλικού ποδοσφαίρου και κάποιων νεότερων ήδη όμως διακριθέντων παικτών όπως ο Ριμπερί, ο Μαθιουντά και ο εκπληκτικός φορ της Λυών Μπενζεμά. Σημαντικό ρόλο σε αυτή την ομάδα θα παίξει ο νέος της φυσικός ηγέτης, ο Τιερί Ανρί. Ο Γάλλος σταρ προέρχεται από μια κακή χρονιά με τη Μπαρτσελόνα, όμως αν φορμαριστεί εγκαίρως θα αποτελέσει σημείο αναφοράς όχι μόνο για την ομάδα του αλλά ίσως και για ολόκληρη τη διοργάνωση. Η Ισπανία για ακόμη μια φορά φαντάζει ως η πληρέστερη ομάδα του τουρνουά. Αυτό βέβαια ίσχυε και άλλες φορές αλλά οι «φούριας ρόχας» έκαναν τα αδύνατα δυνατά για να ανατρέψουν τα προγνωστικά. Η μόνη τους ελπίδα να αλλιάξουν τη μοίρα αυτή είναι να καταφέρει η τωρινή εθνική τους ομάδα, να αποκτήσει ότι δεν είχαν οι προηγούμενες πλ

Αυτό το EURO ποιος θα το πάρει;

Το 1

Θεωρώ την Ισπανία ως φαβορί (με εναλλακτικές επιλογές Πορτογαλία και Ρωσία).
Χρήστος Σταϊκούρας,
βουλευτής Φθιώτιδας ΝΔ

εκείνης του 1964 που τελικά έφθασε στην κατάκτηση του ευρωπαϊκού τροπαίου. Ομοιογένεια. Αθληώς το ταλέντο παικτών όπως οι Βίγια και Τόρες στην επίθεση ή οι Φάμπρεγας και Τσάβι στο κέντρο και οι Πουγιόλ και Ράμος στην άμυνα, θα μείνει ανεκπρόσωποι της Ιβηρικής χερσονήσου, οι Πορτογάλοι, χωρίς πλέον τους Φίγκο και Ρούι Κόστα αλλά με τον καλύτερο ποδοσφαιριστή του κόσμου αυτή τη στιγμή στη σύνθεσή τους, τον Κριστιάνο Ρονάλντο και μαζί του μια πλειάδα καλών παικτών όπως οι Νάνι, Καρβάλιο, Ντέκο, ο εντυπωσιακός Κουαρέσμα και ο φορ Ούγκο Αλμείδα δικαιούνται απόλυτα να πιστεύουν ότι μπορούν να πάρουν την κούπα που τους στέρησε η εθνική μας τέσσερα χρόνια πριν μέσα στη χώρα τους.

Αφήσαμε για το τέλος την εθνική μας. Η πρωταθλήτρια Ευρώπης του 2004 που στα γήπεδα της Αυστρίας και της Ελβετίας υπερασπίζεται τον τίτλο της, πρέπει να έχει ως πρώτο στόχο της την πρόκρισή της στην επόμενη φάση, και από κει και πέρα ότι καλύτερο προκύψει. Ας μη λησμονούμε ότι στον όμιλο έχουμε να αντιμετωπίσουμε το μεγαθήριο που λέγεται Ισπανία και τις παραδοσιακές δυνάμεις της ηπείρου μας Σουηδία και Ρωσία. Αναμφισβήτητα, οι παίκτες του Ότο Ρεχάγκελ μας έχουν πείσει ότι μπορούν πλέον να κοιτάξουν στα μάτια τον οποιοδήποτε αντίπαλο. Άλλωστε, η φετινή ομάδα παρουσιάζεται πιο πλήρης, ειδικά στην επίθεση, από εκείνη του 2004. Όμως αυτό, δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση ότι έχουμε την επιτυχία στο τσέξι. Μην ξεχνάμε ότι οι αντίπαλες ομάδες γνωρίζουν πια το παιχνίδι μας και έτσι δεν μπορούμε να τις αιφνιδιάσουμε όπως στην Πορτογαλία, γεγονός που είχε αποδειχτεί καθοριστικό για να συντελεστεί το θαύμα της κατάκτησης του τροπαίου.
Ας περιμένουμε λοιπόν να δούμε ποιοι θα είναι οι ήρωες του EURO 2008, και ας ευχηθούμε να δούμε όμορφο θέαμα και την εθνική μας ψηλά...πολύ ψηλά!

Παρότι τα προγνωστικά είναι δύσκολα, αφού συμμετέχουν πολλές, αξιόλογες και ισοδύναμες ομάδες, προβλέπω ότι στον τελικό του EURO θα φτάσουν δύο από τις Τσεχία-Ισπανία-Ρωσία-Ελλάδα. Και βέβαια έχουμε όλοι ένα κρυφό όνειρο που δεν το ήμε ούτε μεταξύ μας για να μην χαλάσει...

Έλενα Ράπτη, βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης ΝΔ

Η Ευρώπη στη...σέντρα!

NUEVO

EURO
2008

Ο ΝΥΕΝΟ ρωτά, οι πολιτικοί απαντούν!

Εκτιμώ ότι η χώρα που θα κερδίσει το Euro είναι η Ρωσία.
Φίλιππος Σακινίδης, βουλευτής Λάρισας ΠΑΣΟΚ

Μπροστά στη νέα πρόκληση του EURO 2008 όλοι μας είμαστε κοντά στην Πρωταθλήτρια Ευρώπης

την Εθνική μας, στο δύσκολο έργο να διατηρήσει τα κεκτημένα. Πλέον ο ρόλος των διεθνών μας είναι διαφορετικός και πιο δύσκολος. Όλοι πλέον θέλουν να νικήσουν τους πρωταθλητές. Η Εθνική μας όμως με εμπειρία 4 ετών και με πιστοποιημένη πλέον την αξία της βήμα-βήμα πάλι θα προσπαθήσει να κατακτήσει την κορυφή της Ευρώπης.

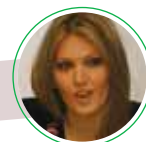
Γιώργος Τρυφωνίδης, βουλευτής Πρεβέζης ΝΔ

Ευχή και επιθυμία μου, όπως φυσικά και όλων των Ελλήνων, είναι να ζήσουμε στιγμές σαν κι αυτές του 2004 στην Πορτογαλία. Στο δρόμο αυτό το ισχυρότερο εμπόδιο θεωρώ πως είναι η Γερμανία.
Απόστολος Τζιτζικώστας, βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης ΝΔ

Πιστεύω ότι θα το πάρει η Γερμανία
Κωστής Χατζηδάκης, βουλευτής Β' Αθηνών ΝΔ Υπουργός Μεταφορών

Η Τσεχία
Εύα Καϊλή, βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης ΠΑΣΟΚ

Τελικός Ελλάδας-Γερμανίας, συνεπώς πιστεύω ότι ο Ρεχάγκελ θα είναι χαρούμενος, είτε διότι θα έχει κερδίσει η ομάδα που προπονεί είτε επειδή θα έχει κερδίσει η ομάδα της πατρίδας του
Σταύρος Δήμας, επίτροπος περιβάλλοντος ΕΕ

Η Τσεχία
Νάσος Αλευράς, βουλευτής Α' Αθηνών ΠΑΣΟΚ

Είναι το πιο απρόβλεπτο EURO. Εκτός αυτού είναι δύσκολο να είμαι αντικειμενικός.
Γιάννης Μαγκριώτης, βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης ΠΑΣΟΚ

Επειδή θέλω να είμαι απολύτως αντικειμενικός, θεωρώ ότι καλή πορεία μπορεί να κάνουν τόσο η Γερμανία –είναι άλλωστε σαν να παίζει εντός έδρας– όσο και η Πορτογαλία –που έχει στο ρόστερ της πολύ καλές μονάδες και βέβαια, το 2004, έφτασε στην πηγή αλλιά δεν την αφήσαμε να πιει νερό... Δεν αποκλείω πάντως και τη Ρωσία να κάνει την έκπληξη. Σε κάθε περίπτωση, επιμένω στην Εθνική μας. Τέτοιες επιτυχίες άλλωστε, ενδυναμώνουν το προφίλ της χώρας μας στο εξωτερικό και ενισχύουν το τουριστικό ρεύμα προς την Ελλάδα. Εύχομαι κάθε επιτυχία στα παιδιά της Εθνικής μας!

Άρης Σπηλιωτόπουλος, βουλευτής Β' Αθηνών ΝΔ Υπουργός Τουρισμού

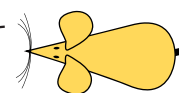
Θα ήθελα να κερδίσει η Ελλάδα, διαφορετικά η Πορτογαλία
Ρόδη Κράτσα, Αντιπρόεδρος Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Αν όχι η Εθνική μας θεωρώ ως φαβορί, ίσως και λόγω προτίμησης, την Squadra Azzurra.
Σπήλιος Λιβανός, βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας ΝΔ

Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία, Ισπανία.
Σάββας Τσιτουρίδης, βουλευτής Κιλκίς ΝΔ

του **Θανάση Φουσκίδη**

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ

Γίνεται ανακύκλωση στην Ελλάδα;

Μια μικρή πράσινη ιστορία από την Κορινθία

Η ανακύκλωση στην Ελλάδα βρίσκεται ακόμη στα πρώτα βήματα αν και δεν έχει μπει ακόμη στην καθημερινότητα μας. Κατά κοινή ομολογία δεν έχει πραγματοποιηθεί ακόμη λεπτομερής ενημερωτική καμπάνια για το τον τρόπο που γίνεται η ανακύκλωση και τους λόγους για τους οποίους είναι τόσο σημαντική. Ούτε σε κοινωνικό, αλλά ούτε και σε σχολικό επίπεδο. Το αποτέλεσμα είναι ότι πολλοί πολίτες, λόγω λανθασμένης ενημέρωσης και άγνοιας, γεμίζουν τους κάδους ανακύκλωσης με απορρίμματα.

Παράλληλα, σε αρκετούς δήμους δεν υπάρχει το στοιχειώδες λειτουργικό σύστημα περισυλλογής ανακυκλώσιμων υλικών, με αποτέλεσμα ότι υπάρχει στους ειδικούς κάδους να καταλήγει στις χωματερές. Συνέπεια αυτού είναι να μην συλλέγονται ώστε να ανακυκλωθούν οι ηλεκτρικές και οι ηλεκτρονικές συσκευές. Αξίζει να σημειωθεί ότι και η έλλειψη κάδων από τους δήμους και τις κοινότητες δυσκολεύει πολλούς ευαισθητοποιημένους πολίτες στην ενεργό συμμετοχή τους γι' αυτή την σημαντική προσπάθεια. Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, η νομαρχιακή επιτροπή της ΟΝΝΕΔ Κορινθίας αποφάσισε ομόφωνα στα τέλη Μαρτίου την ανάληψη πρωτοβουλίας δράσης για την ανακύκλωση ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών. Αρχικά, συμφωνήσαμε να κάνουμε μία ημερίδα για την ανακύκλωση των ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών αλλά γρήγορα συνειδητοποιήσαμε πως υπήρχε δυνατότητα να κάνουμε κάτι πολύ πιο πρακτικό από μία ενδεχομένως όχι και πολύ ενδιαφέρουσα ημερίδα. Θελήσαμε λοιπόν, να συνδυάσουμε την θεωρία με την πράξη και έτσι συμφωνήσαμε πριν την ημερίδα να έχουμε κάνει κάτι πιο δραστικό. Το πρώτο βήμα έγινε, στα μέσα Απριλίου όταν επισκεφθήκαμε ένα από τα μεγαλύτερα σχολεία της Κορινθίας. Σε συνεργασία με το Ελληνικό Κέντρο Ανακύκλωσης πραγματοποιήσαμε μία παρουσίαση σε μαθητές δημοτικού, γυμνασίου και λυκείου, για τις λεπτομέρειες της διαδικασίας ανακύκλωσης ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών και τους λόγους για τους οποίους είναι τόσο απαραίτητη. Οι μαθητές έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον και μάλιστα μερικοί από αυτούς μετά το πέρας της παρουσίασής μας ζήτησαν ενημερωτικό υλικό ώστε να κάνουν σχολικές εργασίες πάνω στο συγκεκριμένο αντικείμενο.

Το δεύτερο βήμα ολοκληρώθηκε στις αρχές Μαΐου, όταν με πρωτοβουλία των μελών της ΟΝΝΕΔ Κορινθίας καταφέραμε μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα να συγκεντρώσουμε σχεδόν έναν τόνο από παλιές ηλεκτρικές και ηλεκτρονικές συσκευές. Μεταξύ άλλων τηλεοράσεις, ηλεκτρονικούς υπολογιστές, εκτυπωτές, πλυντήριο, ηλεκτρικό καλοριφέρ, ηλεκτρονικά παιχνίδια, ραδιόφωνα, κινητά τηλέφωνα, φωτοτυπικά,

φαξ και άλλες συσκευές. Προς μεγάλη μας απογοήτευση όμως, συνειδητοποιήσαμε πολύ γρήγορα πως δεν επαρκούσαν τα

δύο αγροτικά αυτοκίνητα που είχαμε στην διάθεσή μας και το ένα Ι.Χ. Γεμίσαμε συνεπώς τρία αυτοκίνητα, ενώ θα μπορούσαμε πολύ εύκολα να

είχαμε γεμίσει τουλάχιστον 5 αγροτικά αυτοκίνητα. Τα μηχανήματα που συγκεντρώσαμε τα πήγαμε κατευθείαν στις εγκαταστάσεις του Ελληνικού Κέντρου Ανακύκλωσης, ώστε να επεξεργαστούν και στην συνέχεια να ανακυκλωθούν.

Το τρίτο βήμα ήταν η ανοιχτή δημόσια συζήτηση που διοργανώσαμε στις 16 Μαΐου στο Δημοτικό Θέατρο Κορίνθου. Κεντρικοί ομιλητές ήταν ο πρόεδρος της Επιτροπής Περιβάλλοντος του Κοινοβουλίου, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, ο Δήμαρχος Κορινθίων, κ. Αλέξανδρος Πνευματικός, ο εντεταλμένος σύμβουλος της Εταιρείας Ανακύκλωσης Συσκευών Α.Ε., κ. Αλέξανδρος Αλούκος, ο Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. του Ελληνικού Κέντρου Ανακύκλωσης ΑΒΕΕ, κ. Γεώργιος Βακόντιος και η Διευθύντρια της μη κυβερνητικής οργάνωσης «Οικολογική Εταιρεία Ανακύκλωσης», κα Αντιγόνη Δαλαμάγκα. Με τη διοργάνωση αυτής της συζήτησης θέλαμε να στείλουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα ότι είμαστε σκεπτόμενοι και ενεργοί πολίτες. Μας ενδιαφέρει και εμάς να συμβάσουμε –όσο βέβαια μπορούμε– στην κοινωνική ευαισθητοποίηση και ενημέρωση των πολιτών σε ζητήματα προστασίας του περιβάλλοντος.

Διαφημίζοντας τη διεξαγωγή της ανοιχτής, δημόσιας συζήτησης και με την αμέριστη συμπαράσταση από τον τοπικό έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο πραγματοποιήσαμε ενημερωτική εκστρατεία υπό τον τίτλο «φέρε και εσύ ένα παλιό μηχανήμα», κινητοποιώντας με αυτόν τρόπο ένα σημαντικό τμήμα της κοινωνίας. Την ημέρα της συζήτησης συγκεντρώσαμε αρκετά μηχανήματα - μεταξύ άλλων, ψυγεία, πλυντήρια, τηλεοράσεις, ηλεκτρονικούς υπολογιστές, εκτυπωτές, στερεοφωνικά, καλοριφέρ και άλλες ηλεκτρικές και ηλεκτρονικές συσκευές. Σε συνεργασία με το Δήμο Κορινθίων φορτώσαμε τα μηχανήματα σε φορτηγό του δήμου ώστε να πάνε και αυτά για ανακύκλωση.

Η πρωτοβουλία της ΟΝΝΕΔ Κορινθίας είχε ως κύριο σκοπό την κοινωνική ευαισθητοποίηση και ενημέρωση των συμπολιτών μας για ζητήματα προστασίας του περιβάλλοντος και ειδικότερα για την ανακύκλωση ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών. Όμως μετά την συζήτηση λάβαμε και δημόσιες διαβεβαιώσεις από τους αρμόδιους τοπικούς φορείς πως θα κάνουν ότι είναι δυνατόν ώστε να λειτουργήσει πιο αποτελεσματικά το σύστημα ανακύκλωσης του Δήμου Κορινθίων. Αν και στην Ελλάδα έχουμε αποδείξει ουκ ολίγες φορές πως σε ζητήματα προστασίας του περιβάλλοντος είμαστε εξαιρετικά πρόθυμοι και καλοί στα λόγια, αλλά αδιάφοροι έως ανεπαρκείς στις πράξεις.

Είμαστε απολύτως βέβαιοι πως ο δήμος Κορινθίων θα έχει σε σύντομο χρονικό διάστημα ένα ολοκληρωμένο και εξαιρετικά λειτουργικό σύστημα ανακύκλωσης. Ας μην ξεχνάμε άλλωστε, πως με την προώθηση της ανακύκλωσης εκτός από το περιβαλλοντικό όφελος βοηθάμε και στη μείωση του όγκου των απορριμμάτων. Είναι όχι απλώς καθήκον και υποχρέωσή μας να βάλουμε την ανακύκλωση στην καθημερινή μας ζωή, αλλά επιτακτική ανάγκη.

του Χρίστου Δήμα

Υβριδική τεχνο-οικονομία!

Έχετε ποτέ σκεφτεί ότι υπάρχουν αυτοκίνητα που λειτουργούν εναλλάξ ή ταυτόχρονα με δύο κινητήρες, που επιτρέπεται να κυκλοφορούν καθημερινά στο δακτύλιο της Αθήνας χωρίς ειδική άδεια; Που δε ρυπαίνουν το περιβάλλον, έχουν μειωμένη κατανάλωση καυσίμων, απαλλάσσονται από τα τέλη ταξινόμησης και κυκλοφορίας και που κατά τα άλλα έχουν επιδόσεις, εμφάνιση και άνεση εφάμιλλη ή ίσως και καλύτερη από τα συμβατικά αυτοκίνητα;

Όλοι λίγο πολύ έχουμε ακούσει για τα υβριδικά αυτοκίνητα, τα οχήματα νέας γενιάς που προωθούν τα τελευταία χρόνια οι αυτοκινητοβιομηχανίες. Πρόκειται για οχήματα που λειτουργούν με δύο τύπους κινητήρων, που αξιοποιούν δύο διαφορετικές πηγές ενέργειας για την κίνηση στους τροχούς τους. Την ηλεκτρική, η οποία παράγεται από το σύστημα του ηλεκτροκινητήρα και τη θερμοδυναμική, που παράγεται από την καύση της βενζίνης στον παραδοσιακό, όπως όλοι γνωρίζουμε, κινητήρα του αυτοκινήτου.

Για τις χαμηλές ταχύτητες εντός πόλης, δηλαδή μέχρι 60 χλμ., τα αυτοκίνητα υβριδικής τεχνολογίας λειτουργούν ηλεκτρικά, ενώ στις μεγαλύτερες ταχύτητες ξεκινά αυτόματα η λειτουργία του βενζινοκινητήρα. Με τη χρήση του ηλεκτροκινητήρα επιτυγχάνεται μικρότερη κατανάλωση καυσίμου και εκπομπές ρύπων αφού στις χαμηλές ταχύτητες αυτός μπαίνει αυτόματα σε λειτουργία και αναλαμβάνει εξ ολοκλήρου την κίνηση του αυτοκινήτου σε σταθερή, ομαλή αλλαγή και στην κεκλιμένη πορεία (ανηφόρα). Ο βενζινοκινητήρας που διαθέτει το αυτοκίνητο παίρνει αυτόματα τη σκυτάλη όταν ανεβαίνουν οι ταχύτητες και απαιτούνται καλύτερες επιδόσεις.

Η μπαταρία του ηλεκτροκινητήρα ενός υβριδικού αυτοκινήτου φορτίζει με την ενέργεια που δημιουργεί η συχνή χρήση του φρένου—με συγκεκριμένη τεχνολογία. Όσο περισσότερο χρησιμοποιεί ο οδηγός το φρένο, τόσο αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να τροφοδοτείται συνεχώς με ρεύμα η μπαταρία του. Συγκεκριμένα, ένα μέρος της κινητικής ενέργειας του αυτοκινήτου -κατά το φρενάρισμα- αντί να χαθεί στο περιβάλλον, χρησιμοποιώντας την ηλεκτρική μηχανή ως γεννήτρια, επανατοποθετείται πίσω στις μπαταρίες.

Στην περίπτωση που εξαντληθεί η μπαταρία του ηλεκτροκινητήρα τότε ξεκινά και πάλι αυτόματα η λειτουργία του βενζινοκινητήρα. Μερικά υβριδικά μοντέλα έχουν το «EV Drive Mode» όπου επιτρέπει στον οδηγό να επιλέξει την οδήγηση μόνο με τον ηλεκτροκινητήρα και με κλειστό τον βενζινοκινητήρα.

Για την ομαλή λειτουργία και αλληλεπικοινωνία

των δύο κινητήρων αξιοποιούνται με συγκεκριμένο τρόπο άλλες συσκευές όπως οι μπαταρίες, η γεννήτρια και ο μετασχηματιστής ρεύματος του αυτοκινήτου. Τα υβριδικά αυτοκίνητα με το να διαθέτουν και βενζινοκινητήρα εκτός από το να πετυχαίνουν καλύτερες επιδόσεις καταφέρνουν ταυτόχρονα να έχουν μικρότερη κατανάλωση καυσίμου και εκπομπές ρύπων αφού μόλις πέσει η ταχύτητα κίνησης του αυτοκινήτου ή σε συνθήκες κυκλοφοριακής κίνησης, σβήνει ο βενζινοκινητήρας και μπαίνει αυτόματα σε λειτουργία ο ηλεκτροκινητήρας που διαθέτει. Από έρευνες που έχουν γίνει έχει αποδειχθεί ότι σε περιπτώσεις υπερβολικής κίνησης μέσα σε αστικά κέντρα το υβριδικό αυτοκίνητο παρουσίασε μείωση της κατανάλωσης της βενζίνης έως και 50% σε σχέση με ένα συμβατικό καταλυτικό αυτοκίνητο τελευταίας τεχνολογίας.

Μπορεί, λοιπόν, προ ετών τα υβριδικά αυτοκίνητα να φαίνονταν «δυσνόητα», σε σύντομο όμως χρονικό διάστημα κέρδισαν το ενδιαφέρον των υποψήφιων αγοραστών αυτοκινήτων. Αρκετοί πρόβαλαν σαν μειονέκτημά τους την τιμή πώλησής τους. Οι τιμές των υβριδικών αυτοκινήτων σε σχέση με τα συμβατικά αυτοκίνητα είναι προς το παρόν αρκετά πάνω από το μέσο επίπεδο χρημάτων που διαθέτει η ελληνική οικογένεια για να αγοράσει αυτοκίνητο. Αυτό οφείλεται κυρίως στο ότι δεν κυκλοφορούν μικρά υβριδικά αυτοκίνητα από τις εταιρείες. Εντούτοις, πέραν της εξοικονόμησης καυσίμων, οικονομικό όφελος αποκομίζει ο ιδιοκτήτης του λόγω απαλλαγής από τα τέλη ταξινόμησης κατά την αγορά, καθώς και από τα τέλη κυκλοφορίας για όλα τα χρόνια. Επίσης τα υβριδικά εξαιρούνται από τα περιοριστικά μέτρα κυκλοφορίας σε κάθε είδους «δακτυλίου».

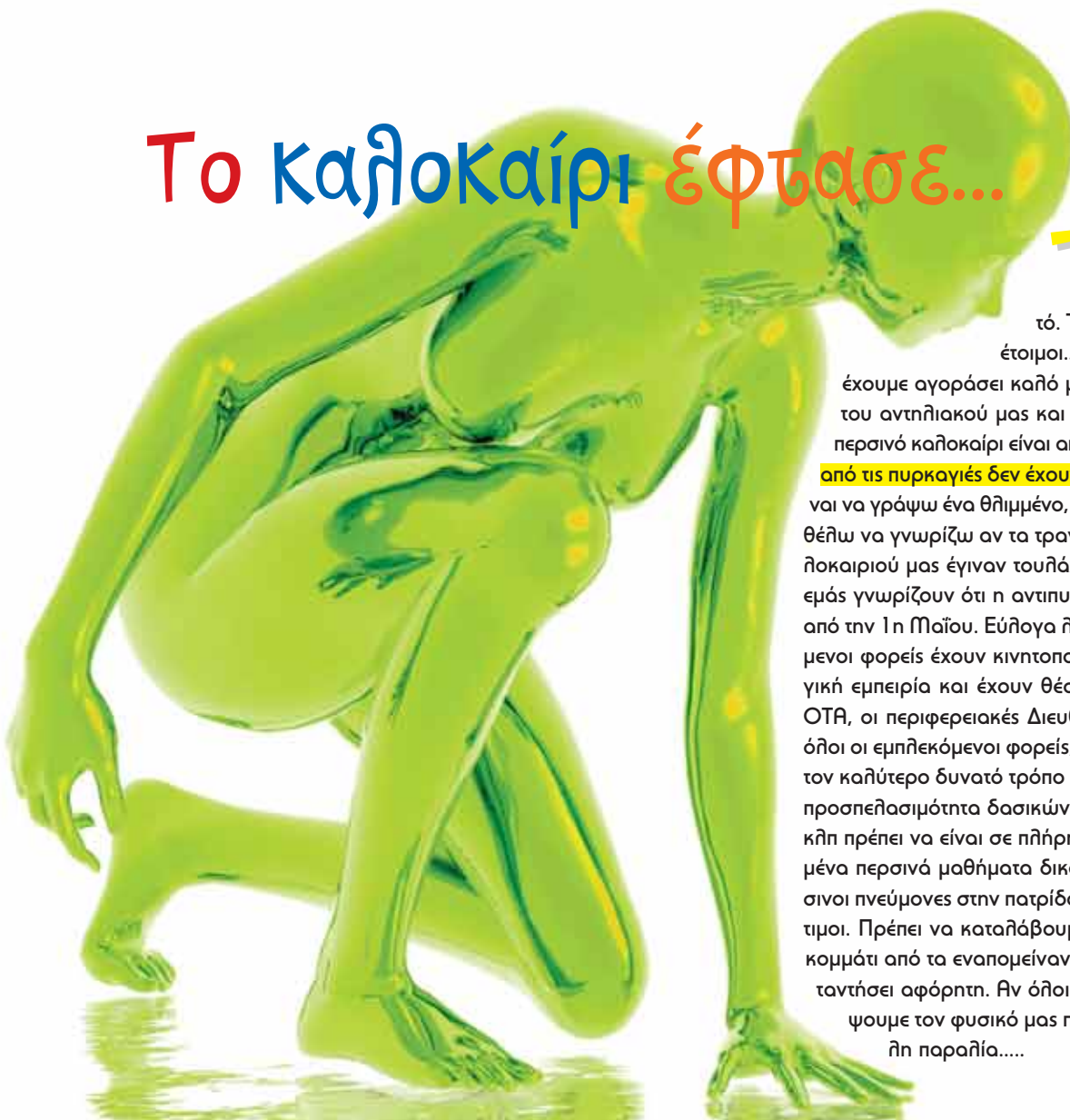
Αξίζει να σημειωθεί ότι το πρώτο υβριδικό μοντέλο που πάτησε στους ελληνικούς δρόμους ήταν το «Insight» της Honda, μονονότι δεν τοποθετήθηκε ποτέ στους τιμοκαταλόγους. Πέντε χρόνια αργότερα, η ιαπωνική αυτοκίνητο-

βιομηχανία έχει διαθέσει, ήδη, στην παγκόσμια αγορά περισσότερα από 50.000 βενζινοκίνητα υβριδικά αυτοκίνητα. Αντίστοιχα, ο μεγάλος ανταγωνιστής της η Toyota, αφού προώθησε με επιτυχία στην αγορά πάνω από 150.000 αυτοκίνητα μοντέλου «Prius», του πρώτου υβριδικού αυτοκινήτου μαζικής παραγωγής στον κόσμο, τώρα στοχεύει να παρουσιάσει το πετρελαιοκίνητο υβριδικό μοντέλο της. Οι εναλλακτικές μορφές αυτοκίνησης όπως φαίνεται κερδίζουν το ενδιαφέρον όλων μας και αποτελούν μία νέα δυναμική αγορά.

του Σωτήρη Σύρου

Το Καλοκαίρι έφτασε...

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Το καλοκαίρι σιγά σιγά πλησιάζει και όλοι αρχίζουμε να αναρωτιόμαστε αν είμαστε έτοιμοι για αυτό. Το ίδιο αναρωτιέμαι και εγώ. Είμαστε έτοιμοι...; Και φυσικά δεν αναφέρομαι στο αν έχουμε αγοράσει καλό μαγιό, ούτε στους δείκτες προστασίας του αντηλιακού μας και στη σιλουέτα μας. Οι μνήμες από το περσινό καλοκαίρι είναι ακόμη νωπές. **Οι φωνές των πληγέντων από τις πυρκαγιές δεν έχουν ακόμα σιωπάσει.** Σκοπός μου δεν είναι να γράψω ένα θλιμμένο, συγκινητικό και μίζερο κείμενο. Όμως θέλω να γνωρίζω αν τα τραγικά περιστατικά του περασμένου καλοκαιριού μας έγιναν τουλάχιστον μάθημα. Δεν ξέρω πόσοι από εμάς γνωρίζουν ότι η αντιπυρική περίοδος ξεκίνησε επίσημα ήδη από την 1η Μαΐου. Εύλογα λοιπόν αναρωτιόμαστε αν οι εμπλεκόμενοι φορείς έχουν κινητοποιηθεί αξιοποιώντας την περσινή τραγική εμπειρία και έχουν θέσει τον μηχανισμό σε ετοιμότητα. Οι ΟΤΑ, οι περιφερειακές Διευθύνσεις δασών, η πυροσβεστική και όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς, ευελπιστούμε να έχουν φροντίσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο για τα αυτονόητα. Αντιπυρικές ζώνες, προσπελασιμότητα δασικών οδικών δικτύων, δεξαμενές με νερό κλπ πρέπει να είναι σε πλήρη ετοιμότητα. Μετά τα ακριβοπληρωμένα περσινά μαθήματα δικαιολογίες δεν θα υπάρξουν. Οι πράσινοι πνεύμονες στην πατρίδα μας είναι πλέον λίγοι και υπερπολύτιμοι. Πρέπει να καταλάβουμε ότι αν χαθεί ακόμα και ένα μικρό κομμάτι από τα εναπομείναντα δάση, η ζωή στη χώρα μας θα καταντήσει αφόρητη. Αν όλοι μαζί δεν καταφέρουμε να προστατέψουμε τον φυσικό μας πλούτο τα κουβαδάκια μας και σ' άλλη παραλία.....

του Μπάμπη Νταρζάνου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ!

Τα τελευταία χρόνια στη σύγχρονη αντίληψη, ο ρόλος της συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών στα θέματα προστασίας του περιβάλλοντος αρχίζει να αποκτά μεγάλη σημασία. Κι αυτό, γιατί γίνεται πλέον κατανοητό ότι η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος δεν μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω της κρατικής δραστηριότητας -η οποία συχνά κάνει εμφανή την ολιγωρία της ενώ τις περισσότερες φορές επεμβαίνει κατασταλτικά και όχι προληπτικά- αλλά και με την κοινωνική κινητοποίηση, την ενεργητική δηλαδή συμμετοχή των πολιτών σε θέματα που αφορούν το περιβάλλον.

Οι νέοι αντιλαμβάνονται σήμερα περισσότερο από τον καθένα την ανάγκη σφυρηλάτησης μιας κοινής συνείδησης, ενός κοινού κώδικα επικοινωνίας που θα λειτουργεί ενθαρρυντικά για τη βελτίωση των δομών του περιβάλλοντος και θα απωθεί τους κινδύνους που το βασανίζουν.

Γενεές επί γενεών μιλούν για το τι είναι φυσικό περιβάλλον και πως θα το προστατέψουμε...για το τι είναι δάσος και πως θα αποτρέψουμε τις πυρκαγιές...για το τι είναι περιβαλλοντική επίπτωση και πως θα μειώσουμε τους κινδύνους που ελλοχεύουν...

Όλα αυτά συνεχίζουν να προβληματίζουν και τη γενιά μας και είναι πολύ πιθανό να προβληματίζουν και τις μελλοντικές γενιές, αν δεν συλλογιστούμε ότι όλα εξαρτώνται από μας. Άρα εμείς πρέπει να δώσουμε τη λύση.

Γίνεται εύκολα αντιληπτό πως ο πολίτης μπορεί να συμβάλει όχι μόνο στην αφύπνιση της διοίκησης για την καταστολή των παραβάσε-

ων και την αποκατάσταση της οικολογικής βλάβης, αλλά και το σημαντικότερο, στην επέκταση της πολιτικής της προστασίας στον σχεδιασμό και την πρόληψη.

Θα πρέπει να αναφέρουμε ότι η συμμετοχή των πολιτών στην προστασία του περιβάλλοντος θα πρέπει να εκλαμβάνεται με μια πιο ευρεία έννοια: αυτή της συμμετοχής στην προστασία, στην ορθολογική διαχείριση, στη βελτίωση και αποκατάσταση του περιβάλλοντος. Η ενεργός δράση της κοινωνίας στην περιβαλλοντική προστασία μπορεί να λειτουργεί ως παράγων ενδυνάμωσης των δικαιωμάτων που παρέχονται μέσα από αυτήν, αποτελώντας και ασφαλιστική δικλίδα για την εφαρμογή τους.

Οι νέες και οι νέοι της Πατρίδας μας, αντιλαμβανόμενοι το ηθικό χρέος που έχουν απέναντι στην Ιστορία του Φυσικού κάλλους της Ελλάδας, οφείλουν να διαμορφώσουν κοινή ιδεολογική αλυσίδα απόψεων, ιδεών, δράσεων, πρωτοβουλιών, με μοναδικό στόχο την επιβίωση του ζωντανού οργανισμού που λέγεται Φύση - Πολιτισμός - Ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Το μόνο που χρειάζεται να κάνουμε, είναι να ενεργοποιήσουμε την περιβαλλοντική συνείδηση που όλοι έχουμε μέσα μας...Η διάρκεια ζωής του πλανήτη εξαρτάται από τις πράξεις μας.

Ας γίνει συνείδηση σε όλους μας αυτό που λέει ο Καζαντζάκης: **«Να αγαπάς την ευθύνη. Να λες: Εγώ μονάχος μου έχω χρέος να σώσω τη γη». Άμα δεν σωθεί εγώ θα φταίω».**

του Ανδρέα Μανίκα

NUEVO

δράσε
οικολογικά

Οικο-λογικά ... Δράσε

Ρειφορία, ανακύκλωση, οικολογικά προϊόντα, πιστοποίηση, περιβαλλοντική προστασία και μια πληθώρα ακόμα λέξεων που φτάνουν στα αυτιά μας καθημερινά. Συχνά μας προβληματίζουν και άλλοτε πάλι μας κάνουν να αναρωτιόμαστε πώς μπορούμε να κάνουμε τον κόσμο μας καλύτερο για εμάς και τις γενεές που θα ακολουθήσουν. Ας δούμε, λοιπόν, κάποια χρήσιμα «tips» που μπορούν να μετατραπούν εύκολα σε τρόπο ζωής.

«Πράσινη επανάσταση».
Μια έκφραση που ακούγεται συχνά τελευταία.

Μαγείρεμα Προτιμήστε βιολογικά προϊόντα και προϊόντα των οποίων οι συσκευασίες φτιάχνονται από ανακυκλωμένα ή ανακυκλώσιμα υλικά. Τοποθετείστε τα προϊόντα του super market σε πάνινες σακούλες ή χρησιμοποιήστε τις πλαστικές σακούλες περισσότερες από μία φορές.

Μην ξεχνάτε ότι το λάδι από το τηγάνισμα δεν το ρίχνουμε στο νεροχύτη, αλλά το τοποθετούμε σ' ένα μπουκάλι, το οποίο στη συνέχεια πετάμε στα κανονικά σκουπίδια ...

Απορρίμματα Ο διαχωρισμός των απορριμμάτων στην πηγή είναι εύκολη και γρήγορη διαδικασία. Τοποθετείστε στο σπίτι σας ένα δεύτερο καλάθι απορριμμάτων και ρίξτε σε αυτό τα ανακυκλώσιμα υλικά. Μην ξεχνάτε ότι τα υλικά αυτά τα ρίχνουμε στους μπλε κάδους ανακύκλωσης του δήμου. Μπορείτε επίσης να προμηθευτείτε έναν οικιακό κάδο κομποστοποίησης. Εκεί τοποθετούνται οργανικά υλικά (περισσεύματα από σαλάτες, χόρτα, φρούτα, φύλλα, κηλαδιά κλπ.), τα οποία στη συνέχεια μπορούν να μετατραπούν σε πολύ καλής ποιότητας λίπασμα για τον κήπο και τις γλάστρες σας.

Φύτευση Φυτέψτε δέντρα στην αυλή και γλάστρες στο μπαλκόνι σας. Κατ' αυτόν τον τρόπο βελτιώνετε την αισθητική τους και συμβάλλετε στην αύξηση του πρασίνου στην πόλη. Σε γλαστράκια μπορείτε επίσης να φυτεύσετε δυόσμο, βασιλικό, ρίγανη και άλλα μυρωδικά που χρησιμοποιείτε στο μαγείρεμα. Για όσους είναι διατεθειμένοι να επενδύσουν περισσότερα χρήματα, οι «πράσινες τράτσες» έχουν αρχίσει να μπαίνουν στη ζωή μας. Συμβουλευτείτε έναν ειδικό ή ψάξτε για περισσότερες πληροφορίες στο διαδίκτυο.

Οικιακές συσκευές Αποφεύγετε να τις διατηρείτε σε κατάσταση αναμονής και σβήνετε τα φώτα όταν δεν τα χρειάζεστε. Αντικαταστήστε τους κοινούς λαμπτήρες με συμπαγείς λαμπτήρες φθορισμού και το air condition με ανεμιστήρες οροφής. Όταν αγοράζετε ηλεκτρικές συσκευές, προτιμήστε εκείνες με την υψηλότερη ενεργειακή απόδοση. Στην ετικέτα της συσκευής αναγράφεται η ενεργειακή της τάξη, που μπορεί να κυμαίνεται από το Α (πλέον ενεργειακά αποδοτική τάξη) ως το Γ (λιγότερο ενεργειακά αποδοτική τάξη). Συσκευές υψηλότερης ενεργειακής τάξης καταναλώνουν λιγότερη ενέργεια, χωρίς να υστερούν σε αποδοτικότητα, εξοικονομώντας παράλληλα χρήματα στο νοικοκυριό. Προτιμήστε τις επαναφορτιζόμενες μπαταρίες και μην ξεχνάτε ότι οι μπαταρίες που περιέχονται στις συσκευές μπορούν επίσης να ανακυκλωθούν. Αναζητείστε τους ειδικούς κάδους συλλογής τους.

Υγιεινή και ομορφιά Προτιμάτε τα σαπούνια και καλλυντικά που φτιάχνονται από φυτικά συστατικά. Στο εμπόριο κυκλοφορούν επίσης προϊόντα καθαρισμού φιλικά προς το περιβάλλον. Πείτε όχι στα προϊόντα που προέρχονται από ζώα και φυτά που κινδυνεύουν με εξαφάνιση.

Ύδρευση Μην σπαταλάτε νερό χωρίς λόγο. Κλείνετε τη βρύση, όταν κάνετε μπάνιο ή πλένετε τα πιάτα. Καθαρίστε το μπαλκόνι ή την αυλή σας γειμίζοντας τον κουβά, αντί να αφήνετε το λάστιχο να τρέχει. Επισκευάστε τις διαρροές νερού στους σωλήνες και τις βρύσες του σπιτιού.

Μετακινήσεις Προτιμήστε τα μέσα μαζικής μεταφοράς και μην χρησιμοποιείτε το αυτοκίνητο ή την μηχανή σας για κοντινές αποστάσεις. Περπατήστε ή χρησιμοποιήστε το ποδήλατό σας. Συνδυάστε τις μετακινήσεις σας με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας, ώστε να εξοικονομείτε βενζίνη και να συμβάλλετε στη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Προτιμήστε τα υβριδικά αυτοκίνητα. Δεν έχουν τέλη ταξινόμησης, κυκλοφορούν στον αθηναϊκό δακτύλιο, δεν έχουν τέλη κυκλοφορίας, καταναλώνουν λιγότερη βενζίνη και συμβάλλουν στη μείωση των εκπομπών ρύπων διοξειδίου του άνθρακα.

**Δύσκολο; Όχι.
Ας το κάνουμε συνήθεια.
Και μάλιστα καθημερινή.**

της Ντιάνας Πέππα

Συμπεράσματα και αναμνήσεις από το εκλογικό Συνέδριο της DEMYC στο Ζάππειο

Η ONNEA είχε την τιμή να διοργανώσει φέτος το 22ο συνέδριο της DEMYC (Democrat Youth Community of Europe), φιλοξενώντας στην Αθήνα στις 3-6 Απριλίου 2008 ογδόντα από τους μελλοντικούς ηγέτες της Ευρώπης. Το κεντρικό θέμα του συνεδρίου είναι: «Η πορεία των Δυτικών Βαλκανίων προς την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Το Συνέδριο άνοιξε ο Πρόεδρος της ONNEA κ. Γιώργος Παπανικολάου και ακολούθησαν μια σειρά ομιλιών και τοποθετήσεων από υπουργούς και καθηγητές πάνω στο κεντρικό θέμα. Οι φίλοι μας από τις κεντροδεξιές νεολαίες της Ευρώπης είχαν τη δυνατότητα να ακούσουν και να απευθύνουν ερωτήσεις στους Υπουργούς Υγείας, Δημήτρη Αβραμόπουλο, Εξωτερικών, Ντόρα Μπακογιάννη, Εθνικής Άμυνας κ. Ευάγγελο Μείμαράκη (οι δύο τελευταίοι άρτι αφιχθέντες από τη σύνοδο διάσκεψη του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι!) και Υφυπουργό Εξωτερικών, Πέτρο Δούκα.

Η απόλυτα επιτυχημένη διοργάνωση του συνεδρίου από την ONNEA (Σταύρο Παπασταύρου και Μιχάλη Πηγλή, δεν θα τα είχαμε καταφέρει χωρίς τη βοήθειά σας!) έλαβε τέλος τα ξημερώματα της Κυριακής, 6 Απριλίου, μετά από μια θυελλώδη συνεδρίαση στο Ζάππειο Μέγαρο της ομογένειας του Οργανισμού που κράτησε 10 και πλέον ώρες.

Στις εκλογές που πραγματοποιήθηκαν, ο μοναδικός υποψήφιος για την προεδρία του Οργανισμού παραιτήθηκε αφήνοντας ακέφαλο τον οργανισμό κατά την εκλογή του νέου διευθυντή προεδρείου του. Στην καινοφανή αυτή για διεθνή οργανισμό κατάσταση, η ONNEA κλήθηκε από πολλές χώρες συμμάχους να αναλάβει δράση και να δώσει λύση στον οργανισμό, σε μία από τις πιο δύσκολες στιγμές του. Η ONNEA, διά του Προέδρου της Γιώργου Παπανικολάου και του Υπευθύνου Διεθνών Σχέσεων & Απόδημου Ελληνισμού Γιώργου Παπαδημητρίου, ανέλαβε μεσοβαρυντικό ρόλο και έδειξε τον δρόμο ως μεγάλη οργάνωση στηρίζοντας έμπρακτα την ενότητα, το μέλλον και την προοπτική της DEMYC στην τόσο δύσκολη αυτή συγκυρία.

Τα λόγια του κατ' απόλυτη πλειοψηφία Ισλανδού νέου προέδρου της DEMYC Pall Heimisson πως «[...] Σήμερα δεν είναι πια από την αρχαία αλλά από την σύγχρονη Ελλάδα που εμπνεόμαστε. Σήμερα η ONNEA δια του προέδρου της Γιώργου Παπανικολάου μας έμαθε τι θα πει δημοκρατία στον τόπο που γέννησε την δημοκρατία» αποδεικνύουν τους επιτυχημένους χειρισμούς της ONNEA ως μια από τις μεγαλύτερες πολιτικές νεολαίες στην Ευρώπη.

Έτσι, το νέο προεδρείο του οργανισμού που προέκυψε από τις εκλογές της 5ης Απριλίου 2008 στο Ζάππειο Μέγαρο έχει ως εξής:

Πρόεδρος:	Pall Heimisson	Ισλανδία
Πρώτη Αντιπρόεδρος:	Mia Magazin	Σερβία
Γενική Γραμματέας:	Έφη Γαβριήλ	Κύπρος
Αν. Γενικός		
Γραμματέας:	Antonio Gasparin	Ιταλία
Αντιπρόεδροι:	1) Γεώργιος Παπαδημητρίου	Ελλάδα
	2) Andrej Kopusar	Σλοβενία
	3) Jani Johansson	Φινλανδία
	4) Marie-Sophie Lodron	Αυστρία
	5) Ivan Barbaric	Κροατία

Υ.Γ. Τα συναισθήματα πολλά κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου... Κούραση, ένταση, αγωνία, χαρά.. αλλά και συγκίνηση για την αποχώρηση του Α' Αντιπροέδρου του Οργανισμού, Κώστα Παπαχλημίντζου και την εκλογή του Γιώργου Παπαδημητρίου. Καλή επιτυχία στο νέο προεδρείο!

Τι είναι η DEMYC;

Η DEMYC (www.demyc.org) είναι μια οργάνωση-ομπρέλα, που συνενώνει τις νεολαίες των συντηρητικών, χριστιανοδημοκρατικών και συγγενών ιδεολογικών κομμάτων της Ευρώπης, από την Πορτογαλία ως την Ουκρανία και από την Ισλανδία ως την Κύπρο. Με έτος ίδρυσης το 1964, αποτελεί έναν από τους παλαιότερους οργανισμούς νεολαίας στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Ταυτόχρονα, συνιστά μια από τις πιο ισχυρές φωνές για τη νεολαία στην Ευρώπη, έχοντας στις τάξεις της σήμερα ως πλήρη μέλη 32 κεντροδεξιές νεολαίες από 28 διαφορετικές χώρες. Κάθε χρόνο, η DEMYC διοργανώνει πλήθος σεμιναρίων, επισκέψεων εργασίας και συνεδρίων σε διαφορετικές ευρωπαϊκές πόλεις, προωθώντας τις αξίες της δημοκρατίας, της ειρήνης, της ελευθερίας και του σεβασμού στα ανθρώπινα δικαιώματα, προωθώντας τη συνεργασία και την αλληλοκατανόηση μεταξύ των λαών της Ευρώπης και φέρνοντας στο προσκήνιο τις σύγχρονες ανάγκες της νέας γενιάς. Το τακτικό συνέδριό της, που λαμβάνει χώρα κάθε δύο χρόνια, είναι το κορυφαίο γεγονός στην ατζέντα της οργάνωσης.

NUEVO

DEMYC

DEMYC

Democrat Youth Community of Europe

Οι νέοι της Ευρώπης στην Αθήνα

Άλλος ένας τομέας στον οποίο έχει δραστηριοποιηθεί ιδιαίτερα η DEMYC είναι αυτός του περιβάλλοντος και της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής. Για τη δράση της στο συγκεκριμένο τομέα, το Διοικητικό Συμβούλιο της DEMYC ενημέρωσε αναλυτικά τον επίτροπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το περιβάλλον, κ. Σταύρο Δήμα, σε συνάντηση που είχαν στις Βρυξέλλες, Ειδικότερα, στο Πορτορόζ της Σλοβενίας, στο συνέδριο που διοργανώθηκε από 1-4 Σεπτεμβρίου 2007, παρουσία νέων από όλη την Ευρώπη, ειδικοί, τεχνοκράτες και πολιτικοί μίλησαν για την αξιοποίηση των εναλλακτικών μορφών ενέργειας και συζητήσαν με τη νεο-

Μεγάλη έμφαση δίνει η DEMYC στην επιμόρφωση των στελεχών της. Προς το σκοπό αυτό, η οργάνωση άλλαξε το καταστατικό της το 2001, ώστε να συμπεριλάβει στους βασικούς στόχους της να «αποτελεί μια πλατφόρμα διαρκούς επιμόρφωσης και εκπαίδευσης». Κατά το τελευταίο έτος, η DEMYC περιέλαβε δύο επιμορφωτικές ημερίδες στα συνέδριά της (Βελιγράδι, Φεβρουάριος 2007 και Κίεβο, Νοέμβριος 2007), σχετικά με την διεξαγωγή προεκλογικής εκστρατείας (προσωπικής και κομματικής) τόσο σε τοπικό, όσο και σε εθνικό επίπεδο. Ιδιαίτερα έντονη είναι η δράση που έχει αναπτύξει το τελευταίο διάστημα η DEMYC στο ζήτημα της καταπίεσης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λευκορωσία, την επονομαζόμενη και «τελευταία δικτατορία της Ευρώπης». Αντιπροσωπεία της DEMYC επισκέφθηκε την πρωτεύουσα της πρώην Σοβιετικής Δημοκρατίας, το Μινσκ, από τις 10-13 Ιανουαρίου 2008, συναντήθηκε με ηγέτες της αντιπολίτευσης και συμμετείχε σε διαδήλωση που κατεστάλη βίαια από τις δυνάμεις ασφαλείας του προέδρου της χώρας, Αλεξάντερ Λουκασένκο. Πολλοί νέοι ακτιβιστές –μεταξύ των οποίων και μέλη λευκορωσικών οργανώσεων που συνδέονται πολιτικά με την DEMYC- συνελήφθησαν κατά την έφοδο της πολιτοφυλακής, κάτι που προκάλεσε την έντονη αντίδραση της DEMYC. Διαβήματα διαμαρτυρίας εστάλησαν σε όλες τις πρεσβείες της Λευκορωσίας στην Ευρώπη, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και στις μόνιμες αντιπροσωπείες στον Οργανισμό Ασφάλειας και Συνεργασίας στην Ευρώπη. Ψηφίσματα συμπαράστασης στους συλληφθέντες νέους και καταδίκης των πρακτικών του καθεστώτος Λουκασένκο εξέδωσαν τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όσο και το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, μετά από πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας και της νεολαίας του ΕΛΚ.

λοία για το βαθμό διείσδυσής τους στις ευρωπαϊκές χώρες. Λίγους μήνες αργότερα (7-10 Φεβρουαρίου), η DEMYC συνέχισε την εκστρατεία της για το περιβάλλον, αυτή τη φορά με τη διοργάνωση σεμιναρίου στο Τάμπερε της Φινλανδίας. Κεντρικό θέμα και εδώ ήταν οι εναλλακτικές μορφές ενέργειας –με έμφαση αυτή τη φορά στην πυρηνική ενέργεια. Είκοσι και πλέον χρόνια μετά την τραγωδία του Τσέρνομπιλ, οι ειδικοί που κλήθηκαν να μιλήσουν στο σεμινάριο ανέδειξαν την πυρηνική ως μια από τις ελάχιστες μορφές ενέργειας που είναι φιλική προς το περιβάλλον, καταγράφοντας τις ενστάσεις της νεολοίας για το ζήτημα της ασφάλειας, αλλά και της διάθεσης των πυρηνικών αποβλήτων. Οι συμμετέχοντες, μάλιστα, είχαν την ευκαιρία να επισκεφθούν τον υπό κατασκευή πυρηνικό αντιδραστήρα ύδατος στο Ολκιλουότο, που μόλις ολοκληρωθεί θα είναι ο μεγαλύτερος πυρηνικός αντιδραστήρας στον κόσμο και πρώτος τρίτης γενιάς.

της Κορίνας Τσούτσου

"I am the best political leader in Europe and the world".
Silvio Berlusconi, former Prime Minister of Italy, during a press conference.

Pizza ala Berlusconi

ΤΟΝ ΕΧΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΞΕΙ ΦΑΙΔΡΟ, ΑΠΑΤΕΩΝΑ, ΔΙΑΠΛΕΚΟΜΕΝΟ, ΨΕΥΤΗ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΑΛΛΑ. ΣΤΙΣ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΝ, 17.063.874 ΙΤΑΛΟΙ ΤΟΝ ΕΠΕΛΕΞΑΝ ΓΙΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ.

ΠΟΙΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΞΗΓΗΣΕΙ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΜΠΕΡΛΟΥΣΚΟΝΙ;

Ο Σίλβιο Μπερλουσκόνι γεννήθηκε στο Μιλάνο το 1936. Από το 1970, όταν και εισήλθε στο χώρο των ιταλικών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, κανείς δεν φανταζόταν ότι μέσα σε 15 χρόνια θα είχε υπό τον έλεγχό του το 80% της ιταλικής ιδιωτικής τηλεόρασης και περίπου 150 εταιρίες θα ελέγχονταν από την FINIVEST, την μητρική εταιρία του Ομίλου του. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, το 1994 αποφασίζει να εισέλθει στην πολιτική ζωή της Ιταλίας, ιδρύοντας τη Forza Italia. Μέχρι σήμερα έχει καταφέρει να ανέλθει στον πρωθυπουργικό θώκο τρεις φορές, με πλέον πρόσφατη αυτήν μετά τις βουλευτικές εκλογές του Απριλίου του 2008.

Μετά το αποτέλεσμα των πρόσφατων εκλογών στην Ιταλία, ο Σίλβιο Μπερλουσκόνι αντιμετωπίζεται πλέον όχι ως «ακραίος», αλλά ως ο αδιαφιλονίκητος ηγέτης της ιταλικής Χριστιανοδημοκρατίας, επιβεβαιώνοντας όλους όσους εκτιμούσαν πως ο «Καβαλιέρε» δεν θα ήταν προσωρινός στην πολιτική σκηνή της γειτονικής χώρας. Ο Μπερλουσκόνι δεν είναι πια ένα φαινόμενο. Δεν μπορεί κανείς πλέον να μιλήσει μόνο για την αυτοκρατορία των media, για τη φανταχτερή εκκεντρικότητά του, για το πλήθος που παρασύρθηκε από τη λάμψη του, για τα βαμμένα μαλλιά και την άνεσή του μπροστά στην κάμερα να λείπει τις πιο απίθανες ανοησίες με τέτοιο τρόπο, ώστε να περνάνε στην κοινή γνώμη, την οποία τα δικά του κανάλια πρόλαβαν να μετατρέψουν σε ποτό χωρίς κρίση και γνώμη. Είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς το «φαινόμενο Μπερλουσκόνι» χωρίς στάση στην περίοδο των αρχών της δεκαετίας του '90. Η Ιταλία των 62 κυβερνήσεων από το τέλος του 2ου Παγκοσμίου πολέμου σπαράσσεται υπό την ομοβροντία των σκανδάλων και την επιχεί-

ρηση «Καθαρά Χέρια» του εισαγγελέα Ντι Πιέτρο και καταρρέει το σύνολο της ιταλικής πολιτικής ζωής λόγω διαφθοράς. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο δημιουργήθηκε ένας καινούργιος πολιτικός σχηματισμός, αυτός του Μπερλουσκόνι. Ύστερα από μια οριακή ήττα το 2006, ο δεξιός συνασπισμός του Μπερλουσκόνι θριάμβευσε, ελέγχοντας με απόλυτη πλειοψηφία τόσο την Βουλή των Αντιπροσώπων όσο και τη Γερουσία. Εκμεταλλευόμενος πλήρως την αποτυχία της κυβέρνησης Πρόντι, ο Μπερλουσκόνι εξέφρασε με συνέπεια τις αξίες ενός «κοινωνικού συντηρητισμού» και έτσι ανέπτυξε μια ρητορική εναντίον των λαθρομεταναστών, αντιτάχθηκε στο γάμο των ομοφυλοφίλων, υπερασπίστηκε τη διδασκαλία των Θρησκευτικών στα σχολεία και την ανάρτηση του Εσταυρωμένου στις σχολικές αίθουσες. Όλα τα παραπάνω είχαν ως αποτέλεσμα να τον στηρίξουν οι πιστοί καθολικοί ψηφοφόροι και οι οπαδοί της παραδοσιακής οικογένειας. Παράλληλα, ο Μπερλουσκόνι υπερασπίστηκε τα πλεονεκτήματα της ελεύθερης οικονομίας έναντι του κρατισμού της Αριστεράς. Τάχθηκε υπέρ του «λιγότερου» κράτους στην οικονομία και υπέρ της μείωσης της φορολογίας, με αποτέλεσμα η πολιτική του να επιδοκιμαστεί τόσο από τον βιομηχανικό Βορρά όσο και από την μεσαία τάξη.

Ωστόσο, ο Μπερλουσκόνι δεν είναι λιγότερο επικοινωνιακός από τους υπολοίπους Έλληνες, Ευρωπαίους ή και Αμερικανούς πολιτικούς. Χρησιμοποιεί τις ίδιες μεθόδους με αυτούς. Και οι αντίπαλοί του το ίδιο κάνουν. Τότε γιατί πάλι ο Μπερλουσκόνι; Γιατί πολύ απλά η κυβέρνηση Πρόντι απέτυχε στο έργο της. Ο Πρόντι ερχόταν από τις Βρυξέλλες με τον άνεμο της αλλαγής και είχε απέναντί του μια κουρασμένη κεντροδεξιά κυβέρνηση. Υποσχέθηκε πολλά και τελικά έπραξε λίγα. Παράλληλα, ο κυβερνητικός σχηματισμός αποδείχθηκε αρκετά εύθραυστος, καθώς δεν κατάφερε να συμπληρώσει ούτε δύο χρόνια.

Τέλος, ο «Καβαλιέρε» έκανε και κάτι ακόμα: Τρεις φορές μέχρι σήμερα μπλόκαρε ελέγχους και ποινές στις εταιρίες του για ξέπλυμα χρήματος και φοροδιαφυγή χρησιμοποιώντας τη θέση του στην κυβέρνηση. Και αυτό έγινε όχι εν κρυπτώ, αλλά τουλάχιστον με τη μισή Ιταλία να φωνάζει εναντίον του. Ωστόσο, δεν έχασε. Ίσως η συνταγή της επιτυχίας του βρίσκεται σ' αυτό που πολλοί λένε στην Ιταλία: «είναι πιο εύκολο ένας πένης να συναντήσει τον Μπερλουσκόνι, από ό,τι τον κλητέρα ενός δημοτικού συμβούλου της Αριστεράς».

του Γιάννη Δεληγεώργη

NUEVO

Berlusconi

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΣΙΛΒΙΟ

Στο Πάνθεον της Ρώμης, το τελευταίο Σάββατο πριν τις βουλευτικές εκλογές στην Ιταλία, χιλιάδες νέοι είχαν

συγκεντρωθεί από νωρίς ζητωκραυγάζοντας «Silvio», αποδεικνύοντας ότι στην γειτονική χώρα οι εκλογές είναι μία μάχη καθαρά προσωπική. Περιμέναμε τον ηγέτη του κόμματος της Ελευθερίας για πάνω από δύομιση ώρες, ώπου ξαφνικά το κοινό ξέσπασε σε ακόμα πιο δυνατές ζητωκραυγές και ο χώρος γέμισε από ασφάλεια και δημοσιογράφους, όταν έφθασε ο κ. Berlusconi. Έχοντας μια ολιγόλεπτη συζήτηση μαζί του πριν τον προλογίσω (ως πρόεδρος της νεολαίας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος) μου είπε ότι ήταν πολύ κουρασμένος, αφού η συγκεκριμένη ομιλία ήταν η τρίτη της ημέρας. Κατά τη διάρκεια της ομιλίας μου, ο κόσμος παραληρούσε κάθε φορά που ανέφερα το όνομα του ηγέτη τους, ώπου έφτασε η στιγμή να ανέβει στο βήμα ο κ. Berlusconi και τότε όλοι φώναζαν και χειροκροτούσαν. Η επαφή του «Silvio» με τον λαό είναι πραγματικά εκπληκτική. Παρά την κούρασή του μίλησε για περίπου μιάμιση ώρα (!) και ο κόσμος ήταν ενθουσιασμένος. Ήταν σκληρός απέναντι στους πολιτικούς του αντιπάλους, αλλά, όπως πάντα, με το δικό του μοναδικό τρόπο απόλυτα επικοινωνιακός με το κοινό.

Η ομιλία τελείωσε και δώσαμε ραντεβού για το ίδιο βράδυ στο πάρτυ του φίλου μου Carlo de Romanis, ο οποίος είναι και υποψήφιος βουλευτής στη Ρώμη. Επίτιμος καλεσμένος ο κ. Berlusconi και 1500 νέοι που είχαν προσκλήσεις για ένα παλάτι στην καρδιά της

Ρώμης (Palazzo delle Esposizioni).

Το «θέμα» του πάρτυ ήταν «Azzurro Shocking». Δηλαδή όλοι οι καλεσμένοι έπρεπε να φοράνε υποχρεωτικά κάποιο ένδυμα χρώματος μπλε κατά την προσέλευσή τους. Ακόμα και ο «Καβαλιέρε» το τήρησε αυτό, προσερχόμενος με ένα μπλε κασκόλ, υπό τις επευφημίες εκατοντάδων νέων!

Κατά την είσοδό του όλοι ήθελαν να ανταλλάξουν μια κουβέντα μαζί του, ενώ παντού ακουγόταν «ο 'Berlusca' είναι εδώ, πάμε να τον βρούμε!». Οι πάντες είχαν μαζί τους μια φωτογραφική μηχανή για να αποθανάτισουν τη στιγμή και να αποκτήσουν μια φωτογραφία με τον ηγέτη και πρότυπο τους (έτσι τον αποκαλούν οι περισσότεροι). Ήταν πραγματικά εντυπωσιακό το πόσοι νέοι άνθρωποι -και ιδιαίτερα κοπέλες (!)- περίμεναν υπομονετικά για πάνω από 45 λεπτά για να τον πλησιάσουν και να ανταλλάξουν μια κουβέντα μαζί του.

Ο κ. Berlusconi παραβρέθηκε για πάνω από δύο ώρες και είχα την ευκαιρία να μιλήσω μαζί του για την προεκλογική εκστρατεία, την Ιταλία, την Ε.Ε. και τον τρόπο που αντιλαμβάνεται το μέλλον. Οφείλω να ομολογήσω ότι ο πολιτικός ηγέτης της γειτονικής χώρας είναι πεπεισμένος ότι μετά τη νίκη του στις εκλογές θα δώσει ξανά στην Ιταλία την αϊγλή, που έχασε -όπως υποστηρίζει- τα τελευταία χρόνια με τη διακυβέρνηση του κ. Prodi. Αναγνωρίζει ότι υπάρχουν σοβαρά προβλήματα, αλλά θεωρεί ότι έχει τις απαραίτητες πολιτικές προτάσεις για να βγάλει τη χώρα από το τέλμα και να κάνει τους Ιταλούς να σταθούν στα πόδια τους ατενίζοντας με αισιοδοξία το μέλλον. Μπορώ να πω ότι ο κ. Berlusconi είναι ένας επιβλητικός άνθρωπος, που μου έχει δώσει την εντύπωση ότι όταν θέλει κάτι ξέρει πως να το διεκδικήσει και τελικά πως να το πραγματοποιήσει.

του Ιωάννη Συμπλη

ΕΛΛΗΝΟΣ ΕΡΩΤΕΥΕΤΟΙ

Γερμανίδα

Αυτός, ήταν Έλληνας με μεγάλη εμπειρία στο χώρο, με «άκρες» και (δια)συνδέσεις σε ολόκληρη τη χώρα, με ένα δίκτυο σχεδόν μονοπωλιακό. Έψαχνε όμως να βρει ένα έτερον ήμισυ για να ολοκληρώσει την ευτυχία του, να επεκταθεί και σε άλλες δραστηριότητες, να κάνει πραγματικότητα και άλλα όνειρά του. Να μην είναι απλά ένας φτωχός Ευρωπαίος συγγενής. Εκείνη, ήταν Γερμανίδα, διεθνώς καταξιωμένη και με έναν ευρωπαϊκό αέρα υπερδύναμης στον τομέα της. Έψαχνε Έλληνα εραστή, γιατί πιστεύει στις ευρωπαϊκές σχέσεις και, σε πείσμα πολλών συμβούλων της που την αποθάρρυναν να τα φτιάξει με Έλληνα, πίστεψε στη φερεγγυότητα του συγκεκριμένου λατίνου εραστή. Όταν γνωρίστηκαν και άρχισαν τα ραντεβού, αμέσως φάνηκε ότι υπήρχε κάποια χημεία, ωστόσο υπήρχαν συγχρόνως και πολλή σημαία τριβής, που τα προκαλούσαν όμως κυρίως εξωγενείς παράγοντες, προπαντός το συγγενολόι του Έλληνα και οι διάφοροι ετερόκλητοι κηδεμόνες του. Παρ' όλα αυτά, η σχέση προχώρησε και τελικά, μετά από επίπονες διαπραγματεύσεις, ο Έλληνας ήρθε εις γάμου κοινωνίαν με τη μεγάλη Γερμανίδα ντίβα.

Το συγγενολόι και οι διάφοροι κηδεμόνες έδωσαν μάχη σκληρή. Ένας απλός γάμος πήρε διαστάσεις κοινωνικο-πολιτικής σύγκρουσης: ο συντηρητισμός των συγγενών, που δεν επέτρεπαν σε καμία περίπτωση στον ελληνόπουλο να τα φτιάξει με μία ...«βόρεια»_ ρατσισμός και ξενοφοβία από κατά τα λοιπά «προοδευτικούς» ανθρώπους: «Οχι, το παιδί μας πρέπει να παραμείνει κλειδαμπαρωμένο στο σπίτι του! Τι θέλει και γυρνάει με αυτή τη Γερμανίδα! Γερμανοί, ΡΑΟΥΣ!» Το «παιδί» βεβαίως εξηγούσε με παρηγορία και καρτερικότητα ότι οι εποχές έχουν αλλάξει και δεν μπορούμε να μισούμε τους Ευρωπαίους συμμάχους, πρέπει να συνεργαστούμε μαζί τους και, γιατί όχι, να συμβιώσουμε_ «δεν μπορούμε πια να συμπεριφερόμαστε ως εθνικιστές-κρατιστές!»

Το λάβαρο του εθνικιστικού κρατισμού κράτησαν ψηλά κυρίως ο Γιώργος, η Αλέκα και ο Αλέκος. «Η Ελλάδα πρέπει να μείνει μακριά από την Ευρώπη, να μην έχει καμία σχέση με δαύτους! Πρέπει να μείνουμε μόνοι μας!» Την κρίση υποδαύλιζαν και κάποιες φωνές που προέρχονταν και από το πιο φιλικό περιβάλλον του Έλληνα, οι οποίοι θέλησαν να παίξουν το ρόλο του ουδέτερου. Το λόγο τελικά είχε ο πάτερ-φαμίλιας, ο Κώστας,

ο οποίος ήξερε ενδόμυχα ότι ο σχεδιαζόμενος γάμος θα ήταν εξαιρετικά σημαντικός για την οικογένεια, αλλά φοβόταν τις υστερικές αντιδράσεις των «γγνωστών» συγγενών του, στις οποίες πολλές φορές κατά το παρελθόν είχε ενδώσει. Όμως, για μια στιγμή έκασε και σκέφτηκε: «Μήπως είναι καιρός να σταματήσω πια να υπολογίζω τόσο πολύ την εξαλλοσύνη τους και να αρχίσω να σκέφτομαι πιο σοβαρά το μέλλον ολόκληρης της οικογένειάς μου; Σε ποιο αύριο θα μεγαλώσουν τα παιδιά μου; Είναι άσχημο να έχουμε δημιουργήσει καλές σχέσεις με τη Γερμανίδα και τις ισχυρές φίλες της; Μεθαύριο θα μας βρίσκουν δουλειές, θα «δικτυωθούμε» ακόμη καλύτερα, και θα έχουμε αποκτήσει και άλλους συμμάχους απέναντι στην Τουρκία γειτόνισσά μας, που όλο κάνει τεμενάδες στους Γερμανούς...» Βυθισμένος σ' αυτές τις σκέψεις, ο Κώστας αποφάσισε να ακούσει την αγωνιώδη φωνή της Αλίκης και του Αλέκου, να σκεφτεί εν ολίγοις ότι διακυβεύεται η πρόοδος και η ευημερία ολόκληρης της οικογένειας. Εθνικιστικές κορώνες δεν χωρούν, πρέπει να πάμε μπροστά, είπε μέσα του. Και έδωσε τελικά το «οκ» για να γίνει ο γάμος.

...Κάπως έτσι θα μπορούσε να περιγραφεί η πρόσφατη ιστορία που όλοι ζήσαμε με την έγκριση της συνεργασίας του ελληνικού ΟΤΕ με τη Deutsche Telecom. Μόνον που τα πράγματα ήταν λίγο πιο σοβαρά από έναν απλό οικογενειακό καβγά. Αφορούσαν -και αφορούν- το μέλλον αυτής της χώρας και όχι απλώς μία στρατηγική συμμαχία με έναν τηλεπικοινωνιακό κολλοσσό. Αφορούσαν ευρύτερα τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό μας, την «ανοιχτότητα» της κοινωνίας μας. Θέλουμε όντως τη συνεργασία με τους Ευρωπαίους εταίρους ή είμαστε ένα ανυπότακτο μικρό χωριό της Γαλιτίας, που αρέσκειται να τονίζει τη μοναδικότητά του, επαναπαυόμενο στα αρχαία κάλλη του; Θέλουμε να ξεφύγουμε από τα εθνικιστικά παραλήρημα του παρελθόντος και να ανοιχτούμε πραγματικά στον κόσμο του αύριο;

του El Libertador

Ενοποίηση ασφαλιστικών ταμείων... πράξη ή όνειρο;

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Σε μια διάλεξη στο Πανεπιστήμιο του Harvard, ο Professor Hsiao προσπάθησε να αποδώσει έναν ορισμό για το σύστημα υγείας λέγοντας ότι: «health system is a dynamic and a complex system». Όσο απλός κι αν είναι ο ορισμός, στην ουσία περιγράφει πλήρως ένα σύστημα υγείας. Στη συνέχεια της ομιλίας του τόνισε ότι βασικός σκοπός ενός συστήματος υγείας αποτελεί η διατήρηση, αλλά και η βελτίωση της υγείας των πολιτών. Για την επίτευξη αυτών των στόχων, σημαντικό ρόλο θα παίξουν οι βασικές δομές του συστήματος υγείας, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και η χρηματοδότηση του. Είναι γνωστό ότι η χρηματοδότηση ενός συστήματος υγείας μπορεί να γίνει με τρεις κυρίως τρόπους: μέσω των ασφαλιστικών ταμείων, μέσω της φορολογίας καθώς και μέσω της ιδιωτικής συνεισφοράς (δηλαδή είτε της απευθείας πληρωμής από των ασφαλισμένο, είτε της ιδιωτικής ασφάλισης). Στην Ελλάδα η χρηματοδότηση του Εθνικού Συστήματος Υγείας (Ε.Σ.Υ.) γίνεται κυρίως μέσω των ασφαλιστικών ταμείων, χωρίς όμως να λείπουν και οι υπόλοιποι τρόποι χρηματοδότησης. Συχνά πικνά η χρηματοδότηση του συστήματος υγείας έχει αποτελέσει αντικείμενο έντονης κριτικής και αντιπαράθεσης. Ιδιαίτερα τον τελευταίο δε καιρό γίνεται συχνή αναφορά στην ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων και στις συνέπειες που θα υπάρχουν για το εθνικό σύστημα υγείας. Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, στη χώρα μας το 2004 υπήρχαν 35 διαφορετικοί ασφαλιστικοί οργανισμοί, που κάλυπταν το 94% του πληθυσμού, ενώ το 6% είχε ιδιωτική ασφάλιση. Φυσικά, από όλα αυτά τα ταμεία μόνο τρία είναι τα μεγάλα και δεν είναι άλλα από το ΙΚΑ, τον ΟΓΑ και το ΟΑΕΕ. Γίνεται επομένως αντιληπτό ότι η ενοποίηση των ταμείων μπορεί να συμβάλει σημαντικά στην καλύτερη διαχείριση των οικονομικών πόρων καθώς και στη βελτίωση των παρεχόμενων

του Γιάννη Παπαδόπουλου

υπηρεσιών προς τους πολίτες. Ωστόσο, θα πρέπει ρηθεί μια επιφύλαξη.

Όσο και να αν ακούγεται περίεργο, η πρώτη αναφορά για ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων έγινε από τον Υπουργό Υγείας τη περίοδο της δικτατορίας, καθηγητή Λουκά Πάτρα. Πρότεινε εκείνη τη περίοδο μια αρκετά πρωτοποριακή μεταρρύθμιση για την εποχή, της οποίας ο κύριος στόχος ήταν η μέγιστη δυνατή ενοποίηση των πολυάριθμων ασφαλιστικών ταμείων και η δημιουργία ενός ενιαίου φορέα προστασίας της υγείας και περιθάλψεως ασθενείας στον οποίο θα εντάσσονταν βαθμιαία όλα τα ταμεία της υγείας. Φυσικά, κάτι τέτοιο

δε πραγματοποιήθηκε και το αποτέλεσμα ήταν η διόγκωση της γραφειοκρατίας και της πολυπλοκότητας του συστήματος υγείας. Πέρασαν αρκετά χρόνια για να γίνει ξανά αναφορά σε αυτό το θέμα. Ήταν η επιτροπή των εμπειρογνομόνων το 1994 που τόνισε ότι η ύπαρξη πολλών ασφαλιστικών ταμείων αποτελεί τροχοπέδη για την εξυγίανση του υπάρχοντος συστήματος υγείας. Για αυτό το λόγο, πρότεινε τη δημιουργία ενός ενοποιημένου ταμείου στο οποίο η κυβέρνηση θα πρέπει να διοχετεύει όλους τους οικονομικούς τους πόρους. Οι εισηγήσεις της επιτροπής είχαν θετικό αντίκτυπο και ο τότε Υπουργός Υγείας Δ. Κρεμαστινός είχε τονίσει στη συνέχεια Τύπου που είχε παραθέσει για να ανακοινώσει το πόρισμα της επιτροπής εμπειρογνομόνων ότι η ενοποίηση των ταμείων αποτελεί μια σημαντική εξέλιξη για την αναβάθμιση του εθνικού συστήματος υγείας. Δυστυχώς όμως, καμία πρόταση – φιλοδοξία του τότε Υπουργού δε πραγματοποιήθηκε.

Σήμερα, γίνεται μια ακόμη προσπάθεια από τη κυβέρνηση να ενοποιήσει τα διάφορα ταμεία. Μετά από μια περίοδο έντονων αντιπαραθέσεων, η κυβέρνηση ψήφισε ένα νόμο για το ασφαλιστικό μέσα στο οποίο γίνεται αναφορά στο ποια ταμεία θα ενοποιηθούν και με ποιο τρόπο. Κομβική ημερομηνία σύμφωνα με το νόμο αυτό είναι η 1η Ιουνίου, όπου αναφέρεται ότι ορισμένα ταμεία θα ενταχθούν στο ΙΚΑ.

Γίνεται αντιληπτό, επομένως, ότι πράγματι η κυβέρνηση αυτή προχώρησε ένα βήμα μια και ψήφισε ένα νόμο μέσα στον οποίο αναφέρεται η ενοποίηση κάποιων ταμείων. Το ζητούμενο είναι καίριο όμως. Θα εφαρμοστεί; Ο λόγος ανησυχίας είναι απλός μιας και έχουμε δει πολλούς νόμους να έχουν ψηφιστεί, αλλά να μην υλοποιούνται. Επιπλέον, θα πρέπει να γνωρίζει ο καθένας μας ότι τα οφέλη από μια τέτοια κίνηση, αν φυσικά υλοποιηθεί, δεν είναι άμεσα και απαιτείται αρκετή υπομονή μέχρι να εμφανισθούν τα πρώτα αποτελέσματα.

του Σπύρου Κουτσογκίλα

Ποδόσφαιρο...

αξίζει να ασχοληθεί ένας νέος;

Το πρωτάθλημα της Super-League τελείωσε...ο Ολυμπιακός πήρε και αυτό το πρωτάθλημα με τη διαφορά ότι τον πανηγύρισε και η ΑΕΚ. Κάποιοι λένε ότι ο Ολυμπιακός το πήρε στα χαρτιά, άλλοι ισχυρίζονται ότι η Καθαμαριά χρησιμοποίησε ποδοσφαιριστή που δεν είχε το δικαίωμα και συνεπώς δίκαια πήρε τους 3 βαθμούς ο Ολυμπιακός. Το θέμα είναι αν είναι υγιές το ελληνικό ποδόσφαιρο και αν ο φίλαθλος αξίζει να ασχοληθεί με αυτό.

Είναι γεγονός ότι οι ομάδες έχουν γίνει εταιρίες με σκοπό την νίκη την οποία και θα επιδιώξουν με οποιοδήποτε τρόπο. Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα; Ίσως! Τόσα χρόνια ακούμε για μια παράγκα και στημένους αγώνες. Τώρα έχει μπει και το στοίχημα στην ζωή μας! Άρα μήπως θα έπρεπε να δούμε όλη αυτή την ιστορία διαφορετικά;

Πολλοί έχουν σταματήσει να ασχολούνται με της μεγάλης ομάδες και επειδή αγαπούν το ποδόσφαιρο παρακολουθούν μικρότερες κατηγορίες συνήθως τις ομάδες των πόλεων τους. Ο Γιαννιώτης τον ΠΑΣ, ο Καστοριανός την Καστοριά, ο Καβαλιώτης την Καβάλα, ο Κορινθίος την Κόρινθο και πάει λέγοντας. Ομάδες με πλούσια ιστορία αλλά οι συγκυρίες τις ανάγκασαν να παίξουν σε μικρότερες κατηγορίες με πιο περιορισμένες επενδύσεις, μικρά γήπεδα αλλά μεγάλη αγάπη και πολύ μεράκι από αυτούς που ακολουθούν τις ομάδες αυτές.

Πριν 4 χρόνια η Εθνική ομάδα πήρε το Ευρωπαϊκό κύπελλο στην Πορτογαλία και όλοι ελπίζαμε ότι κάτι θα άλλαζε προς το καλύτερο. Φέτος είναι πάλι το Ευρωπαϊκό πρωτάθλημα και η Εθνική μας θα είναι εκεί για να υπερασπιστεί το στέμμα της ως πρωταθλήτρια Ευρώπης. Ας ελπίσουμε να πάει καλά! Και μαζί με την ευχή να πάει καλά η Εθνική μας ομάδα ας ευχθούμε να αλλάξουν κάποτε τα πράγματα στο Ελληνικό ποδόσφαιρο και να ξαναγυρίσει ο κόσμος στα γήπεδα.

Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Το νέο κοινωνικό στοίχημα.

Οι

συγκρίσεις μόνο
θλίψη προκαλούν.

Στοιχεία όπως η οργάνωση των κρατικών παροχών, η πειθαρχία των φορέων ασφάλισης, συνταξιοδότησης, παιδείας και περίθαλψης, η επάρκεια των ανθρώπων που στελεχώνουν υπηρεσίες, η σωστή λειτουργία των δομών υγείας, στο εξωτερικό είναι αυτονόητα και λειτουργούν αποδοτικά υπέρ του κοινωνικού συνόλου. Ο πολίτης στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης εξυπηρετείται, δεν αντιμετωπίζει δαιδαλώδη γραφειοκρατία, δε χρειάζεται να στηθεί από τις 4 τα ξημερώματα στα αντίστοιχα «Ι.Κ.Α.» για να «πάρει νούμερο», ο γιατρός είναι στη θέση του την ώρα που πρέπει, γιατί αντιλαμβάνεται πρώτον ότι

αυτή είναι η δουλειά του και δεύτερον ότι κάποιοι συνάνθρωποί του τον έχουν ανάγκη. Από την άλλη πλευρά, στην Ελλάδα η Κυβέρνηση κάνει αγώνα προκειμένου να πείσει τους κοινωνικούς εταίρους ότι είναι αδύνατο να υπάρχουν σε μια χώρα 10 εκατομμυρίων κατοίκων 155 διαφορετικά ταμεία με 155 διαφορετικές διοικήσεις, προσπαθεί σκληρά, ώστε να γίνει επιτέλους πραγματικότητα το μεγαλόπνοο σχέδιο των καρτών του Α.Μ.Κ.Α. (Αριθμός Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης) το οποίο για πολλά χρόνια φώλιαζε ειρηνικά στα συρτάρια των αρμοδίων Υπουργείων. Οι διευθυντές των Ι.Κ.Α. βγαίνουν στα κανάλια δηλώνοντας ανεπιφύλακτα ότι αδυνατούν να ελέγξουν τις υπηρεσίες τους, καθώς στη χώρα μας συνεχίζουμε να βλέπουμε το γιατρό ή το δικηγόρο ως τους μοναδικούς «γραμματιζόμενους» πολίτες και όχι ως μια ακόμα κατηγορία επαγγελματιών όπως εκατοντάδες άλλες. Οι ίδιοι οι ασφαλισμένοι, όταν δε βρίσκουν το γιατρό στη θέση του, αντί να διαμαρτυρηθούν στην αμέσως επόμενη ιεραρχικά βαθμίδα, αφορίζουν τον Υπουργό, τον Πρωθυπουργό, την Κυβέρνηση και όχι τον ίδιο το γιατρό που απλώς δεν κάνει τη δουλειά του, γιατί «ξεχάστηκε» ή γιατί είναι στο ιδιωτικό του ιατρείο. Το συνηθίζουμε, άλλωστε, οι Έλληνες να μη βλέπουμε τον πραγματικό υπεύθυνο για μια κατάσταση, αλλά να μας φταίνει συχνά οι εξωγήινοι, οι πράκτορες της CIA, η «άτιμη κοινωνία», η παλιοζωή... Ακόμα και εκείνο το τηλεφωνικό

ραντεβού σε πολλά Ι.Κ.Α. της επαρχίας δεν εφαρμόζεται καθώς για κάποιους φαντάζει project εξαιρετικά δύσκολο με ανυπέρβλητα εμπόδια, ήες και προσπαθούμε να δημιουργήσουμε γέφυρα με το φεγγάρι.

Και ο ασφαλισμένος πληρώνει αδρά την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη που τελικά δεν έχει ή που δεν μπορεί να απολαύσει, καθώς πολλές φορές αναγκάζεται να λείπει από την εργασία του για να καταφέρει –αν καταφέρει και αν προλάβει– να δει ένα γιατρό στο Ι.Κ.Α. Εν τέλει αναγκάζεται να επισκεφθεί ιδιωτικά ιατρεία και να πληρώσει ακόμα ένα κόρο λεφτά, αν σε αυτά υπολογίσουμε και τις υποχρεωτικές εισφορές του. Η ίδια κατάσταση παρατηρείται και σε άλλους τομείς κοινωνικών παροχών και κάπως έτσι δίνεται η απάντηση στο γιατί η προαναφερόμενη σύγκλιση εξανεμίζεται στην καθημερινότητά μας. Θα μπορούσε κανείς να γράψει σελίδες επί σελίδων για όσα ευτράπελα έχει βιώσει ή ακούσει προσπαθώντας να απολαύσει παροχές ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στη χώρα μας.

Τελικά, οι περισσότεροι Έλληνες καταφεύγουν σε μια ιδιωτική ασφάλιση πληρώνοντας έτσι μια ακόμη επιπρόσθετη εισφορά, απολαμβάνοντας υπηρεσίες υγείας, αν και σε αυτό το χώρο παρατηρούνται κατά καιρούς έντονα φαινόμενα αναποτελεσματικότητας και ανεπάρκειας. Αν είναι λοιπόν για ένα κρύωμα να πληρώνεις εισφορές στο Ι.Κ.Α., εισφορά στην ιδιωτική εταιρεία και τελικά να πληρώνεις 50€ επίσκεψη σε ένα ιδιωτικό ιατρείο, την οικονομική σύγκλιση στην πράξη δε θα τη βιώσουμε ποτέ. Προσθέτοντας σε όλα αυτά και τομείς όπως η εκπαίδευση, όπου η αιμορραγία για τον Έλληνα πολίτη έχει αποκτήσει αιμοφιλικά χαρακτηριστικά, τότε είναι αδύνατο για μια οικογένεια να τα φέρει άνετα βόλτα ακόμα και με 2 μισθούς πάνω από το μέσο όρο της Ευρώπης.

Αν η ασφαλιστική μεταρρύθμιση απαιτείται, ώστε να επιβιώσει το συνταξιοδοτικό μας σύστημα και να μπορέσουν να πάρουν σύνταξη ηλικίας που γράφουν άρθρα στο NUEVO, τότε είναι επιτακτική και η ανάγκη ομαλοποίησης του ιατροφαρμακευτικού συστήματος της χώρας. Είναι ανάγκη να ισχύσουν αυστηροί έλεγχοι στην αλόγιστη χορήγηση φαρμάκων που παρατηρείται, να αντιμετωπιστούν οι γιατροί στο Ι.Κ.Α. ως εργαζόμενοι που έχουν υποχρεώσεις και όχι ως νομπελίστες, να λειτουργήσουν παντού υποχρεωτικά τα τηλεφωνικά ραντεβού, να προσληφθούν ιατροί αποκλειστικής απασχόλησης σε κάθε ειδικότητα, να δημιουργηθούν ηλεκτρονικά συστήματα, όπου ο ασφαλισμένος να μπορεί μέσω internet να κλείσει ραντεβού ή να παρακολουθήσει το ιστορικό του σε συνδυασμό με τον περίφημο Α.Μ.Κ.Α., ο οποίος μπορεί να εξελιχθεί σε μια πολύ χρήσιμη smart card.

Αν όλα αυτά φαντάζουν βγαλμένα από ταινία επιστημονικής φαντασίας, τότε ίσως να πρέπει να σκεφθούμε και μέτρα όπως η κατ' επιλογήν ασφάλιση του εργαζομένου είτε σε κρατικό, είτε σε ιδιωτικό φορέα με τον απαραίτητο πάντα αυστηρό κρατικό έλεγχο. Αν αυτές οι δομές λειτουργήσουν σωστά, τότε οι οικονομίες κλίμακας που θα δημιουργηθούν, θα επιφέρουν μια πρακτική σύγκλιση σταματώντας χρόνιες αιμορραγίες. Δυστυχώς, οι χιλιοειπωμένες και διαπιστωμένες ανεπάρκειες ή παραλείψεις του πρόσφατου παρελθόντος έχουν δημιουργήσει καταστάσεις που μόνο με ισχυρά σοκ τέτοιου τύπου μπορούν να αντιμετωπιστούν. Η Κυβέρνηση ήδη προσέφερε ένα τέτοιο στο λαβύρινθο του συνταξιοδοτικού συστήματος. Καιρός να επιφέρει ένα ακόμα σε όλους εκείνους που ταλαιπωρούν τον Έλληνα πολίτη και που νέμονται τις οικονομίες του.

του Βασίλη Μπαλάφα

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΤΙ

ΣΤΡΑΤΟΣ...

Στα
δύο προη-
γούμενα τεύχη
του **ΝΕΟ** υπήρχαν άρ-
θρα για τα στρατευμένα μας
νιάτα, κάτι που αφορούσε
αποκλειστικά και μόνο τα
αγοράκια... Λάθος!!!
Δυστυχώς, η ευτυ-
χώς αφορούσε και
εμάς... τα κορι-
τσάκια που
μένουν πι-
σω...

Και
εκεί που όλα
πήγαιναν τέλεια, που
πλέον δεν υπήρχε λόγος να βρί-
ζεις τους άντρες που σε περιτριγυρίζουν
γιατί βρήκες κάποιον να σε κάνει ευτυχισμένη,
εκεί που όλες σου οι φίλες σε μακάριζαν για την τύ-
χη σου, κάποιο κακό μάτι έπιασε... Με μούτρα μέχρι το πά-
τωμα και με πολύ σοβαρό ύφος ακούς αυτό το «Θέλω να μιλή-
σουμε...» από τον καλό σου, και πριν προφτάσεις να καταλάβεις
τι γίνεται (...μα τι έκανα πάλι;) σου έρχεται η κεραμίδα: «Ήρθε το
χαρτί μου για το στρατό. Σε ένα μήνα παρουσιάζομαι...» (Κατάρα!!!)
Και κάπου εκεί αρχίζει ένα νέο κομμάτι της σχέσης σας που, όπως
και να το κάνουμε, δεν επηρεάζει μόνο εκείνον αλλά και εσένα! Αρχί-
ζεις να ταυτίζεσαι με τις γυναίκες της Πίνδου που έφτιαχναν κάλτσες στους
στρατιώτες, με την Αλίκη στο Ναυτικό (μα πώς μπορώ να μπω και εγώ μέσα χω-
ρίς να με καταλάβουνε;) και γενικά με οποιαδήποτε γυναίκα φιγούρα ενεπλάκη με
το στρατό. Παράλληλα όμως, δεν πρέπει με τίποτα να το δείχνεις στο αγόρι σου, γιατί από
την κεραμίδα και μετά, έχεις χρέος να του ανεβάσεις τη διάθεση, η οποία ούτε λίγο ούτε πολύ έχει
φτάσει στο ναδίρ.

Ξημερώνει λοιπόν η αποφράδα ημέρα... Τον έχεις χαιρετήσει, προσπάθησες να του ανεβάσεις το ηθικό μέσα
από τα ξεσπάσματά του για το στρατό, για την κοινωνία, για τις επαγγελματικές ευκαιρίες που καταρρέουν, έχεις
πάρει από τη μαμά σου τη συνταγή για τα κεφτεδάκια (ναι, αυτά που λες να του πηγαίνεις στο επισκεπτήριο με το
ταπεράκι...) και κάπου εκεί κατακλύζει το μυαλό σου η πολύ απλή ερώτηση: **ΚΑΙ ΤΩΡΑ;**

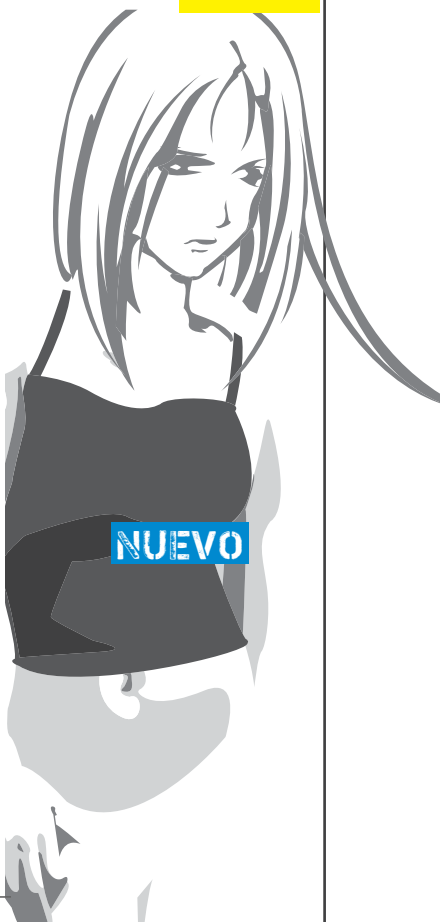
Τώρα το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι υπομονή... Υπομονή μέχρι το πρώτο επισκεπτήριο, υπομονή μέ-
χρι την πρώτη του έξοδο, υπομονή μέχρι την πρώτη του άδεια... Και προσοχή!!! Όσο περιμένεις, δεν
πρέπει επουδενί να ακούς τις κακές σειρήνες που κυκλοφορούν γύρω σου!!! Όχι δεν τρώει κρέας
από ζώα που μεγάλωνε ο προπάππος σου στα χωριά της Πίνδου!!!! Μην τρομοκρατείσαι!!! Η Καλλιό-
πη δεν είναι γυναίκα μέσα στο στρατόπεδο. Η τουαλέτα είναι!!!! Υπομονή και ψυχραιμία!!!!

Ούτως ή άλλως θα το δεις και μόνη σου ότι τελικά δεν είναι τόσο άσχημα όσο λένε, από την πρώτη φορά που
θα βγει. Θα μιλάει συνέχεια για το στρατό, θα μάθεις όλες τις ιστορίες που έγιναν μέσα, όλους τους νέους του φί-
λους, θα μάθεις πολλές καινούργιες λέξεις (αμέ!!!! Είδες τα καλά του στρατού...: ήξερες εσύ τι πάει να πει εμπλο-
κή;) θα εμπεδώσεις τις πλάκες που κάνανε, θα μάθεις όλα τα στραβά των αξιωματικών που εκπαιδεύουν το
αγόρι σου, θα ξαναματακούσεις τα παραπάνω και θα πρέπει να χαμογελάς συγκαταβατικά και να δείξεις ότι
σε ενδιαφέρει, ειδικά θες να βλέπεις μόνο τη μούρη του κρεμασμένη!

**Όσο ήρεμα όμως και να είναι τα πράγματα στο στρατό πια, μην ξεχνάς ότι ο καλός σου είναι μέσα και περ-
νάει μια περίεργη φάση της ζωής του!!!** Και πρέπει να σκεφτείς ότι όταν είναι τόσο πολλά αγοράκια μα-
ζεμένα, πάντα ανάμεσά τους υπάρχουν οι «καλοθελητές» που θα πετάξουν την μπηχτή τους και θα προ-
σπαθήσουν να σπείρουν καινά δαιμόνια στο μυαλό των άλλων!! Δε χρειάζεται να του λες συνέχεια
πως βγαίνεις και περνάς καλά, ούτε ότι ο καιρός είναι υπέροχος και θα πας για μπάνιο με κάτι φί-
λους σου που δεν τους ξέρει, γιατί το τέρας με τα πράσινα μάτια δε θα αργήσει να εμφανιστεί!!!! Πε-
ριορίσου στα απαραίτητα και προσπάθησε να του δείξεις ότι, αν ήταν μαζί σου, θα περνούσατε πιο
καλά (προσοχή όμως!!! Μην το παρακάνεις και τον ρίξεις σε κατάθλιψη τον άνθρωπο!!!).

Έτσι λοιπόν σιγά-σιγά θα περάσει αυτός ο περίεργος χρόνος (σκέψου ότι πιο παλιά η θητεία ήταν
πολύ μεγαλύτερη)... με τα καλά του, με τα κακά του, το σίγουρο είναι ότι θα περάσει!!! Και κοι-
τάζοντας πίσω θα συνειδητοποιήσεις ότι τελικά δεν ήταν τόσο δύσκολο όσο το περίμενες. Απλά
θέλει υπομονή, ψυχραιμία και κατανόηση!! Κατανόηση για ό,τι συμβαίνει σε αυτή τη φάση
της ζωής του. Κατανόηση για τις δυσκολίες που ενδεχομένως θα περάσει. Κατανόηση για
να περάσετε μαζί και αυτό το εμπόδιο το οποίο, πιστεύω με, δε θα είναι το πιο δύσκο-
λο που θα πρέπει να υπερπηδήσετε...

της Πηνελόπης του Οδυσσέα

NUEVO

Η έννοια της «αποτροπής» και η αναθεώρηση του ελληνικού αμυντικού δόγματος: προοπτικές και προκλήσεις

Στις 6 Μαΐου ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, Βαγγέλης Μείμαρakis, βγαίνοντας από τη συνεδρίαση της κυβερνητικής επιτροπής, ανακοίνωσε ότι από το 2005 το Ελληνικό Αμυντικό δόγμα έχει μετατραπεί από «αμυντικό» σε «αμυντικό-αποτρεπτικό» με την προοπτική να μετεξελιχθεί σε «πλήρως αποτρεπτικό». Ο Υπουργός συνέχισε επεξηγώντας ότι η αποτροπή έγκειται στην ύπαρξη ισχυρών ενόπλων δυνάμεων, που σε συνδυασμό με τις ισχυρές διπλωματικές θέσεις της χώρας λειτουργούν αποτρεπτικά έναντι οποιασδήποτε εξωγενούς επιβουλής ή απειλής.

«Αποτροπή» (deterrence) σημαίνει να πεισθεί ένας αντίπαλος να παραιτηθεί από την πραγματοποίηση των σχεδίων του χωρίς να είναι τελικά αναγκαία η άσκηση βίας. Συνεπώς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα είναι η διατήρηση του status quo μέσω του πειθαναγκασμού του αντιπάλου σε στρατιωτική ή πολιτική αδράνεια. Η έννοια της αποτροπής ανάγεται στα στρατηγικά δόγματα του Ψυχρού Πολέμου, αλλά φαίνεται να βρίσκει την εφαρμογή της και στο σύγχρονο διεθνές περιβάλλον. Κλειδί της έννοιας της αποτροπής είναι η «αξιοπιστία» της απειλής που εκτοξεύεται. Μια αξιόπιστη απειλή πρέπει να είναι τεχνολογικά υλοποίησιμη και ψυχολογικά αξιόπιστη. Δηλαδή ο αμυνόμενος πρέπει να διαθέτει τα αμυντικά συστήματα εκείνα που του επιτρέπουν να ασκήσει την απειλή του όταν η πολιτική ηγεσία του αποφασίσει να το πράξει υπό το βάρος των δυναμικών ή εκτιμώμενων απειλητικών διαθέσεων ή ενεργειών του επιτιθέμενου. Πέρα όμως από την τεχνική και ψυχολογική αξιοπιστία, η πλέον απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχημένη εφαρμογή του δόγματος της «αποτροπής» είναι να πει-

στεί ο αντίπαλος ότι η απειλή είναι τεχνικά και ψυχολογικά πραγματοποιήσιμη.

Η Ελλάδα κινείται δυναμικά σε όλα τα πεδία ώστε να είναι σε θέση να εφαρμόσει πλήρως το δόγμα της αποτροπής στο άμεσο μέλλον. Στον αμυντικό τομέα η χώρα μας αναδιαρθρώνει την δομή και την οργάνωση των Ένοπλων Δυνάμεων ενισχύοντας την διακλαδικότητα, στρεφόμενη σε ευέλικτους σχηματισμούς ταχείας αντίδρασης ενώ και οι αμυντικές προμήθειες αναδεικνύουν την μετεξέλιξη του αμυντικού μας δόγματος.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις έχουν πραγματοποιήσει ή κινούνται προς την ενίσχυση της αεροπορίας με ικανό αριθμό μαχητικών αερο-

σκαφών τελευταίας γενιάς που θα μας εξασφαλίσουν ποιοτικό προβάδισμα, τη ναυπήγηση υπερσύγχρονων μονάδων επιφανείας (φρεγάτες) πολλαπλών ρόλων, τον εκσυγχρονισμό του Στρατού Ξηράς με νέα οπλικά συστήματα (άρματα μάχης, τεθωρακισμένα, αυτοκινούμενα πυροβόλα, αντιαρματικά κτλ), καθώς με και την αγορά αεροπορικών και ναυτικών βλημάτων μακρού πλήγματος, υποστρατηγικού χαρακτήρα (Scalp EG/NAVAL), μαζί με αντιβαλλιστικά συστήματα.

Το ευρύ και πολυδύναμο εξοπλιστικό πρόγραμμα της Ελλάδας και η διάρθωση των αμυντικών βιομηχανιών στα πλαίσια της διεθνούς αγοράς οπλικών συστημάτων οδηγεί την Ελλάδα να κινείται με γνώμονα αφενός την αμυντική της ενίσχυση αφετέρου την ενίσχυση των διπλωματικών ερεισμάτων της. Ταυτόχρονα προωθείται η εντατικοποίηση του συντονισμού μεταξύ των καθ' ύλην αρμόδιων υπουργείων Άμυνας και Εξωτερικών σε μια προσπάθεια, παρά τις νηπιακές ασθένειες που ενδεχόμενα προκύπτουν, να εκπληρωθούν όλες οι παράμετροι του δόγματος της αποτροπής.

Ιδιαίτερη μνεία αξίζει να γίνει στο προσωπικό που στελεχώνει τις Ένοπλες Δυνάμεις. Η ενίσχυση με επαγγελματίες οπλίτες που με την συνεχή εκπαίδευση και εξειδίκευση τους μπορούν να μεγιστοποιήσουν την αποτελεσματικότητα των νέων οπλικών συστημάτων που μπαίνουν σε υπηρεσία είναι επιβεβλημένη. Την ίδια ώρα όμως οι στρατεύσιμοι πρέπει να αξιοποιηθούν αποτελεσματικότερα καθώς είναι η χρυσή εφεδρεία του στρατού και ως εκ τούτου πρέπει να είναι σε θέση να ανταποκριθούν στο έργο τους. Δυστυχώς αποτελεί κραταιά άποψη ότι η μείωση της θητείας δεν δίνει χρόνο για αποτελεσματική εκπαίδευση των έφεδρων στρατεύσιμων, έτσι σε πολλές περιπτώσεις προορίζονται για να καλύψουν πρωτίστως τις δραστηριότητες διοικητικής μέριμνας των μονάδων τους. Όμως αυτή είναι μια βιαστική προσέγγιση, καθώς τα στοιχεία από άλλες δυτικοευρωπαϊκές χώρες που εφαρμόζουν παραπλήσια συστήματα στράτευσης, όπως η Ελβετία και η Φινλανδία, όπου η διάρκεια στράτευσης είναι μικρότερη της ελληνικής, δείχνουν ότι μια πιο ορθολογική διαχείριση των στρατευσίμων με γνώμονα την πληρότερη, πιο εντατική και κατά συνέπεια με μεγαλύτερο κόστος εκπαίδευση τους μπορεί να φέρει τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Είναι ενδεχομένως ενδεικτικό ότι στην Ελβετία ο έφεδρος στρατιώτης έχει συνοδική υποχρέωση 260 ημερών εκ των οποίων η εκπαίδευση φτάνει τις 18-21 εβδομάδες. Ένας σύγχρονος στρατός που θα κληθεί να εφαρμόσει το νέο αμυντικό δόγμα της αποτροπής οφείλει να βελτιστοποιήσει την απόδοση των στελεχών του μονίμων και εφέδρων.

Η ελληνική πολιτική ηγεσία έχει αξιολογήσει από καιρό το περιβάλλον ασφάλειας στο οποίο η Ελλάδα, ως μία σύγχρονη δυτικοευρωπαϊκή χώρα, μέλος του ΟΗΕ, της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ, με ενεργή συμμετοχή στις διεθνείς εξελίξεις και άμεσο ενδιαφέρον για τα Βαλκάνια και την ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, καλείται να δράσει. Η Ελλάδα επέχει ρόλο εγγυητή και συλλοβάτη των διεργασιών ειρήνευσης, εκδημοκρατισμού και ανάπτυξης σε περιφερειακό επίπεδο. Ταυτόχρονα πρέπει να διαχειριστεί την τουρκική αμφιθυμία στις Ελληνοτουρκικές σχέσεις που είναι σε άμεση συνάρτηση με την πολιτική αστάθεια στην γειτονική χώρα, ώστε να διαφυλάξει την ειρήνη, την πρόοδο και την ευημερία στην περιοχή. Οι συγκρουσιακές πολιτικές και κοινωνικές διεργασίες στους κόλπους της τουρκικής ελίτ, η συστηματική εναντίωση της Τουρκίας σε οποιαδήποτε ελληνική θέση, όπως τελευταία συνέβη στο Βουκουρέστι για το ζήτημα της ονομασίας της ΠΓΔΜ, η ενίσχυση των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων με όπλα καθαρά επιθετικού χαρακτήρα στο άμεσο μέλλον και η κατακόρυφη αύξηση προκλητικών ενεργειών στον χώρο του Αιγαίου και της Θράκης δεν αφήνουν περιθώρια αισιοδοξίας, παρά την ελληνική προσήλωση στην ευρωπαϊκή προοπτική της γειτονικής χώρας. Συνεπώς, η χρονική συγκυρία κατά την οποία ανακοινώθηκε η αναθεώρηση του ελληνικού αμυντικού δόγματος κάθε άλλο παρά τυχαία μπορεί να θεωρηθεί.

του Αντώνη Γκιόκα

Η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση της Αλβανίας
κι ο ελληνοτισμός της γείτονος χώρας

Μόλις περάσεις τα ελληνοαλβανικά σύνορα από το τελωνείο της Κακαβιάς, (50 χλμ. Βορειοδυτικά των Ιωαννίνων), συνεχίζοντας από τη Νότια προς τη Βόρεια αρχαία Ήπειρο, βλέπεις να κείται διάπλατα μπροστά σου ο κάμπος της Δρόπολης.

Διασχίζοντας την Εγνατία οδό (σύγχρονη εκδοχή της πασίγνωστης αρχαίας οδού) προσπερνάς ένα-ένα τα πρώτα χωριά των Ελλήνων. Τα Βρυσσερά, το Γεωργουτσάτι τη Γράψη και το Κεφαλοχώρι της Δρόπολης, τη Δερβιτσάνη. Ανεβαίνοντας βορειότερα συνεχίζεις για το Αργυροκάστρο και την άλλοτε κραταιά Μοσχόπολη, ενώ δυτικότερα και προς τα παράλια του Ιωνίου κείτονται το Δέλβινο, οι Αγιοι Σαράντα και πιο πάνω η Ξακωστή Χιμόρα με τις απάττες, πανέμορφες παραλίες της. Τοπωνύμια που είναι αδύνατον να κρατήσουν μυστική την ελληνικότητά τους. Τόποι, όπου έζησαν και παρήγαγαν πολιτισμό αυτόχθονες ελληνικοί πληθυσμοί από τα βάθη των αιώνων, μέχρι και 3000 χρόνια πριν. Τόποι, στους οποίους το έπος του '40 έγραψε μερικές από τις πιο ένδοξες σελίδες της ελληνικής ιστορίας. Τόποι, όπου παρά τις αντίξοες συνθήκες, συνεχίζουν να υπάρχουν Έλληνες.

Σήμερα, οι Έλληνες της «Βορείου Ηπείρου», όπως επικράτησε ο όρος για το τμήμα εκείνο του Ηπειρωτικού εδάφους «το κείμενο εκείθεν της γραμμής των δια του Πρωτοκόλλου της Φλωρεντίας του 1913 καθορισθέντων ελληνοαλβανικών συνόρων», είναι περίπου 300.000, σύμφωνα με στοιχεία της Ομόνοιας, του πολιτικού οργάνου της ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία. Ο ακριβής καθορισμός όμως του μεγέθους της ελληνικής μειονότητας, μέσω της απογραφής του πληθυσμού με ελεύθερη τη δήλωση της εθνικής καταγωγής, αποτελεί ένα από τα αγκάθια στις σχέσεις της Ελλάδος με τη γείτονα. Ένα αγκάθι, προϊόν μιας γενικότερης πολιτικής συρρίκνωσης του ελληνικού στοιχείου που ακολούθησε το αλβανικό κράτος, από την εποχή της ίδρυσής του, και που συνεχίζεται αυτούσια μέχρι και τις μέρες μας. Μπορεί να μεσολάβησαν σχεδόν 18 χρόνια από την πτώση του κομμουνιστικού καθε-

σώτος στην Αλβανία, ωστόσο και η σημερινή κυβέρνηση συνεχίζει στα χνάρια του και το προφασιζόμενη έναν απόλυτα αυθαίρετο γεωγραφικό προσδιορισμό, περιορίζει την αναγνωρισμένη ελληνική εθνική μειονότητα σε 99 συγκεκριμένα χωριά στο νότο της χώρας, ενάντια σε κάθε πρακτική και κανόνα διεθνούς δικαίου, αφήνοντας απ' έξω περιοχές λίκνα του ελληνισμού όπως η Χιμάρα, οι Άγιοι Σαράντα και άλλες.

Οι Έλληνες της Αλβανίας αποτέλεσαν από την ίδρυση του Αλβανικού κράτους το 1913, το σημαντικότερο παράγοντα επηρεασμού των σχέσεων μεταξύ της Ελλάδας και της γείτονος χώρας. Σχέσεις οι οποίες, μόνο μετά το 1987 και την άρση της εμπολέμης κατάστασης μεταξύ των δυο χωρών, από το σημερινό πρόεδρο της Δημοκρατίας και τότε υπουργό εξωτερικών Κároλο Παπούλια, άρχισαν να ομαλοποιούνται. Σήμερα, οι διμερείς σχέσεις με την Αλβανία βρίσκονται στο καλύτερο σημείο από ποτέ. Η Ελλάδα, ως οφείλει, παίζει πολύ σωστά το ρόλο του σταθεροποιητικού παράγοντα στην πολυτάραχη περιοχή των Βαλκανίων και στο πλαίσιο αυτό λειτουργεί και απέναντι στην Αλβανία. Στηρίζει την πορεία της χώρας αυτής προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και το δρόμο της ανάπτυξης και της ευημερίας. Θα πρέπει όμως παράλληλα, η εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση, να υπενθυμίζει σε κάθε ευκαιρία στη γείτονα, ακριβώς αυτό που ορίζει και στη Συμφωνία Σταθερότητας και Συνδεδσσης της Αλβανίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι δηλαδή ο δρόμος της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης για την ίδια περνάει μεταξύ των αλβανών και από τον απόλυτο σεβασμό των δικαιωμάτων της Ελληνικής Εθνικής Μειονότητας. Η Ελλάδα και το εκάστοτε κόμμα εξουσίας οφείλει να θέτει υπεράνω κάθε συμφέροντος τις τύχες των ομοεθνών μας στην Αλβανία και πρωτίστως να εργάζεται με γνώμονα τη συνέχεια του ελληνισμού στα πατρογονικά του εδάφη στη Βόρεια Ήπειρο.

Καμία έκπτωση και σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να γίνει σε αυτόν ειδικά τον όρο. Η αποφασιστικότητα η οποία διέκρινε την ελληνική αποστολή με επικεφαλής τον πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή, στην τελευταία σύνοδο για την διεύρυνση του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, απέναντι στις αδιάλλακτες Σκοπιανές θέσεις για το ζήτημα του ονόματος, θα πρέπει ν' αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση για την οποία ελληνική κυβέρνηση χειρίζεται το θέμα, όταν σε λίγα χρόνια από τώρα, θα τίθεται επί τάπητος η πρόσκληση ή η μη πρόσκληση της Αλβανίας στην «ευρωπαϊκή οικογένεια». Για την ελληνική μειονότητα, η συγκυρία αυτή δημιουργεί την μοναδική ευκαιρία για κατοχύρωση των δικαιωμάτων της και τη βελτίωση της θέσης της στο Αλβανικό κράτος. Και η ευκαιρία αυτή οφείλει να μην περάσει ανεκμετάλλευτη.

του Στέλιου Μπολλάνου

πείνα

Αντιμέτωποι με την πείνα

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΙΣΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

«Ο κόσμος μας βρίσκεται στα πρόθυρα ενός γενικευμένου λιμού, ο οποίος θα οδηγήσει σε κοινωνικές ταραχές που όμοιές τους δεν έχουμε αντιμετωπίσει στο παρελθόν...»

Μπαν Κι Μουν, Γεν. Γραμματέας ΟΗΕ

Στις 29 Απριλίου έλαβε χώρα στη Βέρνη της Ελβετίας η συνάντηση 27 διεθνών οργανισμών και υπηρεσιών, κατά την οποία τέθηκε το ζήτημα του υποσιτισμού των υπανάπτυκτων κρατών. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε φορτισμένο κλίμα, καθώς άπαντες αντιλαμβάνονταν την κρισιμότητα των αποφάσεων που θα έπρεπε να παρθούν. Λίγες εβδομάδες νωρίτερα, είχαν προηγηθεί αιματηρές συγκρούσεις στην Αϊτή με αφορμή την αύξηση της τιμής του ρυζιού. Παρόμοια περιστατικά έζησαν σχεδόν ταυτόχρονα η Αίγυπτος, το Μπαγκλαντές και η Ινδονησία, κράτη τα οποία όλα ανεξαιρέτως χαρακτηρίζονται ως «υπανάπτυκτα». Αποτέλεσμα της συνάντησης υπήρξε η κατάθεση αιτήματος προς τα ανεπτυγμένα κράτη για παροχή έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης ύψους 755 εκατ. δολαρίων.

Κατά τον 20ο αιώνα, η πείνα υπήρξε έννοια ταυτόσημη με τους πληθυσμούς των τριτοκοσμικών χωρών και η ανεπάρκεια τροφής ένα απ' τα σημαντικότερα προβλήματά τους. Σήμερα, το ζήτημα της έλλειψης τροφής τείνει να καταστεί παγκόσμιο, ενώ για πρώτη φορά στην ιστορία τα στατιστικά στοιχεία αναφέρονται σε διεθνή κλίμακα για να αναδείξουν την έκταση του φαινομένου. Οι αριθμοί είναι αποκαλυπτικοί, καθώς 852 εκατ. άνθρωποι σ' όλο τον πλανήτη υποσιτίζονται. Απ' αυτούς, οι 100 εκατ. βρίσκονται αντιμέτωποι με το φάσμα της πείνας εξαιτίας της άνευ προηγουμένου αύξησης στις τιμές των δημητριακών, του ρυζιού και των γαλακτοκομικών, ενώ στην πλέον δυσχερή θέση βρίσκονται τα παιδιά, οι ηλικιωμένοι και οι εξαθλιωμένοι κάτοικοι των αστικών κέντρων στις χώρες του τρίτου κόσμου. Σ' αυτές τις περιοχές, η έλλειψη τροφής λαμβάνει διαστάσεις λιμού, καθώς σύμφωνα με στοιχεία του Ο.Η.Ε., τουλάχιστον 5 εκατ. άνθρωποι ετησίως (14.000 καθημερινά) πεθαίνουν σ' όλο τον κόσμο από την πείνα.

Ποια είναι όμως η θέση των ανεπτυγμένων κρατών έναντι αυτής της καταστροφής; Πρόσφατες έρευνες έδειξαν ότι τα Δυτικά κράτη -στα οποία συμπεριλαμβάνεται και η Ελλάδα- όντας 22η

σε κατά κεφαλήν ΑΕΠ παγκοσμίως- είναι ελάχιστα συνειδητοποιημένα απέναντι στην παγκόσμια επισιτιστική κρίση. Πράγματι, οι πληθυσμοί των κρατών αυτών εξακολουθούν να πετούν το 20-30% του φαγητού τους, ποσότητα η οποία συσσωρευμένη θα αρκούσε για να λύσει το πρόβλημα του υποσιτισμού, ενώ η χώρα μας παραμένει η πιο «παχύσαρκτη» της Ε.Ε.. Την ίδια ώρα, στην άλλη άκρη του Ατλαντικού, το κατ' ευφημισμόν πλουσιότερο κράτος στον πλανήτη, οι Η.Π.Α., βιώνει με τη σειρά του το πρόβλημα της τροφικής ανεπάρκειας. Υπολογίζεται ότι το 2009, 1 στους 10 Αμερικάνους πολίτες (σχεδόν 30 εκατ.) αναμένεται να χρησιμοποιήσει το δελτίο τροφίμων. Γίνεται αντιληπτό πλέον, ότι η κατανομή των επισιτιστικών αγαθών αποτελεί μείζον κοινωνικό ζήτημα. Συνέπεια της καταστροφής του περιβάλλοντος, του υπερπληθυσμού και της ανεξέλεγκτης χρήσης γης για παραγωγή βιοκαυσίμων, η επισιτιστική κρίση προβλέπεται ότι θα προκαλέσει αλληπάλληλα μεταναστευτικά ρεύματα από τις φτωχότερες προς τις πλουσιότερες χώρες. Δεν είναι τυχαίο ότι και ο ίδιος ο Νικολά Σαρκοζί στην αυτοβιογραφία του, ασπάζεται την άποψη πως η παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας προς τα κράτη του τρίτου κόσμου είναι ηθική, αλλά και πραγματιστική υποχρέωση. Φαίνεται, όμως, ότι και η οικονομική ενίσχυση οδεύει προς τη στασιμότητα. Το αίτημα των ανθρωπιστικών οργανώσεων για έκτακτη χρηματοδότηση δείχνει να καταλήγει στο κενό, την ίδια ώρα που ο Ο.Η.Ε. διακόπτει την παροχή πρωινού σε 450.000 παιδιά στην Χαμπότση λόγω έλλειψης ρευστού.

Είναι, λοιπόν, απαραίτητο να ευαισθητοποιηθούμε απέναντι στο θέμα της διατροφής, η οποία αποτελεί τη βασικότερη ανάγκη του ανθρώπου, αποφεύγοντας τις διαχωριστικές λογικές. Σε κρίσεις τέτοιου μεγέθους είναι τουλάχιστον εγωιστικό να στεκόμαστε αμέτοχοι. Η αδιαφορία μας απέναντι σ' αυτό το -όπως εξελίσσεται- κοινωνικό ζήτημα θα ανταμειφθεί με τα δεινά του παγκοσμιοποιημένου συστήματος, του οποίου τα αγαθά απολαμβάνουμε.

του Δημήτρη Σιβίλια

Σύμφωνο Ελεύθερης Συμβίωσης Μισό βήμα μπροστά

Το νομοσχέδιο για το σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης είναι μια πολύ σημαντική φιλελεύθερη πρωτοβουλία της κυβέρνησης και του Υπουργού κ. Χατζηγάκη. Δε δημιουργεί ασφαλώς μια νέα κοινωνική πραγματικότητα και δεν πρόκειται για μια κίνηση πρωτοπορίας. Όμως, σε κάθε περίπτωση, εκσυγχρο-νίζει τις ρυθμίσεις για την ελεύθερη συμβίωση, ρυθμίζει ένα υπαρκτό κοινωνικό φαινό-μενο και στοχεύει σε δύο ζητήματα: αφενός στο σεβασμό του κράτους έναντι στις επιλο-γές των πολιτών και αφετέρου στη διαμόρφωση ενός πλαισίου δικαιωμάτων-υποχρεώ-σεων των ανθρώπων που θα το επιλέξουν.

Φυσικά, όπως και στην περίπτωση του πολιτικού γάμου το 1983, οι δυνάμεις της συντή-ρησης και της μισαλλοδοξίας, δίνουν και πάλι τη μάχη υπέρ της διαιώνισης των διακρί-σεων και των αποκλεισμών. Το παρήγορο στην τωρινή συγκυρία είναι ότι τουλάχιστον ο πρώτος της Εκκλησίας της Ελλάδος, κ.κ. Ιερώνυμος έστειλε μήνυμα προς πάσα κατεύ-θυνση πως «η Εκκλησία δεν μπορεί να επέμβει με αστυνομικά μέτρα» διατυπώνοντας εμμέσως την ευαγγελική ρήση περί διαχωρισμού κράτους-εκκλησίας, αλλά και υπενθυ-μίζοντας ότι και έναντι των πιστών της, ο ρόλος της εκκλησίας δεν είναι τιμωρητικός, αλ-λά λόγος αγάπης και παρηγορίας.

Παρ' όλα αυτά, δεν θα μπορούσαν να λείψουν οι γνωστές φαιδρότητες εκ Θεσσαλονί-κης – εν προκειμένω του Μητροπολίτη Άνθιμου. Το ζήτημα δεν θα ήταν ιδιαιτέρως ση-μαντικό και οι αφορισμοί του θα προκαλούσαν ξανά άφθονο γέλιο, αν δεν κατόρθω-νε οι απόψεις του να αποτελέσουν την βάση της απόφασης της Διαρκούς Ιερής Συνό-δου: «[...] Η Εκκλησία δηλαδή δέχεται και ευλογεί την παραδεδομένη τέλεση του Γά-μου κατά το Ορθόδοξο Τυπικό ενώ θεωρεί πορνεία κάθε άλλη «συζυγική» σχέση εκτός αυτού [...]». Πέραν του ότι πρόκειται για μια εμφανώς αντιδραστική διακήρυξη, είναι και άμεσα προσβλητική για μερίδα του πληθυσμού και ελεγκτέα: ένα κρατικό όργανο (διαχείρισης ενός Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου) χρησιμοποιεί τη λέξη πορνεία της οποίας το περιεχόμενο στην ελληνική αναφέρεται στην επί χρήμασι παροχή σεξου-αλικών υπηρεσιών και γενικεύει με αποτέλεσμα να προσβάλλει μια μερίδα του πληθυ-σμού. Και όλα αυτά, ενώ είναι προφανές ότι από τη μια μεριά θα μπορούσε να χρησι-μοποιήσει πιο ήπιους και σαφείς χαρακτηρισμούς και από την άλλη να οριοθετήσει επαρκώς τη λέξη στο πνεύμα των κανόνων της Εκκλησίας ή έστω να κάνει μια αναφορά σε κάποιο θεολογικό κείμενο, ή να την τοποθετήσει εντός εισαγωγικών.

Είναι αλήθεια, ωστόσο, ότι το νομοσχέδιο έχει ορισμένες ατέλει-ες, διότι αλλού εμφανίζεται αυστηρότερο, δυσμενέστερο ή λιγό-τερο ευέλικτο σε σχέση με το γάμο (προϋποθέσεις σύναψης, ακυ-ρότητας, κληρονομικά δικαιώματα επιβιώνσαντος συντρόφου, γο-νική μέριμνα κ.α.) και αλλού κάπως ασα-φές (π.χ. περιουσιακά, φορολο-γικά ζητήματα).

Το θέμα συνδέεται άμεσα με την κατά-κτηση μιας ανοιχτής κοινωνίας χωρίς αποκλεισμούς, που σέβεται όλους της τους πολίτες. Μιας φιλελεύθε-ρης πολυσυλλεκτικής κοινωνίας, που με την αποδο-χή του διαφορετικού, συνθέτει και προοδεύει. Γι' αυ-τό το λόγο, η ΟΝΝΕΑ ήδη από το 1997 έχει με ψη-φίσματα διακηρύξει την αντίθεση της στην ύπαρξη τέτοιων αποκλεισμών, προσκαλεί τακτικά τους εκπροσώπους των κι-νημάτων κατά της ομοφυλοφοβίας στα φεστιβάλ (1998) και τα συνέδριά της (προσυνέδριο 2000), και φυσικά στη διακή-ρυξη των «Θέσεών» της, απορρίπτει ρητά κάθε αθέμιτη διάκριση λόγω φύλου ή σεξουαλικών προτιμήσεων. Υπάρχει η εδραιωμένη άποψη στην πολιτική ότι πρέ-πει να γίνεται ένα βήμα κάθε φορά. Σύμφωνοι.

Όμως, εδώ δε συζητούμε για ένα ζήτημα οικονομικής ή εξωτερικής πολιτικής. Εδώ το θέμα αφορά ατομικά δικαιώματα. Κά-θε μέρα, κάθε ώρα που περνά, παραβιά-ζεται και καταπατάται αυτή η ίδια η ελευ-θερία του ατόμου. Για τα ατομικά δικαιώ-ματα επομένως, δεν υπάρχουν ελληνικές καλένδες, υπάρχει μόνον εδώ και τώρα.

ΣΥΜΒΙΩΣΗ

Το βασικό πρόβλημα, όμως, του νομοσχε-δίου είναι ο αποκλεισμός ατόμων του ίδιου φύλου από τη σύναψη συμφώνου συμβίωσης.

Για πρώτη φορά –εφόσον ούτε στον Αστι-κό Κώδικα ούτε σε άλλο ελληνικό νομοθετικό κείμενο υπάρχει κάτι τέτοιο– εισάγεται μια ευθεία διάκριση λόγω φύλου στη σύναψη μορφής συμ-βίωσης. Η αθέμιτη αυτή διάκριση προσκρούει, μεταξύ άλλων, ευθέως στις διατάξεις του ελλη-νικού Συντάγματος περί ισότητας, της Ευρωπαϊ-κής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου πε-ρί δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής-οικογε-νειακής ζωής και εισαγωγής περιορισμών με βάση αθέμιτη διάκριση, καθώς και στην αντίστοι-χη νομολογία του ΕΔΔΑ. Τόσο ο Συνήγορος του Πολίτη, η Εθνική Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αλλά και επιφανείς συνταγματολό-γοι, όπως ο καθηγητής Ν. Αλιβιζάτος, έχουν το-νίσει το πρόβλημα. Αξίζει να σημειωθεί ότι 19 άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν ήδη ρυθμίσεις που αφορούν ζητήματα συμβίωσης ατό-μων του ίδιου φύλου.

Δείτε: → Το σχετικό ρεπορτάζ του ΣΚΑΪ:
http://www.skai.gr/master_avod.php?id=77600
→ Την απόφαση της Δ. Ιερής Συνόδου
http://www.ecclesia.gr/greek/holysynod/holysynod.asp?id=996&what_sub=d_tyrou
→ Άρθρο του Π. Μανδραβέλη:
http://www.ekathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_columns_2_02/04/2008_264838
→ Τις Θέσεις της ΟΝΝΕΑ:
http://www.onnea.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=55&Itemid=78

του Νίκου Α. Σωτηρόπουλου

«Η ΜΟΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ!»

ΟΤΑΝ ΤΑ ΒΙΒΛΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΑΝΤΩΝΤΑΙ ΣΕ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ...

Κάτι σάπιο υπάρχει στο μικρόκοσμο μας, που παρομένει μικρόκοσμος παρά την ένταξή του στο παγκόσμιο χωριό. «Παιδιά του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη» είμαστε κατά το ελαφροληϊκό όσμο κι όμως, υπάρχουν φορές που νομίζεις ότι ο χρόνος και η ιστορία άφησαν την χώρα πίσω. Λες και δεν έφτασαν ποτέ μέχρι εδώ ο Διαφωτισμός και η Αναγέννηση! Την άσχημη όψη της Ελλάδας ήρθε να μας υπενθυμίσει ένα ακόμα από τα μεγάλα ατοπήματα της Ελληνικής Δικαιοσύνης. Ένας δικαστής χώρας-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εν έτει 2008, εξέδωσε απόφαση με την οποία απαγόρευσε την τοποθέτηση ενός βραβευμένου λογοτεχνικού έργου, του «Ζιγκ-Ζαγκ στις νεραντζιές» της Έρσης Σωτηροπούλου, στις σχολικές βιβλιοθήκες.

Ποιος άλλος θα μπορούσε να ζητήσει την απαγόρευση αυτή; Ο αυτοαποκαλούμενος και «εθνικο-κοινωνιστής» (national-socialist, σας θυμίζει κάτι;), ο άνθρωπος που πρόσφατα προσπαθούσε να μας πείσει για την ανυπαρξία του εβραϊκού ολοκαυτώματος (δημοκρατικό του δικαίωμα φυσικά, αλλά καθένας κρίνεται για τις επιλογές του), ο αξιότιμος κ. Κωνσταντίνος Πλεύρης. Αλλά με τον κ. Πλεύρη δεν εκπλησσεται κανείς. Το θέμα είναι ο δικαστής και η τραγική ανικανότητά του, που τον οδήγησε στη σύνταξη ενός τραγελαφικά ασυνάρτητου κειμένου που πέραν όλων των άλλων είναι και παντελώς αβάσιμο νομικά.

Νομικά η απόφαση πάσχει διότι πρώτον ο δικαστής δεν διέγινωσε ότι ο κ. Πλεύρης δεν νομιμοποιείτο ενεργητικά για να υποβάλει την αίτηση των ασφαλιστικών μέτρων ούτε είχε όμεσο έννομο συμφέρον από αυτήν, καθ' όσον δεν είναι ασκών της γονικής μέριμνας ανηλίκου που να φοιτά σε σχολείο στη βιβλιοθήκη του οποίου να βρέθηκε το εν λόγω βιβλίο και δεύτερον διότι η χορήγηση του αιτηθέντος ασφαλιστικού μέτρου συνιστά πλήρη ικανοποίηση του επίδικου «δικαιώματος» του κ. Πλεύρη, πράγμα που αντίκειται στις κείμενες διατάξεις περί ασφαλιστικών μέτρων. Εκείνο που, εν τούτοις, σοκάρει είναι αυτό καθ' εαυτό το κείμενο της απόφασης. Παρατίθενται αποσπάσματα ελεύθερα, όπου μεταξύ άλλων αναφέρεται:

- 1 Η λογοτεχνία αναφέρεται σε ενήλικες, ενώ η παιδική λογοτεχνία αναφέρεται στις αγνές παιδικές ψυχές, που ο Θεάνθρωπος Χριστός τις ανέδειξε σε πρότυπο και για τους ενήλικες.
- 2 Το βιβλίο αυτό έλαβε κάποιο κρατικό βραβείο, που μάλλον δεν τιμά τα μέλη της επιτροπής αυτής.
- 3 Κάποτε στην Ελλάδα, με το «εφάπαξ» αγόραζες σπίτι, σήμερα δεν αγοράζεις ούτε την πόρτα του σπιτιού
- 4 Κάποτε οι περισσότεροι νέοι πήγαιναν στην Εκκλησία, για να πλησιάσουν την αλήθεια, η οποία δεν είναι ιδεολογία, ή οποιαδήποτε άλλη αντίληψη, αλλά αλήθεια, φως και ζωή είναι μόνον ο Κύριος Ημών Ιησούς ΧΡΙΣΤΟΣ.
- 5 Κάποτε η γυναίκα ασχολείτο κυρίως με την ανατροφή των παιδιών της σήμερα διαπαιδαγωγούν και ανατρέφουν τα παιδιά οι γκουβερνάντες και οι babysitter (sic). Αυτό είναι πρόοδος;

- 6 Κάποτε τα κορίτσια των Ανατολικών «πρώην σοσιαλιστικών χωρών» εργαζόντουσαν στα εργοστάσια, σήμερα εργάζονται στους οίκους ανοχής της Δυτικής Ευρώπης, αυτό είναι πρόοδος;
- 7 Σήμερα παίζονται κινηματογραφικές ταινίες για τα εγκλήματα των Γερμανών κατά των Εβραίων, αλλά αποκρύπτονται και αποσιωπούνται τα εγκλήματα των Εβραίων
- 8 Σήμερα όλοι οι «προοδευτικοί», «μοντέρνοι» και «ψευτοκουλουριάρηδες» μιλούν και γράφουν απαξιωτικά και περιφρονητικά για τους βασιλείς και την βασιλευσμένη Δημοκρατία, ενώ επιμελώς αποκρύπτουν ότι τα κράτη με την καλύτερη κοινωνική πολιτική και κοινωνικές παροχές όπως η Σουηδία, η Νορβηγία και η Δανία είναι «βασίλεια»..

Με αυτό το σκεπτικό στην ανθυπο-Μπανανία που ζούμε απαγορεύτηκε βιβλίο στην αυγή του 21ου αιώνα. Η Ιερά Εξέταση είναι εδώ μόνο που φοράει την εθνικιστική, κρατικιστική και αντιφιλελεύθερη μάσκα της ελληνοχριστιανιστικής. Ο δικαστής έχει μεν κάθε δικαίωμα να έχει ψύχωση με τη θρησκεία και τον Ιησού, αλλά όταν δικάζει δεν μπορεί να χρησιμοποιεί σαν νομικό επιχείρημα ότι «η μόνη αλήθεια είναι ο Ιησούς Χριστός»!

Ο εν λόγω εκπροσωπεί το κομμάτι εκείνο του ελληνικού λαού για το οποίο ντρεπόμαστε και προσπαθούμε να το ξεχάσουμε. Το κομμάτι του ελληνικού λαού που φοβικά αρνείται κάθε πρόοδο, που είναι δέσμιος της συντήρησης, που ζει χωρίς σχέδιο και χωρίς προορισμό. Ενός λαού που βαυκαλίζεται με τα περασμένα μεγαλεία του (και καλὰ κάνει μέχρι ενός ορίου) αλλά που αφήνει το μέλλον στους άλλους. Που αντί να φοβάται την παγκόσμια πείνα ή την καταστροφή του περιβάλλοντος επιλέγει να φοβάται τους έγχρωμους ή εξαρτημένους ή αλλοδαπούς συνανθρώπους του. Που κρύβεται από τα προβλήματά του και φοβάται τις λύσεις τους.

Κάτι σάπιο υπάρχει και στην Ελλάδα λοιπόν. Κι αυτό μάλλον οφείλεται στο ότι κάποιοι Έλληνες ξέχασαν την αξία του Ορθού Λόγου, της βασικής ουμανιστικής αρχής των προγόνων τους. Ο κόσμος, όμως, αλλάζει και εμείς αλλάζουμε μαζί του. Ναι, είναι πρόοδος η διασύνδεση όλων των ανθρώπινων κοινωνιών. Είναι πρόοδος η κοινωνία της γνώσης, της πληροφορίας, των ανοιχτών δρόμων και των ελεύθερων απόψεων. Είναι πρόοδος η κοινωνία της πολυσυλλεκτικότητας, της μετριοπάθειας και της αναγνώρισης του διαφορετικού. Είναι πρόοδος η αποκαθίληση των κατεστημένων δομών (ακόμα και των ηθικών) για να αντικατασταθούν από άλλες που μας ταιριάζουν καλύτερα! Είναι πρόοδος το γεγονός ότι άνθρωποι σαν τον κ. Πλεύρη και τον δικαστή που τείνουν να καταντήσουν γραφικές νότες στην ευρωπαϊκή Ελλάδα.

Κι όμως, κύριοι, η Γη κινείται! Η χώρα προοδεύει, η κοινωνία μας προχωράει μπροστά, στο δρόμο του μέλλοντος. Ξεπερνάει τα κόμπλεξ, τον επαρχιωτισμό και την μισαλλοδοξία της και ας μην το θέλουν ορισμένοι. Αυτοί οι τελευταίοι χωρίζονται σε δυο μεγάλες κατηγορίες: αυτούς που δεν μπορούν να καταλάβουν και αυτούς που δεν θέλουν να καταλάβουν. Εκείνοι που δεν μπορούν να καταλάβουν είναι ηλίθιοι, αυτοί που δεν θέλουν, είναι επικίνδυνοι...

του Χρήστου Γραμματίδη

λωσε στην κάμερα ο πρώην άσος των πρωταθλητών Ελλάδας, Ριβάλντο, σε απάντησή του στο Σωκράτη Κόκκαλη, δίνοντας συνέχεια στη μεταξύ τους κόντρα. Το πως γεννήθηκε η έριδα αυτή, στην οποία μάλιστα μετέχει και ο πρόεδρος της Π.Α.Ε ΑΕΚ, Ντέμης Νικολαΐδης είναι γνωστό. Η αυτοανακήρυξη της ΑΕΚ ως πραγματικής πρωταθλήτριας και η απαξίωση του Ολυμπιακού ως «πρωταθλήτη στα χαρτιά», λόγω της γνωστής υπόθεσης «Βάληνερ» μπορεί να ερμηνευθεί είτε ως αυτισμός της Ένωσης, είτε ως κάτι άλλο. Αυτισμός με την έννοια ότι η Ένωση από το χρονικό σημείο που βρέθηκε στη δεύτερη θέση με δύο βαθμούς πίσω από τον Ολυμπιακό, διέκοψε την επαφή της με την πραγματικότητα και κλείστηκε στον εαυτό της, πιστεύοντας ότι η Καθαμαριά θα δικαιωθεί στο CAS και οι αφαιρούμενοι τρεις βαθμοί από τον πρώτο θα την καταστήσουν πρωταθλήτρια. Αυτό το ψυχολογικό κίνητρο χρησιμοποίησε το επιτελείο και φυσικά ο φιλικός προσκείμενος στην ΑΕΚ αθλητικός Τύπος προκειμένου να πεί με νίκες η ομάδα ως το τέλος και να κρατηθεί κοντά στην κορυφή. Ωστόσο, η απόφαση του CAS δικαίωσε προσωρινά τον Ολυμπιακό, αλλά μέχρι να έρθει αυτή η δικαίωση, η ελπίδα στην ΑΕΚ είχε γίνει βίωμα και στην καρδιά των φίλων της ήταν ήδη πρωταθλήτρια. Αυτή είναι η μια εκδοχή.

Είναι ωστόσο ανεπαρκής, διότι το κύρος του CAS δεν αμφισβητείται από κανένα και κανένας εκέφρων φίλος της Ένωσης δεν πιστεύει σήμερα ότι ευρισκόμενος στη θέση των ιθυνόντων του Πειραιϊκού Συλλόγου θα επέλεγε να μην κυνηγήσει νομικά την υπόθεση «Βάληνερ». Κανένας δεν εθελοτυφλεί, κανένας δεν πιστεύει ότι η ΑΕΚ είναι πρωταθλήτρια, αφού δεν είναι. Κανένας γνήσιος φίλος της ΑΕΚ ακόμη δεν θα αποδεχόταν ένα πρωτάθλημα νοθευμένο από τη διαιτησία. Αυτή είναι μια ασθένεια που μαστίζει μια μερίδα φίλων του Ολυμπιακού, οι οποίοι αυτιστικά πιστεύουν και με φανατισμό υποστηρίζουν ότι όλα, και τα 11 πρωταθλήματα της ομάδας τους κατακτήθηκαν δίκαια (νόμιμα και όχι νομότυπα).

Η εξήγηση, λοιπόν, όσον αφορά στη στάση που κρατά αυτή τη στιγμή η ΑΕΚ, βρίσκεται αλλού. Τόσο ο κόσμος της Ένωσης, όσο και η διοίκησή της έχουν μείνει μακριά από την κατάκτηση ενός πρωταθλήματος για περισσότερα από δέκα χρόνια. Θεωρούν επίσης ότι ο μόνιμος πρωταθλητής Ελλάδας δεν αξίζει τη θέση του, τη στιγμή που η ομάδα τους θα έπρεπε μέσα σε αυτά τα χρόνια να είχε κατακτήσει κάποιο τίτλο. Πιστεύουν ότι η διοίκηση του Ολυμπιακού όλα αυτά τα χρόνια δημιούργησε μια επίφαση νομιμότητας, προκειμένου να καλύψει τις ανομίες της στο χώρο της διαιτησίας και του ποδοσφαίρου στην Ελλάδα γενικότερα. Αυτό μάλιστα έγινε με την ανοχή των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, σε μια χρονική περίοδο κατά την οποία άνθιζε το παραδικαστικό κύκλωμα και γιγαντωνόταν η διαφθορά στον κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό βίο της χώρας. Σύμπτωση; Μάλλον όχι.

Η εξήγηση, λοιπόν, για τη στάση της ΑΕΚ τον τελευταίο μήνα και για την κλιμακούμενη κόντρα Νικολαΐδη-Κόκκαλη είναι η εξής: Όχι, δεν εξαπλώνεται ο αυτισμός των λίγων θερμοκέφαλων του Ολυμπιακού. Αυτή είναι μια ασθένεια που δεν μεταδίδεται. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι τόσο η απογοήτευση για τη μακρόχρονη αποχή της Ένωσης από την κατάκτηση ενός πρωταθλήματος, όσο και το καταρακωμένο πλέον αίσθημα δικαίου στο χώρο του ελληνικού ποδοσφαίρου έχουν δημιουργήσει μια νοσηρή κατάσταση-διαμάχη, η οποία φαίνεται να οδεύει προς τις αίθουσες των δικαστηρίων. Αν γίνει κάτι τέτοιο, τότε οι εξελίξεις που αναμένονται τους επόμενους μήνες μπορεί να είναι συγκλονιστικές. Αρκεί ο πρόεδρος της ΑΕΚ να επιμείνει στη θέση του μέχρι τέλους και να προσκομίσει στα αρμόδια όργανα της δικαιοσύνης το «Φάκελο Φλωρίδη». Τα στοιχεία δηλαδή εκείνα που είχαν κατατεθεί στον πρώην υπουργό του ΠΑΣΟΚ και ως δια μαγείας εξαφανίστηκαν μετά την είσοδό του στο Μέγαρο Μαξίμου. Αυτό που μένει να κάνουμε εμείς είναι υπομονή...

του Βαγγέλη Ζαγκλί

Στη χώρα που σταμάτησε ο χρόνος...

Όταν ο Γιώργος Σεφέρης έλεγε το περίφημο «όπου κι αν πάω η Ελλάδα με πληγώνει», ίσως δεν είχε σκεφτεί ότι το ίδιο συμβαίνει κι όταν γυρίζεις στην πατρίδα: επιστρέφω στην Ελλάδα, ύστερα από μια επίσκεψη το Πάσχα, στην Κωνσταντινούπολη. Στο αεροπλάνο με πλησιάζει η αεροσυνοδός χαμογελαστή, φορτωμένη με εφημερίδες. «Νέες προτάσεις της διεθνούς κοινότητας για το Σκοπιανό, η Κυβέρνηση αποκρύπτει την αλήθεια»: κοιτάζω την ημερομηνία, ελπίζοντας ότι η «Ολυμπιακή» μου έχει δώσει κατά λάθος μια παλιά εφημερίδα, ξεχασμένη για δεκαπέντε χρόνια στις αποθήκες του αεροπλάνου. «Κρίση στην Παιδεία-Η μεταρρύθμιση δεν θα περάσει». Τσιμπιέμαι για να βεβαιωθώ ότι δεν βρίσκομαι σε καμιά μηχανή του χρόνου που μ' έχει γυρίσει στην προηγούμενη δεκαετία.

Η χώρα δεν παράγει πλέον ειδήσεις. Τα «νέα» είναι παλιές καταστάσεις που επαναλαμβάνονται μονότονα. «Η κυβέρνηση προωθεί προτάσεις για την αναμόρφωση του Ασφαλιστικού». «Διαφθορά στις πολεοδομίες και τις δημόσιες υπηρεσίες». «Επεισόδια στο χθεσινό αγώνα, τιμωρήθηκε το γήπεδο του Ολυμπιακού, ή του

Παναθηναϊκού ή του ΠΑΟΚ κλη, επειδή οι θεατές έριχναν καπνογόνα και αντικείμενα». Κάποτε η φωνή του πιλότου με προσγειώνει στη σκληρή πραγματικότητα «Καλώς ήλθατε στο αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος», καλώς ήλθατε στη χώρα που σταμάτησε ο χρόνος... Αεροδρόμιο αλλάξαμε, αλλάξαμε τρεις δρόμους, κάναμε Ολυμπιάδα και πήραμε το Ευρωπαϊκό αλλά... η εθνική νοοτροπία παραμένει η ίδια. Η Ελλάδα μοιάζει με γάτα που γυρνάει σαν τρελή γύρω από τον εαυτό της, κυνηγώντας την ουρά της.

Το Μακεδονικό χάθηκε την προηγούμενη δεκαετία, γιατί κανείς δεν τόλμούσε να πάρει αποφάσεις για τα σημαντικά για τα οποία τον εξέλεξαν αλλά προτιμούσε να κυβερνήσει ήσυχος μέχρι τις επόμενες εκλογές και μετά «βλέπουμε...», άσε που μπορεί να χρειαστεί να κοιτάξουν άλλοι! Δεν πρέπει κάποτε να παραδεχτούμε ότι χάσαμε γιατί κάναμε λάθη;

Η παιδεία μας πάσχει, το ξέρουμε όλοι. Οι Έλληνες ξοδεύουν τα περισσότερα χρήματα από οποιονδήποτε άλλο Ευρωπαίο για ιδιωτικά σχολεία και μαθήματα, φροντιστήρια και σπουδές στο εξωτερικό. Όσο για τα Πανεπιστήμια, εδώ πια το ρολόι έχει σταματήσει στα μέσα της δεκαετίας του '70: τοίχοι γραμμένοι με συνθήματα, τραπεζάκια παρατάξε-

yepp

ων με προκηρύξεις και φυλλάδια με «καταγγελίες». Τα megάφωνα παίζουν στη διαπασών το «Παραπονεμένα λόγια έχουν τα τραγούδια μας» και στα αναρτημένα πανό συνθήματα, όπως «Απειθαρχία και ανυπακοή», σε πείθουν ότι η χώρα δεν πρόκειται να χάσει το τρένο της προόδου!

Στο κάτω-κάτω δεν έχει και μεγάλη σημασία αν καταρρεύσει το επαγγελματικό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου —το πολύ πολύ να χάσει ο ΟΠΑΠ τα έσοδα από τον τζόγο (άντε και μείς κάτι να περνάμε την ώρα μας). Αλλά πως μπορεί μια χώρα να βαδίζει μπροστά όταν το εκπαιδευτικό της σύστημα παραπαίει για τριάντα χρόνια τώρα; Τα μαθήματα και οι εξετάσεις, την ώρα που μιλάμε, σε πολλές σχολές έχουν σταματήσει γιατί το Πανεπιστήμιο έχει καταληφθεί, αλλά αμφιβάλλω αν οι περισσότεροι ξέρουν γιατί! Ίσως γιατί η αξιολόγηση των καθηγητών υπονομεύει την αυτονομία και τη δημοκρατική λειτουργία των Σχολών! Ή γιατί πλήττεται ο κοινωνικός χαρακτήρας της εκπαίδευσης και η δωρεάν παιδεία επειδή δεν μπαίνουν πια στα Πανεπιστήμια όσοι γράφουν κάτω από τη βάση!

Αν ρίξουμε μια ματιά στην ευρωπαϊκή γειτονιά, πρώτα μας πέρασαν η Πορτογαλία και η Ισπανία (παρότι μπήκαν αργότερα στην ΕΟΚ) και άφησαν εμάς να είμαστε η «ευρωπαϊκή εξαίρεση» (για τους ακριβώς αντίθετους λόγους αυτήν τη φορά). Τώρα μας ξεπερνούν η Τσεχία και η Ουγγαρία και σε λίγα χρόνια θα μας απειλούν και οι υπόλοιπες πρώην κομμουνιστικές χώρες. Γιατί μπορεί η Βουλγαρία και η Ρουμανία (που από πέρσι έγιναν «Ευρωπαϊκές») να αισθάνονται ακόμη βαρύ το φορτίο του παρελθόντος στις πλάτες τους, αλλά θέλουν να πετύχουν —όπως θέλουν να προοδεύσουν και οι Αλβανοί μαθητές...

Ο κόσμος αλλάζει με γρήγορους ρυθμούς. Εμείς δεν θέλουμε να πάμε πουθενά. Σταματήσαμε το χρόνο βγάζοντας τις μπαταρίες από το ρολόι και πίνουμε φραπέ!

του Στάθη Μπτεσκόλη

yepp
Youth of the European People's Party

ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΛΚ - ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΠΡΙΝ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Από την Πέμπτη 22 έως την Κυριακή 25 Μαΐου 2008 πραγματοποιήθηκε στο Πόρτο της Πορτογαλίας η Συνάντηση των Προέδρων των 37 χωρών μελών της Νεολαίας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Οι νέοι ηγέτες, που συνεδρίασαν υπό την προεδρία του Έλληνα Προέδρου της Νεολαίας του ΕΛΚ κ. Ιωάννη Σμυρλή, συζήτησαν για θέματα που αφορούν τους νέους της Ευρώπης, κατέθεσαν προτάσεις και κατέληξαν σε μία Διακήρυξη αρχών για το μέλλον της Ευρώπης. Η ΟΝΝΕΔ εκπροσωπήθηκε από αντιπροσωπεία επικεφαλής της οποίας ήταν ο Πρόεδρος Γιώργος Παπανικολάου και συμμετείχαν ο Υπ. Διεθνών Σχέσεων Γιώργος Παπαδημητρίου και ο Υπ. Τύπου Γιώργος Παπαδομιχελάκης.

Μεταξύ άλλων η Διακήρυξη αναφέρει τη σημασία που έχει η Συνθήκη της Λισσαβόνας για τους Ευρωπαίους νέους, αναφέροντας ότι η Ε.Ε. οφείλει να προχωρήσει και να αποκτήσει πραγματική πολιτική υπόσταση. Οι νέοι της Ευρώπης ζητούν την επικύρωση της Νέας Συνθήκης το συντομότερο δυνατό από τα κράτη μέλη, ώστε η Ε.Ε. να πάει στις ευρωεκλογές έχοντας ένα νέο πολιτικό υπόβαθρο. Επιπλέον, η Διακήρυξη αναφέρει την μεγάλη ανησυχία των νέων για τις κλιματικές αλλαγές σε ολόκληρη την Ευρώπη και ζητάει την άμεση λήψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος από την Ένωση συμπαράσποντας και τις υπόλοιπες δυνάμεις του πλανήτη.

Ακόμη, δεν θα μπορούσε να λείπει από την Διακήρυξη και η αναφορά στην γερασμένη Ευρώπη και τα προβλήματα που αυτό δημιουργεί στα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά συστήματα των χωρών. Οι Πρόεδροι ορίζοντας το πρόβλημα ως Ευρωπαϊκό ζητούν το θέμα να συζητηθεί και σε ευρωπαϊκό επίπεδο ώστε να βρεθεί λύση που θα δώσει το δικαίωμα ελπίδας στους νέους ανθρώπους για το μέλλον. Οι Πρόεδροι των Νεολαίων τονίζοντας την πίστη τους στις ευρωπαϊκές αρχές και ιδεώδη και την ανησυχία τους για την πολύ μικρή συμμετοχή των νέων ανθρώπων στις Ευρωεκλογές συμφώνησαν να ακολουθήσουν μία κοινή λογική στις καμπάνιες τους, ώστε να δώσουν στους νέους την εικόνα της Ε.Ε. ως μίας οντότητας που επηρεάζει την ζωή των πολιτών άμεσα και απαιτεί την μεγαλύτερη προσοχή μας. Επιπρόσθετα, θεωρώντας ότι η προσέγγιση των νέων ψηφοφόρων αποτελεί προτεραιότητα των πολιτικών νεολαίων, ολοκλήρωνουν την διακήρυξη τους ζητώντας την τοποθέτηση νέων ανθρώπων στα ευρωψηφοδέλτια των κομμάτων σε εκλογίμες θέσεις. Εάν οι νέοι Ευρωπαίοι έχουν ανθρώπους που αντιλαμβάνονται καλύτερα

τα προβλήματα τους, εκπροσώπους της γενιάς τους, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα νοιώσουν ότι πραγματικά μπορούν οι δικές τους ιδέες να ακουστούν και θα αγκαλιάσουν περισσότερο τον θεσμό των ευρωεκλογών.

του Ορφέα Φίλου

SUMMER nights

Καλοκαιράκι λοιπόν...και μέχρι να φύγουμε όλοι για διακοπές, αναζητούμε τη χαλάρωση και τη διασκέδαση εντός των τειχών της Αθήνας. Φυσικά η παραλιακή έχει την τιμητική της και ευτυχώς για μας διαθέτει χώρους για όλα τα γούστα...

Αρχίζοντας από τις πίστες, διαπιστώνουμε ότι τα φετινά καλοκαιρινά σχήματα είναι ιδιαίτερα ενδιαφέροντα. Αρχής γενομένης από το «Θάλασσα», όπου Νίνο, Χρύσπα και Στάμος δίνουν ένα ιδιαίτερο τόνο στις καλοκαιρινές νύχτες. Φυσικά δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στο πάντα νεανικό και κεφάτο «Ρομεο» με τους Διονύση Μακρή, Κατερίνα Κολέτσα και Πάολα. Επίσης ο Κώστας Μαρτάκης, η Ειρήνη Μερκούρη και Κώστας Καραφώτης που εμφανίζονται στα «Αστέρια» αποτελούν εγγύηση για τη νυχτερινή μας διασκέδαση. Στο «Θέα» η έκπληξη της χειμερινής σεζόν, Νίκος Οικονομόπουλος, και ο «κλασικός» Σταμάτης Γονίδης, μας προσφέρουν ένα καταπληκτικό παικτικό πρόγραμμα. Ο Χρήστος Μενιδιάτης και ο Γιώργος Γιαννιάς βρίσκονται στο «Παραλία» και κατά κοινή ομολογία αποτελούν ένα ασυναγώνιστο δίδυμο. Τέλος, δεν είναι δυνατόν να μην κάνουμε λόγο για το «Frangelico», που έχει την τύχη να φιλοξενεί τη hot Σάσα Μπάστα και το Ποσειδώνιο όπου σε λίγες μέρες επιστρέφει ο «βασιλιάς» της παραλίας Νίκος Βέρτης.

Όσο για τους clubbers, οι επιλογές είναι πολλές. Το «Guzel» με τον τεράστιο χώρο του περιμένει όλους όσους θέλουν να συνοδεύσουν το ποτό τους ή ακόμα και το φαγητό τους στο εστιατόριο του club, με έντονη χορευτική μουσική. Σε must του φετινού καλοκαιριού έχει εξελιχθεί το «Ακάνθους». Με την πολύ καλή μουσική του και τις παραδοσιακές του γεύσεις, έχει κερδίσει τους Αθηναίους. Άλλωστε, δεν είναι λίγοι οι επώνυμοι που το προτιμούν για τη νυχτερινή τους έξοδο. Το γεγονός υπάρχει άμεση πρόσβαση στη παραλία γοντεύει τις... ρομαντικές ψυχές. Ένας άλλος καινούργιος και πολύ ενδιαφέρον χώρος, είναι το «Capri Bay». Ένα πολύ όμορφο διακοσμημένο club-restaurant δίπλα στη θάλασσα, με πολύ καλές μουσικές επιλογές που ήδη έχει καταφέρει να προσελκύσει πολύ ωραίο κόσμο. Σας το προτείνουμε ανεπιφύλακτα. Όπως και το ανανεωμένο Αμμος Beach με τους dance ήχους του. Επίσης το «Dekko Summer» αποτελεί ένα εξαιρετικό open air club restaurant που αξίζει κανείς να επισκεφθεί. Πολύ κοντά στο τελευταίο συναντούμε το «El Pecado Isla», το οποίο είναι πρωτοεμφανιζόμενο στην παραλία και φιλοδοξεί να έχει επιτυχία ανάλογη με τη χειμερινή. Όσο για τους κοσμοπολίτες, το γνωστό μας

«Island» θα πρωταγωνιστήσει και φέτος στην καλοκαιρινή διασκέδαση. Σταθερές αξίες θα αποτελέσουν για μια ακόμη θερινή περίοδο το «Ακρωτήρι Boutique» και το «Μαο Summer». Γι' αυτούς που αναπολούν παλαιότερες εποχές και τραγούδια που σημάδεψαν περασμένες δεκαετίες η ιστορική «Αυτοκίνηση» είναι αναμφισβήτητο ο παράδεισός τους, ενώ για τους λάτρεις των ανατολικών ρυθμών το «Shisha» στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας είναι σίγουρο, πως θα τους απογειώσει.

Όποιοι από εσάς θέλετε να συνδυάσετε την έξοδό σας με ένα ζωντανό rock performance, δεν έχετε παρά να πάρετε την παρέα σας και να επισκεφθείτε το «Βαβαε», όπου κάθε Τετάρτη εμφανίζονται οι Όναρ. Τις υπόλοιπες μέρες, σας περιμένει ένα δροσερό mainstream πρόγραμμα. Τέλος, για πιο lounge καταστάσεις σας προτείνουμε ανεπιφύλακτα τον πολυχώρο «Bocca Beach» και βέβαια το γνωστό σε όλους «Ιστιοπλοϊκό», που μας προσφέρει μια απίστευτη θέα του Σαρωνικού.

Ετοιμαστείτε λοιπόν, γιατί η παραλιακή και οι ομορφιές της σας περιμένουν.

Μην ξεχνάτε όμως, να οδηγείτε προσεκτικά κατά την επιστροφή από τη διασκέδασή σας. Κι αν καμιά φορά πιείτε και ένα ποτηράκι παραπάνω, που μεταξύ μας είναι και το πιο σίγουρο, αφήστε κάποιον άλλο να σας πάει με ασφάλεια στο σπίτι. Κλησέ; Ίσως, αλλιώς όταν πρόκειται για τη ζωή μας δεν χρειάζονται πρωτοτυπίες...

Το Party της Ο.Ν.ΝΕ.Δ Βόρειας Αττικής διοργανώθηκε με επιτυχία στο club Alekos (παραλία Καλάμου) στις 17 Μαΐου και όπως ήταν αναμενόμενο όλοι όσοι προσήλθαν στο κάλεσμα της νεολαίας απόλαυσαν μια μαγευτική βραδιά. Το πάθος και η εύθυμη διάθεση των νέων ανθρώπων

έδωσαν το στίγμα της επιτυχημένης εκδήλωσης. Για άλλη μια φορά οι νέες και οι νέοι της Βόρειας Αττικής τίμησαν με την παρουσία τους τις προσπάθειες των συντελεστών της εκδήλωσης και έδωσαν ραντεβού για νέες δραστηριότητες που θα τονώσουν ακόμη περισσότερο τους ανοιχτούς ιδεολογικούς προορισμούς και τις πρωτοβουλίες όλων των νέων που δεν στέκονται αμέτοχοι στις εξελίξεις του σήμερα.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Πέτρος Δούκας, οι Βουλευτές της Περιφέρειας Αττικής κκ Θανάσης Μπούρας, Νίκος Καντερές, οι πολιτευτές κκ Νίκος Γιαννής και Διονύσης Παπουτσής, ο Πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ κ. Γιώργος Παπανικολάου, το μέλος της Κ.Ε. της Ν.Δ. κ. Αγάπη Γερογιαννάκη, ο υπεύθυνος Λεκανοπεδίου της ΟΝΝΕΔ κ. Ευθύμης Τσίγκας, ο Διευθυντής του πολιτικού Γραφείου του κ. Ρουσόπουλου κ. Χρυσόστομος Χαριτωνίδης, ο Αντινομάρχης Ανατολικής Αττικής κ. Ανδρέας Τσάκωνας, ο Δήμαρχος του Δήμου Αυλώνα κ. Άγγελος Σύρμας, ο Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Καλάμου κ. Παναγιώτης Χάσκος, η Δημοτική Σύμβουλος του Δήμου Καλάμου κ. Σταυρούλα Ράπη καθώς και όλοι οι Γραμματείς των τοπικών γραφείων ΟΝΝΕΔ με τα μέλη τους. Την εκδήλωση τίμησαν επίσης με την παρουσία τους αρκετοί Πρόεδροι τοπικών Γραφείων Ν.Δ. καθώς και μέλη της Κεντρικής Επιτροπής της Ν.Δ. και του Εκτελεστικού Γραφείου της ΟΝΝΕΔ. Χαιρετισμό και ευχές για την καλή διοργάνωση της εκδήλωσης απέστειλαν ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και Βουλευτής της Περιφέρειας Αττικής κ. Γιώργος Βλάχος καθώς και η πολιτευτής στην Περιφέρεια Αττικής κ. Ντίνα Τριλιώνη.

NUEVO

Ακτινογραφία της Βόρειας Αττικής

Τα προβλήματα και οι τρόποι αντιμετώπισης

Τόσο ο Πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ Βόρειας Αττικής, Κώστας Πανουσόπουλος όσο και ο Αντιπρόεδρος, Ανδρέας Μανίκας, θέλουν να ευχαριστήσουν από τη πλευρά τους όλους όσους προσήλθαν στο κάλεσμά τους και εύχονται στο μέλλον να εξακολουθήσουν να έχουν την στήριξη όλων ώστε να διοργανώσουν ποικίλου περιεχομένου εκδηλώσεις που θα αφορούν τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς των Νέων της Βόρειας Αττικής.

Όλοι στην ΟΝΝΕΔ Βόρειας Αττικής γνωρίζουμε πόσο σημαντικό είναι να διοργανώνονται εκδηλώσεις και δράσεις που φέρνουν κοντά τους νέους ανθρώπους και εξασφαλίζουν χρήσιμα συμπεράσματα για θέματα που αφορούν το μέλλον μας. Πιστοί στις ιδέες και τις αρχές μας –όλοι μαζί– θα διαμορφώσουμε το μέλλον μας καλύτερο μόνο όταν η συνεργασία και η αρμονία πρυτανεύουν καθημερινά στη ζωή μας. Νέες και νέοι όλων των ηλικιών –όλων των ιδεολογιών– ας γίνουμε μοχλός πίεσης για τη βελτίωση των συνθηκών ανάπτυξης μας.

Πορεία νέας ανάπτυξης είναι αυτό που απαιτούν οι σύγχρονοι καιροί. Ανάπτυξη που θα ενώνει όλες τις ηλικίες, θα συνθέτει σύγχρονες λύσεις για το ανθρώπινο δυναμικό της Βόρειας Αττικής. Οι νέες και οι νέοι είναι η πρωτοπορία σ' αυτήν την προσπάθεια, γιατί είμαστε συνεπείς και μπορούμε να κοιτάμε στα μάτια τις νέες και τους νέους της Βόρειας Αττικής, θεωρούμε χρέος μας να αναδείξουμε, μέσα από τις σελίδες του ΝΕΥΟ, κάποια προβλήματα της περιοχής μας, με μοναδικό σκοπό την ευαισθητοποίηση όλων για την πρόοδο της πανέμορφης Βόρειας Αττικής ώστε να δοθούν αξιόπιστες λύσεις σ' αυτά.

Συνομιλώντας καθημερινά με νέες και νέους, συμπεράναμε ότι υπάρχουν 4 βασικοί άξονες πάνω στους οποίους βρίσκονται τα σημαντικότερα προβλήματα:

- ★ η ανεργία (μεγαλύτερη από τον εθνικό μέσο όρο),
- ★ η δυσκολία πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας και υπηρεσίες πρωτοβάθμιας περίθαλψης,
- ★ ελάχιστες υποδομές αθλητικών εγκαταστάσεων συγκριτικά με τον αυξημένο πληθυσμό της Βόρειας Αττικής τα τελευταία χρόνια
- ★ προβλήματα αστικών συγκοινωνιών, δεδομένων για το υπόλοιπο λεκανοπέδιο.(επέκταση Ηλεκτρικού σιδηροδρόμου – αύξηση δρομολογίων Ο.Σ.Ε)

Σύμφωνα με την απογραφή του 2001, οι 22 δήμοι και κοινότητες της Βόρειας Αττικής αριθμούν 170.000 κατοίκους με συνεχώς αυξανόμενη τάση και εκτείνονται σε μια περιοχή 800.000 στρεμμάτων (ο Δήμος Αθηναίων καλύπτει 39.000 στρέμματα!). Θεωρούμε λοιπόν αδιανόητο σε μία τόσο μεγάλη πληθυσμιακή και γεωγραφική περιοχή να μην υπάρχουν στοιχειώδεις υποδομές για την ανάπτυξη των περιοχών και την καλύτερευση των συνθηκών για όλους τους νέους.

Αξίζει να σημειωθεί πως ο ΟΑΕΔ ακόμα δεν έφτασε εδώ, με αποτέλεσμα ο όγκος των ανέργων να μην έχει πρόσβαση στην τοπική αγορά εργασίας, αφού κανένας δεν θα έφευγε από τον Αυτιάνα για παράδειγμα για να αναζητήσει εργασία στον μακρινό ΟΑΕΔ Αμαρουσίου. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η δημιουργία ΟΑΕΔ στη Βόρεια Αττική θα διευκόλυνε το έργο τόσο των επιχειρήσεων, των πολιτών καθώς και τον ρόλο των τοπικών αρχών. Η αξιοποίηση όλων των μέσων που θα βελτίωναν την εύρεση εργασίας και την εξάλειψη σιγά – σιγά της διογκούμενης ανεργίας πρέπει να αρχίσει να υλοποιείται με σχέδιο και ευθύνη γνωρίζοντας τις ευαισθησίες των νέων ανθρώπων.

Πολύ σημαντικό ζήτημα, που δυστυχώς όλο και συχνότερα γίνεται επίκαιρο, αποτελεί η δημιουργία ολοκληρωμένου και καλά επανδρωμένου Νοσοκομείου στην Βόρεια Αττική, που θα εξυπηρετούσε τις ανάγκες της πολυπληθούς περιοχής μας. Δυστυχώς καθημερινά θρηνούμε

όλο και περισσότερες ανθρώπινες ζωές (9χρονο παιδί από το Βαρνάβα, που έχασε τη ζωή του λόγω αδυναμίας παροχής πρωτοβάθμιας περίθαλψης από το Κέντρο Υγείας Καπανδριτίου), λόγω του μεγάλου χρόνου που απαιτείται για τη μεταφορά στο πλησιέστερο Νοσοκομείο - ο χρόνος αυτός μπορεί να φτάσει και τις δύο ώρες κάποιες φορές.

Η έλλειψη σύγχρονων και οργανωμένων χώρων άθλησης απομακρύνει τη νεολαία της Βόρειας Αττικής από τον αθλητισμό, ενδεικτικά αναφέρω ότι σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Εσωτερικών, μόλις το 3% τον κατοίκων της περιοχής αθλείται ή επισκέπτεται κάποιο χώρο άθλησης.

Όσον αφορά τις υποδομές, το απαρχαιωμένο οδικό δίκτυο, τη προβληματική συγκοινωνία, τους αναξιόποιτους αρχαιολογικούς χώρους όπως ο Τύμβος του Μαραθώνα, ο Αρχαιολογικός χώρος του Ραμνούνα στη Νέα Μάκρη και το Αμφιθέατρο στον Κάλαμο. Επόμενο είναι να οδηγούν σε αναπόφευκτη σύγκριση με τη Νότια Αττική, της Αττικής Οδού, της Λ. Βάρνης-Κορωπίου, της Λ. Μαραθώνος, του Ελ. Βενιζέλος, των Λιμένων Λαυρίου και Ραφήνας και του Προαστιακού Σιδηροδρόμου. Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι κάτι πρέπει να γίνει και εδώ ώστε να διευκολυνθεί η ανάπτυξη.

Με την ανάδειξη των παραπάνω θεμάτων σκοπός μας είναι να ευαισθητοποιηθούν οι αρμόδιοι φορείς ώστε να δοθούν λύσεις και να ανέβουμε και εμείς επιτέλους στο τρένο της ανάπτυξης.

Συγκεκριμένα προτείνουμε:

- ★ τη σύνδεση των υπηρεσιών του ΟΑΕΔ με τα ΚΕΠ
- ★ την ίδρυση-ανάπτυξη και λειτουργία Νοσοκομειακής Μονάδας στη Βόρεια Αττική με ενδιάμεσο στάδιο την άμεση δημιουργία και λειτουργία Σταθμών Ασθενοφόρων, παρόμοιων με αυτόν του Ωρωπού και παράλληλα εκσυγχρονισμό του Κέντρου Υγείας Καπανδριτίου, ώστε να μπορεί να εξυπηρετεί επείγοντα περιστατικά
- ★ την ποιοτική αναβάθμιση και τον εκσυγχρονισμό των υπαρχόντων χώρων άθλησης και την δημιουργία νέων χώρων σε όλους τους δήμους και όλες τις κοινότητες της Βόρειας Αττικής
- ★ την βελτίωση των υποδομών, όπως το οδικό δίκτυο και τη συγκοινωνιακή σύνδεση των δήμων μεταξύ τους

Γνωρίζουμε καλά ότι για να υλοποιηθούν όλα αυτά απαιτείται χρόνος, όμως ο προγραμματισμός των λύσεων πρέπει να γίνει τώρα, προκειμένου ως το 2013 που θα μειωθεί σημαντικά η χρηματοδότηση της Ε.Ε. προς τη χώρα μας, να έχουν ενταχθεί τα έργα αυτά στο Ενιαίο Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς 2007-2013 και να έχει ξεκινήσει η υλοποίησή τους.

του Ανδρέα Μανίκα

του Κώστα Πανουσόπουλου

Μή-
πως ψά-
χνεις το
ιδανικό
σπίτι;

Έρθε η ώρα να μετακομίσεις και ψάχνεις πάλι για σπίτι στις αγγελίες ώσπου πέφτεις πάνω σε εκείνο το περίφημο δωάρι – κελεπούρι, που είναι ευάερο, ευήλιο, διαμπερές, φωτεινό με θέα την Ακρόπολη και με διάφορες άλλες τέτοιες περγαμνές αντιστοιχείς του νέα, ψηλή, ξανθιά με γαλάζια μάτια που αναζητείς παρέα.

Βέβαια όταν φτάνεις να το δεις από κοντά αντικρίζεις ένα ημιυπόγειο αχούρι, σε πλήρη αρμονία με ολόκληρο το ζωικό βασίλειο των πάσης φύσεως παροικούντων εντόμων καθώς και μια σπασμένη εσωτερική σκάλα στο φωταγωγό που οδηγεί στο πλυσταριό της θείας Κούλης απ' όπου και ανάμεσα από την μοσχομυριστή απλωμένη μπουγάδα, διακρίνεται μόλις και μετά βίας, διαμέσου δορυφορικών και μη κεραιών, ο τρίτος βράχος κάτω δεξιά από το λόφο της Ακρόπολης...

Και τι δεν έχουμε τραβήξει οι περισσότεροι μέχρι να βρούμε ένα διαμέρισμα της προκοπής για να μείνουμε. Από υπερβολικές περιγραφές στις αγγελίες και περιέργους ιδιοκτήτες που έχουν μέχρι και ειδικές προτιμήσεις για το φύλο των ενοικιαστών. Το σίγουρο είναι ότι η όλη διαδικασία απαιτεί πολύ τρέξιμο αλλά και αρκετή τύχη για να βρει κανείς τελικά αυτό που θέλει ή για να είμαστε ρεαλιστές κάτι σχετικά κοντά σε αυτό που θέλει.

Υπάρχει άραγε κάποια μυστική συνταγή που να οδηγεί απευθείας στην είσοδο του επόμενου ιδανικού διαμερισμάτος μας; Απ' ότι μαθαίνουμε, δυστυχώς ακόμη δεν έχει ανακαλυφθεί τέτοιο μαγικό μαντζούνι! Υπάρχουν βέβαια οι μεσίτες που μπορούν –με το αζημίωτο φυσικά– να ασχοληθούν με την περίπτωση μας, αλλά δεδομένου ότι η ενοικίαση δεν τους αποφέρει αρκετά έσοδα σε σχέση με τις προμήθειες από τις πωλήσεις, το πιθανότερο είναι να προσπαθήσουν να «σπρώξουν» την καλύτερη διαθέσιμη σαβούρα σε τιμή ευκαιρίας... Αν πάλι ανήκετε σε εκείνους που δεν τα πάνε και πολύ καλά με τις προμήθειες, υπάρχουν οι κλασικοί τρόποι αναζήτησης, που δεν είναι άλλοι από τις έντυπες αγγελίες και τα ενοικιαστήρια στο δρόμο.

Από τα πλέον γνωστά έντυπα με πλήθος αγγελιών είναι η Χρυσή Ευκαιρία που πρόσφατα μάλιστα «φρεσκάρισε» και την ιστοσελίδα της. Στο www.xe.gr μπορεί να βρει κανείς περιγραφές από όλες τις δημοσιευμένες αγγελίες της έντυπης έκδοσης και με διάφορα κριτήρια π.χ. ρετιρέ ή 1ος όροφος και να τις «φιλτράρει» ώστε να ανασύρει εκείνες που πραγματικά τον ενδιαφέρουν κερδίζοντας έτσι χρόνο από άσκοπα φυλλομετρήματα. Ωστόσο, προκειμένου να διαβάσουμε τα στοιχεία επικοινωνίας του ιδιοκτήτη, θα πρέπει να πληρώσουμε κάποια χρήματα στέλνοντας ένα sms για κάθε 24 ώρες που χρησιμοποιούμε την υπηρεσία αυτή.

NUEVO

Ένα βήμα πιο μπροστά από τις απλές έντυπες αγγελίες, προχώρησαν οι δημιουργοί του www.superspiti.gr. Εδώ μπορούμε όχι απλά να φιλτράρουμε τις αγγελίες σπιτιών με βάση την περιγραφή τους, αλλά επιπλέον μπορούμε να δούμε και φωτογραφίες των διαθέσιμων διαμερισμάτων. Δεκάδες αγγελίες για διαμερίσματα και για σπίτια κυρίως από μεσίτες αλλά και από ιδιώτες –έχει και οικόπεδα αν αισθάνεστε λίγο στριμωγμένοι στο δωράκι!– με πανελλαδική κά-

λυση. Επίσης υπάρχει κόστος για την ανάκτηση των στοιχείων επικοινωνίας των ιδιοκτητών, στέλνοντας ένα SMS μήνυμα με χρέωση. Αν πάλι η οθόνη σας ζαλίζει, το Superspiti κυκλοφορεί και σαν έντυπο στα περίπτερα κάθε μήνα.

Ένα άλλο site με πολλές αγγελίες από όλη την Ελλάδα, είναι το www.tospitimou.gr. Σε συνεργασία με περισσότερα από 1.000 μεσιτικά γραφεία πανελλαδικά, όπως μας ενημερώνει και στην αρχική του σελίδα, διαφημίζει πλήθος διαμερισμάτων που έχουν ανατεθεί στα γραφεία αυτά, με φωτογραφίες και πολλή αναλυτική στοιχεία. Επιπλέον μας δίνεται η δυνατότητα να λαμβάνουμε ενημερώσεις από το site στο email ή το κινητό μας, κάτι που είναι χρήσιμο αν θέλουμε να περιμένουμε την ιδανική ευκαιρία, μιας και το καλό πράγμα συνήθως αργεί!

Αν πάλι οι φωτογραφίες των διαμερισμάτων δεν σας είναι αρκετές για να επιλέξετε μέσα από το σωρό, βρήκαμε και ένα άλλο νέο και ιδιαίτερα εύχρηστο και φιλικό web site το www.rento.gr. Εδώ, εκτός του ότι όλες οι αγγελίες συνοδεύονται από μεγάλες φωτογραφίες, μαζί με μια σύντομη περιγραφή, είναι επιπλέον έξυπνα τοποθετημένες πάνω στο χάρτη δίνοντας έτσι τη δυνατότητα να ψάξει κανείς στην περιοχή ή στις περιοχές που θέλει ή κοντά στο σημείο που τον ενδιαφέρει. Η εξελιγμένη αναζήτηση είναι σε φυσική γλώσσα, όπως για παράδειγμα «Ζωγράφου 50-75 τμ μέχρι 500 ευρώ». Αξίζει επίσης να σημειώσουμε ότι η αναζήτηση είναι εντελώς δωρεάν.

Αν τώρα αποφασίσετε να μετακομίσετε εκτός Ελλάδας, τα πράγματα δεν διαφέρουν και πολύ, με σχεδόν αποκλειστικούς παίκτες τα μεσιτικά γραφεία τα οποία διαχειρίζονται την συντριπτική πλειοψηφία των διαθέσιμων ακινήτων. Από τις πιο γνωστές ιστοσελίδες για παράδειγμα στη Μεγάλη Βρετανία, όπου και υπάρχει μεγάλη ζήτηση από Έλληνες φοιτητές, είναι το www.rightmove.co.uk όπου θα βρείτε χιλιάδες flats to rent, σε όλη τη χώρα.

Όσο για εμάς που θα μείνουμε εδώ, happy surfing και καλό ψάξιμο !

της Μαρίας Αποστολάτου και του Γιάννη Αρβανιτίδη

θέατρο

THEATRICA

Τέλος καλό, όλα καλά!

Σε αυτό το τεύχος θα μιλήσουμε για αρκετές δραστηριότητες που προάγουν την θεατρική πράξη στη χώρας μας. Εδώ θα μνημονεύσουμε τον μεγάλο Ελισαβετιανό Ουίλιαμ Σαίξπηρ ή όπως έγραψαν και οι πρώτοι μεταφραστές «Γουλιέλμο Σακεσπήρο» (!), (πάλι καλά που δε τον έγραψαν και Σάκη – Σπύρο... η γλωσσική ελληνοφρένειά μας μάρανε). Ο σπουδαίος αυτός συγγραφέας έγραψε το «Τέλος καλό, όλα καλά». Όσοι λοιπόν βιαστείτε να μας κατακρίνετε για την καθιερωμένη γκρίνια μας, θα διαπιστώσετε ότι θα έχουμε happy end, so, «all is well, that ends well». Τι μας είπε δηλαδή ο Σακεσπήρος; Αυτά που δίδασκε ο αρχαίος ημών Aristotle, ότι καλή και άγια η τραγωδία, διδασκόμαστε από αυτήν, αλλιά για να μην πλαντάξουμε, πρέπει η παράσταση να τελειώνει με ένα σατυρικό δράμα, με εύθυμη διάθεση, ώστε να φύγουμε ευχαριστημένοι από το θέατρο.

Παρακολουθώντας κανείς τις εξελίξεις στα θεατρικά πράγματα, διαπιστώνει μια αντίφαση. Από τη μία, ένα σωρό θεατρικά κτίρια και δραματικές σχολές, ευάριθμα πανεπιστημιακά τμήματα και τομείς σχετικοί με το θέατρο κοσμούν τη χώρα, και από την άλλη, πολύ λίγη μέριμνα υπήρξε για ένταξη της θεατρολογίας στην εκπαίδευση. Έπρεπε να περάσουν δεκαεπτά συναπτά έτη, για να προκηρυχθούν επιτέλους φέτος κάποιες θέσεις αναπληρωτών θεατρολόγων στην εκπαίδευση. Κάτι είναι κι αυτό! Το θέατρο δεν είναι μια εστέτ γκλαμουριά μιας κλάσας (ή κλίκας) ψευτοκουλτουριόρηδων, ούτε ένας χώρος όπου πηγαίνουν οι Κυρίες για να καταλάβουν τις πρώτες θέσεις στην πλάτεια και να επιδείξουν τα τιμαλφή τους. Το θέατρο είναι ο καθρέφτης της κοινωνίας. Δεν ξέρω αν βέβαια χρειαζόμαστε έναν τόσο... αυστηρό καθρέφτη.

Σίγουρα τα παιδιά που μπαίνοβγαίνουν στα αναμορφωτήρια χρειάζονταν το θεατρικό παιχνίδι και την καλλιέργεια της επικοινωνίας, την εκδήλωση και εξωστρέφεια των ανθρώπινων συναισθημάτων, την καλλιέργεια σωματικών και ψυχικών χαρισμάτων όπως π.χ. η ορθοφωνία ή την επαφή με έργα του

παιδικού θεάτρου που μιλούν κατευθείαν στην ψυχή. Κανένας τριγωνομετρικός τύπος, καμία ημερομηνία μονομαχίας και καμία κλισιαρισμένη έκθεση «ιδεών», από αυτές τις ετοιμοπαράδοτες που κυκλοφορούν, δεν μας κάνει πιο κοινωνικούς από ό,τι η επαφή με το θεατρικό παιχνίδι. Παιχνίδι ίσον παρέα, ίσον συλλογικότητα, όχι ανταγωνιστικότητα στην αρένα των πανελλαδικών εξετάσεων. Χαιρετίζουμε την προσπάθεια για κατάργηση αυτών των εξετάσεων και την καθιέρωση προπαρασκευαστικού έτους στα Λύκεια.

Και μια και πιάσαμε τα ευχάριστα, να πούμε για την προσπάθεια που καταβάλλουν οι διοργανωτές του θερινού Φεστιβάλ Θεάτρου Αθηνών. Αναμένονται μεγάλα ονόματα του παγκόσμιου στερεώματος, κάτι που έχει θορυβήσει τους Γάλλους ανταγωνιστές μας στην Αβινιόν. Γιατί η Ελλάδα έχει και ένα σωρό ομορφιές, ιδίως το καλοκαίρι. Και βέβαια, να συνυπολογίσουμε και την παγκόσμια ακτινοβολία του Φεστιβάλ Επιδαύρου, όπου θα απολαύσουμε μεταξύ άλλων, για δεύτερη χρονιά το «Happy Days» του Beckett και νέα ανεβάσματα του Μαρμαρινού και του Λ. Βογιατζή. Να μην παραβλέψουμε και την επανάληψη στο Θέατρο της Οδού Πειραιώς του «Πεθαίνω σαν Χώρα» που έχει επιτεχθεί σαν μια από τις πιο αξιοσημείωτες παραστάσεις της Ευρώπης την περασμένη χρονιά. Υπογράφει πάλι ο Μιχαήλ Μαρμαρινός. Σε αυτό το σημείο αν αναφέρουμε δυο λόγια για το μεγάλο Έλληνα σκηνοθέτη, συνιδρυτή του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών και ακαδημαϊκό. Πρόκειται φυσικά για τον Σπύρο Ευαγγελιάτο που ίδρυσε το 1975 στην Πλάκα το Αμφιθέατρο, μαζί με την αιώνια σύντροφό του, την αείμνηστη Λήδα Τασοπούλου. Η Τασοπούλου, που προλάβει και να την απολαύσουμε και ως καθηγήτρια υποκριτικής στο πανεπιστήμιο, υπήρξε άνθρωπος με σπάνιο ήθος, θεατρική, μουσική και γενικά καλλιτεχνική παιδεία. Με πρωταγωνιστή συνήθως την Τασοπούλου και πολλούς σπουδαίους ηθοποιούς ο Σπύρος Ευαγγελιάτος αναμετρήθηκε με τα μεγάλα έργα του κλασικού αλλιά και σύγχρονου διεθνούς δραματολογίου, αλλιά έδωσε πνοή και σε ανεκμετάλλευστα ως τότε έργα της ελληνικής γραμματείας, όπως η Ερωςφίλη του Χορτάση, η Ιφιγένεια εν Λεξουρίω του Κατσαίτη και ο Χάσος του Γουζέλη. Στο Αμφιθέατρο, την Επίδαυρο, σε επιτυχημένες περιόδους ανά την Ελλάδα και ανά τον κόσμο, ο θεσμός που δημιούργησε υπήρξε σταθερά ένας από τους μεγαλύτερους πυλώνες θεατρικής παραγωγής μαζί με το Εθνικό Θέατρο και το Θέατρο Τέχνης. Μάλιστα, εντύπωση προκάλεσε και το σκηνοθετικό ντεμπούτο της κόρης του, Κατερίνας Ευαγγελιάτου, η οποία σκηνοθέτησε με εξαιρετική επιτυχία την Ερωτευμένη Νεκρή του Τεοφίλ Γκωτιέ, παράλληλα με τα ανεβάσματα του Ευαγγελιάτου. Ευχόμαστε καλή συνέχεια σε αυτόν τον σπουδαίο θεατράνθρωπο της χώρας μας και την ταλαντούχα συνάδελφό του και κόρη του.

Κλείνοντας, θα θέλαμε να κάνουμε μια αναφορά στο «Θέατρο Κάτω από τη Γέφυρα», δίπλα από τον Σταθμό ΗΣΑΠ Φαλήρου. Σε έναν χώρο υποβαθμισμένο, ο σκηνοθέτης και ηθοποιός Γιώργος Δαφνής εξωραΐσε τον χώρο και έχτισε το θέατρο, όπου παρέα με την θεατρική του ομάδα ανεβάζουν εδώ και αρκετά χρόνια πραγματικά ενδιαφέρουσες παραστάσεις συνόλου, σε κλασικό (αλλιά και παιδικό) κυρίως δραματολόγιο. Αυτά τα λίγα για περιπτώσεις όπου η θεατρική πράξη αποτελεί πράξη πολιτισμού.

της Χαράς Νικολάου & του Χρήστου Μαχαλιώτη

A la moda...

moda

A la moda...

Τετα χαρά σε όλους! Από τη στιγμή που έχει πέσει στα χέρια σας αυτό το εγχειρίδιο θα πει ότι είστε ή ήσασταν έξω! Αλλά πώς είχατε βγει έξω στο δρόμο; Θέλω να πω πριν βγείτε κοιταχτήκατε στον καθρέφτη;;; Γιατί, αν ρωτούσατε εμένα, θα έλεγα πως μάλλον τους σπόσατε! Και φυσικά δεν τους βάζω όλους στην ίδια κατηγορία, υπάρχουν και εξαιρέσεις! Δυστυχώς, στις μέρες μας, ενώ υπάρχει πληθώρα επιλογών σε όλα τα πράγματα, πόσο μάλλον στα ρούχα, ο κόσμος δεν ξέρει να ντύνεται, δεν ξέρει ποιο στυλ του ταιριάζει, με αποτέλεσμα να γελοιοποιείται. Από αυτή τη στήλη θα δούμε μερικά κλασικά λάθη, βασικά τρικ και τα fashion trends της θερινής σεζόν.

Αρχικά, **το βασικό γυναικείο λάθος που κάνουν όλες** (ιδίως κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, γιατί είναι πιο επιβλητικό) είναι το υποτιθέμενο sexy ντύσιμο, το οποίο μόνο sexy δεν είναι. Κορίτσια, μην τα πετάτε όλα έξω, αφήστε και κάτι στη φαντασία του άλλου. Είναι πιο θηλυκό και πιο sexy. Φορέστε ένα short με ένα πιο μακρύ T-shirt, συνδυάστε το με ένα γιλέκο και αξεσουάρ ακολουθώντας το California's & Hippies look! Προτιμήστε τα floral κομμάτια και τα ανοιχτά χρώματα. Φέτος είναι must τα high-heels shoes/sandals/shoe boots, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι πετάμε ότι έχουμε σε flat! Επίσης, κάντε smart shopping αγοράζοντας πολλή αξεσουάρ, όχι πολλή ρούχα. Αλλάζοντας απλά τα αξεσουάρ ένα ντύσιμο μπορεί να φορεθεί ξανά και ξανά δείχνοντας καινούριο! Επιλέξτε

μεγάλες τσάντες για τις πρωινές ώρες και φακέλους για τις βραδινές σας εξόδους.

Μαντίλια, μεγάλα καπέλα και ζώνες σε στυλ αμπίρ έχουν την τιμητική τους! Καλό θα είναι να προμηθευτείτε γυαλιά ηλίου με μεγάλους στρογγυλούς (κυρίως) φακούς σε χρώμα που να ταιριάζει με τα μαλλιά σας και την επιδερμίδα σας.

Μπορεί οι γυναίκες να ασχολούμαστε περισσότερο με το ντύσιμό μας απ' ό,τι οι άντρες, αλλά αυτό δε σημαίνει πως πρέπει να αδιαφορούν και αυτοί για την εικόνα τους. Ένα από τα πιο συνηθισμένα λάθη που κάνουν οι άντρες είναι ότι αφήνουν τη μαμά τους να ψωνίζει γι' αυτούς με αποτέλεσμα να μην έχουν ένα δικό τους στυλ. Άλλο πάλη το γυμναστήριο! Τι εννοώ; Φουσκώνουν, φουσκώνουν κι όσο πιο φουσκωμένοι τόσο πιο κολλητή είναι η μπλούζα. Άντρες, δεν είναι ωραίο! Εάν έχετε φάει τα χρόνια σας στα γυμναστήρια και θέλετε να φανούν οι κόποι σας μπορείτε και με πιο κολλητικό τρόπο! Φορέστε ένα λεπτό αέρινο T-shirt με V-neck και ένα παντελόνι (είτε Jean είτε υφασμάτινο) πιο φαρδύ στους μηρούς και το σώμα σας θα δείχνει πολύ πιο sexy!! Σταματήστε να πηγαίνετε στην παραλία με τα παλιά σας αθλητικά. Είναι τελείως αποκρουστικό. Πείτε το ναι και φορέστε σαγιονάρες. Είναι βολικές και καλαίσθητες. Προτιμήστε πουκάμισα με μακριά ή 3/4 μανίκια. Βάλτε στο καλάθι των αγορών σας τις ζακέτες, είναι κάτι χρήσιμο για τις βραδινές δροσούλες και πάνω απ' όλα ολοκληρώνουν ένα ντύσιμο.

Πρέπει να γνωρίζετε πως:

- (1)** Τα πολύ trendy κομμάτια, είναι οι πιο άσκοπες αγορές.
- (2)** Οι μικρότερες τάσεις μιας σεζόν είναι οι συχνά οι μεγαλύτερες της επόμενης.
- (3)** Τα πιο αποτυχημένα look είναι τα κοπιρισμένα. Φροντίστε να παίρνετε ιδέες, αλλά να βάζετε πάντα και τη δική σας πινελιά..
- (4)** Οι τάσεις ουσιαστικά ανακυκλώνονται. Εάν μια τάση δεν έχει εμφανιστεί τρία χρόνια, στον 4ο χρόνο θα είναι σίγουρα στο προσκήνιο.
- (5)** Οι πιο cool διάσημες δημιουργούν τη μόδα του άμεσου μέλλοντος.

Τέλος να θυμάστε πως το ωραίο ντύσιμο δεν είναι πάντα το ακριβό, γιατί το smart shopping είναι και cheap shopping χωρίς υπερβολές βέβαια!!

Καλά ψώνια!!!

της Χριστίνας Παυλογιαννοπούλου

euroVi-
sion
2008

Οι Στρατηγικοί Επενδυτές της Καλομοίρας και η μουσική διπλωματία μας θριάμβευσε...

Όσα πραγματικά κρύβονται πίσω από τη μεγάλη αυτή επιτυχία, αναφέρονται εδώ χωρίς φόβο. Η επιτυχία ήρθε μέσα από τρομακτικές διεργασίες που το STAR και η ΕΡΤ δεν ομολογούν...

Μπορείτε άραγε να φανταστείτε την ακόλουθη συνδρομιά...;

- Ο Πούτιν -που ήθελε να πάρει πάση θυσία τη νίκη στη Eurovision- είχε κλείσει συμφωνία με τον Καραμανλή να είμαστε στις πρώτες θέσεις κατάταξης. Άλλωστε, αυτός κάνει «κουμόντο» και στο μουσικό διαγωνισμό. Θα τα διαβάσουμε όλα στο νέο βιβλίο του Λιακόπουλου «ο κόκκινος Γεβγένι, η κόκκινη αρκούδα... και η κόκκινη Καλομοίρα»
- Ο Γερμανικός Κολλοσός των Τηλεπικοινωνιών, θέλοντας να καλοποιάσει τους Έλληνες για να αμβλυνθούν οι αντιδράσεις για την αγοροπωλησία του πακέτου μετοχών του Ο.Τ.Ε., ανάγκασε τους χιλιάδες εργαζομένους του να ενώσουν τις φωνές και την ψήφο τους με τους χιλιάδες μετανάστες μας στη Γερμανία για το 12άρι.
- Ο Βγενόπουλος ανέλαβε τα έξοδα για αυτή και τις 5 επόμενες Eurovision μαζί με Κόκκαλη, Τζίγκερ, Γιαννακοπουλαίους, Αγγελουπουλαίους και Πατέρα, σε μια ιδιόμορφη Πανελλαδική (πλέον) Ενωτική Κίνηση (νέα ΠΕΚ) και με συνθήματα «11 εκατομμύρια Γαλάζιες φωνές» και «η αρχαία Ελλάδα είχε δώδεκα θεούς, η σύγχρονη έχει μία Μούσα, την Καλομοίρα».
- Ο Ντέμης, ακόμα θυμωμένος από τη μεγάλη αδικία του πρωταθλήματος, δε μετείχε στην πολυμετοχική και πανεθνική αυτή προσπάθεια, απαιτώντας το πρωτάθλημα που έχασε, το Ζήκο στην Εθνική (θα επανέλθει στην ενεργό) και τη Δέσποινα του χρόνου πρώτη στο διαγωνισμό. Οι Ζαγοράκης, Σκόρδας Δαμίλης, Κούγιας και λοιποί μεγάλοι πρόεδροι συμμετείχαν κανονικά...

Επίσης, ο Βγενόπουλος απείλησε με μηνύσεις τα φαβορί και τους Σουηδούς άρχοντες της οργανωτικής, αν τολμούσαν να ξεπεράσουν τις ηγέτιδες συμμαχικές χώρες (Ρωσία-Ελλάδα). Αυτή τη στιγμή εκκρεμεί η μήνυση στην Ουκρανία που μπήκε «σφήνα» στη δεύτερη θέση καθώς και στο Σουηδό σκηνοθέτη που μας δημιούργησε τόσα προβλήματα.

Η διοργανώτρια Σερβία με συνεχείς καλλιτεχνικές τρικλοποδιές στους ανταγωνιστές και ψυχολογικό πόλεμο από φανατικούς οπαδούς του Ερυθρού Αστέρα και της Παρτιζάν Βελιγραδίου μέσα στο στάδιο, δημιούργησε το κατάλληλο κλίμα για να παίξουμε εμείς και οι Ρώσοι εντός έδρας.

Φήμες λένε ότι εθεάθησαν στον σκληρό πυρήνα των οπαδών του Ερυθρού Αστέρα, ο Τάκης, ο Αλέκος, ο Μύραλης και άλλα πρωτοπαλίκαρα της Θύρας 7, ο πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ Παπανικολάου και ΚΝίτες που δε συγχώρεσαν τον Τίτο (που τους παράτησε στον εμφύλιο), ενώ στους Παρτιζάνους το ρυθμό έδιναν ο Μπάμπης ο μανάβης και τα παιδιά της Άννα Τούμπας, ο Τατούλης (ως παρτιζάνος επαναστάτης της κυβέρνησης), ο Βενιζέλος (ως παρτιζάνος επαναστάτης του ΠΑΣΟΚ), ΚΝίτες που συγχώρεσαν τον Τίτο, γνωστοί ΟΝΝΕΔίτες ΠΑΟΚτσίδες και ΠΑΣοζέδες Γιαννιώτες (ήμουν και εγώ ανάμεσά τους).

- Η Αλέκα του ΚΚΕ, υποστήριξε διακριτικά την εθνική προσπάθεια στην Eurovision, τις συνεργασίες Καραμανλή-Πούτιν με τους αγωγούς και τα άρματα μάχης, την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση (είπαμε διακριτικά), το Veto στα Σκόπια και το χαστούκι του Καραμανλή στους Αμερικάνους και το ΝΑΤΟ, φωνάζοντας παλιά και αγαπημένα συνθήματα και γράφοντας μυστικά το επόμενο ελληνικό τραγούδι που θα μας εκπροσωπήσει και θα λέγεται «Ρ.Α.ΜΕ. Together». (Ρ.Α.ΜΕ. όπως Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο)

Ο Γιώργος Παπανδρέου μεσολάβησε στις σοσιαλιστικές χώρες πχ Ισπανία, Πορτογαλία και Σουηδία, ως πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς για να πάρουμε βαθμούς (3, 0 και 1 αντίστοιχα). Αυτές τον αγνόησαν όπως φαίνεται (μα και ποιος τον ακούει πλέον).

Ο Αλέξης Τσίπρας δεν υποστήριξε την εθνική αυτή προσπάθεια, διότι ενεπλάκη ενεργά σε αυτή ο Βγενόπουλος και το μεγάλο κεφάλαιο. Ωστόσο, μετά τη μεγάλη δημοσιότητα και τρομερή επιτυχία, ανακοινώνει ότι θέλει να παρουσιάσει αντί των αδερφών Μαγγίρα τον επόμενο μουσικό διαγωνισμό ως trendy Alex και δίνει ήδη συνεντεύξεις για το θέμα σε όλα τα μέσα ενημέρωσης. Η ΟΝΝΕΔ και η ΔΑΠ υποστηρίζουν τις αδερφές Μαγγίρα και το ζήτημα θα λυθεί σε γενικές συνελεύσεις στις σχολές.

Τα γκάλοπ που έχουν ξεκινήσει να βγαίνουν δείχνουν: αδερφές Μαγγίρα 35% (υποστηριζόμενες από γαλάζιους και διακριτικά κόκκινους Euro fans), trendy Αλέξη 25% (υποστηριζόμενος από οργανισμό Λαμπράκη), Λιακόπουλο 20% (τον στηρίζει ο Πούτιν και θα ανέβει σίγουρα), Γιώργο Καρατζαφέρη 4% (ξέρει από τηλεόραση, είχε βγει και mister Ευρώπη, αλλά το ΛΑΟΣ είναι σε πτώση), Δάφνη Μπόκοτα 3% (20 χρόνια αποτυχίες δεν ξεχνούνται εύκολα).

Η Γαλλία μας έδωσε μόνο 3 βαθμούς, διότι η δημοτικότητα του Έλληνα Σαρκοζί είναι χαμηλά... Οι Βαλκάνιοι μας έδωσαν πολλούς βαθμούς, διότι ο Καραμανλής είναι αρχηγός... Η Αλβανία μας έδωσε το 12άρι, διότι τα Σκόπια θα διαλυθούν μετά το VETO και θα πάρουν και αυτοί «κομμάτι»... Τα Σκόπια μας έδωσαν 3 βαθμούς (όχι παραπάνω μη γίνουν ρεζίλι), διότι φοβούνται κι άλλο VETO... Οι Άγγλοι 12άρι, διότι η Καλομοίρα είναι από USA.... Το Σαν Μαρίνο 12άρι, διότι όλοι πάμε για ψώνια εκεί... Η Ουκρανία μόνο 2, για να μας περάσει, αλλά η μήνυση του Βγενό έρχεται... Ο Διευθυντής του NUEVO και το τμήμα Διεθνών Σχέσεων της ΟΝΝΕΔ κανόνισαν για τους υπόλοιπους...

Προτάσεις γίνονται για συνάντηση των πολιτικών αρχηγών υπό τον Πρόεδρο Παπούλια, σύγκληση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, του ΠΑΜΕ, γενικές συνελεύσεις σε σχολές (όχι βέβαια για το νομοσχέδιο), σύγκληση του Ανωτάτου Συμβουλίου Εθνικής Άμυνας, Συνέλευση μελών του Ολυμπιακού και φυσικά εκτελεστικό της ΟΝΝΕΔ και Κεντρική Επιτροπή για τη χάραξη της στρατηγικής που θα ακολουθηθεί η χώρα στο EURO, την κινέζικη Ολυμπιάδα, την επόμενη EUROVISION... Εμείς θα είμαστε εκεί για νέες ανταποκρίσεις...

του Αλέξανδρου Σπίρου

Τηλεόραση

TV OR NOT TV ?

THAT is the

?

Χειμώνας 2007-2008 ήλξης. Εισαγόμενες σειρές - Ελληνικές παραγωγές 1-0. Έλληνες παραγωγοί και ηθοποιοί εμμηλεκόμενοι, βάριτε ρουκέτο στα στούντιο και ξαμοιηθείτε στο Hollywood για δικαιώματα από ξένες σειρές. Ούτε άγχος, ούτε τρεξίματα..., μια κι έξω...once off... Η επόμενη σεζόν κοντοζυγώνει... και όσοι πιστοί προλάβετε!

Αμφισβητήθηκαν, διασύρθηκαν, αναδείχθηκαν, προβλήθηκαν, εμείς πάντως τους αγαπήσαμε: η Dream Team της τηλεοπτικής σεζόν για το 2007-2008: Έφη Θώδη, Ρούλα Βροχοπούλου, Πόπη Μαλιωτάκη, Γιάννης Γαλάτης, Αλέξης Κούγιας – Εύη Βατίδου, Πασχάλης – Αλίκη Αρβανιτίδου, Άντζελα Δημητρίου – Όλια ή Όλγα και άλλοι πολλοί....

Αδιαφιλονίκητοι οι νικητές της φετινής «σεζόν»... Τα «νούμερα» φέρανε τα νούμερα, και η ελληνική τηλεοπτική συντεχνία το κατάλαβε εγκαίρως, εξ' ου και η αδιάλειπτη αναπαραγωγή κάθε αγωγής - εξώδικου του Αλέξη προς την Εύη, της Εύης στον Αλέξη, κάθε ικετευτικής παράκλησης μετά δακρύων της Ρούλας να γυρίσει ο Φραν, της άρνησης που ακολούθησε την αποδοχή και μετά πάλι την άρνηση του Πασχάλη για το εξώγαμο, με τη συμπαράσταση πάντα της σιδηράς συζύγου-συνήγορου Αλίκης, μέχρι τέλους, υποστηρίκτριας του στιγμιαίου λάθους. Μάθαμε ότι, όταν κάνεις πλαστική στην μύτη οξυγονώνεται ο εγκέφαλος (...της Άντζελας), ενώ θαυμάσαμε την αντοχή του απόλυτου Μγκονος idol – πανταχού παρόντα Γιάννη Γαλάτη ο οποίος αρνήθηκε την πρόταση γάμου της Έφης. Η Πόπη (η μπριζολέ καλέ), έκανε τάμα στον Λαζόπουλο και τώρα του χτίζει εκκλησία, μεγάλη η χάρη του... μιας και εξ αιτίας του αναδείχθηκε επιτέλους το ταλέντο της. Η Όλια μάς μπέρδεψε λίγο, πάνω που συνηθίσαμε το καλλιτεχνικό της ψευδώνυμο..., η μα-

μά της έβγαλε επίσημο ανακοινωθέν ότι ξαναονομάζεται Όλγα... Και εμείς μείναμε να απορούμε... Το τηλεοπτικό πεδίο αντανακλά την νεοελληνική κοινωνία ή το αντίστροφο...;

Μπορεί η αγάπη να άργησε μια μέρα, τα πρωινάδικα, όμως, ήταν και φέτος συνεπή στο ραντεβού τους...

Ο Γρηγόρης μας καθημερίζει ακόμα μέσα από τον «όμορφο κόσμο του» το πρωί, περιχαρής που στο γνωστό τοις πάσι παιχνίδι με το τηλέφωνο, συνειδητοποιήσει ότι δεν τον βλέπει κανείς, ενώ 9 στους 10 τον πέρναγαν για την ξαδέρφη Παγώνα από το διπλανό χωριό. Η Ελένη, μας άνοιξε την όρεξη, όταν από τις 10:00 το πρωί καταβρόχθιζε ό,τι έβρισκε μπροστά της περιμένοντας το τρίτο της αγγελούδι, που της έδωσε την πρωτιά στην πρωινή ζώνη. Η Ελεονώρα, παρέμεινε έκπληκτητρι πριγκίπισσα του προτεκτοράτου των πρωινάδικων, βλέποντας ακόμα και το δίδυμο Μαριέτα - Πρόδρομο με τη συμπαθέστατη κατά τ' άλλα κα. Σακκάκου (remember ΕΡΤ;), να ακολουθεί σε απόσταση αναπνοής και πολλές φορές να την ξεπερνά... Σαν το παραμύθι με τον λαγό και τη χελώνα, αν θυμάστε...

Τελικά, είμαστε τουλάχιστον heroes, βλέποντας 24 ώρες το 24ωρο αυ-

τά που μας σέρβιρε φέτος η ελληνική τηλεόραση, με αποτέλεσμα σχεδόν 8 μήνες μετά να νιώθουμε LOST... και να αισθανόμαστε τυχεροί παρακολουθώντας τα ΧΡΥΣΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ στην NET. Απολαύσαμε τα διλήμματα και τα αδιέξοδα της γενιάς των 30 plus μέσα από το σήριαλ «Υπέροχα Πλάσματα», που έκανε την έκπληξη και απέκτησε φανατικούς θαυμαστές. Ο Λαζόπουλος κατάφερε να μας καθηλώσει δίνοντας ρεσιτάλ κάθε Τρίτη και προκαλώντας μας κλαυσίγελο με τα χάλια μας... Μπας και μας ορέσει τελικά αυτή η μαζοχιστική διασκέδαση;

Η σωτηρία είναι κοντά...

Κάτι η Eurovision, κάτι το πρωτάθλημα ποδοσφαίρου EURO 2008, ανορθώνουν κάπως το εθνικό μας ηθικό. Καλομοιράκι και Εθνική Ελλάδος σώζουν την κατάσταση, ανεβάζοντας την ελληνική μας υπερηφάνεια, κρατώντας τους τηλεοπτικούς μας δέκτες ανοικτούς, αφού προσμένουμε όλοι μαζί, μικροί και μεγάλοι, σε μια παλινόρθωση του εθνικού αισθήματος και του ελληνικού μεγαλείου... Ας είναι καλά οι ευρωπαϊκές διοργανώσεις..!

AND THE OSCAR GOES TO ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΙΝΟ!!

Κι είμαστε ακόμα ζωντανοί... στη σκηνή...

Επόξια και δικαίως, σε εμάς που αντέξαμε και φέτος, και δεν τελειώσαμε εδώ... έρχονται οι επαναλήψεις για όσους νόμιζαν ότι την γλίτωσαν. Μην ξεχνιόμαστε, προσεχώς έρχονται τα απολαυστικά καλοκαιρινά ρεπορτάζ του Star. Ξέρετε τώρα, έρχεται καύσωνας, γέμισαν οι παραλίες οπίσθια, οι Αθηναίοι ξεχύθηκαν στις πλάζ, πόσα ευρώ θέλει μια οικογένεια για να πάει για μπάνιο ...κτλ... Eis το επανιδείν... ΚΑΛΑ ΜΠΑΝΙΑ με αντιηλιακό χωρίς ορυκτέλαιο (εκτός και αν το δίνουν δώρο με την κάρτα καυσαερίων) ...

NUEVO

της Δανάης Γραφάκου

Μουσική

Madonna - Hard Candy (Warner) Βαθμολογία: 4,5/10

Το 11ο άλμπουμ της Madonna είναι γεγονός. Η πιο δημοφιλής καλλιτέχνης της σύγχρονης μουσικής σκηνής πλησιάζει τα 50 αλλά δεν το βάζει κάτω. Το χαρακτηριστικό της γνώρισμα ήταν οι καινοτομίες που παρουσίαζε στις τάξεις της εποχής. Στο Hard Candy όμως δε βλέπουμε κάτι αντίστοιχο. Αντίθετα επιλέγει να χρησιμοποιήσει πιο σίγουρες λύσεις, οι οποίες έχουν ήδη γίνει αποδεκτές από το κοινό της pop μουσικής. Οι Neptunes και το team του Timbaland έχουν μοιραστεί το βάρος της παραγωγής του CD της ντίβας. Εκεί αρχίζουν και τα προβλήματα. Τεχνικά όλα είναι άψογα. Ευφάνταστοι χορευτικοί ρυθμοί, με χρήση ήχων από το παρελθόν αλλά κι από το σήμερα, έξυπνο μπέρδεμα μουσικών ειδών και κρυστάλλινα φωνητικά. Τι λείπει; Το συναίσθημα και η ανάδειξη της προσωπικότητας της Madonna η οποία δείχνει έξω από τα νερά της. Αν κάποιος ακούσει τα κομμάτια του άλμπουμ, του δίνεται η εντύπωση ότι η Madonna συμμετέχει στους δίσκους των Neptunes και του Timbaland. Όχι ότι δεν υπάρχουν επιτυχίες, ούτε ότι υπάρχουν μουσικά ψεγάδια. Αλλά μια βασίλισσα πρέπει να είναι στην κορυφή κι όχι στο περιθώριο. Αλλά ένα παράδειγμα ότι η ανάμειξη των καλύτερων συστατικών δε μας εγγυάται πάντοτε το ιδανικό αποτέλεσμα!

Track list

1. CandyStore
2. 4Minutes
3. Givelt2Me
4. Heartbeat
5. MilesAway
6. She'sNotMe
7. Incredible
8. BeatGoesOn
9. DanceTonight
10. SpanishLesson
11. Devil
12. Voices

ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΗ

Portishead - Third (Island) Βαθμολογία: 8,5/10

Όταν κάποια ακούσματα αρέσουν πολύ δεν ξεχνιούνται εύκολα. Και ο χρόνος περνάει χωρίς να το καταλάβεις, μέχρι να συνειδητοποιήσεις ότι το νέο CD των Portishead είναι η πρώτη τους νέα δουλειά μετά από 10 χρόνια. Όπως δήλωσε κι ο Geoff Barrow, ιδρυτής του γκρουπ: «Θέλαμε ο ήχος μας να θυμίζει Portishead και ταυτόχρονα όχι...». Τι σημαίνει αυτό; Κάτι πολύ δύσκολο κι επικίνδυνο. Να θες να είσαι ο εαυτός σου, χωρίς να επαναλαμβάνεσαι. Το κύριο γνώρισμα των Portishead ήταν η μελαγχολία που τώρα φτάνει σε πιο σκοτεινά επίπεδα. Έχουν ξεφύγει από τον ορισμό του trip hop, αλλά πιθανόν ο εξελιγμένος τους ήχος να είναι ένας επαναπροσδιορισμός του είδους, μιας και πάντα τους ακολουθούσαν νκητικά τα άλλα γκρουπ του χώρου. Ακόμα και τα ραδιοφωνικά κομμάτια του CD είναι οριακά pop, με πιο ωμό και υποχθόνιο ύφος. Το Third είναι ένα άλμπουμ που πρέπει να το ακούσεις μόνος, με κλειστά μάτια και την κατάλληλη διάθεση, αν θες να μπει στον κόσμο των δημιουργών του. Ο σκοπός επετεύχθη!

rack list

1. Silence
2. Hunter
3. NylonSmile
4. TheRip
5. Plastic
6. WeCarryOn
7. DeepWater
8. MachineGun
9. Small
10. MagicDoors
11. Threads

Moby - Last Night (Mute) Βαθμολογία: 7,5/10

Έχουν περάσει 16 χρόνια από τότε που πρωτοείδα τον Moby στο Royal Albert Hall. Σχετικά άγνωστος τότε, ξεχώρισε για τη σκηνική του παρουσία. Δεν είχα ξαναδεί τόσο δυνατό και γεμάτο ενέργεια live από έναν άνθρωπο που η μόνη του συνοδεία ήταν ένα keyboard. Στο τέλος της παράστασής του έσπασε το keyboard, όπως έκαναν οι κιθαρίστες των metal groups του παρελθόντος και τελικά απομακρύνθηκε από τη σκηνή υπό τη συνοδεία του προσωπικού ασφαλείας της διοργάνωσης... Εντυπωσιακό, αν μη τι άλλο! Είχα αμέσως καταλάβει ότι ο Moby δεν ήταν ένας ακόμα διάττοντας αστέρας της χορευτικής μουσικής. Από τότε έχει καταφέρει να γίνει μία από τις πιο αναγνωρισμένες φιγούρες του «ηλεκτρονικού» χώρου. Στο Last Night, το όγδοο επίσημο άλμπουμ της καριέρας του, μας δείχνει για άλλη μια φορά ότι είναι στον κόσμο του (με την καλή έννοια!). Αγνωρίζει την τρέχουσα μόδα του dance ήχου και μας δίνει τη δική του άποψη, μέσω ενός νοσταλγικού ταξιδιού στα 80s και τα 90s. Στη disco εποχή της Νέας Υόρκης που ο ίδιος έζησε τα πρώτα του χρόνια ως DJ. Δύσκολο έργο το να απευθύνεσαι σε ανθρώπους που δε χορεύουν πια. Γι' αυτό και το Last Night ξένισε τους νέους και κάποιους reviewers που του έδωσαν χαμηλές βαθμολογίες. Καλλιτέχνης όμως του βεληνεκού του Moby πρέπει να αντιμετωπίζονται πιο σφαιρικά και να μην περιορίζονται στις τάξεις της εποχής και στις συγκρίσεις με τα pop hits. Πρόκειται για ένα CD που μπορεί να το ακούσει ευχάριστα ο καθένας, ακόμα και οι γονείς κάποιων από μας που θα βρουν γνώριμους ήχους και μελωδίες.

tracklist

1. OohYeah
2. ILoveToMoveInHere
3. 257.zero
4. EverydayIt's1989
5. LiveForTomorrow
6. Alice
7. Hyenas
8. I'mInLove
9. DiscoLies
10. TheStars
11. Degenerates
12. SweetApocalypse
13. MothersOfTheNight
14. LastNight
15. Lucy Vida (Hidden track)

του ΧFader

Τα λόγια σου... μας χόρτασαν!!!

Δηλώσεις

Νικήτας Κακλαμάνης, Δήμαρχος Αθηναίων:

«Είναι στο σχεδιασμό μας να προχωρήσουμε η ΚΕΔΚΕ,

ο Δήμος Αθηναίων και άλλοι μεγάλοι δήμοι της χώρας στην ίδρυση μη κρατικού ΑΕΙ με τη μορφή Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου. Αντικείμενό του θα είναι η παραγωγή στελεχών για την Αυτοδιοίκηση».

Ο Δήμος Αθηναίων, μετά τον πρώτο ιδιωτικό ραδιοφωνικό σταθμό, που δημιούργησε, επί δημαρχίας Μιλιτιάδη Έβερτ, τώρα «ανοίγει» το δρόμο του μέλλοντος και στην Εκπαίδευση με την ίδρυση του πρώτου μη κρατικού Πανεπιστημίου. Μηράβω Δήμαρχε!

Αλέξης Τσίπρας, πρόεδρος Συνασπισμού:

«Δεν θα ανεχτούμε αυθαίρετες και αντισυνταγματικές παρεμβάσεις του κράτους στα δημόσια πανεπιστήμια».

Αυτό το «αυθαίρετες αντισυνταγματικές παρεμβάσεις», μήπως να το θυμόσασταν και μετά τις πρόσφατες επιθέσεις που δέχθηκαν καθηγητές και φοιτητές στα Πανεπιστήμια Πειραιά και Θεσσαλονίκης από ακραίες αριστερές ομάδες; Έτσι, για να μην είμαστε και «εκτός τόπου και χρόνου»!

Ευριπίδης Στυλιανίδης, υπουργός Παιδείας:

«Καταθέτω στα πρακτικά τις δημόσιες τοποθετήσεις του κ. Παπανδρέου υπέρ του Μη Κρατικού Μη Κερδοσκοπικού ΑΕΙ και επιστημονικό κείμενο παρέμβασης του αρχηγού της εσωκομματικής αντιπολίτευσης του ΠΑΣΟΚ κ. Βενιζέλου, ο οποίος σε ανύποπτο χρόνο υποστήριξε τη θέση ότι ακόμα και με την παρούσα διάταξη του Α16 θα μπορούσαν να δημιουργηθούν Μη Κρατικά Μη Κερδοσκοπικά ιδρύματα, αρκεί να έχουν τη μορφή του Ν.Π.Δ.Δ.»

Να, λοιπόν, που ο «βασίλειος είναι γυμνός» στο ΠΑΣΟΚ. Και όπως λέει ο σοφός λαός...άλλα λέν τα μάτια σου και άλλα ο λογισμός σου... κ. Παπανδρέου.

Μαριέττα Γιαννάκου, π. υπουργός Παιδείας:

«Χρειάζεται σε όλα να δείχνουμε δύναμη και θάρρος. Να ξαναρχίζουμε από την αρχή και να μην απογορευόμαστε. Αυτό είναι ο άνθρωπος να ανοίγει νέους ορίζοντες και να έχει δύναμη ψυχής και καρδιάς».

Απόδειξη ότι η δύναμη της ψυχής μπορεί να νικήσει τις δυσκολίες της ζωής. Κυρία Γιαννάκου είστε παράδειγμα για όλους μας.

Προκόπης Παυλόπουλος, υπουργός Εσωτερικών:

«Θα εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια που αφήνει το Σύμφωνο και τη σύμφωνη και με το κοινοτικό δίκαιο ερμηνεία του Άρθρου 16, ώστε να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε».

Εξαντλήστε τα κ. υπουργέ, πριν...εξαντληθεί η υπομονή χιλιάδων νέων που «μεταναστεύουν» για να σπουδάσουν σε ιδιωτικά -ή κρατικά με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια- Πανεπιστήμια του εξωτερικού.

ΠΟΣΔΕΠ

«Οι πρόσφατες δηλώσεις του ΥΠΕΠΘ δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αμφιβολίας για την επιλογή του να δυναμιτίσει το ήπιο κλίμα των πανεπιστημίων δημιουργώντας εκρηκτικές αντιδράσεις».

Εσείς...ας πούμε, που αποφασίζετε να βάλετε «λουκέτο» στα Πανεπιστήμια λίγο πριν την Εξαεστική του Ιουνίου δεν «δυναμιτίζετε το κλίμα». Είναι αυτό που λέμε...στον κόσμο τους.

Άννα Διαμαντοπούλου, βουλευτής ΠΑΣΟΚ:

«Τα πανεπιστήμια πρέπει να είναι ανοιχτά και να πάμε σε πολύ ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις συγκρουόμενοι με παλιές καθεστωτικές νοοτροπίες».

Ίσως δεν έχετε αντιληφθεί ότι η κυβέρνηση αυτό κάνει τόσο καιρό. Το ζήτημα είναι τι κάνει και τι έκανε το ΠΑΣΟΚ τόσο καιρό;

Γιώργος Αλογοσκούφης, υπουργός Οικονομίας:

«Όσο τα ελληνικά πανεπιστήμια βρίσκονται εγκλωβισμένα στον φαύλο κύκλο του κομματισμού, της ξενοφοβίας και της αντίστασης απέναντι σε κάθε τι καινούργιο, τόσο οι ευκαιρίες θα χάνονται η μία μετά την άλλη».

Θα βλέπουν δηλαδή τα τρένα (με τους φοιτητές) να φεύγουν... για τα Πανεπιστήμια του Εξωτερικού

Γιώργος Παπανδρέου, πρόεδρος ΠΑΣΟΚ (2007):

«Είμαι υπέρ του να μπορούν να υπάρχουν μη κερδοσκοπικά, μη κρατικά Πανεπιστήμια, τα οποία θα πιστοποιούνται από το Δημόσιο και τα οποία μπορεί να είναι οι φορείς που θα τα δημιουργούν. Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, όχι Δημοσίου Δικαίου, τα οποία βεβαίως θα μπορούν να είναι και φορείς που έχουν η Τοπική Αυτοδιοίκηση, η ΓΣΕΕ».

Βρε, μήπως οι πληροφορίες ότι ο κ. Παπανδρέου καταχωρήθηκε στο βιβλίο των ρεκόρ Γκίνες, λόγω της ταχύτητας που αλληλάζει απόψεις, είναι αληθείς;

Νίκος Χατζνικολάου, δημοσιογράφος:

«Με θλίψη μου διαπιστώνω ότι τα πράγματα στην Παιδεία είναι λίγο χειρότερα από αυτά που ζούσαμε εμείς ως φοιτητές τη 10ετία του 80. Τότε υπήρχαν επεισόδια που αφορούσαν τις σχέσεις μεταξύ φοιτητικών νεολαίων για την ιδεολογική επικράτηση, ενώ σήμερα αφορούν τις σχέσεις μεταξύ καθηγητών-πρυτάνεων και φοιτητών που δέρνουν του πρυτάνεως. Αυτό δεν το 'χαμε ζήσει εκείνη την περίοδο».

Δυστυχώς το ζήσαμε και αυτό...

του

Δημήτρη Κουνιά

NUEVO

Ο δαίμων του τυπογραφείου χτύπησε και στο NUEVO. Στο προηγούμενο τεύχος παραλείψαμε να γράψουμε πως το άρθρο στη σελίδα 34 με τίτλο «Η Τουρκία στο δύσβατο μονοπάτι προς την Ευρώπη...» είναι του Παύλου Πέπη και το άρθρο στην σελίδα 35 «Το Κουρδιστάν στο στόχαστρο της Τουρκίας» είναι του Αντώνη Γκλιόκα.

φωτο-
γραφίες

Στείλτε μας κι εσείς τις δικές σας φωτογραφίες στο nuevo@onned.gr

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΕΣ

The amazing Spiderman photo: Χρίστος Τιμαγένης

Με ένα δελφίνι αγκαλιά photo: Χρίστος Τιμαγένης

Το παλαιό κτίριο της Νομικής 1 photo: Σπύρος Παπαδοκωστάκης

Ταίζοντας το κατοικίδιο photo: Χρίστος Τιμαγένης

Το παλαιό κτίριο της Νομικής 2 photo: Σπύρος Παπαδοκωστάκης

Παρέλαση 25ης Μαρτίου στη Νέα Υόρκη photo: Χρίστος Τιμαγένης

18 ΧΡΟΝΙΑ ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΓΥΡΩ ΜΑΣ!

περιοδικό **ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ**
κυκλοφορεί από το 1992
προσφέροντας στους
συνδρομητές του:

- ενημέρωση για τις εξελίξεις σχετικά με τη βιώσιμη διαχείριση των αποβλήτων
- προτάσεις για τη μείωση, την ανακύκλωση και τη σωστή διαχείριση των απορριμμάτων
- άρθρα, ειδήσεις και προτάσεις σχετικά με θέματα προστασίας του περιβάλλοντος, βιώσιμης κατανάλωσης κ.α.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΑΔΟΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ

ΜΕΛΑΛΗ 3, 10440 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 210 8224481, ΦΑΞ 2108225705, www.onnea.gr, info@onnea.gr

Η παρούσα καταχώρηση γίνεται δωρεάν, κατά ευγενική παραχώρηση της ΟΝΝΕΑ. Όποια Μη Κυβερνητική Οργάνωση επιθυμεί να διαφημίσει το έργο της στο χώρο αυτό, παρακαλούμε να επικοινωνήσει μαζί μας στο nuevo@onned.gr.